

**LGBTT
BİREYLERİN
İNSAN HAKLARI
RAPORU
2007**

**LGBTT Bireylerin İnsan Haklarını
İzleme ve Hukuk Komisyonu**

Eşcinseller için farklı bir Türkiye var mı?

Toplumun her kesiminde lezbiyen, gey, biseksüel, travesti ve transeksüeller(LGBTT) var. Hayatın her alanında açık veya gizli olarak yaşayan LGBTT bireylerle yan yana gelebileceğini artık herkes biliyor. Ancak farklı kesimlerde LGBTT bireyler farklı sorunlar yaşayabiliyorlar. Yaşadıkları sorunların temelinde ise, eşcinsellere yönelik ayrımcı ideolojilerin genel adı olarak tanımlayabileceğimiz "homofobi" yatıyor. Homofobi sadece şiddet ve ayrımcılık olarak değil, en temel insan haklarından yoksun bırakma şeklinde de LGBTT bireylerin hayatını cehenneme çevirebiliyor.

Eşcinsellerin insan hakları sorunları sadece kamusal alanla sınırlı olmayıp özel alanlarda da kendini gösterebiliyor. Sorun yaşayan LGBTT bireyler kendilerini koruyacak bir yasal çerçeve olmadığı ve adil yargılanma sürecinin gerçekleşmeyeceğini düşündükleri için, genellikle yaşadıkları ihlaller sonrasında sessiz kalmayı ve haklarını aramamayı tercih ediyorlar. Bu da LGBTT bireylerin şiddete ve ayrımcılığa karşı açık hedef haline gelmesine ve daha çok mağdur edilmesine neden oluyor.

LGBTT bireylerin insan haklarını izlemeye başladığımız süreçte, haklarımızı bilmediğimizi fark ettik. Bilmediğimiz haklarımızı doğal olarak arayamıyorduk ve savunuculuk yapamıyorduk. Haklarımızı öğrendikçe 'hakkımızı aramaya' başladık. Aslında hayatın her alanında ayrımcılığa ve şiddete maruz kaldığımızı, ama bunu kanıksadığımız için harekete geçemediğimizi gördük. Haklarımızı aramaya başladığımız süreçte, LGBTT örgütlerin gönüllü avukatlarının desteği ile sesimizi biraz daha gür çıkarabildik.

İnsan hakları izleme sürecinde, ulusal ve uluslararası mekanizmaların birlikte ele alınması gerektiğini, bu mekanizmaların bazılarının hayata geçmesi için de mücadele vermemiz gerektiğini gördük. Aslında bu bir yıllık belgeleme ve raporlama çalışması bizim için bir "görme" eylemi olarak şekillendi.

Türkiye'de bütün ötekiler için olduğu gibi eşcinseller için de "farklı bir Türkiye" olduğunu gördük. Ailelerimizle yaşadığımız sorunlar, devletle yaşadığımız sorunlar, hatta örgütlenirken karşılaştığımız sorunlar bile farklılaşabiliyordu. Bir yıl içinde bizim için farklı bir Türkiye'yi gözlemledik. Eşcinsellerin Türkiye'sinde, ev mühürlenmeleri, ağır tahrir indirimleri, Eryaman-Esat olayları, işkence ve kötü muamele ile dolu bir yıl yaşadık. Bu rapor da eşcinsellerin Türkiye'sini anlatıyor.

LGBTT Bireylerin İnsan Haklarını İzleme çalışmasının, sorun alanlarımızın ve sorunlarımızın tespiti açısından önemli olduğunu düşünüyoruz. "Başka bir dünya mümkün" talebimizin karşılık bulmasının, ancak şu an yaşadığımız koşulların ne kadar zor ve yorucu olduğunun gözler önüne serilmesi ile mümkün olacağını düşünüyoruz.

Bu rapor, LGBTT Bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonu'nun 2007 yılı çalışması olup LGBTT bireylere yönelik insan hakları ihlallerini kamuoyunun bilgisine sunmaktadır. 2007 yılı boyunca yaşanan insan hakları ihlallerini ele alan bu raporda, bu alanda hazırlanan ilk rapor olduğu için, yaşanan ihlallerle birlikte yasal çerçeve hakkında da bilgi verilmektedir.

Raporun hazırlık çalışmaları, LGBTT Bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonu'na üye örgütlerin izleme faaliyetlerinden, medya taramasından ve yargıya yansıyan olaylardan oluşmaktadır.

Raporun hazırlanmasına emeği geçen, başta Pembe Hayat LGBTT Derneği'nin Avukatı Senem Doğanoglu olmak üzere, Kaos GL Derneği, Lambdaistanbul LGBTT Derneği ve Pembe Hayat LGBTT Derneği, Eskişehir Morel LGBTT Oluşumu, Kaos GL İzmir'in üyelerine teşekkür ediyoruz.

Umut Güner / Kaos GL

ÖNSÖZ

LGBTT Bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonu, 2007 yılı boyunca gerçekleştirilen LGBTT bireylere yönelik hak ihlallerini, medya takibi ve komisyon üyesi dernek ve inisiyatiflere yapılan başvurulara dayanarak hazırlamıştır.

Yapılan izleme neticesinde adil yargılanma hakkı ihlali, yaşama hakkı ihlali, işkence ve kötü muamele yasağı ile özgürlük ve güvenlik hakkı ihlali, mahremiyet hakkı ihlali, ifade ve örgütlenme özgürlüğü hakkı ihlali olmak üzere altı hak kategorisi altında vakıalar rapor edilmiştir.

Her hak kategorisi altında vakalar özgül koşullarda bir araya getirilerek ayrı birer dosya olarak sunulmuştur. Bu hakların korunması açısından yerel ve uluslar arası güvence altına alıcı hükümler de tanımlanmıştır. Hak ihlalleri olduğu sonucuna hangi nedensellik ilişkisi içinde varıldığı da vakıaların izahı neticesinde ele alınmıştır.

Raporda hak ihlalleri ile ilgili başvurulan yargısal ve idari süreçlere yer verilmiştir. Bunun gibi hak ihlallerinin teşhiri ve tespiti açısından insan hakları savunucularının ve LGBTT örgütlerinin basın açıklamalarına da rapor kapsamında yer verilmiştir. Bu konularda basında yer almış olan haber ve köşe yazıları da raporun mahiyeti itibariyle önemli bulunmuş ve yine raporda yer almasına özen gösterilmiştir.

İÇİNDEKİLER

Birinci Bölüm, Yaşam Hakkına Yönelik İhlaller

- A. Nefret Cinayetleri
- B. Eryaman-Kurtuluş-Esat Olayları
- C. Bursa'da Linç Girişimi

İkinci Bölüm, İşkence ve Kötü Muamele Olayları

- A. Ankara'da Kabahatler Kanunu Uygulaması
- B. Ankara'da Mukavemet İddiaları
- C. Beyoğlu Bölgesinde sistematik kötü muamele

Üçüncü Bölüm, Mahremiyet Hakkı İhlalleri

- A. Beyoğlu Bölgesinde ev baskınları
- B. "Tek Yön" Baskını

Dördüncü Bölüm, Adil Yargılanma Hakkı

- A. Abdalbaki Koşar Davası
- B. K.Ç. Davası
- C. M.K. Davası

Beşinci Bölüm, Düşünce İfade ve Örgütlenme Özgürlüğü

- A. Lambdaistanbul LGBTT Derneği Davası
- B. Pembe Hayat LGBTT Derneği Davası
- C. Kaos GL Dergisi Davası
- D. İnternet Sansürü
- E. Cosmopolis Sansürü

Altıncı Bölüm, Sonuç

Birinci Bölüm, Yaşam Hakkında Yönelik İhlaller

LGBTT bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonu'na yapılan başvurular ve medya taraması neticesinde ele edilen bulgular yaşam hakkı ihlali açısından "nefret cinayetleri dosyası"¹, "Eryaman-Kurtuluş-Esat olayları dosyası" ve "Bursa'da linç girişimi dosyası" olarak rapor edilmiştir.

YEREL ve ULUSLARARASI STANDARTLAR

T.C. 1982 Anayasası, 17. maddesinde yaşama hakkını güvence altına almaktadır. Buna göre;

"Herkes, yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir.

Tıbbi zorunluluklar ve kanunda yazılı haller dışında, kişinin vücut bütünlüğüne dokunulamaz; rızası olmadan bilimsel ve tıbbi deneylere tabi tutulamaz.

Meşru müdafaa hali, yakalama ve tutuklama kararlarının yerine getirilmesi, bir tutuklu veya hükümlünün kaçmasının önlenmesi, bir ayaklanma veya isyanın bastırılması, sıkıyönetim veya olağanüstü hallerde yetkili merciin verdiği emirlerin uygulanması sırasında silah kullanılmasına kanunun cevaz verdiği zorunlu durumlarda meydana gelen öldürme fiilleri, birinci fıkra hükmü dışındadır".

İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi uluslararası insan hakları standartları açısından temel hukuki zemini belirleyen bir sözleşme olarak, yaşama hakkını 3. maddesinde şu şekilde hüküm altına almaktadır:

"Yaşamak, özgürlük ve kişi güvenliği herkesin hakkıdır".

BM Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi 6.maddesinde yaşama hakkının içeriğine yönelik şu şekilde bir düzenleme getirmektedir:

"1. Her insanın niteliğinden gelen yaşama hakkı vardır. Bu hak, yasayla korunur. Kimse keyfi olarak yaşamından yoksun bırakılamaz.

2. Ölüm cezasını kaldırmamış olan ülkelerde, bu ceza, suçun işlendiği tarihte yürürlükte olan ve bu Sözleşmeyle Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesinin hükümlerine aykırı olmayan yasalar uyarınca en ağır suçlar için konabilir. Bu ceza, ancak yetkili bir mahkeme tarafından verilmiş bir kesin hüküm üzerine yerine getirilebilir.

3. Yaşamdan yoksun bırakma bir soykırım suçu oluşturduğunda, bu maddenin hiçbir hükmü bu Sözleşmeye Taraf herhangi bir Devlet, Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesinin hükümlerine göre üstlenilen yükümlülöklere herhangi bir biçimde aykırı davranma yetkisi verdiği biçimde anlaşılabilir.

4. Ölüm cezasına hüküm giyen bir kimse bu cezanın bağışlanmasını ya da hükmün değiştirilerek hafifletilmesini isteme hakkına sahiptir. Ölüm cezasının affı, bağışlanması ya da hafifletilmesi kararı her durumda verilebilir.

¹ **LGBTT Bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonu** 2007'nin Ocak-Ekim ayları arasında medyaya yansıyan nefret cinayetlerini medya taraması sonucunda rapor haline getirmiş, 21.10.2007 tarihinde yayınlamıştır. Rapora <http://www.kaosgl.org/node/1429> adresinden ulaşılabilir.

5. Ölüm cezası, on sekiz yaşın altındaki kimseler tarafından işlenen suçlar için verilemez ve gebe kadınlar için yerine getirilemez.

6. Bu maddenin hiçbir hükmü, bu Sözleşmeye Taraf herhangi bir Devlet tarafından ölüm cezasının kaldırılmasını geciktirmek ya da engellemek amacıyla dayanak olarak kullanılmaz”.

İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi 2. maddesinde de yaşama hakkına ilişkin düzenleme mevcuttur:

“1. Herkesin yaşam hakkı yasanın koruması altındadır. Yasanın ölüm cezası ile cezalandırdığı bir suçtan dolayı hakkında mahkemece hükmedilen bu cezanın yerine getirilmesi dışında hiç kimse kasten öldürülemez.

2. Öldürme, aşağıdaki durumlardan birinde kuvvete başvurma keskin zorunluluk haline gelmesi sonucunda meydana gelmişse, bu maddenin ihlali suretiyle yapılmış sayılmaz:

a) Bir kimsenin yasa dışı şiddete karşı korunması için;

b) Usulüne uygun olarak yakalamak veya usulüne uygun olarak tutuklu bulunan bir kişinin kaçmasını önlemek için;

c) Ayaklanma veya isyanın yasaya uygun olarak bastırılması için”.

Gerek Anayasa gerekse sözleşme hükümleri, yaşama hakkının güvence altına alınması konusunda devlet için yükümlülük öngörmektedir. Buna göre kişilerin yaşamı devlet tarafından kanunlarla güvence altına alınmalı ve kişilerin yaşamına keyfi bir şekilde zarar verecek herhangi bir eylemde bulunulması devlet tarafından önlenmelidir. Yaşama hakkının ihlali kuşkusuz ölüm sonucunu doğurmak zorunda değildir. Zira devletin bu alanda önleme yükümlülüğü altında olması bu hususa işaret eder. Bu açıdan da yaşama hakkının ihlali söz konusu olduğunda etkin bir soruşturma yürütmek de bu hakkının korunmasına yönelik yükümlülüğün diğer ayağını teşkil eder.

A. NEFRET CİNAYETLERİ

Bir suçlu tarafından bir şahsa veya bir mülke karşı işlenen herhangi bir suçun kaynağı o kimsenin ırkı, rengi, etnik kökeni ya da uyruğu; dini; cinsiyeti veya cinsel yönelimi, cinsiyet kimliği; yaşı; fiziksel veya zihinsel engelleri ise bu suç nefret suçunu teşkil eder. Nefret suçları işlenme biçimleri sözlü taciz, tehdit edici davranışlar, ad veya lakap takmak, postayla veya e-postayla rahatsız etmek, telefonla rahatsız etmek, mesajla rahatsız etmek, duvar yazısı, fiziksel saldırı, soygun, hırsızlık, gasp, taciz, tecavüz, sarkıntılık, gözdağı, şiddet, aile içi şiddet, mülke ya da eşyalara zarar vermek, kundaklama, komşu kavgaları, saldırgan broşürler ve posterler, konutların önüne ya da posta kutularına çöp boşaltmak, okulda ya da iş yerinde kabadayılık yapma, incitici şakalar, el-kol hareketleri veya diğer herhangi bir şekilde hasar verme şeklinde özetlenebilir. Ayrıca kişinin ait olduğu sosyal grup nedeniyle ayrımcılığa uğruyor olması da nefret suçları içinde değerlendirilebilir.

Aşağıda sunulan vakıalara, yaşama hakkının ihlaline sebebiyet veren nefret cinayetlerine, medya takibi neticesinde ulaşılmıştır.

Tarih: 05/02/2007

Yer: Kocaeli

Manşet: Ahlaksız teklif cinayeti

Kaynak: Takvim - <http://www.takvim.com.tr/2007/02/05/gnc103.html>

KOCAELİ'nde Cumhuriyet Ç. ile Sadi D., kendilerini ziyarete gelen Erhan Ö. ile Ege Ö.'ye ahlaksız teklifte bulundu. E., Sadi D.'yi 9 bıçak darbesiyle öldürdü.

Ahlaksız cinayet

Kocaeli'de alkollü 2 adam gençlere ahlaksız teklifte bulundu. Öfkeli genç birini öldürdü, diğerini yaraladı.

18 yaşından küçükler

Kocaeli'nde Cumhuriyet Ç., Gündoğdu Mahallesi'nde oturan arkadaşı Sadi D.'yi (40) ziyarete etti. 2 arkadaş sohbet edip, içki içti. Bir süre sonra D.'nin evine daha önceden tanıştıkları ve sokakta yaşadıkları ileri sürülen E. Ö. ile E. Ö. geldi. İddiaya göre, Cumhuriyet Ç. ile Sadi D. 18 yaşından küçük oldukları öğrenilen Er. Ö. ile E. Ö.'ye ahlaksız teklifte bulundu. Bunun üzerine çıkan tartışmada öfkelenen E.Ö. Cumhuriyet Ç. ve Sadi D.'ye saldırdı.

Kendini de bıçakladı

Bıçağını çıkartan E.Ö., Sadi D.'yi 9 yerinden bıçakladı, Cumhuriyet Ç.'yi ise yaraladı. Kanlar içinde kalan Cumhuriyet Ç., kendisini sokağa atarak markete gitti ve polisi aradı. Eve dönen Cumhuriyet Ç., kanlar içinde yerde yatar arkadaşının yanına yığıldı. Tedaviye alınan Sadi D. aşırı kan kaybından hayatını kaybetti. Cumhuriyet Ç. ise yoğun bakıma alındı. E.Ö. ile E.Ö.'nün peşine düşen polis, kısa sürede zanlıları yakaladı. Zanlılardan E.Ö.'nün kavga sırasında kendisini de bıçakladığı öğrenildi.

Tarih: 24/02/2007

Yer: İstanbul

Manşet: Seri katile tahrik indirimi

Kaynak: Bugün - <http://www.bugun.com.tr/haberler/240207/p37589.asp>

İstanbul'da işlenen 4 ayrı cinayetin faili olduğu iddia edilen Osman Bora Çuhacı'nın, travesti Murat Taç'ı öldürdüğü gerekçesiyle yargılandığı dava karara bağlandı. Sanık Çuhacı'yı "Kasten adam öldürmek" suçundan müebbet hapis cezasına çarptıran mahkeme, sanığın cinayeti tahrik altında işlediği gerekçesiyle cezasını 18 yıla indirdi. Mahkeme heyeti, pazarlık sırasında travesti Murat Taç'ın "Bu parayı al, ananla yat" şeklindeki sözlerini cinayet için tahrik olarak değerlendirdi. Mahkemede, "Olay tarihinde maktulle 10 saniyelik bir görüşmem dışında herhangi bir uzaktan yakından ilgim yoktur" diye ifade veren sanık Osman Bora Çuhacı'ya, "Ruhsatsız silah bulundurma" suçundan da 1 yıl hapis cezası verildi. Sanığın diğer 3 cinayete ilgili yargılanmasına devam ediliyor.

Medya taraması neticesinde ulaşılan vakialarda yaşam hakkının ihlal edilmesini haberleştirmek yerine mağdurun cinsel yönelimi ve cinsiyet kimliği, cinayet sırasında "ne giydiği, nasıl davrandığı" üzerine yoğunlaşılmaktadır. Mağdur topluma ifşa edilerek uğradığı şiddeti hak ettiğine ilişkin bir izlenim verilmektedir. Bu da medya aracılığıyla mağdurların ikinci kez mağdur edilmelerine neden olmaktadır.

Tarih: 27/01/2007

Yer: İstanbul

Manşet: Beyoğlu'nda travesti cinayeti

Kaynak: Hürriyet – <http://www.hurriyet.com.tr/gundem/5848099.asp?gid=71>

İstanbul Beyoğlu'nda bir travesti, tartiştığı kişi tarafından bıçaklanarak öldürüldü. Tarlabası Bulvarı üzerinde bir bardan çıkan ve arkadaşları tarafından "Sertap" olarak tanınan İdris Can (23) ile yanındaki M.A arasında tartişma çıktı. Tartişmanın büyümesi üzerine M.A'nın çeşitli yerlerinden bıçakladığı Can, olay yerinde öldü. Can'ın cesedi, Adli Tıp Kurumu morguna kaldırıldı. M.A ise polis ekiplerince gözaltına alındı.

Tarih: 28/02/2007

Yer: İzmir

Manşet: Testere kurbanı travesti mi

Kaynak: Akşam, Cumhur ERKEK - <http://www.aksam.com.tr/haber.asp?a=69227,3>
İzmir'de İZSU'ya ait atık pompa istasyonunda bir gün arayla testereyle dizlerinden kesilmiş iki bacak ve vücudundan ayrılmış başın bulunmasının ardından polis öldürülen kişinin, "Binnur" takma adlı travesti M. olabileceğini açıkladı. Hatay Semti'nde oturan sarı saçlı ve mavi gözlü "Binnur" takma adlı travesti M.'nin 20 gündür kayıp olduğu tespit edildi. Arkadaşları tarafından 10 bin YTL'nin kaybolmasından sorumlu tutulduğu öğrenilen travesti M.'nin, bu nedenle öldürülmüş olabileceği ihtimali üzerinde durulduğu öğrenildi.

Tarih: 07/07/2007

Yer: Antalya

Manşet: ORMANDAKİ CİNAYET..ÖLDÜRÜLEN TRAVESTİ ÇIKTI

Kaynak: Antalya Gazetem -

http://www.antalyagazetem.com/index.php?page=haber_detay&h_id=13810

Antalya'da kafasına sert cisimle vurularak öldürülen ve cesedi çıplak halde derede bulunan kişinin, Eskişehirli *Deniz* lakaplı travesti Ali Sırakaya olduğu belirlendi. Ailesi tarafından teşhis edilen Sırakaya'nın cesedine Adli Tıp Kurumu morgunda yapılan otopside, Sırakaya'nın kafasının arka ve yan tarafına sopa olduğu sanılan sert bir cisimle ve ayrıca satır olabileceği tahmin edilen kesici aletle vurularak öldürüldüğu tespit edildi. Sırakaya'nın cenazesi ailesi tarafından Adli Tıp Kurumu morgundan alınarak, toprağa verilmek üzere Eskişehir'e getirildi.

Tarih: 21/08/2007

Yer: Bursa

Manşet: Travestilerden başörtülü eylem

Kaynak: Habertürk -

<http://www.haberturk.com/haber.asp?id=33069&cat=200&dt=2007/08/21>

Bursa'da bir travesti, kendisiyle 20 YTL'ye beraber olmak istediği öne sürülen şahsın teklifini reddedince bıçaklanarak öldürüldü.

Bir travestiyi öldürüp, arkadaşını hafif yaralayan zanlı, çok geçmeden yakalanırken, kendisine biber gazıyla saldırıldığını öne sürdü. Öldürülen 22 yaşındaki Ece takma isimli Abdullah Uçele, 3 gün önce arkadaşlarıyla İş-Kur'a müracat edip, Artık bu hayattım bıktım, yeniden doğmak istiyorum. Fuhuş yapmak istemiyorum demişti. Ölüm haberi üzerine ailesi ve arkadaşları hastanede sinir krizi geçirdiler.

Alınan bilgiye göre, dün gece 02.00 sıralarında iki travesti İstanbul yoluna çıktılar.

İddiaya göre, barın önünde bekledikleri sırada, yanlarına bir triportör yanaştı. 3 tekerlekli araçtaki şahıs, 20 YTL teklif ettiği travestilerle tartışmaya başladı. Tartışmanın büyümesi üzerine, hurdacılık yapan 59 yaşındaki sabıkalı M.İ. meyve bıçağıyla Ece takma isimli Abdullah Uçele'yi karnından arkadaşı H.Ç.yi de ayağından bıçakladı. Ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılan Uçele, sabaha karşı hayatını kaybetti.

Kaynak: DHA, Vatan, 05/10/ 2007

17 Ağustos gecesi Bursa'da transeksüel Ece Uçele'yi bıçaklayarak öldüren 59 yaşındaki Mustafa İrcan'ın yargılanmasına bugün (5 Kasım) başlandı. Hakkında ömür boyu hapis cezası istenen İrcan, "Gözüme biber gazı sıktığı için onu öldürdüm" derken, mahkemede tanık olarak dinlenen transeksüeller, "Mustafa, arkadaşımıza birlikte olmak için 20 YTL teklif etti. Ece parayı az bulup teklifi kabul etmeyince canından oldu. Bir insanın hayatı bu kadar ucuz olmamalı" dediler.

Merkez Osmangazi İlçesi Yalova yolunda 17 Ağustos gecesi işlenen cinayette, cinayetten hüküm giydikten sonra "Rahşan Affı" olarak bilinen aftan yararlanıp tahliye olan Mustafa İrcan, Ece Uçele adlı transeksüeli bıçaklayarak öldürmüş, kendisine engel olmak isteyen 19 yaşındaki arkadaşını ise yaralamıştı. Emniyet Müdürlüğünde verdiği ifadede, cinayeti birlikte olmak isteği Ece Uçele'nin, teklif ettiği 20 YTL'yi az bulması nedeniyle işlediğini itiraf eden zanlı çıkartıldığı mahkemece tutuklanarak, cezaevine konmuştu. Hakkında Bursa 3'üncü Ağır Ceza Mahkemesi'nde 'adam öldürmek' ve 'adam öldürmeye tam teşebbüs' suçlarından dava açılan Mustafa İrcan'ın yargılanmasına başlandı.

Çıktığı ilk duruşmada Ece Uçele'yi gözüne biber gazı sıktığı için öldürdüğünü, arkadaşını ise kendisine engel olmak isterken kaza sonucu yaraladığını belirten bir çocuk babası İrcan, "Ben pazarcılık yaparak geçimi sağlıyorum. Olay günü sabaha karşı saat 04.30'da evime giderken travestiler karşıma çıktılar. Bana sataştılar. Kendilerine, 'sizinle işim olmaz' dedim. Bunun üzerine gözüme biber gazı sıktılar. Ben de kendimi korumak için belimdeki bıçağı çıkartıp rastgele salladım. Kime vurduğumu bilmiyorum. Daha sonra Abdullah Uçele'yi öldürüp, arkadaşı olan Hamdullah Çelik'i de yaraladığımı öğrendim" dedi.

Mahkeme heyeti yargılamayı Aralık ayına ertelerken, sanığın tutukluluk durumunun devamına karar verdi.

Tarih: 04/10/2007

Yer: İstanbul

Manşet: Nişantaşı'nda gay cinayeti

Kaynak: Akşam - Zana YAVUZ - <http://www.aksam.com.tr/haber.asp?a=93913,3>
Nişantaşı'nda gay olduğu öğrenilen Mehmet Uğur Marangoz (39) evinde boğazı kesilerek öldürülmüş olarak bulundu. Marangoz'dan uzun zaman haber alamayan arkadaşları evine gittiklerinde korkunç manzara ile karşılaştılar. Marangoz'u yatağında çıplak ve boğazı kesilmiş halde bulan arkadaşları polise haber verdi. Polisin yaptığı incelemede, Marangoz'un cinsel ilişkiye girdikten sonra öldürüldüğü belirlendi. Marangoz'un 20 yaşlarında erkek arkadaşı aranıyor.

Tarih: 05.10.2007 11:20:00

Yer: İstanbul

Manşet: Travestileri, evlerinde boğazladılar: 1 ölü

Kaynak: İHA, Erhan YILMAZ - <http://www.ihlas.net.tr/detay.asp?id=732878&type=yd>
İstanbul, Şişli'de; aynı evde kalan 2 travesti, kimliği belirsiz kişi ya da kişilerce boğazlarından bıçaklandı. Travestilerden biri olay yerinde hayatını kaybederken, diğeri yaralı olarak hastaneye kaldırıldı.

Edinilen bilgiye göre; olay, Feriköy, Kuyularbaşı Sokak numara 3'te meydana geldi. Binanın üçüncü katında yaşayan "Funda" takma isimli travesti Bayram D. (24) ile "Simge" takma isimli travesti Erdal D.'nin evinden sabah saatlerinde gelen gürültüler üzerine komşuları durumu polise bildirdi. Olay yerine gelen polis ekipleri, içeri girdiklerinde Bayram D.'nin boğazı bıçakla kesilmiş cesediyle yine boğazının kesilmesi sonucu yaralanan Erdal D. ile karşılaştı. Polis, evde incelemelerde bulunurken,

yaşananları öğrenen şahısların travesti arkadaşları da olay yerine koştu. Olayda yaralanan Erdal D., Şişli Etfal Hastanesi'ne kaldırılırken, Bayram D.'nin cesedi ise polisin olay yeri incelemesinin ardından Adli Tıp Kurumu morguna gönderildi. Travestilerden birini yaralayıp diğerini de öldürerek olay yerinden kaçan kişi ya da kişileri arama çalışmaları devam ediyor.

LGBT bireylere yönelik nefret cinayetleri, medya'da "gay cinayeti", "eşcinsel cinayeti", "ahlaksız teklif" manşetleri atılarak, şiddet olayları magazinleştirilerek sunulmaktadır. Medya bu haberleri verirken genellikle zanlının savunması üzerinden haberi hazırlamaktadır. "Kurban"ın kendini savunması mümkün olmadığı için "zanlı"nın savunması ile hazırlanan haber de taraflı ve homofobik, transfobik haberler olmaktadır.

Tarih: 20/03/2007

Yer: İzmir

Manşet: Katil zanlısı: İş görüşmesi yapacaktık, ilişki teklif etti

Kaynak: Akşam, Cumhuriyet ERKEK - <http://www.aksam.com.tr/haber.asp?a=71471,3>

İzmir Buca'da kombinezon ve kadın iç çamaşırları giymiş halde cesedi bulunan Saim K.'nin katil zanlısı cinayeti anlattı. Saim K.'nin internetteki IP adresini inceleyen polis tarafından yazıştıkları tespit edilen "izmir-insaatçı25" nickli Fikret Ö. ve Taner A. gözaltına alındı. Daha önce de eşcinsellerle para karşılığı birlikte olduğu belirlenen katil zanlısı "İş görüşmesi yapacaktık. Meyve alıp eve gittik. Elektrikler kesikti, mumlar yanıyordu. 'Sana bir sürprizim var' dedi. Odaya geldiğinde üzerinde kadın giysileri vardı. İlişki teklif edince saçından tutup masadaki bıçakla boğazını kestim" dedi. Ablasının eski nişanlısını çağırarak evdeki parmak izlerini sildiğini de söyleyen Fikret Ö. girdiği sitenin gay sitesi olduğunu bilmediğini de ileri sürdü. Fikret Ö.'nün iki yıldır çeşitli gay sitelerinden birçok kişiyle yazıştığı belirlendi. Suç aleti bıçak bulunamazken, Saim K.'nin pratisyen hekim eşi "Kocam bakımlı ve metroseksüel bir erkekti. Böyle ilişkileri yoktu" dedi.

Tarih: 19/08/2007

Yer: Konya

Manşet: Katillerini MNS'den çağırdı

Kaynak: DHA, Milliyet, Özgür SARI -

<http://www.milliyet.com.tr/2007/08/19/son/sontur14.asp>

Konya'da yalnız yaşadığı evinde boğazı ve kasiği kesilen üniversite öğrencisini, internette tanıştığı 2 gencin, 20 YTL için öldürdüğü belirlendi. Zanlılar yakalandı

Chat'le gelen vahşet

Konya'da yalnız yaşadığı evinde boğazı ve kasiği kesilen üniversite öğrencisini, internette tanıştığı 2 gencin, 20 YTL için öldürdüğü belirlendi.

Zanlılar yakalandı

Konya'da evinde boğazı ve kasiği kesik halde bulunan üniversite öğrencisi Abdullah Karaca'yı (20), internette tanıştığı işsiz iki kişinin 20 YTL için öldürdüğü saptandı. Polis, Yasin Ayaş (18) ve Gökhan Açikel (18) adlı iki zanlıyı Karaman'daki evlerinde yakalayıp gözaltına aldı.

Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Tarih Öğretmenliği Bölümü 4'üncü sınıf öğrencisi Karaca, 4 gün önce yalnız yaşadığı Meram'daki evinde boğazı ve kasiği kesilerek öldürüldü.

Olayla ilgili araştırma başlatan ve katilleri saptamaya çalışan Konya Emniyeti'ne bağlı Cinayet Büro Amirliği ekipleri, Karaca'nın evinde bulunan bilgisayarını incelemeye aldı. Karaca'nın 2 ay önce internette tanıştığı Yasin Ayaş ile MSN programında sürekli sohbet ettiği belirlendi. Ekipler, Karaca'nın öldürülmeden bir gün önce saat 02.00'ye kadar Ayaş'la mesajlaştığını ve kendisini Karaman'dan Konya'ya davet ettiğini tespit etti.

Para istediler

Polisin ulaştığı bilgilere göre Ayaş, yanına arkadaşı Açikel'i de alarak Konya'ya geldi ve olay günü saat 19.00 sıralarında Karaca'nın evine gitti. 3 kişi evde oturdukları sırada

Ayaş ve Açikel, Karaca'dan para istedi. Bu istek üniversiteli genç tarafından geri çevrildi. Çıkan tartışmada Ayaş ve Açikel, yanlarında getirdikleri ekmeğe bıçağıyla Karaca'ya saldırdı. Zanlılar, Karaca'yı çalışma odasındaki bilgisayarının başında boğazından ve kasiğinden yaraladıktan sonra cüzdanında bulunan 20 YTL'yi alıp kapıyı da kilitleyerek kaçtı.

Konya'ya bağlı Hadim'de oturan Karaca ailesi, oğulları Abdullah'dan 4 gün haber alamayınca Konya'ya geldi ve oturduğu evde cesediyle karşılaştı.

Polis, Ayaş ve Açikel'in evlerine önceki gece baskın düzenledi. Her iki zanlı evlerinde yakalanıp gözaltına alınırken, Ayaş'ın bilgisayarına el konuldu. Bilgisayar kayıtlarında Ayaş'ın Karaca ile görüştüğü tespit edildi. Ayrıca evde yapılan aramada Ayaş'ın cinayet günü giydiği kanlı elbise de ele geçirildi.

Tarih: 18/09/2007

Yer: Adana

Manşet: 'İstesem öldürtür, 50 dolar verip ABD'ye uçardım'

Kaynak: DHA, Milliyet, Neşet KARADAĞ -

<http://www.milliyet.com.tr/2007/09/18/son/sontur38.asp>

ADANA'da eşcinsel ilişki yaşadığı 30 yaşındaki Deniz Uysal'ı evleneceği için kıskançlık yüzünden öldürttüğü iddia edilen ABD'li 71 yaşındaki Joseph Perry Croskey, mahkemede ilk kez savunma yaptı. Croskey, suçlamayı kabul etmeyerek, "İstesem öldürtür, 50 dolar verip ABD'ye uçardım" dedi. İncirlik Üssü'nde santral operatörü yardımcılığından emekli olup, ülkesine dönmeyerek Adana'nın Yeşilyurt Mahallesi Evren Sitesi'nde yaşamayı sürdüren Joseph Perry Croskey'in ev işlerine yardımcı olan ve şoförlüğünü yapan Deniz Uysal, kaldığı ABD'linin evinde 14 Mart 2006'da, nikah kıydığı ve düğün hazırlığı yaptığı eşi 25 yaşındaki Habibe ile sevişirken kapıyı çalan bir kişi tarafından kurşunlanarak öldürüldü. Ellerinde barut izine rastlanan ve yine ABD'linin eşcinsel ilişki yaşadığı ileri sürülen 35 yaşındaki Ercan Köse tutuklandı. Cinayete karıştıkları iddiasıyla Croskey ile birlikte, eşcinsel ilişki yaşadığı diğer kişiler 31 yaşındaki Erhan Hangut ve 28 yaşındaki Kazım Doğu hakkında 'kasten adam öldürmek ve öldürmeye iştirak' suçlarından dava açıldı.

Yaklaşık bir yıldır Adana 3'üncü Ağır Ceza Mahkemesi'nde devam eden duruşmaya daha önce tahliye edilen Köse ile tutuksuz ABD'li Croskey geldi. Diğer 2 tutuksuz sanık ise katılmadı.

İLK KEZ SAVUNMA YAPTI

'Cinayete iştirak' suçundan 15 yıla kadar hapis cezası istenen ve daha önceki 3 celsede tercüman gelmediği için ifadesi alınamayan Croskey, tercüman aracılığıyla ilk kez savunmasını yaptı. Suçlamayı kabul etmeyen Croskey, olay tarihinde Çiftahan Kaplıcaları'nda olduğunu iddia etti. Öldürülen Uysal'ı 2004'de ayakkabı boyatırken tanıdığını ve daha sonra yanında ücretli olarak çalıştırmaya başladığını belirten Croskey, şunları söyledi:

"Deniz, ev işlerimde bana yardım ederdi. Aramızda herhangi bir problem yoktu. Ercan, Erhan ve Kasım ile birlikte Çiftahan Kaplıcaları'na gittik. Ercan Köse'nin otel kayıtlarında adının geçip geçmediğini bilmiyorum. Hesabı kredi kartı ile ben ödedim. Daha önce de aynı otele gelip gidiyorduk. Olay tarihinde içimden Deniz'i aramak geldi. Bir kaç kez telefonla aramama rağmen ulaşamadım. Daha sonra bir başka arkadaşı arayıp Deniz'e bakmasını söyledim. O da beni arayarak Deniz'in öldüğünü söyledi. Olayı öğrendikten sonra İncirlik güvenlik görevlisini aradım. Bana 'Bir sorun olduğunu düşünüyorsanız, İncirlik'e gidebilirsiniz' dedi. Polise gidebileceğimi söyledim. Ben Deniz'i öldürtmek ya da öldürmek isteseydim, birine para verir öldürtür, sonra da İncirlik'e gider, 50 dolar verip ABD'ye uçar giderdim. *Eşcinsel ilişki yaşadığı Deniz'in evlenmesinden ve yanından ayrılmasından rahatsızlık duymadığını da belirten Croskey, "Yeni iş bulmasında kendisine yardımcı oldum. Hatta tuttuğu evin boya parasını da ben verdim* diye konuştu.

Hakkında ömür boyu hapis cezası istenen katil zanlısı Köse ise daha önceki savunmasında suçlamayı kabul etmeyerek, "Olay günü Joseph beni arayıp kaplıcaya gitmek istediğini söyledi. Kabul ettim. Evine gidip çıkabileceğimizi söyledim. Deniz de evdeydi. Joseph'e dönerek, 'O niye gelmiyor?' dediğimde bana, 'Klima tamircisi gelecek onu bekliyor' dedi. Daha sonra eve gelen Erhan ve Kazım'ın da katılmasıyla birlikte

Çiftehan Kaplıcaları'na gittik. Olayı duyunca eve geldik" dedi. 15'er yıl hapis cezaları istenen diğer sanıklar Hangut ve Doğu da benzer ifade verdi. Duruşma, karar için ertelendi.

Tarih: 13/09/2007

Yer: Antep

Manşet: 'Cinsel ilişki teklif edince öldürdüm'

Kaynak: DHA, Hürriyet, Mehmet BULUT -

<http://www.hurriyet.com.tr/gundem/7282613.asp>

Gaziantep'te arkadaşlarıyla alkol alırken bıçaklanarak öldürülen 40 yaşındaki Özden Zor'un katil zanlısı olarak yakalanıp gözaltına alınan 25 yaşındaki Cesur Oflaz, "Cinsel ilişki teklifinde bulununca öldürdüm" dedi.

22 Ağustos 2007'de Kavaklık Mesire Alanı Baro Lokali yakınında meydana gelen olayda, arkadaşları 41 yaşındaki İbrahim Halil Esen ve 48 yaşındaki Nurullah Karababa ile parkta alkol alan Özden Zor, motosikletli 2 kişi tarafından bıçaklanarak öldürülmüştü. Aynı olayda Esen ve Karabasan da hafif şekilde yaralanmıştı.

Yaralıların verdiği bilgiler doğrultusunda soruşturma başlatan polis, kaçan zanlılardan Cesur Oflaz, gizlendiği bir evde yakalandı. Oflaz, polise verdiği ifadesinde cinayeti alkollü kişilerin kendisine cinsel ilişki teklifinde bulunması üzerine, işlediğini belirterek, "Parkta alkollü kişiler bana erkek erkeğe cinsel ilişkiye girme teklifinde bulunup, sarkıntılık edince dayanamayıp bıçakladım" dedi. Oflaz, ifadesinin ardından adliyeye sevk edildi.

Tarih: 19/10/2007

Yer: Ankara

Manşet: 'Nonoş' dedi diye keserle öldürdü

Kaynak: Sabah, Enis YILDIRIM -

<http://arsiv.sabah.com.tr/2007/10/19/haber,EA54DF72E32D4952A9B0A996EA5BB12A.html>

İnşaat işçisi Fatih Karaduman, keserle başına vurarak öldürdüğü iş arkadaşı Nazım Çalışkan'ın "nonoş" demesine sinirlendiğini söyledi..

Ankara'da inşaat işçisi Fatih Karaduman, aynı inşaatda kaldığı arkadaşı Nazım Çalışkan'ı keserle öldürdü. Kıbrıs'ta inşaatlarda bir yıl süreyle çalışan Fatih Karaduman ve Nazım Çalışkan bir miktar para biriktirdikten sonra yeniden Türkiye'ye döndü. Ankara'da iş aramaya başlayan iki arkadaş, Keçiören semtinde bir inşaatla kalmaya başladı. İki arkadaş arasında geçen hafta tartışma yaşandı. Fatih Karaduman (41), Nazım Çalışkan'ı (49) önce darp etti, sonra da inşaatla kullandığı keserle başına vura vura öldürdü.

BORÇLARINI ÖDEDİ

Çalışkan'ın cebindeki 6 bin 450 YTL'yi alarak kaçan Fatih Karaduman, Çankırı'da yakalanarak Ankara'ya getirildi. Ankara Emniyet Müdürlüğü Cinayet Masası Dedektifleri tarafından sorgulanan zanlı, önce, hakkındaki suçlamaları kabul etmedi. Ancak görgü tanıkları, Karaduman'ı teşhis etti. Bunun üzerine Karaduman, "Bana nonoş diye hitap edince önce kendisini uyardım. Devam edince de keserle öldürdüm. Keseri de inşaatın uzak bir alana attım" dedi. Katil zanlısı, maktulün cebinden aldığı parayla da borçlarını ödediğini söyledi. Zanlı Karaduman sevk edildiği nöbetçi mahkeme tarafından tutuklandı.

Tarih: 19/12/2007

Yer: Antalya

Manşet: Travestiyi erkekliklerine laf attığı için öldürmüşler

Kaynak: <http://www.sondakika.com/haber-travestiyi-erkekliklerine-laf-attigi-icin/>

Antalya'da 5 ay önce bir travestiyi başına levye vurarak öldürdüğü iddia edilen 3 zanlı polis ekipleri tarafından yakalandı. Zanlıların polise verdikleri ifadede, travestiyi erkekliklerine laf attığı için öldürdüklerini söylediler.

Antalya'da 5 ay önce Uncalı Mahallesi Göksu Deresi'nde kafasına levyeyle vurularak öldürüldüğü belirlenen travesti cinayeti aydınlatıldı. Olay yerinde yaptıkları incelemede bir adet güneş gözlüğü ve cep telefonu kulaklığı bulan polis ekipleri aracın kiralık olduğu tahminiyle şehir merkezindeki rentecarları tek tek gezdi. Araçları kiralayan şahıslardan

gözlük takanları belirleyen polis ekipleri, yaptıkları teknik takip sonucu olayın zanlıları olduğu belirlenen Giyaseddin Ç. ve Süleyman E.'yi Denizli'de, Adnan S.'yi ise Antalya'da yakaladı.

Antalya Cinayet Büro Amirliği'nde bilgisine başvuru yapılan zanlıların ifadelerinde itiraflarda buldukları belirtildi. Zanlılardan Giyaseddin Ç.'nin travesti Ali Sırakaya'yı otomobilden aldığı lewyyle öldürdüğünü belirtti. Travestinin şahısların erkekliklerine laf attığı için öldürdükleri ifade edildi. Oldukça soğukkanlı oldukları gözlenen zanlılar ifadelerinin ardından güvenlik önlemleri altında Antalya Cumhuriyet Savcılığı'na sevk edildi.

B. ERYAMAN-KURTULUŞ-ESAT OLAYLARI

2006 yılı Nisan ayında, ağırlıklı olarak Eryaman 3. ve 4. etapta zorunlu seks işçiliği yapan veya o bölgede ikamet eden transeksüel kadınlar, 25-30 kişilik bir grup tarafından sopa-sallama-döner bıçağı gibi kesici ve delici aletlerle yollarda darp edilmeye başlamıştır. Eryaman'da yaşayan tanıkların anlatımıyla "Ankara Emniyeti bünyesinde Gasp Şubenin devriye gezen balyoz ekibinin, Eryaman'da çalışılmasına izin vermeyeceklerine yönelik açıklamasından sonra" şiddet yaygın ve baskın hale gelmiştir.

Transeksüellerin yaşama haklarına yönelik bireylerden gelen tehdit ve ihlaller önlenmemiş ve uzun süre kovuşturulmamıştır. Bunun üzerine Nisan 2006 ortalarında transeksüel kadınlar, Eryaman'ı terk etmeye zorlanmışlar, eşyalarını bile almadan Ankara merkeze ve şehir dışına kaçmışlardır.

(H.P) isimli transeksüel kadın, 05.04.2006 tarihinde saat 22.00 sıralarında Eryaman bölgesinde yürümekteyken sağ omzundan silahla yaralanmış ve tedavisi Ankara Numune Hastanesinde gerçekleştirilmiştir. 12.04.2006 tarihinde Şehit Osman Avcı Karakolunda verdiği ifade ile şikâyetçi olmuştur. Failler hala yakalanmamıştır. Soruşturma Sincan Cumhuriyet Başsavcılığınca sürdürülmektedir.

(D.İ) isimli transeksüel kadın, 11.04.2006 tarihinde saat 21.00 sıralarında Eryaman bölgesinde yanında (A.S) isimli transeksüel kadın arkadaşı ile birlikte arabasıyla seyir halindeyken Göksu Park civarında arabanın sağ tarafından 06 APB 80 plaka sayılı yeşil Ford Taunus marka araba yaklaşmış ve camından kendi araçlarına taş, şişe ve demir atmıştır. (D.İ)'nin hızlanması üzerine arkadan üç el ateş edilmiş ve arabaya isabet etmemiştir. (D.İ), 11.04.2006 tarihinde Şehit Osman Avcı Karakolunda verdiği ifade ile şikâyetçi olmuştur.

Faillerden F.B, Z.K ve Ş.T 27.04.2006 tarihinde yakalanmıştır. Şehit Osman Avcı Karakolunda verdikleri ifadeler ile olay yerinde olduklarını kabul etmişler ancak suçlamaları kabul etmemişlerdir. "Mağdurların yolu kapatmış olmaları sebebiyle aralarında kavga çıkmış olduğunu ve karşılıklı birbirlerinin araçlarına zarar verdiklerini" ifade etmişlerdir.

Üç sanık hakkında mala zarar verme olarak düzenlenen TCK md. 151² gereğince dava açılmıştır. Dava, Sincan 1. Asliye Ceza Mahkemesinde 2007/8 esas sayılı dosya üzerinden görülmektedir. Sanıklardan F.B ve Ş.T'nin ifadeleri alınmıştır. Suçlamayı yine reddetmişlerdir. Şikâyetçi ve müdahil (D.İ)'nin ve tanık olarak (A.S)'nin ifadeleri alınmıştır ve şikâyetlerini yinelemişlerdir.

(D.İ)'nin Sincan 1. Asliye Ceza Mahkemesinde 26.04.2007 tarihinde vermiş olduğu ifadesini aynen aktarıyoruz:

"Sanığın savunmasını kabul etmiyorum. Olay günü arkadaşım A.A ile birlikte Göksu parkı civarında seyir halinde idik, ışıklı bir kavşakta bekliyorduk çünkü bize kırmızı ışık yanmıştı, sanık yanımıza 5*6 kişi olduğu halde yanımıza yeşil bir Ford arabayla yanlamasına benim arabama yanaştı, camı açarak bize hitaben travestilere ölüm diye şeklinde bağıryorlardı, bu arada yeşil ışık yandı, hareket ettim, sanık ile birlikte arkadaşları demir sopalarla arabama saldırdılar, arabama zarar verdiler, hatta bu şahıslardan bazılarının silahları da vardı, arabama zarar verdikleri için şikayetçiyim, açılmış bulunan kamu davasına katılmak istiyorum".

² **Madde 151 - (1)** Başkasının taşınır veya taşınmaz malını kısmen veya tamamen yıkan, tahrip eden, yok eden, bozan, kullanılamaz hâle getiren veya kirleten kişi, mağdurun şikâyeti üzerine, dört aydan üç yıla kadar hapis veya adli para cezası ile cezalandırılır.

Tanık (A.S) aynı celsede şu şekilde ifade vermiştir:

"Olay günü ben arkadaşım (D.İ)'nin sevk ve idaresindeki araçta idim, Göksu parkı civarında ışıklı kavşakta ışıkta durduk, bu arada sanığın sevk ve idaresindeki araçta arabada 5 kişi daha olduğu halde arabamıza yanaştılar, bizi fark ettiklerinde ağza alınmayacak küfürler ettiler, demir, taş, şişe attılar, birkaç el silahla ateş ettiler, ancak arabaya gelmedi, arkadaşımın arabası zarar gördü, ben olayı bu şekilde gördüm. Olaydan birkaç gün sonra ne şekilde elde ettiğini bilmiyorum, sanık benim telefonumu bulmuş, bana telefon açtı, buluşma teklif etti, ben reddettim, bunun üzerine evini biliyorum, ben gelirim deyince buluşmayı kabul ettim, arkadaşım D.'yi de yanıma alarak yanına gittim, buluşma yerinde de sanığın yanında bir kişi daha vardı, bize bizi takip edin dediler, Eryaman Isıtma denilen yere geldiğimizde arabayla durduk, sanık ve arkadaşı bizim arabaya geldi, bize 5'er milyar vermezseniz hepinizi öldüreceğiz, sizi faili meçhul yapacağız dediler, biz kendilerine düşünelim diyerek oradan ayrıldık, daha sonra karakola gidip durumu haber verdik, sanık karakola şikayet edildiğini öğrenmiş beni aradı bizi şikayet etmişsiniz, bunun cezasını çekeceksiniz dedi ve o günün akşamından itibaren kimliği belirsiz kişiler tarafından evlerimiz basılmaya başladı".

Şikâyetçi vekilleri dosyanın Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmesini talep etmiştir. Yargılamanın mala zarar vermekten değil kasten insan öldürmeye teşebbüs iddiasıyla yürütülmesini talep etmişlerdir. Henüz karar verilmemiştir. Yargılamanın 4. duruşması 13.12.2007 tarihinde yapılacaktır.

(A.A), 11.04.2006 tarihinde, Eryaman'da bulunan evinde 05.04.2006 tarihinde silahla yaralanan arkadaşı (H.P) ile istirahat halindedir. Saat 21.30 sıralarında evinin dış kapısı kırılmış ve evine yaklaşık 7-8 kişi ellerinde delici ve kesici aletlerle baskın yapmış ve evde bulunan (A.A) ve (H.P) isimli transeksüel kadınları ağır şekilde darp edip eşyalarını gasp etmiştir. İçeri giren şahıslardan birisi, (H.P)'ye "biz seni yaraladık, daha burada mısınız?" demek suretiyle saldırmışlardır. Kolluk kuvvetleri olay yerine yaklaşık 1,5-2 saat sonra intikal etmiş ve mağdurlar koruma çemberi altında apartmandan çıkarılmışlardır. Bu sırada kolluk kuvvetleri olay mahallindeyken, failer apartmanın karşısında bulunan parkta bulunmakta ve olayları izlemektedir. (A.A) ve (H.P) Etimesgut Devlet Hastanesinde tedavi edilmişler ve 12.04.2006 tarihinde Şehit Osman Avcı Karakolunda verdiği ifade ile şikâyetçi olmuşlardır. Failer hala yakalanmamıştır. 05.04.2006 tarihinde gerçekleşen yaralama olayına ilişkin soruşturma ile bu vakiyaya ilişkin soruşturma Sincan Cumhuriyet Başsavcılığınca birleştirilmiştir ve 2006/7658 hazırlık sayılı dosya üzerinden sürdürülmektedir.

16.05.2006 tarihinde Ankara İskitler Postahanesinden, 'Lambda İstanbul'a hitaben Eryaman Bozkurt Ocağı olarak kendilerini tanıtan bir grup ya da kişi tarafından tehdit mektubu gönderilmiştir. Mektup şu şekildedir (değiştirmeden aktarıyoruz):

EŞCİNSEL GARDAŞLAR MERHABA.

18.Mayıs.2006

Ankara/Eryaman'dan sesleniyoruz sizlere. O gün arkadaşlarınız polise verdiğimiz sözden dolayı kurtuldular elimizden. Arkadaşlarınıza ulaşmak istiyoruz. Adresleri de sizde mevcuttur diye düşünüyoruz.

Sitenizde bizleri size şikâyet ediyorlar. Siz de zevkle yayınlıyorsunuz. Tesadüfen okuduk yazınızı. Görüşürüz.

Sanki fuhuş normalmiş gibi. Etsinler anasını satayım. Bakın daha neler olacak. Sizler de bundan nasibinizi alacaksınız, hiç merak etmeyin.

Bizler sizleri ziyaret edeceğiz. Ancak bu kez polis gelmeyecek. Gelse de 10 gardaşımız feda olsun Türk polisine. Ancak şundan emin olun, onlarcanızı liğme, liğme edeceğiz. Bundan hiç kuşkunuz olmasın sakın.

Aslanlar gibi yatar çıkarız. Hem dışarıdan bakanımız çok bizim.

Bakın bu kadar da delikanlıyız biz. Sizin gibi deliği kanlı değil ha. Açık açık söylüyoruz size geleceğimizi. Anlamsız önlemler almamanız ve polisi sokağa dökmemeniz için tarihi söylemiyoruz. Ancak emin olun bundan Haziran 2006'da gerçekleşecek ziyaretimiz.

Allah şahidimiz olsun; gördüğümüz her öteki hanımefendiyi liğme, liğme edeceğiz bu

sefer.

Bari bu kez delikanlı olun da siz kaçmayın. Gelirken 200-250 kişi oluruz herhalde. Siz de toplanın da topunuzun götüne koyalım o gün.

Ulan orospu çocukları, herkesin cinsel tercihine saygımız var bizim. Buna bir itirazımız yok. Ancak, siz para kazanacaksınız diye, çoluk çocuk sokağa çıkamaz olduk be kahpeler. Para illa ki fuhuş yaparak mı kazanılıyor zannediyorsunuz.

ALLAH ŞAHİDİMİZ OLSUN Kİ, ERYAMAN'DAKİ OROSPULARIN EV ADRESLERİNİ ALMADAN ORDAN AYRILMAYACAĞIZ. VERİN KURTULUN.

Eryaman Bozkurt Ocağı

ANKARA

(şahsın imzası)

Eryaman bölgesini fiilen terk etmek zorunda kalan transeksüellerin büyük bölümü Ankara merkeze yerleşmiştir. Bu konuda 22 Nisan 2006 tarihinde Esmâ adlı mağdur transeksüel kadın ile yapılan görüşmeyi vakianın kapsamını belirlemek açısından buraya aktarıyoruz:

"Eryaman'da oturuyoruz hepimiz. 10-15 kişi kadar varız...

Normalde bazı olaylar olur biliyorsunuz, travestilere falan saldırılar olur. Onlar normaldir yani alışılmıştır. Fakat son dönemki bu kaçmamıza sebep olan olaylar, normal, dışarıda, hani "şunları gidelim dövelim" gibisinden değil de, son derece barbarca, vahşi ve katliam yaparcasına, resmen öldürmeye yönelik hareketlere dönüştü.

Bunların da çoğunu polis görmedi zaten, yani gördü de görmedi.

Olaylar en başta, bir gün yine 4. etaptaki cadde üzerinde işe çıkan arkadaşların birkaç araba gelip, 25-30 kişi civarında, belki daha da fazla, sayıları çok kalabalık... Onların ellerinde sopalar... Hiç eksik olmadı zaten saldırılar boyunca... Büyük boyda sopalar ve sallamalar ve döner bıçaklarıyla arkadaşlara saldırmalarıyla başladı, dövmeleleriyle başladı. O gün o şekilde geçti. Yani küçük çapta bir saldırı oldu, birkaç arkadaş yaralandı... Ertesi gün bir başka arkadaşta bir saldırı oldu.

Genelde akşam 9'la 11 arasında başlıyordu olaylar. İki gün üst üste bu oldu. Daha sonra, işte bir gün sonra Ankara'nın balyoz ekibi, ahlakı (Ahlak Masası) geldi. O gün orda çalışmamıza izin vermedi, bu son iki gündürki olaylardan dolayı. Zaten çıkmadık. Bir gün sonrası da kandildi. Kandil gecesi zaten kimse çıkmıyor dışarı...

Ondan sonraki günlerde zaten olaylar tam zıvanadan çıktı. Bir arkadaşımız, Yağmur adında bir arkadaşımız, şişmandır kendisi, yani koşma, kaçma ihtimali yok... Üç arkadaş daha... Onlar isteyken, yoldayken yine arabalarla geliniyor, yeşil Ford, şu an plakasını hatırlamıyorum ama arkadaşlar plakayı bana rahatlıkla söyleyebilirler... Yeşil Ford, eski bir Ford... Özellikle liderleri dediğimiz insanlar o arabanın içinde, çünkü en çok göze batan araba oydu. Yine 25-30'un üstünde insan. Her bir travestiye 6-7 kişi düşüyor. Yani arabadan inenleri hesaplarsak... Linç ettiler. Sallamalarla, sopalarla dakikalarca dövdüler. Başka arkadaşlara da aynı anda başka gruplar saldırdı. Yani aynı arabadan inip beş beş beş beş, dağıldılar. Herkesi, kimi yakalarlarsa...

Arkadaşlardan biri bir arabaya bindi, kaçmak istedi, sivil oradan tesadüf geçen bir arabaya binip kaçmak istedi. Kaçmak isterken arabanın camlarını falan indirdiler. Yani bizimle hiç ilgisi olmayan kişi, kurtarmak isterken, onun da arabasını parçaladılar... Ondan sonra Yağmur dediğim arkadaş çok feci şekilde ağır bir darbe aldı... Oradaki Halk Tıp Merkezi'nde ilk müdahale yapıldı. Oranın doktorları hemen Numune'ye, Ankara Numune Acil Servisi'ne kaldırılmasını istediler. Çünkü beyin kanaması geçirmiş olma ihtimali var, dedi. Yalnız bu arada, bu Yağmur denilen arkadaş linç edilirken, dövülürken değil, linç edilirken, bizim bir başka arkadaş olayları görüp yakınlarda bir ekip otosu durduruyor ve onları alıp arkadaşını kurtarmaya geliyor, polisler engel olur mu gibisine. Fakat polisler arkadaşta diyorlar ki, arabanın içine kitliyorlar, "sen burada dur, inme, seni de döverler" diyorlar. Daha sonra polislerin yanında bile arkadaşını, ekip otosunun yanında

bile, dövmeyle devam ediyorlar, linç etmeye devam ediyorlar. Ondan sonra polislerin yaptığı tek hareket, o dövme insanların elinden sopayı almak ve "hadi git" demek oluyor. Resmen "git" demek oluyor.

Neyse işte o gün o şekilde, 3-4 arkadaş ağır yaralı, bir tanesi çok ağır yaralı bir şekilde hastanede geçirdik. Tabii bizim sinir sistemlerimizi oldukça bozuldu... Bir sonraki gün yine biz çıktık.

Yine geldiler, aynı grup ama yaya olarak geldiler. Silah sıktılar. Kuru sıkıdan bozma bir silahı kullanmışlar. Arkadaşın sağ kolu kırıldı. Mermi içinde kaldı. Ameliyat, işte hastaneye götürüldü falan. Kolu alçıya alındı ama mermi çıkmıyor. Sadece iki günde bir pansumanlara gidip kontrole gitmesi gerekiyordu. Kolu ağır bir şekilde alçıya alındı. Öğrendiğimiz kadarıyla domdom kurşununun küçüğü bir şey, tam o konuda bilgim yok emin değilim de, küçük boyutunda bir şey koymuşlar içine... Kafasına ya da bir yerine gelse öldürecek derecedeymiş. Vuruldu, işte biz onu hastaneye götürdük. Ondan sonra alçıya falan alındı, çok kötü bir durumda geldi fiziksel olarak. Kolunda mermi var, kolu alçıda. O da evine yatırdık işte. Gerekli müdahale yapıldıktan sonra getirdik, evine yatırıldı.

Gece yarısı... Bu vurulan arkadaşla linç edilen arkadaşın aynı evde yatarken, gece yarısı, aynı grup geliyor, kapıyı kırıyorlar, evi basıyorlar, arkadaşları tekrar linç ediyorlar, "siz daha ölmediniz mi?" diyerekten. O linç edilmiş, ağır yaralı arkadaş saçlarından evin içinde sürüklüyorlar ve feci bir şekilde parça parça ediyorlar. O kolu alçıdaki, daha acilden yeni gelmiş, yani vurulalı iki gün olmuş arkadaş, alçılı kolundan tutup tanınmaz hale getiriyorlar. Evi darmadağın ediyorlar. Korkunç derecede bir dayak atıyorlar. Evi darmadağın ediyorlar ve çıkıp gidiyorlar.

Evin basıldığı gün sinirler oldukça gergin, gece toplanılıyor işte, kızlar bırakıyorlar işleri, olayları şey yapmak için, polisle bir gerginlik çıkıyor. Arkadaşlardan biri artık tepkisini göstermek için üstüne benzin döküp kendini yakma girişiminde bulunuyor. Tabii bu arada çok gergin anlar oluyor, kuru sıkılar sıkılıyor, polisler havaya silahlar falan sıkıyor, çok sert bir şey oluyor. Üç ya da dört arkadaşımız şey oluyor, gözaltına alındılar, polise saldırmak, işte polise mukavemet mi diyorlar, ondan dolayı, gözaltına alındılar. Karakoldu tutuldular o gece. Bu arada arkadaşlar evin basılmasını polislerle protesto ederken, o gerginlik anında polislerle itiş kakış olurken, evi basanlar bir saat sonra yine arabalarla geliyorlar. Ve polislerin yanında, o kadar kalabalık polis, siviller olsun, ahlak olsun, her türlü polis orda, çok gergin bir an. Polislerin yanında yine arkadaşlara saldırıyorlar. Yani iki saat içinde ev basıyorlar, evde ağır yaralı yatan insanları linç ediyorlar, arabaları parçalıyorlar. Olayları protesto edenleri, bir saat sonra geri toplanıp, tekrar kızlara saldırıyorlar. Ve hiçbirini yakalanmıyor. Her ne kadar bu olaylar polislerin yanında olsa da, polis bir tanesinin kolundan tutup da "nedir sizin amacınız" demiyor. Polisler olaylara karışmıyor. Ve o gün arkadaşlar gözaltına alınıyor, mahkemeye çıkacaklar.

Tabii biz evlere geldiğimizde, bizde sürekli telefon diplomasisi devam ediyor. Telefonlarda hep şu söylendi bize, sakın kapıları açmayın, hepinizin evini biliyorlar. Kapıların arkasına yığınak yapın, evlerinizi basacaklar. Polise güvenmeyin, polis gelmeyecek. Biz o geceyi, sadece kendi evimizde değil, diğer kızların evlerinde de, kapılara koltukları masaları yığdık. Koltuk ve masaları yerleştirdik. Korku filmlerinde olur ya işte panik anında şey yaparsın. Elektrikleri söndürdük. Tuvalete bile parmak ucunda gittik. Korku içinde bekledik, evimiz basılacak, bize de saldıracaklar diye. Çünkü gözleri o kadar dönmüş ki, önceleri biz sokakta işe çıktığımız zamanlar geliyorlardı. Ama evimizde... ağır yaralı insanların olduğu bir evin kapılarını kırıp linç edebildiklerine göre ve polisin yanında her türlü güce sahip olduklarını gösterdiklerine göre ve hiç kimsenin yardım etmeyeceğini bildiğiniz zaman ne yapıyorsunuz, kapıların arkasına yığınak yapıyorsunuz. Can güvenliğiniz yok. Saldırıları sadece dövelim değil, yani resmen ölsün gitsin gibisinden bir saldırı. Yoksa göz korkutma gözdağı vermek olsa, kurşunlanmış

kolu, kolunda kurşun olan, alçılar içinde, yataktan kalkamayan, yanında da linç edilmiş ağır yaralı bir insanı... Evin kapısını kırıp, onları tekrar saçlarından sürükleyip tanınmaz hale getirmek, yani hiç akıl mantığı değil. Ne kadar da barbar bir insan olsa o kadarını yapamaz. Biz kapıları falan kitledik işte, geceyi uykusuz korku içinde geçirdik.

Bir arkadaşımız Eryaman polis karakolundaki polislerden biriyle konuşmuş, rütbeli polislerden... Polis şöyle söylemiş, rütbeli polis, "Eryaman'da işe çıkmayın, Eryaman'da fuhuş yapmayın, günlük hayatınıza devam edeceksiniz, size saldırı olmayacak, evleriniz basılmayacak" garantisi verdiler. Bunu arkadaşımıza söylüyorlar. Yani açık açık şunu söylüyorlar, "Eryaman'da fuhuş yapmazsanız size bu tür saldırılar olmayacak, eviniz basılmayacak."

Bir de bir şeyi daha söyleyeyim, daha önce söylemeyi unuttum. Özellikle şunu belirteyim. Olayların başladığı günle bizim Eryaman'dan kaçtığımız güne kadar olan geceleri, bu olayların başladığı zaman, bizim durduğumuz yoldaki sokak lambaları hep kapatılmıştı. Yani sokak lambaları özellikle söndürülmüştü. Yani, burayı bir cadde düşünün, burayı da başka bir cadde, sadece bizim takıldığımız caddenin sokak lambaları hep karanlıktaydı. Onu da belirteyim, özellikle söndürülmüş gibi. Yolun her tarafı yanıyor. Karşı caddeler falan... Bizim işe çıktığımız cadde tamamen söndürülmüştü.

İki ağır yaralı arkadaş, biri kurşunlanmış biri linç edilmiş ve tekrar saldırıya uğramış olan arkadaşlar, memleketeye M...'e gitmek istediler. Sadece evden, basılan evden özel eşyalarını almayı düşünüyorlardı. Çünkü ikisi de çok ağır yaralı, çalışabilecek durumda değiller. Küçük bir pikap bulduk, nakliyat aracı. Televizyon, müzik seti gibi önemli şeyleri almayı düşündüler. Diğer tüm mobilyalar, yataklar falan kalacak. Makyaj malzemesi gibi öncelikli şeyleri almak için eve gittik. Evi taşıdık. Dört arkadaşlık işte böyle günlük kıyafetler, terlik, evi taşıyoruz falan. Gündüz 11 sularıydı. Bu şeyden sonra oluyor. Hani arkadaşlar mahkeme olayından geldi, evde konuşuldu, toplanıldı. Bizim bir arkadaş komiserle konuşmuş dedim ya hani, artık günlük yaşantınıza devam edebilirsiniz. Yarım saat sonra oluyor, artık herkes normal evine dönüyor. Bir rahatlama var, olaylar bitmiş gibisinden. İşte o konuşup dağıldıktan sonra, biz eşyaları, arkadaşların eşyalarını almaya gittik. Taşıdık. Taşımamız tam bitti, yani aracı artık götüreceğiz, bu yeşil Ford tekrar geldi, gündüz vakti. Yine sopalarla, sallamalarla. Üzerimize doğru sürdüler arabayı, tabi biz o an kaçtık. Herkes bir yana dağıldı, ben terliklerimi bırakıp kaçtım, o bir şeyini bıraktı kaçtı. Nakliye içindeki eşyalar Eryaman'ın ortasında öyle kaldı. Bir eve sığındık, bizim kızların evine sığındık. İşte ondan sonra polisi aradık. Polis güvenliğinde eşyaları çıkarmak istedik. Polise dedik, böyle böyle oluyor. Tabi bu arada kızların hepsine haber veriyoruz. Geri geldiler, gündüz geldiler. Saldırmaya gündüz geldiler.

İşte kaçtık, polisi çağırdık. Polis aracı uzun bir süre gelmedi. Sivil ekip otosu falan çağırdık. Neyse daha sonra polisler geldi. İşte olayları anlatıyoruz, tekrar saldırdılar, gerekeni yapın, şudur budur. Ama polislerin hiç ilgisi yok. Yani polisler hiç ilgilenmiyor, sürekli bir şeyler söylüyorlar. Bir evde rehin kaldık. Arabalarıyla etrafta dolaşmaya başlıyorlar, bir sivil ekip geldiği halde. Onların yakınında dolaşıyorlar. Bizler rahatlıkla görüyoruz ama polisler görmüyor yani görmüyor. Gösteriyoruz hala görmüyorlar.

Ondan sonra işte arkadaşların, M...'e gitmek düşüncesindeler, ağır yaralı olanlardan, önce vurulan sonra aynı kişiler tarafından tekrar linç edilen arkada, aşağıda bekleyen sivil Toros içine kitledi, içine bindi. "Ben" dedi "bunlarla gidiyorum. Hiç can güvenliğim yok. Beni bu bölgeden çıkartsınlar. Ben bir otobüs bulup gideceğim" diyerek kendini arabaya kitledi, o şekilde gitti. her şeyini bıraktı gitti. Sivil ekip otosuyla Eryaman dışına çıktı. Ama bu arada gruplar çoğalmaya başladı. Gelenlerin arkası da gelmeye başladı ve hepimizin evini de biliyorlar. Çoğumuzun evinin etrafında abluka kurmaya başladılar. Evlerde artık rehin aldılar. Elllerinde sallama ve bıçaklarla gündüz vakti ve çok kalabalık.

Arkadaşlardan biri diğer kızların evinden çıkıp, kendi evinden özel eşyalarını alıp o da gitmeyi düşünürken yolda yakalıyorlar. Bir de her tarafa dağılmışlar. Parkta normal

oturur gibi duruyorlar, gazete okuyor bazıları, bazıları sallama bıçakla geziyor ama bazıları gazete okuyor, yani hiç belli etmiyorlar. Kendilerini normal bir şey yapıyor gibi... Birisi sigara içiyor, iki kişi oturmuş sohbet eder gibi yapıyor. Ama bir anda bir bakıyorsun, yakaladıklarını hepsi bir anda toplanıp linç ediyor. Esra adındaki arkadaşı bu şekilde yakaladılar. Saçlarından, insanların içinde, taksi durağı var, en işlek yeri, dolmuşlar, otobüsler geçiyor, aileler falan geçiyor... Saçlarından sürükleyip tekme tokat dövdüler, telefonunu gasp ettiler. Döverken de demişler, "Daha Eryaman'ı terk etmediniz mi? Ölmek mi istiyorsunuz?" döverken bunları da söylüyorlar. Arkadaşı feci şekilde dövüyorlar.

Sürekli telefonlaşıyoruz, artık sokağa çıkamıyor kimse, evlerde rehin kaldık. 9 kişi bir evde rehin kalmışız ve evin etrafını sarmışlar. Polisleri çağırıyoruz. En son ekip otosuna dedi ki, "bakın can güvenliğimiz yok, bilmem ne yapıyorsunuz yapın. Bak motosiklet plakası takmış, plakası şu, arabanın rengi şu, markası şu, tam en işlek yerlerde cirit atıyor" ama polisler hiç ilgilenmiyor. Sadece polis memurunun biri dedi ki, "savcılığa" dedi, "dilekçe yazın" dedi. "Plakayı, şuyunu, buyunu, yazın" dedi. "Hepiniz isimlerinizi yazıp imzalayın, savcılığa işlem yapın" dedi. "Savcılık bize bildirin" dedi, "biz de gerekeni yapalım." Bunu söylerken, polisler evin içine girmiş konuşurken, abluka sürüyor. Ellerinde sopalarla bizi linç etmeyi düşünen insanlar etrafta ve polis bize hala bürokratik işlemler çıkarıyor. Kırtasiyeden bahsediyor, kalem kâğıt alın gibisinden. Arkadaşlardan biri dilekçeyi yazdı, hemen imzaladı, hepimiz imzaladık. İşte götürdü, arabasına bindi, savcılığa götürdü. Savcılıkta "olmamış, hepinizin ayrı ayrı yazması gerekiyor" gibisinden bir şey söylenmiş. O da yattı yani, bir sonuç çıkmadı.

Ama bu arada biz ecel terleri döküyoruz, soğuk terler döküyoruz. Yani resmen rehin kalmışsın ve her an parça parça edileceksin, hiç acımaları yok. Hiç acımaları yok. Ve gittikçe sayıları artıyor, 100'e yaklaştılar. Çünkü 7-8 tane travestinin oturduğu ev var. Her ev için, etrafında 15-20 kişiyi düşün. Etrafta dolaşanları düşün, arabayla gezenleri düşün. Koskoca Eryaman, o işlek, o canlı yerde bir şey var, bir korku filmi yaşıyorsun. Sadece bizler yaşıyoruz, polisler de biliyor. Sadece telefonlarla artık şunu yaptık, kaçalım... Çoğumuz M...'den gelmişiz, Eryaman'daki 20'ye yakın kişinin belki 17'si M..., diğerleri A.... Yani aynı bölgeden gelmişiz. "M...'e kaçalım, gidelim bir an önce, buradan çıkalım, kaçalım, eşyalar kalsın, polislerin yardım edeceği yok" düşüncesi var. Saatlerce hepimiz ayrı ayrı evlerde rehin kalmışız. İnsanlar ağlıyor, korku içinde bekliyorlar ve gittikçe zaman ilerliyor ve hava kararıyor. Hava karardıktan sonra kesin saldıracaklar. İsteseler gündüz de saldırırlar da, gecenin karanlığına saklanacakları kesin. Saldıracaklar, çünkü onun için bekliyorlar, bir gün önce ev basmışlar. Yaralı insanları tekrar yaralamışlar, ertesi gün gündüz gelmişler, saldırıyorlar, gördükleri yerde saldırıyorlar. Gece basacaklar ve hepimizi sallamalarla parça parça edecekler tekrar. Zaten çoğumuz yaralanmış insanlarız onlar tarafından. Her bir arkadaşla telefonla konuşuyoruz.

Mesela Eylem diye bir arkadaş arıyor, onlar 5 kişi rehin kalmışlar. Onların içinde Yağmur diye iki kere linç edilen arkadaş da, artık ayakta duracak hali yok. Doktora gitmesi lazım, artık muayene olması lazım ama hiçbir müdahale yapamıyoruz. "Evde rehin kaldık, polisler ilgilenmiyor", ağlayarak anlatıyor, çıldırmış bir şekilde anlatıyor. İşte, "polisleri arıyorum, karakolu arıyorum, yalvarıyorum, gelsinler, onların eşliğinde çıkayım, evime gitmek istiyorum, M...'e gideceğim. Gelmiyorlar" diyor.

Ece diye başka bir arkadaşın evinde 5 travesti rehin kalmış. Onlar da ayrı bir şekilde yalvarıyor, "sıkıştık kaldık, pencereden bize bakıyorlar, taş atıyorlar, şunu yapıyorlar, her an saldıracaklar, polisleri arıyoruz, gelmiyorlar" diyorlar. Üç saate yakın polisler gelmedi, üç saate yakın boyunca polisler gelmedi.

Üç saat sonra Eylem ve arkadaşlar işte polis eşliğinde, ekip otosu geliyor, onların eşliğinde hiçbir şeylerini alamadan, normal kıyafetlerle, onların eşliğinde kaçıyorlar. Tabi bu arada onlar kaçarken, polislerin eşliğinde kaçtıkları halde, bu insanlar arabalarla

onlara yine saldırmak istiyor. Tek yapabildikleri otobüsle değil de, tren garına kaçabilmeyi başarıyorlar. Ve tren garından trene binip onlar M...’e doğru gidiyor.

Arka kapıdan kaçtık, her şey, eşyalar falan, orada kaldı. O an o saatlerde herkes kaçısmaya başladıktan sonra, herkes her şeyini bırakıyor yani, kaçmaya başladıktan sonra. Basılan evi yağmaladıklarını gördük”.

Eryaman saldırılarının faillerinden bir bölümü daha sonra Kurtuluş ve Esat bölgelerinde aynı nitelikteki saldırılara devam etmiştir.

(N.B),(G.A),(F.D) 16.01.2007 tarihinde saat 22.00 civarında Kurtuluş Marmara sokakta darp ve gasp edilmişlerdir. Faillere ait araç plakaları tespit edilmiş ve mağdurların 17.01.2007 tarihinde Hastanede görevli Çankaya Merkez Karakoluna bağlı grup amirliği tarafından ifadeleri alınmıştır.

N.B şu şekilde ifade vermiştir:

“16.01.2007 günü 22.00 sıralarında Marmara Sokak içerisinde arkadaşlarım olan (G.A) ve (F.D) ile bulunuyorduk. Ben ismini bilmediğim bir şahısla görüşüyordum. Bu sırada plakası 06 YFK 39 plaka sayılı Gri Opel Vectra, eski kasa Ford Taunus marka ve plakasını görmediğim başka bir otodan 8-10 kişilik şahıslar indiler. Ellerinde kesici aletler, sopalar vardı. Bu arada 185 boylarında kirli sakallı şahıs elinde tabanca vardı ve silahı bir el ateşledi. Bu sırada bize saldırdılar, kesici aletle benim her iki elimden ve bileğimden yaraladılar, daha sonra ben ve (G.A) ile birlikte Sağlık 1 sokağa kaçtık. (F.D) orada kaldı, daha sonra ambulansla Ankara Numune Hastanesi’ne getirildik. Beni darp eden ve kesici aletlerle yaralayan görsem tanıyabileceğim fakat isimlerini bilmediğim çantamı zorla alan şahıslardan davacı ve şikâyetçiyim”.

(G.A)’nın ifadesi:

“16.01.2007 günü saat 22.00 sıralarında Marmara Sokak içerisinde arkadaşlarım olan (N.B) ve (F.D) ile birlikte duruyorduk. Plakasını göremediğim eski kasa ford marka oto direk olarak üstümüze sürdü durduğumuz kaldırıma çıktı, bu arada otodan şahıslar indiler. Ben bu arada bir olay çıkacağını anladım ve arkadaşlarıma kaçın dedim ben bu arada sağlık sokak tarafına kaçarken ters yönden gri renkli Opel Vectra geldi, ondan da aşağıya otodan indiler, şahısların ellerinde sallama, sopa ve bir şahsın elinde de silah vardı, bu sırada bana arkadan sopalarla vurmaya başladılar beni orada sopalarla darp ettiler, ben ve (N.B) Sağlık 1 sokak civarına kaçtık daha sonra polisi aradık,polisiler geldiler, daha sonra ambulansla üçümüzü Numuneye getirildiler. Hastaneden sonradan Opel Vectranın plakasınının 06 YFK 39 olduğunu öğrendim, beni darp eden şahıslardan davacı ve şikâyetçiyim”.

(F.D) ise şu şekilde ifade vermiştir:

“16.01.2007 günü saat 22.00 sıralarında Marmara Sokak içerisinde arkadaşlarım olan (N.B) ve (G.A) ile birlikte bulunuyorduk. 06 YFK 39 plaka sayılı Opel Vectra ve eski kasa Ford marka otodan inen şahıslar (yaklaşık 10 kişiler)sallama, sopa ve kesici aletlerle saldırdılar, beni şahıslar sol bacağımdan yani baldırım ve diz altımdan iki adet kesici aletle yaraladı, bana vururken benden telefonumu istediler, ben de kendilerine çantamda olduğunu söyledim, bu arada çantamı aldılar, çantamın içerisinde kimliğim de vardı. Diğer arkadaşlarım Sağlık 1 sokağa kaçtı ben de orada Marmara sokakta kaldım beni daha sonra ambulans Numuneye diğer arkadaşlarımla getirdiler. Beni darp eden tanımadığım şahıslardan davacı ve şikâyetçiyim.”

16.01.2007 tarihinde saat 22.30 sıralarında Küçükesat Bağlar Caddesinde (D.K), (D.T) ve (S.T) saldırıya uğramış, yaralanmışlardır. (D.T)’ye fırlatılan satır ele geçirilmiştir. Bu konuda Esat Karakoluna şikâyette bulunulmuştur. Ayrıca 20.01.2007 tarihinde Çankaya Emniyet Müdürlüğünde de ifade verilmiştir.

17.01.2007 günü Esat Karakolunda ve 20.01.2007 tarihinde verdiği ifadelerde (D.K) şu şekilde olayı anlatmıştır:

"16.01.2007 günü saat 22.30 sıralarında arkadaşlarım olan (S.T) ile (D.T)'ye Bağlar caddesi üzerinde rastladım, birlikte Yenişehir postanesine doğru yaya olarak yürümekte iken, hemen yanımda fıstık yeşili Ford Taunus marka oto yavaşlayarak durdu , bu otonun hemen arkasında 06 YFK 39 plakalı gri renkli bir oto daha durdu, otoların içerisinde ellerinde sallama, döner bıçağı, makas, satır, beyzbol sopası bulunan 9 erkek şahıslar araçlardan aşağıya indiler, fıstık yeşil Ford Taunustan 5 erkek şahıs indi. şahıslar bir şey söylemeden hepsi birden üzerimize doğru saldırmaya başlayınca ST ile birlikte kebab dükkanına doğru kaçmaya başladık ben diğer istikamete doğru yaya olarak koşarak kaçmaya başladım, iki erkek şahıs beni takip etmekteydiler, bir diğer erkek şahısta önümü kesmeye çalıştı , bir tanesinin salladığı döner bıçağı saçıma değdi, ben şahsın eline vurduğum, sallama bıçak yere düştü, ben bıçağı almaya çalışırken yere düştüm, yerden kalkamadım, diğer erkek şahıs da tam olarak ne olduğunu bilemediğim siyah renkli bir cisimle kafama vurdu, bana vurunca ben yığıldım bunun üzerine şahıslar beni bıraktılar araçlarına doğru koşarak gittiler, bende arkadaşım (ST)'nin bulunduğu yere gidince baldırından yaralandığını, kanar vaziyette olduğunu gördüm, (DT)'yi aradım o geldi birlikte ticari taksi ile arkadaşımı Numune Hastanesine götürdük. Araçtan inen şahısları daha önce şahısları görmedim. Ama görsem teşhis edebilirim. Bana saldırarak beni darp eden şahıslardan davacı ve şikâyetçiyim.

Daha sonradan arkadaşlarımdan duyduğum kadarı ile Ayhan GÜNAY, Şahbaz TAŞDEMİR isimli şahıslar arkadaşlarımızı telefonla arayarak Ankara da çalışmamızın karşılığında kişi-başına kendilerine 5000 YTL para vermemiz gerektiğini bunu yapmamız halinde Eryaman'da çalışabileceğimizi aksi takdirde ölümle tehdit ettiklerini söylemişler".

(S.T), 27.11.2007 tarihinde Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesinde vermiş olduğu ifade de saldırıları şu şekilde anlatmıştır:

"15.01.2007 tarihinde, Ayhan Günay ve Ahmet Günay yanlarında bir bayanla birlikte Seyranbağları Bağlar Caddesinde, yanımda Bülent Çakır adındaki arkadaşım ile gezerken yukarıda isimlerini belirttiğim şahıslar yanıma geldiler. Ayhan Günay arkadaşım Bülent ile konuşuyordu o anda ne konuştuklarını anlamadım. İsmi kesin olarak bilmediğim bir bayan bana hitaben Bana Şahbaz adındaki kişiyi tanıyıp tanımadığımı sordu. Ben bu şahsı tanımadığımı bildirdim. Bu bayan bana hitaben "üç gün önce Pınar adındaki arkadaşınız dövülerek bıçaklanmış haberiniz var mı dedi. Bende haberimiz var dedim. Pınar'ın daha önce dövüldüğünü ve bıçaklandığını bildiğim için haberim var dedim. Bu bayan bana Şahbaz'ın buraya da geleceğini bildirerek aynı olayları burada da yapacağını söyledi. Bende bu bayana hitaben buralarda bir şey yapamayacağını kimseyi dövmeyeceğini söyledim. Yanımıza yaklaşan arabanın içinde 6 kişi vardı. Bunlardan bayan olanla, Ayhan arabadan inerek yukarıda belirttiğim şekilde konuşmalar oldu diğer 4 kişi arabada kalmıştı. Arabada kalan kişiler arasında arka koltuğunda ortada Ahmet Günay oturuyordu. Daha sonra Ayhan ile yanındaki bayan yanımdan ayrılarak arabaya binip gittiler. Arabada bulunan kişiler bize birşey söylemediler. Olaydan birgün sonra 16.01.2007 tarihinde Seyranbağları Bağlar caddesinde arkadaşlarımdan Deniz ve Derya ile birlikte saat:22.30 sıralarında gezerken yanıma yeşil bir ford geldi. Bu arabanın içerisi insanla dolu idi. Ön koltukta oturan şahıs arabadan indi. Elinde makas vardı. Kır saçlı, 1.70 cm boylarında bir şahıs direk bana saldırdı ben yanımdaki kızlara kaçın dedim. Ford arabanın içinde Ayhan, Şammas, Ahmet Günay vardı. Bu şahısların ellerinde makas, sopa ve sallama ile saldırdılar. Biz olay mahallinden kaçarken karşımızda Opel marka bir araba daha gördük. Arabanın içinden Harun çardak indi. Yanında bir arkadaşı daha vardı. Bunlar (D.K) arkadaşım doğru hareket ederek onun peşine düşüp ona saldırdılar. Ben pıdecıye kaçtım. Pıdecinin kapısını kapatırken bacağım dışarıda kaldı. Bu sanıkların arasında bulunmayan başka bir şahıs makasla beni bacağından yaraladı. Pıdecideki kişilerin karşı koymasına üzerine bize saldıran kişiler kaçtılar. Daha sonra yanıma Deniz arkadaşım geldi. O da yaralı idi.

Olay mahallinden ayrıldıktan bir gün sonra bir telefon geldi. Kimin telefon ettiğini bilmiyorum. Bu şahıs bizden bir yetkili kişi istedi. Bizde BK'nin telefonunu verdik. Daha sonra bizi tekrar bir bayan aradı. Davamızdan vazgeçmemiz için bizİ tehdit ettiler yani sanıklar tutuklandıktan sonra bizi tehdit ettiler".

(D.T) ise olayları 27.11.2007 tarihinde Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesinde vermiş olduğu ifade de şu şekilde ifade etmiştir:

"Olay tarihlerinde Bağlar Caddesinde saat:22.30- 23.00 sıralarında arkadaşlarım D.K ve S.T ile birlikte gezerken, Yeşil renkli bir Ford araç yanımızda durdu. Arabadan 3-4 kişi sallama ve sopalarla araçtan indi bize saldırdılar. Ben saldıran kişileri hava karanlık olduğu için teşhis edemedim arkamda elinde satırla bir kişi benim kovalıyordu ben ona çantamı fırlattım. Oda bana satırı fırlattı çantamı alamadım ancak satırı aldım. Ben apartman boşluğuna girdim. Arkama baktığımda beni takip eden kişi yoktu. Arkadaşımız D.K bana telefon etti, S.T'nin yaralandığını söyledi. Ben hastaneye gittim. ve daha sonra bir çok yaralı arkadaşım da hastaneye geldi. Ben satırı hastaneye gelmeden taksinin içinde arkadaşımaya teslim etmişim o da polise teslim etti".

17.01.2007 günü (B.K) telefonla aranıp, tehdit edilmiştir. Dernek başkanı sıfatıyla 19.01.2007 tarihinde vermiş olduğu ifadede aşağıdaki hususları belirtmiştir:

Ben Pembe Hayat Lezbiyen Gey Biseksüel Travesti ve Transseksüel Dayanışma başkanım. Son zamanlarda denegimize üye olan ve olmayan travesti arkadaşlarımıza yönelik olarak kasıtlı ve planlı saldırılar yapılmaktadır. Bu saldırılar doğrudan doğruya hedef gözeterek sokakta, evde ve hatta kuaför salonlarında gerçekleşmiş ve öldürme kasıtlı olduğu için Travesti Camiasında güvensizlik ve korku yaratmıştır.Bütün bu saldırılar aynı kişiler tarafından planlanmakta ve gerçekleştirilmektedir.

Esasen bu grubun ilk saldırıları Nisan 2006 tarihinde Eryaman'da oturan ve çalışan Travesti arkadaşlarımıza yönelik başladı ve şimdi aynı kişiler şehir merkezinde de saldırılarına devam etmektedirler. Saldırıları Eryaman'da başladı ve Etlik, Bağlar caddesinde ve Marmara sokak üzerinde devam etmektedir. Saldırıları maruz kalan arkadaşlarımızın otoları parçalandı, evleri basıldı ve çeşitli silahlar ile ağır şekilde yaralandılar ve gasp edilmişlerdir.

Bu saldırıları Dernek üyelerimize Şahbaz TAŞDEMİR ve Ayhan GÜNAY isimli kişilerin ve yanında bulunan arkadaşlarının gerçekleştirdiği şekilde tarafıma bilgi verilmiştir. Nitekim Eryaman'da yapılan saldırılar sonucunda bu kişi ve yanındaki diğer kişiler hakkında Sincan i Asliye Ceza Mahkemesinin 2007/8 E.Sayı dosyası ile ceza davası açılmıştır. Farklı yerlerde yapılan saldırılarda olay mağduru olan üyelerimiz hep aynı kişileri aynı araçları teşhis etmişlerdir ve saldırı yöntemleri aynıdır. Saldırıları kullanılan araç plakaları 06 NZ 186- 06 YFK 39 ve 06 APB 80 'dir.

Adı geçen ve daha önce tanımadığım bu olaylar nedeni ile isimlerini öğrendiğim şahıslar 17.01.2007 günü saat:23.45 sıralarında 3 defa O 542 7326982 numaralı telefonda benim şahsıma ait 0538 4122230 nolu telefonumu arayarak bana hitaben " Ben Ayhan'ım, senin dernek başkanı olduğumu öğrendim diyerek bana Ankara'da kaç tane Transseksüel ve Travesti olduğumu" sordu bende kendisine 50 tane var dedim. Bunun üzerine bana her Travesti başına 5000.00 YTL (Beş Bin Yeni Türk Lirası) verin size Şahbaz TAŞDEMİR isimli şahıstan koruyayım. Benim arkamda A Takımı ve Emniyet var bu parayı verirsiniz istediğiniz yerde çalışırsınız ama bu talep ettiğim parayı vermez iseniz sizi çalıştırmayız, hallederiz, Eryaman'daki gibi sizleri bitiririz. Evlerinizi ve adreslerinizi biliyoruz gerekirse hepinizi öldürürüz diyerek beni telefon ile tehdit etti ve şantaj yaptı".

18.01.2007 tarihinde transeksüellerin gittiği Taner Kuaför'e yapılan saldırı ile işyerinde yüklü miktarda zarar meydana gelmiş ve olayda S.G adlı transeksüel kadın gasp edilmiştir. Aynı gece Esat Karakol amirliğinde olayları şu şekilde ifade etmiştir:

"18.01.2007 günü saat 21.00 sıralarında Ballıbaşa sokak no: 89/E sayılı adreste bulunan TANER KUAFÖR isimli işyeri içerisinde saçımı yaptırmakta iken elinde kamera olan bayan şahıs giriş kapısından girdi, elindeki kamerayla çekim yapmaya başladı, 3-4 dakika geçmeden vitrin camları kırıldı ellerinde satır, sallama döner bıçağı, sopalar bulunan 10-15 kadar erkek şahıs bir anda kırılan vitrin bölümünden ve kapıdan işyerine daldılar, şahıslar ellerinde bulunan sopalar, bıçaklar ile sağa sola zarar vermeye başladılar, biz hemen işyeri çalışanları ile birlikte işyerinin arka tarafında bulunan mutfağa girdik kapıyı

kapadık, kapı arkasına destek koyarak 155 polis imdat hattından yardım istedik, bir süre sonra şahısların ayrılma sesleri üzerine dışarı çıktığımızda işyerine zarar verildiğini gördüm , tezgah üzerinde bulunan siyah omuz çantasını ve hemen yanında bulunan Nokia marka 6131 model içerisinde (...) nolu hattımın takılı olduğu cep telefonumun olmadığını tespit ettim, düşmüş olabilir diye işyerini aradım ancak bulamadım, şahıslarca alındığını tahmin ediyorum, alanı görmedim, omuz çantam içerisinde, nüfus cüzdanım , sürücü belgem, çalıştığım bardan aldığım kan kartım, 430 YTL param, çeşitli bankalara ait bankamatik kartlarım, şahsi eşyalarım vardı. işyerine zarar veren erkek şahısları teşhis edebilirim. Olay bizlere ve bizim muhatap olduğumuz işyerine yapılmaktadır. Benim çantamı ve cep telefonumu yağmalayan meçhul şahıslardan davacı ve şikayetçiyim”.

Çankaya Emniyet Amirliğinde 19.01.2007 günü başlayan ifade alma işlemi 20.01.2007 günü sona ermiş ve 01.02.2007 günü faillerin bir kısmı yakalanmış ve gözaltına alınmıştır. 02.02.2007 günü mağdurlar gözaltındaki şahısları canlı teşhis yoluyla teşhis etmiş ve faillerden Şammas Taşdemir, Ayhan Günay 03.03.2007 günü çıkarıldıkları nöbetçi hâkimlikçe tutuklanmıştır. Diğer faillerden Harun Çardak, Ahmet Günay ve Gülcan Köçegün serbest bırakılmışlardır.

Yapılan soruşturma neticesinde Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca 13.04.2007 tarihinde Gülcan Köçegün hakkında kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verilmiş ve 2007/13599 hazırlık numarası ile yürütülen soruşturma tamamlanıp iddianame hazırlanmıştır. Şüphelilerden Şammas Taşdemir ve Ayhan Günay hakkında TCK'nin 220/1³, 149/1-a,c,d,h⁴ (5 kez olmak üzere), 149/1-a,c,d,h (3 kez olmak üzere), 35,63 ve 53 maddelerinin; Harun Çardak ve Ahmet Günay hakkında 220/1, 149/1-a,c,d,h (5 kez olmak üzere), 149/1-a,c,d,h (3 kez olmak üzere) maddeleri gereğince yargılamalarının yapılması talepli kamu davası açılmıştır.

Ankara Ağır Ceza Mahkemesine gönderilen iddianame şu şekildedir:

(...)
Yukarıda açık kimliği yazılı müşterilerden (B.K)'nın Pembe Hayat Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Travesti ve Transeksüel Dayanışma Derneğinin başkanı olduğu, Diğer müşterilerden (S.G), (D.K), (N.B), (F.D) ve (G.A)'nın ise adı geçen demek üyesi veya sempatinazı olduğu,
Müşterilerden (Y.Y) ve (Y.B) ise kuaför dükkkanı sahibi olup genel olarak travesti olarak adlandırılan müşterilere hizmet verdiği,
Travesti olarak çalışan müşterilerden rant elde etmek isteyen şüphelilerin kendi aralarında örgüt kurdukları, örgütün liderliğini şüpheli Ayhan Günay'ın yaptığı, diğer şüphelilerin ise örgütün kurucu üyesi oldukları, birlikte hareket eden şüphelilerin müşterilere baskı, tehdit ve cebir uygulamaya başladıkları,
Şüpheli Ayhan Günay'ın müşteri dernek başkanı (B.K)'yı devamlı suretle telefonla arayarak "Ben Ayhan'ım, senin dernek başkanı olduğumu öğrendim. Her travesti başına 5.000 YTL verin sizi Şahbaz isimli şahıstan koruyalım. Benim arkamda A takımı ve emniyet var. Bu parayı verirseniz istediğiniz yerde çalışırsınız. Aksi takdirde sizi çalıştırmayız, hallederiz, Eryaman' daki gibi sizi bitiririz, adreslerini biliyoruz, hepinizi öldürürüz" şeklindeki sözlerle tehdit ettiği,

³ Madde 220 - (1) Kanunun suç saydığı fiilleri işlemek amacıyla örgüt kuranlar veya yönetenler, örgütün yapısı, sahip bulunduğu üye sayısı ile araç ve gereç bakımından amaç suçları işlemeye elverişli olması hâlinde, iki yıldan altı yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Ancak, örgütün varlığı için üye sayısının en az üç kişi olması gerekir.

⁴ Madde 149 - (1) Yağma suçunun;

a) Silâhla,

c) Birden fazla kişi tarafından birlikte,

d) Yol kesmek suretiyle ya da konut veya işyerinde,

h) Gece vaktinde İşlenmesi hâlinde, fail hakkında on yıldan onbeş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

Her travesti başına talep edilen 5.000 YTL'nin müşterilerce kabul edilip verilmemesi üzerine; şüphelilerin fiili cebir, şiddet ve tehditlere başladıkları, müşteri travestileri otoyula takip edip her gördükleri yerde saldırıp darp ettikleri, çantalarını aldıkları, talep ettikleri parayı vermeye zorladıkları,

Bu bağlamda;

Şüphelilerin 16.01.2007 günü gece saat 22.00 sularında idarelerindeki 06 YFK 39 plakalı araçla müşterileri takip etmeye başladıkları, müşterilerden (G.A), (F.D), (D.K) ve (N.B) ile Marmara sokak üzerinde karşılaştıkları, ellerinde bulunan sopa ve kesici aletle müşterileri darp ettikleri, müşterilerden N.B ve F.D'nin çantalarını alarak olay yerinden kaçtıkları,

Müşterileri takip etmeye devam eden şüphelilerin bu sefer 18.01.2007 günü saat 21.30 sularında Ballıbaşa Sokak üzerinde bulunan müşteriler Y.B ve Y.Y'ye ait kuaför dükkanında saçlarını yaptırmakta olan müşteri S.G'yi gördükleri, içeri giren şüphelilerin işyerindeki eşyaları dağıttıkları, müşteri işyeri sahiplerine ait yazar kasada bulunan 400 YTL para, cep telefonu ile müşteri S.G'ye ait kol çantasını alarak olay yerinden kaçtıkları, Şüpheliler suçlamaları reddetseler de;

Şikâyet üzerine yakalanan şüphelilerin müşterilerce teşhis edildiği, atılı suçların şüphelilerce işlendiği,

Suç aletleri ele geçirilemese de, doktor raporlarına göre müşterilerin kesici alet ve sopalarla cebir ve şiddete maruz kaldıklarının anlaşıldığı,

Şüphelilerin amacının cebir, şiddet, tehdit ve baskı ile müşterilerden 5.000 er YTL para almak olduğu, amaçlarına ulaşmak için fiili eyleme geçtikleri, müşterileri darp edip bir kısım müşterilerin çanta, telefon ve paralarını yukarıda izah edildiği şekilde yağmaladıkları, 5.000 er YTL vermeye zorladıkları, para ve çantasını alamadıkları diğer müşteriler açısından yağma eyleminin teşebbüs aşamasında kaldığı,

Eylemin şüphelilerce birlikte, silahtan sayılan kesici aletlerle, yol kesmek, işyerine girmek ve gece vaktinde işlendiği, nitelikli yağma vasfında olduğu,

Atılı suçun, (CMK 250. maddesi) kapsamında olması ihmaline binaen dosya ilgili C.Başsavcı vekilliğine gönderilmişse de dosyanın aksi kanaatle iade edildiği, suç işlemek için örgüt kurmak, yağma ve yağmaya teşebbüs suçlarından dava açmanın zaruret haline geldiği, yetki ve görev uyumsuzluğunun ancak mahkeme aşamasında giderilebileceğinden, mahkemenizce bu hususun dikkate alınmasının uygun olacağı,

Atılı çıkar amaçlı suç işlemek için örgüt kurmak, nitelikli yağma ve yağmaya teşebbüs suçlarının yukarıda izah edildiği şekilde sübuta erdiği, müşteri beyanları, şüpheli savunmaları, teşhis ve tespit tutanakları, doktor raporları ve tüm dosya kapsamından anlaşılmalıdır;

Müşnet suçtan dolayı şüphelilerin mahkemenizde yargılamasının yapılarak sevk maddelerinden ayrı ayrı tecziyelerine karar verilmesi kamu adına talep ve iddia olunur.

Ankara 1. Ağır Ceza Mahkemesinde 2007/ 84 esas numarası ile kamu davası açılmış ve sanıkların yargılanmasına 24 Mayıs 2007 tarihinde başlanmıştır. 24 Mayıs 2007 günü bütün şikâyetçilerin ifadeleri alınmış ve müşteri vekilleri sanıklar örgütlü faaliyet çerçevesinde atılı suçları işledikleri için dosyanın özel yetkili ağır ceza mahkemesine gönderilmesini talep etmiştir. Bunun üzerine 1. Ağır Ceza Mahkemesi, mahkemenin görevsizliğine, tutuklu sanıklardan Şammas Taşdemir ve Ayhan Günay'ın tutukluluk hallerinin devamına karar vermiş ve dosyayı Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesine göndermiştir.

Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesinde 2007/250 esas numarası ile görülmeye devam eden davada üç duruşma yapılmış, şikâyetçi ifadeleri ile tanık ifadeleri toplanmıştır. 4 Ekim 2007 tarihinde yapılan 2. duruşmasında diğer iki sanık Ahmet Günay ve Harun Çardak da tutuklanmıştır. Yargılama halen devam etmektedir. Bir dahaki duruşma 31 Ocak 2008 tarihinde olacaktır.

C. BURSADA LİNÇ GİRİŞİMİ

6 Ağustos 2006 tarihinde Bursa Gökkuşuğu Travestileri, Transeksüelleri, Geyleri, Lezbiyenleri Koruma, Yardımlaşma ve Kültürel Etkinlikleri Geliştirme Derneği'nin düzenlemeyi planladığı, valilikçe izin verilmiş olan 1. Bursa Türkiye Eşcinseller Buluşması yürüyüşü Bursasporlu Esnaf Derneği Başkanı Fevzinur Dünder'in tahrikiyle Bursaspor formaları giyen saldırganlarca engellenmiş ve yürüyüşe katılmak üzere şehir dışından da gelen kişilerle birlikte dernek üyeleri dernek binasında uzun süre mahsur kalmışlardır.

10 Ağustos 2006 tarihinde Lambdaistanbul Lezbiyen Gey Biseksüel Transeksüel Travesti Dayanışma Derneği adına Fevzinur Dünder hakkında suç duyurusunda bulunulmuştur. Suç duyurusunun ardından Bursa Cumhuriyet Savcılığınca yürütülen soruşturma neticesinde Fevzinur Dünder hakkında TCK md. 216⁵ gereğince kamu davası açılmıştır. Dava, 11 Eylül 2007 tarihinde Bursa 4. Asliye Ceza Mahkemesinde görülmeye başlanmıştır.

LGBTT bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonunca yapılan izleme neticesinde yaşama hakkının ihlaline yönelik başvurular bu hakkın ihlaliyle beraber aynı zamanda özgürlük ve güvenlik hakkı, adil yargılanma hakkı ihlalleri ile işkence ve kötü muamele yasağının ihlaline yönelik şikâyetleri de içerdiği tespit edilmiştir.

LGBTT bireylerin yaşama hakkına yönelik ihlallerin, cinsel yönelim ve cinsiyet kimliğini de ihtiva eder şekilde ayrımcılık yasağının açıkça hüküm altına alındığı bir düzenleme olmaması nedeniyle etkin bir şekilde ve ciddiyetle iç hukuk düzeyinde soruşturulup kovuşturulmadığı da kaydedilmiştir.

⁵ **Madde 216 - (1)** Halkın sosyal sınıf, ırk, din, mezhep veya bölge bakımından farklı özelliklere sahip bir kesimini, diğer bir kesimi aleyhine kin ve düşmanlığa alenen tahrik eden kimse, bu nedenle kamu güvenliği açısından açık ve yakın bir tehlikenin ortaya çıkması halinde, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

İkinci Bölüm, İşkence ve Kötü Muamele Olayları

LGBTT bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonuna yapılan başvurular neticesinde yerel ve uluslararası standartlar gereğince işkence ve kötü muamele yasağı ile özgürlük ve güvenlik hakkı ihlali oluşturan vakıalar rapor konusu edilmiştir.

Vakıalar; "Ankara'da kabahatler kanunu uygulaması", "Ankara'da mukavemet iddiaları" ve "Beyoğlu bölgesinde sistematik kötü muamele" olarak rapor edilmiştir.

YEREL ve ULUSLARARASI STANDARTLAR

A. İşkence ve Kötü Muamele Yasağı

T.C. 1982 Anayasası 17. maddesinde "*Kimseye işkence ve eziyet yapılamaz; kimse insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya veya muameleye tabi tutulamaz*" şeklinde işkence ve kötü muamele yasağını hüküm altına almaktadır.

Türk Ceza Kanunu 94. ve 95⁶. maddelerinde işkence suçunu, 96⁷. maddesinde ise eziyet suçunu düzenlemektedir. **Ceza Muhakemesi Kanunu** da ifade alma ve sorguda yasak usulleri 148⁸. maddesinde düzenlemekte ve işkencenin ceza muhakemesi aracı olarak kullanılmaması yolunda destekleyici tedbirler almaktadır.

⁶ **TCK Madde 94** - (1) Bir kişiye karşı insan onuruyla bağdaşmayan ve bedensel veya ruhsal yönden acı çekmesine, algılama veya irade yeteneğinin etkilenmesine, aşağılanmasına yol açacak davranışları gerçekleştiren kamu görevlisi hakkında üç yıldan oniki yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

(2) Suçun;

a) Çocuğa, beden veya ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda bulunan kişiye ya da gebe kadına karşı,

b) Avukata veya diğer kamu görevlisine karşı görevi dolayısıyla, işlenmesi hâlinde, sekiz yıldan onbeş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

(3) Fiilin cinsel yönden taciz şeklinde gerçekleşmesi hâlinde, on yıldan onbeş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

(4) Bu suçun işlenişine iştirak eden diğer kişiler de kamu görevlisi gibi cezalandırılır.

(5) Bu suçun ihmali davranışla işlenmesi hâlinde, verilecek cezada bu nedenle indirim yapılmaz.

TCK Madde 95 - (1) İşkence fiilleri, mağdurun;

a) Duyularından veya organlarından birinin işlevinin sürekli zayıflamasına,

b) Konuşmasında sürekli zorluğa,

c) Yüzünde sabit ize,

d) Yaşamını tehlikeye sokan bir duruma,

e) Gebe bir kadına karşı işlenip de çocuğunun vaktinden önce doğmasına,

Neden olmuşsa, yukarıdaki maddeye göre belirtilen ceza, yarı oranında artırılır.

(2) İşkence fiilleri, mağdurun;

a) İyileşmesi olanağı bulunmayan bir hastalığa veya bitkisel hayata girmesine,

b) Duyularından veya organlarından birinin işlevinin yitirilmesine,

c) Konuşma ya da çocuk yapma yeteneklerinin kaybolmasına,

d) Yüzünün sürekli değişikliğine,

e) Gebe bir kadına karşı işlenip de çocuğunun düşmesine,

Neden olmuşsa, yukarıdaki maddeye göre belirtilen ceza, bir kat artırılır.

(3) İşkence fiillerinin vücutta kemik kırılmasına neden olması hâlinde, kırığın hayat fonksiyonlarındaki etkisine göre sekiz yıldan onbeş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

(4) İşkence sonucunda ölüm meydana gelmişse, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına hükmolunur.

⁷ **TCK Madde 96** - (1) Bir kimsenin eziyet çekmesine yol açacak davranışları gerçekleştiren kişi hakkında iki yıldan beş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

(2) Yukarıdaki fıkra kapsamına giren fiillerin;

a) Çocuğa, beden veya ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda bulunan kişiye ya da gebe kadına karşı,

b) Üstsoy veya altsoya, babalık veya analığa ya da eşe karşı,

İşlenmesi hâlinde, kişi hakkında üç yıldan sekiz yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

⁸ **CMK Madde 148** - (1) Şüphelinin ve sanığın beyanı özgür iradesine dayanmalıdır. Bunu engelleyici nitelikte kötü davranma, işkence, ilaç verme, yorma, aldatma, cebir veya tehditte bulunma, bazı araçları kullanma gibi bedensel veya ruhsal müdahaleler yapılamaz.

İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi, 5. maddesinde işkence yasağını hüküm altına almaktadır. Buna göre;

"Hiç kimseye işkence yapılamaz, zalimce, insanlık dışı veya onur kırıcı davranışlarda bulunulamaz ve ceza verilemez".

BM Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi de benzer içerikte, şu şekilde bir düzenleme getirmektedir:

"Hiç kimseye işkence ya da zalimce, insanlık dışı ya da onur kırıcı davranış ya da ceza uygulanamaz. Özellikle, hiç kimse, kendi özgür oluru olmadan tıbbi ya da bilimsel deney konusu olamaz".

BM sisteminde insan haklarının işkence ve kötü muamele yasağı kapsamında korunmasına ilişkin Türkiye'nin taraf olduğu [İşkence ve Diğer Zalimane, İnsanlık Dışı ya da Aşağılayıcı Muamele ve Cezaya Karşı Sözleşme](#) hükümleri de işkence yasağı kapsamında uluslararası insan hakları standartlarından bir diğerini teşkil etmektedir. Sözleşme kapsamında 1. maddesinde işkence *"bir şahsa veya bir üçüncü şahsa, bu şahsın veya üçüncü şahsın işlediği veya işlediğinden şüphe edilen bir fiil sebebiyle, cezalandırmak amacıyla bilgi veya itiraf elde etmek için veya ayırım gözetin herhangi bir sebep dolayısıyla bir kamu görevlisinin veya bu sıfatla hareket eden bir başka şahsın teşviki veya rızası veya muvafakatiyle uygulanan fiziki veya manevi ağır acı veya ızdırap veren bir fiil anlamına gelir. Bu yalnızca yasal müeyyidelerin uygulanmasından doğan, tabiatında olan veya arızı olarak husule gelen acı ve ızdırabı içermez"* şeklinde tanımlanmış ve müteakip maddelerde önleme ile başvuru yöntemleri tespit edilmiştir.

İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi'nin 3. maddesi de işkence ve kötü muamele yasağı açısından hukuki zemini oluşturmaktadır. Buna göre;

"Hiç kimse işkenceye, insanlık dışı ya da onur kırıcı ceza veya işlemlere tabi tutulamaz".

B. Özgürlük ve Güvenlik Hakkı

T.C. 1982 Anayasası 19. maddesinde özgürlük ve güvenlik hakkına ilişkin şu şekilde bir düzenleme öngörmektedir:

"Herkes, kişi hürriyeti ve güvenliğine sahiptir.

Şekil ve şartları kanunda gösterilen:

Mahkemelerce verilmiş hürriyeti kısıtlayıcı cezaların ve güvenlik tedbirlerinin yerine getirilmesi; bir mahkeme kararının veya kanunda öngörülen bir yükümlülüğün gereği olarak ilgilinin yakalanması veya tutuklanması; bir küçüğün gözetim altında ıslahı veya yetkili merci önüne çıkarılması için verilen bir kararın yerine getirilmesi; toplum için tehlike teşkil eden bir akıl hastası, uyuşturucu madde veya alkol tutkunu, bir serseri veya hastalık yayabilecek bir kişinin bir müessesede tedavi, eğitim veya ıslahı için kanunda belirtilen esaslara uygun olarak alınan tedbirin yerine getirilmesi; usulüne aykırı şekilde ülkeye girmek isteyen veya giren, ya da hakkında sınır dışı etme yahut geri verme

(2) Kanuna aykırı bir yarar vaat edilemez.

(3) Yasak usullerle elde edilen ifadeler rıza ile verilmiş olsa da delil olarak değerlendirilemez.

(4) Müdafinin hazır bulunmaksızın kollukça alınan ifade, hâkim veya mahkeme huzurunda şüpheli veya sanık tarafından doğrulanmadıkça hükme esas alınmaz.

(5) Şüphelinin aynı olayla ilgili olarak yeniden ifadesinin alınması ihtiyacı ortaya çıktığında, bu işlem ancak Cumhuriyet savcısı tarafından yapılabilir.

kararı verilen bir kişinin yakalanması veya tutuklanması; halleri dışında kimse hürriyetinden yoksun bırakılamaz.

Suçluluğu hakkında kuvvetli belirti bulunan kişiler, ancak kaçmalarını, delillerin yok edilmesini veya değiştirilmesini önlemek maksadıyla veya bunlar gibi tutuklamayı zorunlu kılan ve kanunda gösterilen diğer hallerde hakim kararıyla tutuklanabilir. Hakim kararı olmadan yakalama, ancak suçüstü halinde veya gecikmesinde sakınca bulunan hallerde yapılabilir; bunun şartlarını kanun gösterir.

Yakalanan veya tutuklanan kişilere, yakalama veya tutuklama sebepleri ve haklarındaki iddialar herhalde yazılı ve bunun hemen mümkün olmaması halinde sözlü olarak derhal, toplu suçlarda en geç hakim huzuruna çıkarılıncaya kadar bildirilir.

(Değişik ilk cümle: 03/10/2001 - 4709 S.K./4. md.) Yakalanan veya tutuklanan kişi, tutulma yerine en yakın mahkemeye gönderilmesi için gerekli süre hariç en geç kırk sekiz saat ve toplu olarak işlenen suçlarda en çok dört gün içinde hakim önüne çıkarılır. Kimse, bu süreler geçtikten sonra hakim kararı olmaksızın hürriyetinden yoksun bırakılamaz. Bu süreler olağanüstü hal, sıkıyönetim ve savaş hallerinde uzatılabilir.

(Değişik fıkra: 03/10/2001 - 4709 S.K./4. md.) Kişinin yakalandığı veya tutuklandığı, yakınlarına derhal bildirilir.

Tutuklanan kişilerin, makul süre içinde yargılanmayı ve soruşturma veya kovuşturma sırasında serbest bırakılmayı isteme hakları vardır. Serbest bırakılma ilgilinin yargılama süresince duruşmada hazır bulunmasını veya hükmün yerine getirilmesini sağlamak için bir güvenceye bağlanabilir.

Her ne sebeple olursa olsun, hürriyeti kısıtlanan kişi, kısa sürede durumu hakkında karar verilmesini ve bu kısıtlamanın kanuna aykırılığı halinde hemen serbest bırakılmasını sağlamak amacıyla yetkili bir yargı merciine başvurma hakkına sahiptir.

(Değişik fıkra: 03/10/2001 - 4709 S.K./4. md.) Bu esaslar dışında bir işleme tabi tutulan kişilerin uğradıkları zarar, tazminat hukukunun genel prensiplerine göre, Devletçe ödenir".

İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi 3. maddesi yaşam hakkı ile birlikte bu hakkı da güvence altına almaktadır. Buna göre;

"Yaşamak, özgürlük ve kişi güvenliği herkesin hakkıdır".

BM Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi 9. maddesinde güvence kapsamını beyannameden daha geniş bir şekilde düzenlemektedir. Şöyle ki;

"1. Herkesin kişi özgürlüğü ve güvenliğine hakkı vardır. Hiç kimse keyfi olarak yakalanamaz ya da tutuklanamaz. Kimse, yasayla konulmuş gerekçeler ve işlemlere uygun durumlar dışında özgürlüğünden yoksun bırakılamaz.

2. Tutuklanan bir kimseye, tutuklama sırasında, tutuklanma nedenleri ve ne ile suçlandığı hemen bildirilir.

3. Bir suç işlediği gerekçesiyle yakalanan ya da tutuklanan bir kimse, hemen bir yargıç ya da yargı gücünü kullanmaya yetkili bir başka resmi görevli önüne çıkarılır ve makul bir süre içinde yargılanmasını ya da salıverilmesini isteme hakkı vardır. Yargılanmayı bekleyen kişinin gözaltında tutulması genel kural değildir, ancak salıverilme, sanığın yargılama sürecinin herhangi bir aşamasında duruşmada ve -gereğinde- hükmün yerine getirilmesinde hazır bulunması güvencesine bağlanabilir.

4. Yakalanarak ya da tutuklanarak özgürlüğünden yoksun bırakılmış olan bir kimsenin tutuklanmasının yasallığı konusunda gecikmeksizin karar verilmesini ya da yasal değilse salıverilmesi için mahkeme önüne çıkarılmasını isteme hakkı vardır.

5. Yasadışı yakalanan ya da tutuklanan kimse, tazminat isteme hakkına sahiptir”.

İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi 5. maddesinde özgürlük ve güvenlik hakkının ihlali koşullarını şu şekilde belirtmiştir:

"1. Herkesin kişi özgürlüğüne ve güvenliğine hakkı vardır. Aşağıda belirtilen haller ve yasada belirlenen yollar dışında hiç kimse özgürlüğünden yoksun bırakılamaz:

a) Yetkili mahkeme tarafından mahkûm edilmesi üzerine bir kimsenin usulüne uygun olarak hapsedilmesi;

b) Bir mahkeme tarafından yasaya uygun olarak verilen bir karara riayetsizlikten dolayı veya yasanın koyduğu bir yükümlülüğün yerine getirilmesini sağlamak için bir kimsenin usulüne uygun olarak yakalanması veya tutulması;

c) Suç işlediği hakkında geçerli şüphe bulunan veya suç işlemesine ya da suçu işledikten sonra kaçmasına engel olmak zorunluluğu inancını doğuran makul nedenlerin bulunması dolayısıyla, bir kimsenin yetkili merci önüne çıkarılmak üzere yakalanması ve tutulması;

d) Bir küçüğün gözetim altında eğitimi için usulüne uygun olarak verilmiş bir karar gereği tutulması veya yetkili merci önüne çıkarılmak üzere usulüne uygun olarak tutulması;

e) Bulaşıcı hastalık yayabilecek bir kimsenin, bir akıl hastasının, bir alkoliğin, uyuşturucu madde bağımlısı bir kişinin veya bir serserinin usulüne uygun olarak tutulması;

f) Bir kişinin usulüne aykırı surette ülkeye girmekten alıkonması veya kendisi hakkında sınır dışı etme ya da geri verme işleminin yürütülmekte olması nedeniyle usulüne uygun olarak yakalanması veya tutulması;

2. Yakalanan her kişiye, yakalama nedenleri ve kendisine yöneltilen her türlü suçlama en kısa zamanda ve anladığı bir dille bildirilir.

3. Bu maddenin 1.c fıkrasında öngörülen koşullar uyarınca yakalanan veya tutulan herkes hemen bir yargıç veya adli görev yapmaya yasayla yetkili kılınmış diğer bir görevli önüne çıkarılmalıdır; kişinin makul bir süre içinde yargılanmaya veya adli kovuşturma sırasında serbest bırakılmaya hakkı vardır. Salıverilme, ilgilinin duruşmada hazır bulunmasını sağlayacak bir teminata bağlanabilir.

4. Yakalama veya tutulma nedeniyle özgürlüğünden yoksun kılınan herkes, özgürlük kısıtlamasının yasaya uygunluğu hakkında kısa bir süre içinde karar vermesi ve yasaya aykırı görülmesi halinde, kendisini serbest bırakması için bir mahkemeye başvurma hakkına sahiptir.

5. Bu madde hükümlerine aykırı olarak yapılmış bir yakalama veya tutma işleminin mağduru olan herkesin tazminat istemeye hakkı vardır”.

Gerek yerel gerekse uluslararası standartlar güvenliğin mutlak, kişi özgürlüğünün ise sınırlı sayıda olmak üzere çeşitli nedenlerle kısıtlanabilir olduğunu hüküm altına almaktadır. Sınırlama sebeplerinin hukuki rejimi de kişinin güvenlik ve özgürlük hakkının esas olduğu hukuki bir rejime tabidir.

LGBTT bireylerin İnsan Hakları İzleme ve Hukuk Komisyonuna yapılan başvurular izlendiğinde genellikle kötü muamele kapsamında değerlendirilen ihlallerin kişilerin özgürlük ve güvenlik hakkının ihlaline de sebebiyet verdiğini ortaya çıkarmaktadır.

Kabahatler Kanunu uygulamalarında ve mukavemet iddialarında doğrudan kamu otoritelerinin kötü muamelesi özgürlük hakkının hukuka aykırı olarak kısıtlanması uygulamaları ile birlikte gözlenmiştir.

A. ANKARA'DA KABAHATLER KANUNU UYGULAMASI

5326 sayılı Kabahatler Kanunu, 01.06.2005 tarihinde yürürlüğe girmiştir. İdari yaptırıma bağlanabilecek olan hukuka aykırı filleri suç olmaktan çıkarma eğiliminin bir parçası olan bu kanun "*toplum düzenini, genel ahlakı, genel sağlığı, çevreyi ve ekonomik düzeni korumak amacıyla*" (md.1) çıkartılmıştır.

LGBTT Bireylerin İnsan Hakları İzleme ve Hukuk Komisyonuna Kabahatler Kanunu uygulaması gereğince hak ihlali bildirimini ilk kez 17 Mart 2007 tarihinde yapılmıştır. (A.S) başvurusunda uygulamayı şu şekilde ifade etmiştir:

16 Mart 2007 günü saat 22.30 sıralarında Tepebaşı civarında yürümekteyken, 113438 yaka numaralı polis memuru olduğu halde 2 polis memurunun da bulunduğu resmi polis arabası yanımda durdu. İçlerinden yaka numarasını vermiş olduğum şahıs hiddetle araçtan inip kolumdan tutup "*amirim görmüş seni, karakola götüreceğiz*" demek suretiyle beni araca bindirmeye çalıştı. Bana yasal bildirim yapılmadığı için ve şahsıma yönelik herhangi bir koruma tedbirinin uygulanmasını gerektirecek bir hal olmadığı için ben de "*neden karakola gitmem gerektiğini anlayamadığımı*" ifade ettim. Yaka numarasını verdiğim şahıs "*..mina koyarım, bin arabaya*" demek suretiyle işgal ettiği makam gereğince nüfuzunu kötüye kullanıp, beni aşağılayacak davranışlarda bulunmuştur. Bu sırada arkadan gelen yunus polis ekibinin de müdahalesi ile polis arabasına zorla bindirildim.

Zorla ve nedensizce götürüldüğüm Esat Karakolunda yine hiçbir gerekçe gösterilmeden gözaltına alınmış olduğum söylendi ve kimliğim talep edildi. Ben de vermek zorunda kaldım. Bunun üzerine karakolda idari görevde olan bir polis memuru tarafından idari para cezası kararı alındı. Karakola sebepsizce alındığım için bu keyfi yakalama işlemi yine başka bir usulsüz işlem ile giderilmeye çalışılmıştır. Üstelik yakalama işlemini müteakip herhangi bir sağlık kontrolünden geçirilmediğim gibi 17 Mart 2007 günü saat 02:30 civarında "*serbest bırakıldığım*" tarafıma söylendiğinde dahi kontrolden geçirilmedim.

İdari para cezası kararın tarafıma tebliğ edilmesinin hukuken mümkün olmaması ve uygulamanın keyfi olduğu ve tarafıma kötü muamelede bulunulduğu için şikâyetçi olmak istememe rağmen "*ben burada senin ifadeni almam, git nerede vereceksen ver*" demek suretiyle ifademi almayan ve alınmasına da engel olan baş komiser Ahmet Canver kişisel olarak mağduriyetime hem de kamunun zararına neden olmuştur. "*Şikayetçi olur isem hiç bir şeyi ispat edemeyeceğimi gerekirse herkesin görev yerini başka bir şekilde değiştireceğini*" de ifade eden baş komiser, haklarımı kullanmamı açıkça engellemiş ve hakaret ile tehditleri ile kötü muamelede bulunmuştur.

15.06.2007 tarihine kadar 5326 sayılı Kanunun 37. maddesi⁹, 15.06.2007 tarihinden sonra Fuhuşla Mücadele Komisyonunun aldığı karar gereğince 32. maddesi¹⁰ gerekçe gösterilmek suretiyle travesti-transeksüel bireylere yönelik idari para cezası kararı alınmıştır.

15.06.2007 tarihine kadar LGBTT Bireylerin İnsan Hakları İzleme ve Hukuk Komisyonuna 37 adet başvuru olmuştur. Bu başvurular gereğince hukuki yardım sağlanmış ve cezalara Sulh Ceza Mahkemesinde itiraz yoluna gidilmiştir. Esat Karakol Amirliğince tanzim edilen

⁹ **Kab. K. Madde 37** - (1) Mal veya hizmet satmak için başkalarını rahatsız eden kişi, elli Türk Lirası idari para cezası ile cezalandırılır.

(2) Bu kabahat dolayısıyla idari para cezası vermeye kolluk veya belediye zabıta görevlileri yetkilidir.

¹⁰ **Kab. K. Madde 32** - (1) Yetkili makamlar tarafından adli işlemler nedeniyle ya da kamu güvenliği, kamu düzeni veya genel sağlığın korunması amacıyla, hukuka uygun olarak verilen emre aykırı hareket eden kişiye yüz Türk Lirası idari para cezası verilir. Bu cezaya emri veren makam tarafından karar verilir.

(2) Bu madde, ancak ilgili kanunda açıkça hüküm bulunan hallerde uygulanabilir.

(3) 1.3.1926 tarihli ve 765 sayılı Türk Ceza Kanununun 526 ncı maddesine diğer kanunlarda yapılan yollamalar, bu maddeye yapılmış sayılır.

bu idari para ceza tutanaklarına yönelik yapılan itirazlardan sadece 4 tanesi kabul edilmiş ve kararlar iptal edilmiştir.

Başvuruculardan bazıları evlerine giderken, bazıları alışveriş sırasında, bazıları bindikleri ticari taksiden alındıklarını ifade etmiştir. Gündelik yaşamlarını idame ettirmekteyken buldukları yerlerden zorla alınıp resmi ya da sivil araçlara bindirildiklerini uzun süre araçla dolaştırıldıklarını ve daha sonra karakola götürüldüklerini ve sabaha karşı serbest bırakıldıklarını bildirmişlerdir. Bu konuda (D.Y) ve (A.S)'nin 16.11.2007 tarihinde yaptıkları başvuru şu şekildedir:

"GOP mahallesinde bulunan sağlık polikliniğinden çıkarken Balyoz ekibine ait olduğunu düşündüğümüz minibüs tipi sivil araçtan inen sivil giyimli şahıslar yolda bizi durdurdu, caddede bir hırsızlık olayı olduğu için karakola canlı teşhis için gelmek zorunda olduğumuzu söyledi ve bizi zorla araca bindirdi. A.S yeni iğne vurulduğu için rahatsızdı. Buna rağmen uzun süre Seyranbağları Bölgesinde gezdirildikten sonra Karakola getirildik ve 2-3 saat arası karakolda tutulduk. Kabahatler Kanunu gereğince para cezası yazılmasından sonra serbest bırakıldık. Polis olduklarını Karakola getirilince öğrendiğimiz şahıslardan kimlik göstermelerini istedik. Bize, "saçmalama ne kimliği göstereceğim ben sana" şeklinde tepki verdi. Hiçbir şekilde canlı teşhise tabi tutulmadık. Yol boyunca şahısların cinsiyet kimliklerimize yönelik hakaret içeren muamelelerine maruz kaldık".

LGBTT Bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonuna 04.04.2007 tarihinde Seyran bölgesinde meydana gelen hak ihlalleri bildirilmiştir: (D.T) olayı şu şekilde ifade etmiştir:

"4 Nisan 2007 günü akşamı arkadaşşımdan çıkıp evime gitmek için bir ticari taksiyi durdurdum. Taksi hareket halindeyken beyaz bir minibüs tarafından polisler önümü keserek durdurdular. Ancak ben önümü kesen şahısların polis olduğunu bile bilmeden araçlarına bindirildim. Minibüsün içine bindirildiğimde başka bir travesti arkadaş da vardı. Beni hangi gerekçeyle arabanıza bindiriyorsunuz dediğimde "bütün travestileri toplayacağız" dediler. Amirin emri dediler ve bizi Esat karakoluna götürürken arkamızdan bir transit araç daha geliyordu. Onun içinde de 4-5 travesti arkadaşşıımın olduğunu ve Esat karakoluna götürüldüklerini öğrendim. Karakola geldiğimizde orada bulunan başkomiser isminin Murat olduğunu bildiğim polis memurunun devamlı hakaret ve tehditlerine maruz kaldık ve burada neden gözaltına alındığımızı sordüğümüzde susun siz kimsiniz lan geçin şuraya telefonlarınızı kapatın diye bize devamlı bağırıyordu. O esnada dernek başkanımız Buse Kılıçkaya avukatımıza telefon açıp karakola gelmesini istedi. Avukatımız gelene kadar oradaki başkomiserin hakaretlerine ve tehditlerine maruz kaldık. Size şunu yaparım, bunu yaparım, sizi süründürürüm diye devamlı tehditlerde bulundu, ne yapacağımızı şaşırdık ve avukatımız geldi. Kimliklerimizin olmasına rağmen sabah 5 `e kadar karakolda bekletildik. Kabahatler yasasına göre 58 YTL para cezası kestiler ve bunu eşek gibi ödeyeceksiniz bir müşteriden alırsınız deyip dalga geçildi oradaki başkomiser tarafından ve bundan sonra nerede görünürseniz alacağız. Size bu cezaları keseceğiz. Ona göre ayağınızı denk alın, dışarı çıkmayın dendi. Siz benim kim olduğumu bilmiyorsunuz bu daha başlangıç dedi ve karakoldan çıkıp evlerimize gittik. Bu olay psikolojimi bozdu. Markete ya da sokağa her çıkışında sağıma soluma bakıp polis arabası var mı yok mu diye bakıyorum. İştahım kesildi; evde yemek yapıp yiyemiyorum. Her şeyden soğur oldum. Bazen intiharı bile düşünüyorum. Özgürlüğü elinden alınmış kafesteki kuş gibiyim. Çalışmak istiyorum ama kafesten çıkamıyorum. Zaten panik atak ve obsesi tedavisi gören bir insanım. Bu olaydan sonra huzursuzluğum ve endişelerim kat kat arttı, intiharı aklımdan geçirmiyor değilim. Her sokağa çıktığımda hakarete ve şiddete maruz kalacağımı hissediyorum. İstedğim sadece insan gibi yaşamak, özgürlüğümün verilmesi, böyle polis memurlarının görevden alınması ve herkesle eşit haklara sahip olmak..."

Aynı gece (A.S) tarafından da şu şekilde anlatılmıştır:

"Dernek yönetim üyelerinden DT'nin taksi içerisinde keyfi olarak gözaltına alındığı haberi Pembe Hayat LGBTT Derneği Başkanına telefonla iletildi. Ben de B.K'nın yanında olmam itibarıyla olaydan bizi haberdar etmesiyle olay yerine gittik. Olay yerine gittiğimizde başka sivil ekip otolarınca gözaltına alındık. Kişilerin kimliklerini sormamıza rağmen sadece polis olduklarını söyleyip bizi de gözaltına aldılar. Hangi gerekçeyle gözaltına alındığımızı sorduğumuzda hiçbir bildirimde bulunmadılar. Esat karakoluna getirdiler ve bizlere, sokaktaki insanlara rahatsızlık verdiğimiz gerekçesiyle 58 YTL para cezası keseceklerini söylediler ama karakoldan sorumlu amir tarafından devamlı hakaret ve cinsel kimliğime saldırı yapılıyordu. Ne söylesem bana "sen konuşma, sen de kimsin, pis dönme, çekil kenara, bir daha konuşursan seni nezarethanede ıslatırım" diyordu ve bana ve arkadaşlarıma psikolojik şiddet uyguluyorlardı. Alaycı bir şekilde "ne olacak ödersiniz, bir müşteriden alırsınız o parayı, artık sizin sokağa çıkmanız bile 58 YTL dir ona göre ayağınızı denk alın, sokağa ne gündüz ne gece kesinlikle çıkmayacaksınız" dediler ve kabahatler kanununa göre 58 YTL para cezası kesildi ve ben bu imzadan imtina ettim.

Bu olay benim son derece psikolojimi bozdu ve dışarı çıkmaktan korkuyorum. Sanki her an beni alacaklar ve karakola götürüp hakaret edecekler korkusundan dışarı çıkamıyorum. Ne yapacağımı bilmiyorum, tek suçum transeksüel olmak mı, korkularım ve endişelerim fazlaştı ve bu olayı uzun süre atlatabileceğimi sanmıyorum.

Esat polis karakolu ve asayişe ait sivil polis ekiplerince alındım, sivil polis ekiplerini ve resmi görevli kolluk kuvvetlerini görsem tanırım. Kötü muamele uygulayan, kendini karakol amiri diye tanıtan polis memurunu görsem tanırım."

(R.Y) olay şu şekilde bildirmiştir:

"Ben Esat Bağlar Caddesinde arkadaşımınla saat 24:00 civarında yürürken alelacele sivil memurlar tarafından gözaltına alındım. Ben kişilerin polis olduklarını bilmiyordum, bana polis olduklarına dair kimliklerini göstermediler. Gözaltına alındığım sırada bana neden gözaltına alındığıma dair hiçbir açıklamada bulunmadılar. Biz gözaltına alındıktan sonra 1(bir) arkadaşım daha taksinin içerisinde hiçbir şey söylenmeden gözaltına alındı. Pembe Hayat LGBTT Derneği yönetimindeki D.T Dernek Başkanı BK'yı telefonla aradı. Daha sonra Esat polis karakoluna götürüldük. Orada bizlere sokaktaki insanlara rahatsızlık verdiğimiz gerekçesiyle 58 YTL para cezası keseceklerini söylediler. Biz karakoldayken 4 (dört) arkadaşımız daha getirildi. Karakola getirilen arkadaşlarımız içerisinde Dernek başkanı ve üyeleri de bulunmaktaydı. Karakoldan sorumlu amir tarafından aşırı hakarete ve cinsel kimliğime yönelik sözlü şiddete maruz kaldım. Keyfi olarak sabah saat 05:00 a kadar karakolda bekletildim. Bizlere söylenen travesti ve transeksüel olmamızdan dolayı çevreyi rahatsız etmemizdi.

Dışarıdaki dolaşan diğer insanlara karşı çok fazla utandım. Sadece travesti ve transeksüel olmamdan dolayı yapılan bu uygulama cinsel kimliğime yönelik ayrımcılığı da gösterdi. Dışarılarda artık rahat gezemez oldum. Gece ve gündüz dışarıya kendimi zorlayarak çıkıyorum, tekrar gözaltına alınacak ve ceza yazılacak korkusu yaşıyorum. Zaten yaşamımızı çok zor şartlarda yaşayan insanlar, bu parayı nasıl, nereden bulacağız. Karakola götürüldüğümde polis amirinin hakaret ve kötü muamelesini unutamadım ve uzun süre üzerimden atamadım.

Esat polis karakolu ve asayişe ait sivil polis ekiplerince alındım, sivil polis ekiplerini ve resmi görevli kolluk kuvvetlerini görsem tanırım. Kötü muamele uygulayan, kendini karakol amiri diye tanıtan polis memurunu görsem tanırım."

(D.Y) ise 04.04.2007 gecesini şu şekilde anlatmaktadır:

"04/04/2007 tarihinde, bağlar caddesinde saat 24:00 sıralarında Pembe Hayat LGBTT Derneği yönetim kurulu üyelerinden (D.T), ticari taksi içerisinde asayişte olduğunu söyleyen sivil memurlar tarafından gereksizce ve tarafına hiçbir şekilde bildirimde bulunmadan zorla gözaltına alındığını söyledi bunun üzerine üyemizin yanına Dernek üyelerimizden A.S, B.K, A.U olayı öğrenmek için giderken bizler de aynı muameleyle karşılaşmış üyemizin götürüldüğü karakola (Esat Karakolu) yine asayişe ait olduğunu

öğrendiğimiz sivil ekiplerce zorla götürüldük.

Esat karakoluna girdiğim vakitten itibaren polis memurlarına neden buradayım diye sorduğumda yanıt olarak etrafı rahatsız ettiğimizden dolayı kabahatler kanununa göre 58 YTL para cezası keseceklerini bize ibraz ettiler. Ben kendilerine neden diye sorduğumda bana sus çok konuşma gir içeri diye bağırıldılar ve tuvalet ihtiyacım olduğunu söylediğimde ise bana izin verilmedi. Ben cezanın ne olduğunu sorduğumda bile umursamaz, tatminsiz ve insan haklarına aykırı olarak "geç lan içeri" cümlesini kullandılar. Bir süre bekletildikten sonra yeniden polis memurlarına rica şeklinde "lütfen tuvalet ihtiyacım var, izin verirseniz ihtiyacımı gidermek istiyorum" dediğimde "ben sana biraz önce geç içeri demedim mi lan" dedi. Daha sonra kabahatler kanununa göre çevreyi rahatsız etmekten bana 58 YTL keyfi para cezası kesildiğini öğrendim. Buna istinaden avukatımı ve arkadaşlarımı yanımda istedim fakat avukatım karakolun içine alınması ve arkadaşlarımızın karakol binasına sokulmaması benim gözümde travesti ve transeksüellere karşı olduğunu suçsuz hak ihlaline uğradığımı düşündürdü. Yaşamış olduğum insan hakları ihlali ve suçsuz yere işlemediğim cezanın, gördüğüm kötü muamelenin tanıklığına Pembe Hayat LGBTT Derneği üyeleri A.S, B.K, A.U tanıklırlar. Ben, Ankara'da 11 yıldan bu yana gerekli işlemler ve karakoldan yararlanacağım konular dışında ilk defa Esat Karakoluna suçlu gibi götürüldüm, hiç suçum olmaksızın gerek karakola giderken gerekse karakoldayken gördüğüm muameleden dolayı halen rahatsızlığım psikolojik olarak devam etmektedir. Gördüğüm kötü muameleden sonra evimden çıkamaz hale geldim, polis memurları gördüğümde korku ve endişeye kapılıyorum. Sosyal düzene ayak uydurmakta zorluklar çekiyorum, halen psikolojik tedavim devam etmektedir.

Esat Karakolu görevli sivil ve resmi ekipleri tarafından bu ihlallere uğradım, kendim şahsen görsem tanırım".

Aynı gece (A.U) tarafından şu şekilde Komisyon'a bildirilmiştir:

"Ben Pembe Hayat LGBTT Derneği yönetim üyelerinden A.U; D.T arkadaşımızın ticari taksi içerisinde keyfi olarak gözaltına alındığı yer olan Bağlar Cad. gittiğimizde bize sivil ekip olduklarını söyleyen kişiler ve sivil beyaz minibüs tarafından gözaltına alındık. Ben kişilerin polis olduklarını bilmiyordum bana polis olduklarına dair kimliklerini göstermediler. Gözaltına niçin alındığım konusunda hiçbir bilgide bulunmadılar. Biz gözaltına alındıktan sonra Esat polis karakoluna götürüldük. Karakola neden getirildiğimizi sorduğumuzda, konuyu bize daha anlatmadan karakol amiri olduğunu söyleyen kişi tarafından cinsel kimliğime ve kişiliğime sözlü olarak şiddette bulundu. Biz neden getirildiğimiz konusunda ısrarcı olduğumuz için kabahatler kanununa ilişkin ceza yazılacağını söylediler. Yazılan tutanağa imza atmamızı söylediler, biz de Dernek avukatı Senem Doğanoglu'nu telefonla çağırdık. Avukatımız gelene kadar hiçbir şeyi imzalamayacağımızı söyledik. Avukatımız geldiğinde konuyu anlattık ve hiçbir yanlış davranışımız olmamasına rağmen gözaltına alındığımızı söyledik. Sabah saat 05:00'a kadar keyfi olarak gözaltına tutulduk. Bize sunulan hiçbir şeyi imzaladık.

Dışarıdaki diğer dolaşan insanlara karşı çok yoğun derecede utandım. Sadece travesti ve transeksüel olmamdan dolayı yapılan bu uygulama cinsel kimliğime yönelik ayrımcılığı da gösterdi. Dışarılarda artık rahat gezemez oldum, gece ve gündüz dışarıya kendimi zorlayarak çıkıyorum. Tekrar gözaltına alınacak ve ceza yazılacak korkusu yaşıyorum. Zaten yaşamımızı zor şartlarda yaşayan insanlarız. Bu parayı nerden bulacağız. Karakola götürüldüğüm de polis amirinin hakaret ve kötü muamelesi uzun süre üzerimden atamadım. Bu sizin için bir defalık müşteri parası ne olacak diye bir cümleyle karşılaştım. Çok kötü bir şekilde kendimi baskı altında olduğumu düşünüyorum.

Esat Polis Karakolu ve asayişe ait sivil polis ekiplerince alındım. Sivil polis ekiplerini ve resmi görevli kolluk kuvvetleri görsem tanırım. Kötü muamele uygulayan kendini karakol amiri diye tanıtan polis memurunu görsem tanırım".

LGBTT Bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonu bileşenlerinden Pembe Hayat LGBTT Dayanışma Derneği, 05.04.2007 tarihinde yaptığı basın duyurusunda bu uygulamayı şu şekilde protesto etmiştir:

"Ankara'da travestiler ve transeksüeller için yeni uygulama başladı. Travesti olmanın günlük bedeli 58 YTL ceza kesiliyor.

Travesti ve transseksüellere Kabahatler Kanunu gerekçe gösterilerek cezalar yağıyor. Her gün yeni bir arkadaşımız para cezalarından nasibini alıyor.

Hakaret, taciz, tecavüz, dayak, gasp, ölüm ve şantaj korkusuyla yaşamak istemiyoruz derken şimdi de para cezalarına çarptırılıyor.

04/04/2007 gecesi 7 tane travesti ve transseksüel arkadaşımız sivil bir arabayla kimlik ve gerekçe göstermeksizin Esat Karakoluna götürülmüş, karakolda kabahatler kanunu gerekçe gösterilerek kendilerine ceza yazılmıştır.

Polisler, amirlerinin sokakta Travesti ve Transseksüel gördüğünde rahatsız olduğunu iddia etmiş ve kimisi ticari takside arkadaşına giderken kimisi evinin önünden ya da sokaktan ayrı ayrı alınmıştır.

Götürüldükleri karakolda insanlık dışı muamele ile karşılaşan ve hakarete maruz kalan Travesti ve Transseksüellere Kabahatler Kanununun "mal veya hizmet satmak için başkalarını rahatsız eden kişi"nin cezalandırılacağını öngören 37. maddesine göre 58 YTL. para cezası yazılıp sabah 05' e kadar keyfi olarak karakolda tutulmuşlardır.

Yetkisiz kişilerce Karakola götürülüp fiili gözaltı süreci yaşıyoruz. Hukuken mümkün olmayan gerekçelerle cezalara çarptırılıyor. Karakollarda cinsel kimliğimizle ilgili hakaret ve aşağılanmaya uğruyoruz ve bütün bu yaşananlar yine hukuk kalıbına sığdırılmaya çalışılarak yapılıyor. Sosyal yaşam alanlarımızdaki varlığımız yok edilmeye çalışılıyor.

Soruyoruz:

Travesti ve Transeksüel olmak kabahat mi?

Kimliğimize yapılan saldırılar, yok etme politikası, çeteler, en son olarak da niye yaşıyorsunuz diye yazılan cezalar... daha ne kadar sürecek..."

Esat Karakol Amirliğinde görevli şahıslarca aşağılayıcı muamelelere maruz kalan travesti-transeksüeller hukuken bu sürecin kayıt altına alınmaması nedeniyle özgürlük haklarının kötü muamele yasağına da aykırı olarak ihlal edilmesini etkin soruşturma kapsamına alamamışlar, basın açıklamaları ile duyurmaya devam etmişlerdir. Zira Kabahatler Kanunu kriminal açıdan suçları düzenlemediği için hukuka aykırı görülen fiillerin soruşturma ve kovuşturması usullerini de Ceza Muhakemesi Kanununa tabi tutmamaktadır. Dolayısıyla yakalama, gözaltına alma işlemlerinin denetimsiz bir şekilde yapılmasına yasal zemini hazırlamaktadır. Kolluk kuvvetleri, Polis Vazife ve Salahiyet Kanununu(PVSK) öne sürmek suretiyle kayıt dışı, uzun süreli, fiili gözaltı süreçleri yaratmaktadır.

07.05.2007 günü Esat bölgesinde kötü muameleyle maruz kalan transeksüel kadınlardan (A.S), LGBTT Bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonuna şu şekilde başvuruda bulunmuştur:

"Evden saat 21:30 sıralarında evdeki eksik birkaç yemeklik malzemesi almak için çıktım, yürürken sivil 06 RN 779 plakalı sivil polis olduklarını söyleyen kişiler tarafından şahsıma herhangi bir gerekçe göstermeksizin kişiler kimliğini göstermeden kimliğimi göstermeme rağmen gözaltına alındım. Beni neden gözaltına aldıklarını sorduğumda bana herhangi bir açıklamada bulunmadılar. Tek söyledikleri şey transeksüelsin ve dışarıda dolaşıyorsun oldu. Polisler birbirlerine reis ve şefim diye hitap ederek buldukları, evlerinden çıkan, dışarıda dolaşan herkesi gözaltına aldılar. Keyfi olarak saat 23:15 e kadar sivil ekip otosunda dolaştırıldım. Bu arada başka bir sivil ekip otosuna bindirildim. 06 RNZ 41 plakalı sivil ekip otosuna aktarıldım. Ekip otosu içinde tehditlere, tacize ve hakaretlere

maruz kaldım. Götürüldüğüm Esat polis karakolunda uzun süre bekletildikten sonra resmi polis memurları tarafından kabahatler kanununa göre işlem yapılacağı söylendi. Ben kabahat fiili işlemediğimi söylediğimde resmi tek yıldızlı polis memuru tarafından hakaret ve tacize maruz kaldım. Saat 01:00 'a kadar karakolda bekletildikten sonra kimliğimi polislerin isteğiyle polise verdikten sonra hakkımda bir form doldurup işlem yaptılar. Hiçbir kağıda imza atmadım ve onların bana söyledikleri suçu işlemediğim için de ev adresimi de vermedim.

Ben dışarıya arkadaşlarıma gitmeyi bırak, yemek içmek gibi ihtiyaçlarımı karşılamak için markete gitmek bile beni korkutur oldu. Her dışarıya çıktığımda başıma olumsuz bir şeyler gelecek diye korkuyorum. Psikolojik tedavi görmeye başladım. Hakkımda bu fiile ilişkin yazılan 5. ceza oldu. Ben artık dışarı çıkma korkusu yaşıyorum.

İstediğim sadece insan gibi yaşamak, özgürlüğümün verilmesi, böyle polis memurlarının görevden alınması ve herkesle eşit haklara sahip olmak”.

Aynı geceyi (D.Y) şu şekilde bildirmiştir:

“Evden 21:40 sıralarında büfeden sigara almak için çıktım, sivil 06 RN 779 plakalı sivil polis olduklarını söyleyen kişiler tarafından şahsıma herhangi bir gerekçe gösterilmeksizin ve kişiler kimliklerini göstermeksizin, kimliğimi göstermeme rağmen göz altına alındım. Beni neden gözaltına aldıklarını sorduğumda hiçbir yanıt vermediler. Tek söyledikleri “transeksüelsin ve dışarıda dolaşıyorsun” oldu. Polisler birbirlerine reis ve şefim diye hitap ediyorlardı. Keyfi olarak saat 23:15 e kadar sivil ekip otosunda dolaştırıldım. Bu arada 06 RNZ 41 plakalı sivil ekip otosuna aktarıldım. Ekip otosu içinde tehditlere, tacize ve hakaretlere maruz kaldım. Götürüldüğüm Esat polis karakolunda uzun süre bekletildikten sonra resmi polis memurları tarafından kabahatler kanununa göre işlem yapılacağı söylendi. Ben kabahat fiili işlemediğimi söylediğimde resmi tek yıldızlı polis memuru tarafından hakaret ve tacize maruz kaldım. Saat 01:00 'a kadar karakolda bekletildikten sonra kimliğimi polislerin isteğiyle polise verdikten sonra hakkımda bir form doldurup işlem yaptılar. Hiçbir kağıda imza atmadım ve onların bana söyledikleri suçu işlemediğim için de ev adresimi de vermedim.

Dışarıya çıkamaz oldum. Dışarıya her çıktığımda mahalleimde defalarca gözaltına alınmaktan çok rahatsızım. Komşularıma karşı her defasında açıklama yapmak zorunda kalıyorum. Psikiyatrik tedavi görmeye başladım şu an. Psikolojik rahatsızlığımdan dolayı ilaç kullanıyorum. Özgürlüğüm kısıtlanmış durumda. Bu ülkede özgürce dolaşamıyorum

(B.K)'nın başvurusu ise şu şekildedir:

“07/05/2007 günü akşam geç saatlerde, her zaman yemek yediğim lokantama gittim. Yemekten sonra ev arkadaşına da paket yaptırarak evime doğru yaya bir şekilde giderken polis memurları tarafından durduruldum. Memurlardan birisi “bin lan arabaya” cümlesini kullandı. Fakat ben kendilerine yemek yediğimi ve ev arkadaşına da yemek götürdüğümü söylememe rağmen arabaya binmem konusunda ısrar ettiler. Neden dolayı binmem gerektiğini sorduğumda ise arabadan inip zorla bindirdiler. Yolda birçok hakarete maruz kaldım yine de üslubumu bozmadım. Esat karakoluna götürüldüğümde şahsıma lan diye hitap ediyorlardı. Bu arada karakolda beklerken kimliğimi aldılar ve de kabahatler kanununa göre 58 YTL ceza kestiler. Kendilerine yaşam hakkımın haraca mı bağlandığını sorduğumda ağza alınmayacak küfürlerle maruz kaldım. Bu cezanın ne olduğu, neden kesildiği, suçumun ne olduğunu sormama izin bile verilmedi. Ben oradayken başka arkadaşlarım da getirildi ve de arkadaşlarıma da aynı ceza kesildi. Aynı şekilde arkadaşlarım da soru sormaya çalıştılar ama onlar da hakaretlere maruz kaldılar. Tüm arkadaşlarıma “lan” kelimesiyle hitap edildi. Kendim evimden lokantaya giderken gözaltına alınmıştım. Arkadaşlarımdan çoğu da çalışma alanından alınmamıştı. Bu cezaya haksız yere çarptırıldım.

Zaten polisten korkan biz transeksüeller, şimdi de zorla karakollara haksız yere götürülerek psikolojik şiddete maruz kalıyoruz. Bu da bizi psikolojik danışmanlık almaya zorluyor. Hem maddi hem de manevi zarara uğruyoruz. Şimdi polisi her gördüğümde korkuyorum. Şiddete maruz kaldığımda polise gidemiyorum”.

(S.L)'nin anlatımı da şu kapsamdadır:

"07/05/2007 Pazartesi gecesı evimdeki mutfak ihtiyaçlarım ve sigaramın bitmesinden dolayı markete çıkmak zorunda kaldım. Marketime gittiğimde sivil polis memurları tarafından sebepsiz yere karakola götüröceklerini söylediklerinde kendilerine kimlik sordum fakat bu talebim üzerine kimliklerini göstermeden karga tulumba arabaya bindirdiler. Yolda nereye, neden götüröldüğüm konusunda açıklama yapılmadı. Cinsel kimliğimle ilgili birçok hakarete maruz kaldım, sorular soruldu. Esat karakoluna girdiğimde kötü muamele bir yana nedensiz yere kabahatler kanununa göre 58 YTL de para cezası kestiler. Cezanın haksız yere kesildiğini anlatmama rağmen hakaretlere maruz kaldım. Bana kesilen bu keyfi cezanın mahiyeti ne kendime ibraz edildi ne de insan yerine koyuldum.

Halen dışarı çıktığımda polis tarafından saldırıya uğrayacağımı, karakola götüröleceğimi düşünüyorum. Polis memurlarına verdiğim adresimden dolayı evime baskın yapacaklarını ve aynı hakaretlere maruz kalacağımı düşünüyorum. Tek kelimeyle polisten KORKAR oldum".

Çeşitli sivil toplum örgütlerinin de imzacı olduğu, yine Pembe Hayat LGBTT Dayanışma Derneği tarafından yapılan 14.05.2007 tarihli basın açıklaması, LGBTT Bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonuna yapılan başvuruların kapsamını belirlemek açısından yol göstericidir. Şöyle ki;

"Son günlerde özellikle kamuoyunda "**balyoz**" diye bilinen, travesti ve transeksüeller için oluşturulmuş **Ankara Emniyeti'ne** bağlı sivil ekipler tarafından, kimlikleri gösterilmeden keyfi bir biçimde göz altına alınıyor ve saatlerce sivil polis araçları içerisinde tutuluyoruz. Bugüne kadar bizleri gecelere hapseden zihniyet şimdi de bizleri keyfi gözaltılar sonrasında salt travesti ve transeksüel olmamızdan kaynaklı para cezalarına çarptırmaya başladı. Bizler yetkililere zorunlu seks işçiliği yapmak istemiyoruz diye taleplerimizi duyurmaya çalışırken şu an **Kabahatler Kanunu** kapsamında **58 YTL** para cezasına çaptırılıyor. Özellikle **Esat Karakolu'nun** yaptığı uygulamalar yakıcı bir biçimde kendini gösteriyor. **Esat ve Bağlar Caddesi'nde** ikamet eden travesti ve transeksüellerin hepsi birçok kez para cezasına çarptırılmış durumda. Mal ve hizmet satımında rahatsızlık vermek olarak hükme bağlanmış bir maddeyi hukukun açıkça dışına çıkararak gündelik yaşamımızı sürdürürken bizlere uygulamaya çalışıyorlar. Bizler dışarıda çete, taciz, tecavüz, ölüm korkusuyla yüz yüze bırakılıyor derken, şimdi de kolluk kuvvetlerinin insanlık dışı muameleleriyle karşı karşıyayız. Yaşam alanlarımız daraltılıyor. Bu tarz bir yaşamın ölümden ne farkı var soruyoruz sizlere?

- Polis tarafından keyfi olarak göz altına alınmamız, başlarımıza poşet geçirilerek Mamak çöplüklerine ve şehir dışına atılmamız kabahat değil de akşam özgürce dışarıda dolaşmak istememiz mi kabahat?
- Polis karakollarında ayrımcı uygulamalara maruz bırakılmamız, şikayetlerimizin dikkate alınmaması kabahat değil de eşit muamele görmeyi istememiz mi kabahat?
- Polis tarafından potansiyel suçlu olarak görülmemiz kabahat değil de hakkımızı aramak mı kabahat?
- Polis karakolunda tacize maruz bırakılmamız, dayak yememiz, kimliğimize yönelik hakarete uğramamız kabahat değil de anayasa ve kanunlar tarafından da tanınan örgütlenme özgürlüğümüzü kullanmak mı kabahat?
- Sokak çeteleri tarafından tehdit edilmemiz, haraca bağlanmamız, şiddete maruz kalmamız, öldürölmemiz kabahat değil de travesti ve transeksüel olarak var olmamız mı kabahat?
- Zorunlu seks işçiliğine itilmemiz kabahat değil de, insanca bir yaşam talep etmemiz mi kabahat?

Bizler Türkiyeli travesti ve transeksüeller olarak bu ülkede eşit ve özgür yurttaşlar olarak ayrımcılığa uğramadan, şiddete, tacize, tecavüze maruz bırakılmadan, her defasında polis baskısını ensemizde hissetmeden, ölüm korkusu olmadan insan onuruna

yakışır bir biçimde yaşamak istiyoruz.

Farklıyız, Buradayız. Gitmiyoruz!

Travestiyiz, Transeksüeliz, Alışın!"

15.06.2007 tarihinde Ankara Valiliği İl Sağlık Müdürlüğü Zührevi Hastalıklar ve Fuhuşla Mücadele Komisyon Başkanlığı 2007/23 sayısıyla aldığı kararda "Ankara Emniyet Müdürlüğü Asayiş Şube Müdürlüğü'nün 25.05.2007 tarih ve 06-2007/716 yazısının incelendiği, sokaklarda bazı travesti ve kadınların fuhuş amaçlı bulunmalarının sıradan vatandaşlara rahatsızlık verdiği anlaşıldığı, ancak TCK'ya göre fuhuş yapmanın suç sayılmamış olması nedeniyle Cumhuriyet Savcılarının idari yaptırım kararı kullanılması talimatı vermiş oldukları" ifade edilmiştir. Ankara Valiliği İl Sağlık Müdürlüğü Zührevi Hastalıklar ve Fuhuşla Mücadele Komisyon Başkanlığı "Zührevi Hastalıklar ve Fuhuşla Mücadele Tüzüğü'nün 4. md/a bendi gereğince zührevi hastalıklarla mücadele edebilmek için her çeşit tedbiri almak konusunda görevlendirilmiş olduklarını" ifade ederek "kamu düzeni ve toplumun genel sağlığını korumak amacıyla" kabahatler kanununun 32. maddesinin uygulanmasının sağlanmasına oy birliği ile karar vermiştir¹¹.

Ayrıca 15.06.2007 tarihinin PVSK'da yapılan değişikliklerin yürürlüğe girdiği tarih olması itibarıyla de ilgi çekici olduğu saptanmıştır. Başvurular kapsamında gözlemlendiği üzere, hükümler tehdit aracı olarak kullanılmaya başlanmış, mukavemet iddiaları zor kullanma yetkisinin sınırsızlığı karşısında daha sık dillendirilmeye başlanmıştır.

Bu kararın alınmasından ve PVSK değişikliklerinin eş zamanlı yürürlüğe girmesinden sonra Ankara'nın birçok bölgesinde Kabahatler Kanunu uygulaması gerekçe gösterilerek idari para cezaları tanzim edilmeye başlanmıştır. Bu yeni dönem çeşitli basın kuruluşlarınca haber konusu edilmiştir.

Manşet: Fuhuşun kabahati 117 YTL

Tarih: 30/06/2007

Kaynak: <http://www.radikal.com.tr/haber.php?haberno=225514>

Fuhuş yapmak 'suç' olmasa da artık başkentte kabahat. Ankara Emniyeti, sokakta müşteri bekleyen travestilere ve hayat kadınlarına 117'şer YTL ceza kesmeye başladı

RADİKAL - ANKARA - Yeni Türk Ceza Kanunu'na (TCK) göre fuhuş yapmak suç değil, ama kişileri fuhuşa zorlamak, bu işi organize etmek suç. Ankara polisi, yeni TCK'nın çizdiği çerçeveye, yeni bir yöntemle uydu. Fuhuş için sokakta 'müşteri beklemek' suç olmasa da 'kabahat' sayıldı. Polis, sokakta çalıştığı belirlenen travesti ve hayat kadınlarına Kabahatler Kanunu çerçevesinde, 117'şer YTL para cezası kesmeye başladı.

'Zührevi' zirve

Ankara Sağlık Müdürlüğü Zührevi Hastalıklar ve Fuhuşla Mücadele Komisyon Başkanlığı, sokak ve caddelerde bekleyen hayat kadınlarıyla travestilere ilişkin şikâyetler üzerine bir toplantı yaptı. Komisyon Zührevi Hastalıklar ve Fuhuşla Mücadele Tüzüğü'nün verdiği yetkiye dayanarak bu kişilere Kabahatler Kanunu'nun 32'nci maddesine göre para cezası kesilmesini kararlaştırdı. İlk uygulama Çankaya'da Ankara Valiliği tarafından onaylanan bu karar, 22 Haziran 2007 tarihinden itibaren uygulamaya konuldu. İlk olarak, Çankaya'da yedi travestiye 117'şer YTL ceza kesildi. Ahlak Büro Amirliği görevlilerinin, diğer semtlerde de 50 hayat kadını ve

¹¹ Bu kararın iptaline yönelik 19.11.2007 tarihinde İdare Mahkemesinde dava açılmıştır. Dava dosyası, 2007/1369 esas numarası ile 7. İdare Mahkemesince incelenecektir.

travestiye aynı cezayı uyguladığı öğrenildi. Kabahatler Kanunu'nun 32'nci maddesi, yetkili makamlar tarafından adli işlemler nedeniyle ya da kamu düzeni veya genel sağlığın korunması amacıyla hukuka uygun olarak verilen emre aykırı hareket eden kişiye idari para cezası kesilmesini öngörüyor.

Amme alacağına...

Her yıl yeniden güncelleştirilen para cezaları, 15 gün içerisinde yatırılırsa yüzde 25 indirimle tahsil ediliyor. Zamanında ödenmemesi durumundaysa Maliye Bakanlığı'nca amme alacağına çevrilerek tahsil ediliyor.

Fuhuş yapana terapi

Yasada fuhuş yapmak suç değil. Ama fuhuşa teşvik eden ve yolunu kolaylaştırana iki yıldan dört yıla kadar hapis cezası uygulanıyor. Fuhuşa sürüklenen kişilerinse tedavisi veya terapiye tabi tutulması isteniyor.

NTV-MSNBC de 01.07.2007 tarihinde aynı konuda şu şekilde haber yapılmıştır:

NTV-MSNBC

Kaynak: 01 Temmuz 2007

<http://www.ntvmsnbc.com/news/412699.asp>

İSTANBUL - Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün, Sağlık Müdürlüğü Fuhuşla Mücadele Komisyonu'nun kararı ve Ankara Valiliği'nin onayıyla "fuhuş amaçlı yolda bekleyen kadın ve travestiye ceza" uygulaması tartışma yarattı. Hukukçular, cezanın Kabahatler Kanunu'nun "kamu düzenini bozma" maddesine göre kesilmesine dikkat çekerken, fuhuşun suç olmadığına, suçun kamu düzenini bozmak olduğuna vurgu yaptılar. Yeni TCK'nın mimarlarından Doç. Adem Sözüer ve travestilere yönelik saldırı davalarını üstlenen Avukat Yasemin Öz, konuyu NTVMSNBC için tartıştı.

Söz konusu cezanın hukuki dayanağı Kabahatler Kanunu'nun "Emre Aykırı Davranış" başlığı altında düzenlenen 32 maddesi. Madde şöyle:

KABAHATLER KANUNU NE DİYOR?

"Yetkili makamlar tarafından adli işlemler nedeniyle ya da kamu güvenliği, kamu düzeni veya genel sağlığın korunması amacıyla, hukuka uygun olarak verilen emre aykırı hareket eden kişiye yüz Türk Lirası idari para cezası verilir. Bu cezaya emri veren makam tarafından karar verilir..."
Ankara Emniyeti, Sağlık Müdürlüğü Zührevi Hastalıklar ve Fuhuşla Mücadele Komisyon Başkanlığı'nın kararı ve Ankara Valiliği'nin onayıyla 22 Haziran'da, "fuhuş yapmak amacıyla cadde ve sokaklarda bekleyen" kadın ve travestilere 107 YTL ceza kesmeye başladı. Ahlak Büro Amirliği görevlileri çeşitli semtlerde fuhuş amacıyla bekleyen 50 hayat kadını ve travestiye bu maddeyi uyguladığını, 6 gün süren uygulama sonunda "bekleyenlerin sayısının azaldığını tesbit edildiğini" açıkladı.

Yasemin Öz (Avukat):

CADI AVI GİBİ BİR ŞEY

Daha önce böyle bir uygulama yoktu, yeni çıkardılar. Kesinlikle bu cadı avı. Taciz maksatlı yapılan şeyler. Fuhuş Türkiye'de suç değil. Fuhuş yasal bir şey, fuhuşa aracılık etmek ve kamusal alanda yapmak suç. Bu yasal olmayan şeye yasal kılıf bulmaktan başka bir şey değil. Bunlara itiraz edeceğiz.

Kabahatler Kanunu'nun 32. maddesinin fuhuşla hiçbir ilgisi yok. 'Emre aykırı hareket etmek' deniyor bu maddede. Hangi emre uymadıkları için bu ceza hayat kadınları ve travestilere kesiliyor? Ortada hiçbir yasal dayanak yok aslında. Travestilerin sokakta yürürken veya dururken başlarına çok sık gelen bir şey. Yolda durdurup, 'Siz fuhuş yapıyorsunuz' diyorlar. Anayasa ile teminat altına alınan seyahat özgürlükleri yok sayılıyor. 'Sen travestiysen normal değilsin, fuhuş yaparsın' diye düşünüyorlar. İstanbul'da Esmeray'ın başına geldi; yolda yürürken. Bu herhangi bir vatandaşın da başına gelebilecek bir şey. Bugün travestilere, eşcinseller yapılan şeyin, bu baskılar arttıkça kimin başına geleceğini kestiremeyiz. Sokakta kıyafetini beğenmedikleri kadınların başına böyle bir şey gelip gelmeyeceğinin garantisi yok.

Sokakta 'fuhuş amacıyla' bekleyene ceza dönemi

Doç. Adem Sözüer (İst. Üni. Hukuk Fakültesi Öğr. Üyesi):

AHLAK ZABİTALİĞİ YAPILMAMALI

Trafik ve kamu düzeninin sağlanması açısından polisin böyle bir yetkisi var ama bu yetki, 'Siz fuhuş için burada duruyorsunuz' diye uygulanamaz. Hangi nedenle olursa olsun kamu düzenini bozucu bir suç olduğu zaman bir şikayet olmasa da Kabahatler Kanunu'nun bu maddesi işletilebilir. Ama bu maddenin 'yerinde' işletilmesi gerekir. Bir kadın bir yerde bekliyorsa, 'bu kadın fuhuş yapıyor' diye bu para cezası verilemez. Sokakta yürüyen, bekleyen bir kadın var, 'fuhuş amacıyla bekliyor' diye bir ceza, yaptırım uygulanamaz.

Özellikle İstanbul'da 13-11 yaşında çocuklar fuhuşa sürükleniyor. İnsanların hak ve özgürlüklerini düşünürken bu noktayı da düşünmemiz gerekir. Ama bu uygulamanın ahlak zabıtalığı yapan uygulamalara dahil olduğunu da düşünmüyorum. Bu uygulama, bir yerde iki kişi samimi diye, 'hoop siz fuhuş yapıyorsunuz' şeklinde yapılırsa yanlış olur.

Aralık 2007 sonuna kadar LGBTT Bireylerin İnsan Hakları İzleme ve Hukuk Komisyonuna 81 başvuru daha olmuştur. Yapılan başvurular gereğince Esat Karakol Amirliği, Karşıyaka Karakol Amirliği, Ostim Karakol Amirliği, Yıldırım Ekipler Amirliği tarafından bu şekilde ceza kararı alma yoluna gidildiği tespit edilmiştir. Bu başvuruların 18 tanesi kabul edilmiş ve kararlar iptal edilmiştir. 4 tanesi reddedilmiştir. Diğerleri ise inceleme aşamasındadır.

Cezaların iptaline yönelik verilen kararların hukuki zeminine örnek teşkil etmesi açısından 5. Sulh Ceza Mahkemesince 27.09.2007 tarihinde verilmiş olan 2007/1039 mütalaa sayılı kararı sunuyoruz:

İtiraz eden (Davacı) vekili, (A.K) hakkında 03.07.2007 tarihinde Şehit Kadir Özcan Polis Karakolu Amirliğince 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 32. maddesini ihlal ettiği gerekçesiyle verilen 117- YTL idari para cezasına itiraz etmiştir.

Yenimahalle İlçe Emniyet Müdürlüğü Şehit Kadir Özcan polis Karakol Amirliği tarafından verilen idari yaptırım kararı ve eklerinin incelenmesinden: kolluk görevlileri tarafından 03.07.2007 tarihinde tutulan tutanak üzerine kolluk görevlisi tarafından 5326 sayılı kabahatler yasasının 32. maddesi uyarınca rahatsız etme kabahat eyleminden dolayı itiraz eden (A.K) hakkında 117- YTL idari para cezası verildiği görülmüştür.

Zührevi hastalıklar ve Fuhuşla mücadele tüzüğü'nün 6. maddesine göre oluşturulan komisyonun görevleri 4. maddede düzenlenmiştir. Buna göre:

a)Fuhuş yüzünden bulaşan zührevi hastalıkların yayılmasını önlemek için gereken tedbirleri almak,

b)Zührevi hastalıkların ve fuhuşun zararlarını ve yayılmasını önlemeye dair olan kanun ve tüzüklerin gereği gibi uygulanmasını sağlamak.

e)Teşkilatın hesaplarını denetlemek şeklinde öngörülmüştür.

Kabahatler yasasının 32. maddesinde "yetkili makamlar tarafından... kamu düzeni veya genel sağlığın korunması amacıyla hukuka uygun olarak verilen emre aykırı hareket eden kişiye ceza verileceği öngörülmüş, bu cezayı da emri veren makam tarafından verileceği bildirilmiştir. Ayrıca buradaki ceza verilebilmesi için bu emrin tebliğ edilmesi gereklidir. İtiraza konu idari para cezasının dayanağı komisyonun yetkili bir komisyon olduğu ancak kararında fuhuş yapmanın yasaklandığına ilişkin bir emir yasaklama getirilmediği, sadece kabahatler kanununun 32. maddesinin uygulanmasının sağlanmasına şeklinde bir karar alınmış olup. hangi eylemden dolayı bu maddenin uygulanacağı yani neyin yasaklandığı belli edilmediği gibi herhangi bir ilan da yapıldığına dair kaydın bulunmadığı yine idari yaptırım kararını yetkili mercii tarafından yapılması öngörülmüşken idari para cezasını bu komisyon tarafından değil karakoldaki görevli polis memuru tarafından yapıldığı bu komisyonca bu kişiye böyle bir görev verildiği anlaşılmıştır.

Tüm bu hususlar birlikte değerlendirildiğinde: usulüne göre yasal zeminde ve yetkili kişi tarafından kesilmeyen idari para cezasının kaldırılmasına karar vermek gerekmiştir.

HÜKÜM: Gerekçede açıklandığı üzere;

I-İTİRAZIN KABULÜ İLE Yukarı da tarih ve numarası belirtilen idari yaptırım kararı ile itirazcıya verilen idari para cezasının **iptaline**.

2- Kararın taraflara tebliğine,

Dair. 5326 sayılı kabahatler yasasının 28/9. maddesi uyarınca evrak üzerinde inceleme sonucu kesin olarak karar verildi.

Kabahatler Kanunu uygulaması başvuruçulara yönelik kişilerin işledikleri suçların etkin soruşturulmaması için de zemin hazırlamıştır. Bu uygulama gerekçe gösterilerek başka adli vakıaların takibi engellenmiş ve haksız tutulma süreçleri travesti-transeksüel bireylere karşı işletilmiştir. Yaşama hakkı ihlaline yönelik etkin soruşturmaların yapılmadığına ilişkin bir hak ihlali kategorisine sebebiyet verse de kötü muamele yasağı ve özgürlük ve güvenlik hakkı ihlali yaratmaya dair usulleri temsilen (S.L)'nin başvurusu bu kapsamda değerlendirilmek durumunda kalınmıştır.

(S.L), kendisini yağmalamaya çalışan şahıslardan şikayetçi olmak üzere yolda bulunan Balyoz Ekiplerine sığındığında zorla araca bindirilmek suretiyle 2 saat oto içerisinde gezdirilmiş ve kabahatler kanunu gereğince para cezası yazdırılmak üzere karakola getirilmiştir. Olay yerinde bulunan (D.Y) de olayı doğrulamış ve aynı usul kendisine karşı da işletilmiştir.

(S.L), 11.05.2007 tarihinde Esat Karakol Amirliğinde verdiği ifade ile olayı şu şekilde anlatmıştır:

"11.05.2007 günü saat 22.00 sıralarında arkadaşım (D.Y)ile birlikte Reşit Galip caddesi üzerinde yaya olarak seyir etmekte iken 06 VN 420 plaka sayılı siyah renkli BMW marka araç arkamdan gelmekte idi bende biraz dikkat edin dediğimde araç içerisinde şoför koltuğunda oturan esmer 25-27 yaşlarında sakalsız ve bıyıksız bir erkek şahıs bana hitaben senin kafana kurşun yağdırırım dedi bende haydi yağdırsana dediğimde bana siyah renkli silahı göstererek senin beynine kurşun doldururum diyerek çantama çelmeye çalıştı ben kendimi geri ittim ve şahıslar olay yerinden araçları ile uzaklaştı

orada bulunan (D.Y) yanıma geldi üzerime aracı süren ve silahla tehdit eden 06 VN 420 plaka sayılı araç sürücüsünden davacı ve şikâyetçiyim ayrıca olaydan 10 dakika sonra 06 RN 779 plaka sayılı sivil araçta bulunan sivil polisler yanıma geldi beni araç içerisine aldı bende bu sırada araç içerisindeki polisle 06 VN 420 plaka sayılı aracın üzerime geldiğini ve bana silah çektiğini anons edilmesini istedim fakat bu konuda bana yardımcı olmayarak 2 saat oto içerisinde gezdirerek karakola getirdiler”.

(D.Y) de Esat Karakol Amirliğinde verdiği ifadede şu hususları belirtmiştir:

11.05.2007 günü saat 21.50 sıralarına Reşit Galip Caddesi üzerinde yaya olarak seyir etmekte iken önünden 20 metre ilerimde yine yaya olarak seyir eder arkadaşım (S.L) isimli şahısın arkasından 06 VN 420 plaka sayılı siyah renkli BMW marka araç üzerine doğru geldi (S.L) kendisini kenara attı akabinde de araç içerisinde bulunan esmer, iri yarı 26-27 yaşlarında şofr kısmındaki şahıs elini (S.L)’nin çantasına uzattı ve siyah renkli bir silah göstererek (S.L)’ye doğrulttu akabinde de bahse konu oto olay yerinden uzaklaştı ben hemen arkadaşımın yanına geldim olaydan 5 dakika sonra yanımıza daha önceden bildiğimiz polislerin kullanmış olduğu ve o anda plakasını aldığımız 06 RN 779 plaka sayılı sivil polis ekibi yanımıza gelerek bizi otolarına bindirdiler biz otoyola bindiğimizde daha önceden tanıdığım arkadaşlarımda oto içerisinde bulunmaktaydılar oto içerisinde 2 saat kadar gezdik biz oto içerisinde iken polisler 06 VN 420 plaka sayılı otonun arkadaşına silah çektiğini ve çantayı çalmaya almaya çalıştıklarını ve otonun anons edilmesi istediğimde polisler şimdi sizi karakola götürüleceğim orada ifadenizi verirsiniz dediler fakat bizi iki saat sonra karakola getirdiler benim olay hakkında gördüklerim ve bildiklerim bundan ibarettir”.

Sonuç olarak, Kabahatler Kanunu uygulamasının kabahatler hukuku itibarıyla yani ceza ve idare hukuku esaslar açısından hukuka aykırı bir uygulama olduğu tespit edilmiştir. Ancak aynı zamanda Kabahatler Kanunu uygulaması marifetiyle hak ihlallerine açıkça zemin hazırlandığı gözlenmiştir. Kolluk kuvvetlerinin görevde yetkiyi kötüye kullanmaları sonucunu doğuran bu uygulamalar yerel ve uluslararası hukuk açısından kötü muamele yasağını ihlal etmiştir. Başvurucuların cinsiyet kimliklerine yönelik hakaret ve aşağılayıcı muamelede bulunulmuştur. Bunun gibi keyfi yakalama ve gözaltı süreçlerinde de aynı kötü muamele ile karşılaşmış ve bunun yanı sıra kişilerin özgürlük ve güvenlik hakları açıkça ihlal edilmiştir.

Aynı şekilde kimlik sorma ve durdurmaya yönelik değişiklik “kabahatin işlenmesini önlemek” ve “polislin genel tecrübesi ve içinde bulunulan durumdan edinilen izlenim” gibi kesinlikle hukuksal açıdan izahı mümkün olmayan kıstaslarla icra kabiliyeti kazandığından transeksüeller aleyhine yaygın olarak kullanılır hale geldiği tespit edilmiştir.

Kişinin özgürlük ve güvenlik hakkı ise sadece CMK ile değil üst norm olan Anayasa hükümleri ile düzenlenmiştir. Ancak PVSK değişiklikleri ile birlikte, Kabahatler Kanununun CMK’sı adeta PVSK haline gelmiş ve genişleyen yetkiler karşısında, suçların soruşturulması ve muhakemesi açısından öngörülen özgürlükler ve de Anayasal zeminde hüküm altına alınan haklar uygulanır olmaktan çıktığı görülmüştür. Dolayısıyla PVSK, kayıt altına alınmayan, fiili gözaltı denilebilecek hukuka aykırı uygulamaların meşru zemini olarak kolaylıkla LGBTT bireylerin karşısına çıkar hale geldiği tespit edilmiştir.

B. ANKARA'DA MUKAVEMET İDDİALARI

Çoğunlukla kolluk kuvvetleri olmak üzere kamu otoritesini kullanarak insan hakları ihlalline sebep olduğu iddia edilen kamu görevlilerinin LGBTT bireyleri darp ettiği, onlara hakaret ettiği vakialarda şikâyetçi olunması yoluna gidildiğinde görevliye mukavemet edildiği iddiaları ile karşılaşmakta ve bireyler şikâyetçi olarak değil; sanık olarak davalarda yer almaya başlamaktadır.

(B.K)ve (D.T) adlı transeksüel kadınlar 06.06.2006 tarihinde gerçekleşen 2006 yılı boyunca yargılaması devam eden ve 2007 yılında kesinleşen karar itibariyle haklarının ihlal edildiği iddiası ile Komisyona başvurmuşlardır. Esas itibariyle yaşam hakkı ihlalinin etkin soruşturulmadığı, adil yargılanma hakkının ihlal edildiği bir vakıa olarak takip edilse de kolluk kuvvetlerinin kötü muamelesinin örneği olarak ve haksız gözaltına sebebiyet vermesi bakımından ağır bir hak ihlali olarak raporun bu kısmında başvuruya yer verilmiştir.

Sokakta Balyoz ekipleri tarafından darp edilen başvurucular hakkında polis memurlarına biber gazı sıktıkları, sinkaflı sözler sarf ettikleri ve onları yaraladıkları iddiasıyla TCK md. 125/3-a¹², 265/1-3-4¹³ maddeleri gereğince haklarında kamu davası açılmasına karar verilmiştir. 20. Asliye Ceza Mahkemesinde görülen davanın 17.10.2006 tarihli celsesinde (D.T) olayı şu şekilde izah etmiştir:

"Olay tarihinde yanımda diğer sanık ve bir arkadaş daha olduğu halde taksile bir arkadaşla gidiyorduk, bir ara araba önümüzü kesti bu araçtan inen şahıslar nereye gittiğimizi sordu, arkadaşımızın evine gittiğimizi söyledik, polis olduklarını söyleyince kimlik göstermelerini söyledim, sivil giyimlilerdi, kimlikte göstermediler, saldırıp hakarete bulundular, ben biber gazi yahut başka şey sıkılmış değilim, gene hakarete bulunmadım, darp etmişte değilim, atılı suçları kabul etmem".

Aynı celsede diğer başvurucu (B.K)şu şekilde ifade vermiştir:

"Olay tarihinde diğer sanıkta yanımda olduğu halde bir arkadaşla gidiyorduk, hatta D.T ticari taksiye binmişti, biz de taksiye bineceğimiz sırada şuan huzurda bulunan

¹² **TCK Madde 125** - (1) Bir kimseye onur, şeref ve saygınlığını rencide edebilecek nitelikte somut bir fiil veya olgu isnat eden ... veya sövmek suretiyle bir kimsenin onur, şeref ve saygınlığına saldıran kişi, üç aydan iki yıla kadar hapis veya adli para cezası ile cezalandırılır. Mağdurun gıyabında hakaretin cezalandırılabilmesi için fiilin en az üç kişiyle ihtilâl ederek işlenmesi gerekir.

(2) Fiilin, mağduru muhatap alan sesli, yazılı veya görüntülü bir iletiyle işlenmesi hâlinde, yukarıdaki fıkarda belirtilen cezaya hükmolunur.

(3) Hakaret suçunun;

a) Kamu görevlisine karşı görevinden dolayı,

b) Dinî, siyasî, sosyal, felsefi inanç, düşünce ve kanaatlerini açıklamasından, değiştirmesinden, yaymaya çalışmasından, mensup olduğu dinin emir ve yasaklarına uygun davranmasından dolayı,

c) Kişinin mensup bulunduğu dine göre kutsal sayılan değerlerden bahisle,

İşlenmesi hâlinde, cezanın alt sınırı bir yıldan az olamaz.

(4) (Değişik fıkra: 29/06/2005-5377 S.K./15.mad) Hakaretin alenen işlenmesi halinde ceza altıda biri oranında artırılır.

(5) (Değişik fıkra: 29/06/2005-5377 S.K./15.mad) Kurul hâlinde çalışan kamu görevlilerine görevlerinden dolayı hakaret edilmesi hâlinde suç, kurulu oluşturan üyelere karşı işlenmiş sayılır. Ancak, bu durumda zincirleme suçla ilişkin Madde hükümleri uygulanır.

¹³ **TCK Madde 265** - (1) Kamu görevlisine karşı görevini yapmasını engellemek amacıyla, cebir veya tehdit kullanan kişi, altı aydan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Suçun yargı görevi yapan kişilere karşı işlenmesi hâlinde, iki yıldan dört yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

(3) Suçun, kişinin kendisini tanınmayacak bir hâle koyması suretiyle veya birden fazla kişi tarafından birlikte işlenmesi hâlinde, verilecek ceza üçte biri oranında artırılır.

(4) Suçun, silâhla ya da var olan veya var sayılan suç örgütlerinin oluşturdukları korkutucu güçten yararlanılarak işlenmesi hâlinde, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza yarı oranında artırılır.

(5) Bu suçun işlenmesi sırasında kasten yaralama suçunun neticesi sebebiyle ağırlaşmış hâllerinin gerçekleşmesi durumunda, ayrıca kasten yaralama suçuna ilişkin hükümler uygulanır.

müştekiler yanımıza geldi, taksiye binmekte olan D.T arkadaşımızı taksiden çekerek nereye gidiyorsunuz dediler, biz evimize gidiyoruz dediğimiz halde D.T'ye in aşağıya dediler, hatta arkadaşımız D.T kimsiniz, kimliğinizi gösterin dediği halde kimlikte göstermediler, biz olay sırasında polis memurlarına vurup darp etmiş, yahut mukavemette bulunmuş değiliz, hakarete etmedik, biber gazı yahut benzeri sprey de kullanmadık."

Yapılan yargılama sonucunda 20. Asliye Ceza Mahkemesi başvuruclarının yeterli delil elde edilemediğinden beraatlarına karar vermiştir. Karar şu şekildedir:

"Yukarıda açık kimlikleri yazılı sanıklar D.T ve B.K hakkında kamu görevlisine karşı direnme ve hakaret suçlarını işlediklerinden bahisle yargılanıp cezalandırılmaları istemiyle mahkememize kamu davası açılmış ise de;
Yapılan yargılama neticesi sanıkların olay günü Fıskiye Sokak ile Bağlar Caddesi kavşağı önünde buldukları, yoldan geçen araçlara otostop yaptıkları, olay yerinden geçmekte olan sivil plakalı ve sivil giyimli polis memurlarının ekip arabasının yanlarında durduğunu gördüklerinde araca binmemek ve yakalanmamak için kaçmaya yeltendikleri, polis memurlarının kendilerini yakalayıp araca bindirmek istediklerini anlayınca üzerlerini çıkartma girişiminde buldukları ve kendilerini yere attıkları, bu suretle menfi mukavemet ettikleri, bunun haricinde bizzat görevli bulunan memurların bu görevlerini engelleyecek tarzda hakaret, tehdit yahut müessir fiilde bulunmadıkları, gene sanıkların olay sırasında bizzat müştekilere yönelik ana avrat sinkaf edip hakarete buldukları iddiasının da müştekilerin anlatımları dışında başka delil ile yahut tanık anlatımıyla sübut bulmadığı, olayın görgü tanıklarının mahkeme safahatında alınan yeminli ifadelerine göre gene müştekilerin sivil giyimli olup polis memuru olduklarının anlaşılması, aracın sivil plakalı olduğu, sanıkların müştekilere yönelik herhangi bir mukavemetlerinin ve hakaretlerinin bulunmadığı anlaşılması olup, gene başka birimde görevli polis memurlarının olay günü görevli oldukları kabul edilse bile sanıklar hakkında herhangi bir ihbar yahut suç olup, bunları yakalamakla görevli olduklarına dair herhangi bir görev yazısının mevcut olmadığı anlaşılmasıyla atılı suçun ne denli işlendiği mücerret iddia dışında sanıkların savunmalarının aksini sübuta götürecek ve mahkûmiyetleri için yeterli olacak her türlü kuşku ve şüpheden uzak kesin ve inandırıcı delil elde edilemediğinden beraatlarına, karar verilmiştir".

Her ne kadar başvuruclar hakkında beraat kararı verilmiş olsa da kolluk kuvvetlerinin haksız uygulamalarına yönelik şikâyet hakkı kullanılma girişimlerinin mukavemet iddiası ile bertaraf edilmiş olduğu görülmüş ve benzer iddialar Kabahatler Kanunu uygulamaları kapsamında da Komisyona iletilmiştir.

02.12.2007 tarihinde D.İ ve M.C adlı transeksüel kadınlar; Gimat bölgesinde seyir halindeyken, karşıdan selektör yapmak suretiyle yaklaşan polis aracını görünce durmuş ve polisin yaklaşmasını beklemiştir. Aracı D.Y sürmektedir. Polisin hakaret ve şiddetine maruz kalan D.Y ve M.C şikâyetçi olmak üzere gittikleri Karşıyaka Karakolundan şüpheli sıfatıyla ayrılmak zorunda bırakılmıştır. Karakol tarafından trafik ekiplerine haber verilmiş trafik ceza tutanağı tanzim edilmiş ve polise menfi mukavemet¹⁴ iddiasına yönelik savunma vermek zorunda kalmışlardır.

(D.İ) şu şekilde ifade vermiştir:

D.İ'nin 03.12.2007 tarihli ifadesi şu şekildedir:"02.12.2007 günü saat 23:30 sıralarında Trafik Tescil Kayıtlarında adıma kayıtlı bulunan sevk ve idaremdeki 06 ZS 149 plaka sayılı 2001 model Gümüş Gri renkli Fiat Meria marka aracım ile Çamlıca Mahallesi 12

¹⁴ Yeni TCK, mukavemet iddialarına yönelik suç "görevi yaptırmamak için direnme" olarak hüküm altına almakta ve pasif direnme biçimlerini suç olmaktan çıkarmaktadır. Vakiada direnme dahi olmamasına rağmen bu husus bile gözetilmeden atılı suç ile ifadeler alınmıştır. TCK md. 265 hakkında daha önce bilgi verilmiştir.(bkz.dpn 8)

sokak üzerinde İstanbul yolu istikametine seyir halinde bulunduğum sırada karşı yönden gelen bir polis ekibi bana selektör yaparak durmam için ikazda bulundu. Ben aracımı durdurduğum yanımda arkadaşım M.C de bulunuyordu.,M.C aracın ön sağ koltuğunda oturuyordu,ben aracın kontağını kapatmadım çalışır vaziyette bekledim bu esnada Polis ekip arabasından inen ismini sonradan Karşıyaka Polis Merkezinde öğrenmiş olduğum İsmail KARACEYLAN isimli polis memuru benim aracımın yanına geldi. Ekip arabasını kullanan polis memuru araçtan aşağıya inmedi ve yanımıza gelmedi. Ben araçtan aşağı inmeden kapı camını açarak polis memuruna ne istediğini sorduğumda, bana araç ruhsatını vermemi istedi. Bende koltuğun altında bulunan bacaklarımın altında yerde bulunan bayan çantamın içerisinden araç ruhsatını almak için eğildiğim sırada Polis Memuru bana buralarda ne arıyorsunuz toplar ne geziyorsunuz or...bular diye sinkaflı kelimeler ile küfür ederek konuştu..Bende kendisine ben buralarda gezemez miyim diye cevap verince,elinde bulunan spreyi yüzüme doğru bir defa sıktı. Ayakları ile benim bulunduğum ön kapıyı bir kaç defa tekmeledi ve Sıkmış olduğu sprey sol gözüme geldi ben niçin sprey sıktığını anlamadım sıkılan sprey sonrası benim gözüm karardı ve ne yaptığımı bilmez bir halde panik içerisinde aracım ile hızla buradan uzaklaştım. Gözüme sıkılan sprey benim görüş mesafemi de etkiledi ben aracım ile İstanbul Yolu üzerinde bulunan Makro Market önüne geldim. Aracımı havalandırmak ve gözümü yıkamak için durdum. Aracımın camlarını açtım. Burada 5 dakika kadar bekledim akabinde yan tarafımdan gelen bir anda yanıma yine aynı polis aracının geldiğini gördüm ekip arabasından inen yine aynı polis memuru elindeki sprey ile benim aracımın yanına geldi tekrar sprey sıkmaya başladı ben çalışır vaziyette bulunan aracım ile yine olay yerinden hızla uzaklaştım. Daha sonra bana sebepsiz yere sprey sıkan polis memuru İsmail KARACEYLAN hakkında şikayetçi olmak için Karşıyaka Polis Merkezine geldim. Ben görevli polis memurlarına mukavemette bulunmadım hiçbir şekilde görevlerini yapmalarını engellemedim sadece bana polis memuru İsmail KARACEYLAN tarafından yüzüme ve gözüme sprey sıkıldı bunun etkisi ile ben olay yerinden kaçtım. Hakkımdaki suçlamayı kabul etmiyorum. Uzlaşmayı kabul etmiyorum. Ben polis Memuru İsmail KARACEYLAN hakkında bana hakaret ettiği ve sprey sıktığı için Davacı ve Şikayetçiyim”.

M.C'nin ise ifadesi şu şekildedir:

“02.12.2007 günü saat:23:30 sıralarında arkadaşım D.İ'nin sevk ve idaresindeki 06 ZS 149 plaka sayılı 2001 model Gümüş Gri renkli Fiat Meria marka araç ile Çamlıca Mahallesi 12 sokak üzerinde İstanbul yolu istikametine seyir halinde bulunduğumuz sırada karşı yönden gelen bir polis ekibi selektör yaparak durmamızı için ikazda bulundu. D.Y aracı durdurdu ben aracın ön sağ koltuğunda oturuyordum. Polis ekip arabasından inen ismini sonradan Karşıyaka Polis Merkezinde öğrenmiş olduğum İsmail KARACEYLAN isimli polis memuru aracın yanına geldi. Ekip arabasını kullanan polis memuru araçtan aşağıya inmedi ve yanımıza gelmedi. Arkadaşım araçtan aşağı inmeden kapı camını açarak polis memuruna ne istediğini sorduğunda, araç ruhsatını vermesini istedi.Dilek araç ruhsatını vermek için koltuğun altında bulunan bacaklarının altında yerde bulunan bayan çantası içerisinden araç ruhsatını almak için eğildiği sırada Polis Memuru bize hitaben buralarda ne arıyorsunuz toplar ne geziyorsunuz or...bular diye sinkaflı kelimeler ile küfür ederek konuştu. D.Y kendisine biz buralarda gezemez miyiz diye cevap verince, polis memuru elinde bulunan spreyi D'nin yüzüne doğru bir defa sıktı. Ayakları ile şoför tarafına ön kapıyı bir kaç defa tekmeledi ve sıkılmış olduğu sprey arkadaşımın sol gözüne geldi ben de araç içerisinde sıkılan spreyden etkilendim gözlerim yanmaya başladı ve boğazım etkilendi. Daha sonra İstanbul Yolu üzerinde bulunan Makro Market önüne gittik. Aracı havalandırmak ve gözümü yıkamak için durduk. Aracın camlarını açtık. Burada 5 dakika kadar bekledik akabinde yan taraftan bir anda yanıma yine aynı polis aracını geldi,ekip arabasından inen yine aynı polis memuru elindeki sprey ile aracın yanına geldi tekrar sprey sıkmaya başladı arkadaşım D bu kez çalışır vaziyette bulunan araç ile yine olay yerinden hızla uzaklaştık.Daha sonra bize sebepsiz yere sprey sıkan polis memuru İsmail KARACEYLAN hakkında şikayetçi olmak için Karşıyaka Polis Merkezine geldik. Ben görevli polis memurlarına mukavemette bulunmadım hiçbir şekilde görevlerini yapmalarını engellemedim sadece bana polis memuru İsmail KARACEYLAN tarafından arkadaşım D.Y'nin yüzüne ve gözüne

sprey sıkıldı bunun etkisi ile olay yerinden kaçtık. Hakkımdaki suçlamayı kabul etmiyorum. Uzlaşmayı kabul etmiyorum. Ben polis Memuru İsmail KARACEYLAN hakkında bana hakaret ettiği ve sprey sıkıldığı ve cinsel kimliğime hakaret ettiği için Davacı ve Şikayetçiyim”.

Sonuç olarak mukavemet iddiaları ile karşılaşan LGBTT bireylerin hakaret ve aşağılayıcı muamele mağduru olduğu, bu mağduriyetin soruşturulabilmesi amacıyla hareket etmeleri halinde haksız olarak mukavemet iddiaları ile karşılaştıkları sorun olarak tespit edilmiştir. Bu başvurular kapsamında kişilerin özgürlük haklarının mevzuatta yer alan sınırlamalara aykırı olarak ihlal edildiği görülmüştür.

C. BEYOĞLU BÖLGESİNDE SİSTEMATİK KÖTÜ MUAMELE

LGBTT bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonuna yapılan başvurularda çoğunlukla Beyoğlu bölgesinde Emniyet güçlerinin evlere yönelik baskın gerçekleştirildiği, bu baskınlarda kişilerin gözaltına alma işlemleri ve gözaltı sürecinde kötü muamele, hakaret ve darplara maruz kaldıkları tespit edilmiştir.

(S.K), 3 Şubat 2007 tarihinde uğradığı kötü muameleyi şu şekilde ifade etmiştir:

"3 Şubat 2007 günü akşam ikamet ettiğim adresimde uyuyordum. Yatak odamın kapısı birden açıldı, yataktan doğruldum. Uzun boylu tanımadığım biri vardı. "Kimsin lan, odamda ne işin var, çıksana" deyince kapıyı hafifçe kapatıp "memurum" dedi. "Memur da olsan odamda ne işin var, çık" dedim. O sırada erkek arkadaşım ile yataktaydık, uyuyorduk, giyiniktik. Zaten yeni yatmıştık, öğleden sonra. Uzun boylu olan içeri girdi, bir polis de kapının girişinde bekledi. Üzerimde eşofman vardı. "Üstünü değiştir" dediler bana. "Çık dışarı pantolonumu giyeyim" dedim, ama çıkmadılar. "Kesik misin" değil misin, diye sordu. "Sanane" dedim. Çıkmadılar, onların yanında giyinmek zorunda kaldım. Odamı dağıttılar, mahvetteler, çekmecelerimi falan boşalttılar. Çekmecemde, evimde kalan bir arkadaşımın benden habersiz odamdaki çekmeceye koyduğu iki adet ezilmiş hap buldular. Bunun kokain olduğunu iddia ettiler. Kokain olmadığını bildiğim için bunu onlara defalarca söyledim. Onlarla beraber karakola gitmem gerektiğini söylediler. Elimi yüzümü bile yıkamama fırsat vermeden 18:30 gibi erkek arkadaşımı ve beni apar topar karakola götürmek üzere evden çıkardılar.

Taksim İlyardı Hastanesine gittik. Doktorla görüşürken memur arkadaşlar yanımdan ayrılmadılar. Raporu aldıktan sonra Taksim Polis Merkezine geldik.

Kendi verdiğim ifade dışında hiçbir kağıt görmedim. Hiçbir kağıt hakkında da bilgilendirilmedim. Karakolda verdiğim ifadede çekmecemde buldukları şeyin kokain olmadığını, çekmeceye ne şekilde geldiğini bilmediğimi belirttim. Ev arkadaşım da oradaydı. Korkudan bulunan tozla ilgili doğruyu söylememiş, misafirin bizim evde unuttuğu bir şey olduğunu ve çekmeceye koyanın kendisi olduğunu söylememiş.

Gece boyunca bekledik karakolda. 4 Şubat 2007 Pazar günü saat 12:00'de bizi Beyoğlu Adliyesi'nde nöbetçi mahkemeye götüreceklerini söylediler. Bizi orda koridorda 1 saat 45 dakika beklettiler. Bir hakim karşısına geçip ifade vermek gibi bir olay olmadı. Memurlardan birisi gelip beraat ettiğimizi söyledi. Bizi Adliye binasında serbest bıraktılar. Oradan çıkıp evime geldik.

Olaylar bittikten, mahkemeye çıkıp eve geldikten sonra apartmandaki komşularımızla bu konular hakkında konuşuyorduk. Komşularımız, yani diğer travesti arkadaşlarımız polislerin 13 numaralı daireyle, yani benim oturduğum daireyle ilgili anlattıkları şeyi anlattılar. Polisler tutanakları yazarken, "13 numaralı evde bir travestiyle bir erkeği yatakta çıplak yakaladık, ikisinin de şeyi kalkmıştı, zevke bak" diye anlattıklarını söylediler.

Bu olaydan bir ay sonra eve isimsiz bir tebligat geldi, evin mühürlenmesine dair. Ama bu tebligatın ne için geldiğini bilmiyorum. Evde bulunan tozdan beraat ettim. Zaten evde fuhuş yapmıyorum da. Bu ev çalışan bir ev değil. Erkek arkadaşım ile beraber yatıyorduk onlar geldiklerinde. Bu mühürün neden geldiğini hala anlamış değilim. Ancak yürütmeyi durdurma kararı için Bölge İdari Mahkemesine başvuruda bulunduk. Mahkeme bize derkenar verdi, mahkeme süresince evin mühürlenmemesi ve dışarıda kalmamız için. Geçen iki hafta içerisinde mahkeme de sonuçlandı ve mühür durduruldu."

(T.D) de olayı şu şekilde ifade etmiştir:

"3 Şubat 2007 Cumartesi akşamı saat 18:00'de kapımız bom bom bom "açın, polis!" diye çaldı. Ev arkadaşlarımdan biri polise kapıyı açıp onların içeri girmesine izin verdi. Ben o sırada yataktaydım. Arkadaşım "Arama izniniz var mı?" diye sormadan polisler içeri

daldılar. "Genel arama bu, şikayet var" dediler. Odanın kapısı yoktu, buraya iki ay önce taşındık. Kapı yaptırmak konusunda ev sahibimizle uzlaşamadığımız için, biz de yaptırmamıştık. Yatak odanın kapısında çarşaf germiştim. O nedenle polislerin gelişlerini ve konuşmalarını çok net bir şekilde duydum. Polisler içeri girdiler, ağızlarında laçka laçka konuşmalar, "kalkın giyinin, ibneler" demeler. O sırada evde ben , üç ev arkadaşım, bir de ev arkadaşım D'nin sevgilisi vardı. Memurun bir tanesi D'nin yatak odasının kapısını açtı. Arkadaşım da "sen kimsin, ne işin var, çık dışarı" diye bağırdı. Ondan sonra "kalkın polisim" dedi. Arkadaşımın odasını aramaya başladılar. Arkadaşım laubali şekilde konuşuyorlardı. Ondan sonra arkadaşım "kalk, bizimle karakola geleceksin" dediler. Odasında bulunan ezilmiş haplar konusunda. Polis orda arkadaşım "çekmecedem kokain çıktı" dedi. Arkadaşım da "kokain değil" dedi. Bunu defalarca söyledi. Zaten kokain de olsa, bulunan miktar çok azdı. Daha önce eve gelen travesti bir arkadaşımızla onun sevgilisi bırakmıştı eve o ezilmiş hapları. Sehpanın üzerinde görmüştüm daha önce. Diğer bir ev arkadaşım da onu bir şey zannedip D'nin yatak odasında çekmeceye koymuş. Haberimiz yoktu, sonradan öğrendik onu koyduğunu. Ondan sonra D'yi yataktan kaldırdılar, apar topar karakola götürdüler. D'yla sevgilisini alıp bizim evden çıkıp gittiler. Polislerin çıktığını duyunca ben de odamdan çıktım. Diğer arkadaşlarımızın kimliklerini almışlardı GBT'ye sokmak için. Polisler diğer daireleri aramaya devam ediyorlardı. Bütün kapıları yumruklayarak, hakaretlerle içeri giriyorlardı. Bu apartmanda 11 dairede travesti arkadaşlarımız oturmakta. Bütün evlere uygulama yaptılar ve polisler gitti. Heralde polislerin evleri basması kısmı 1 saat kadar sürmüştür. Evlerden kimlikleri, alacakları şahıslar varsa alıp gittiler, binanın girişine 2 tane polis diktiler. Binanın içine giriş ve çıkış yasaklandı. Ben de evde sıkıldım, bu yaşadıklarımızdan dolayı moralim bozulmuştu. O nedenle 6 numaralı dairede oturan arkadaşlarımızın yanına gittim. Aslı evdeydi, ev arkadaşı İray evde değildi. Aslı'yla bu konuları konuşuyorduk, "bunlar niye yapıyor" diye. O sırada apartmanın dışından "Aslı" diye bir ses duyduk. Camdan dışarıya baktığımızda, İray apartmanın önündeydi ve içeri giremediğini söylüyordu. Kendi evi olduğunu polislere belirttiği halde, polislerin onu eve almadığını söyledi. Otopark evimize çok yakında, arabası da otoparktaydı. O da içeri giremediği için ve ne zaman giriş olacağını bilmediğimiz için, arabasında oturarak beklemeye başladı. Tabi polislerin binaya giriş ve çıkışları saat 21:00'e kadar sürdü.

Ertesi gün apartmanda oturan travesti arkadaşlarımızla konuşuyorduk. Onlar polislerin lakayt bir şekilde cinsel organlarıyla ilgili sorular sorduklarını, neden böyle olduklarını sordukları, kestirip kestirmedikleriyle ilgili sorular sorduklarını, çoğu kadından güzel olduklarını söylediklerini, tutanakları yazarken bazı arkadaşlarımızın göğsünü filan elleyip laubali olduklarını anlattılar. Aradan 1 ay kadar süre geçti. Dairemizin kapısı çaldı. "Kim o" dediğimde, "açın polis" dediler. Kapıyı ben açtım. İki tane memur arkadaş gelmişti. Ellerinde 3-4 tane tebligat kağıdı vardı. Biri bizim daireye, biri 15 numaraya, biri de 1 numaraya aitti. Tebligatın da ertesi gün saat 13:00'de evin mühürlenmesi hakkında olduğunu söylediler. O an ev arkadaşım D. da kapıya geldi. Polislerle tartıştı, ses yükselterek. D. memurlarla tartışırken, diğer dairelerdeki arkadaşlar da ses üzerine evlerinden çıkıp bizim dairenin kapısına geldiler. Ben de yapıcı tarafımı kullanarak polislerle düzgün bir diyaloga girdim, onları alttan aldım, ev arkadaşımı susturdum. Olayın ne olduğunu anlamaya çalıştım. Memurlar kontratım kimin üstüne olduğunu sordu. Ev arkadaşım D'nin üstüne olduğunu söyledik. Tebligat kağıdına ev arkadaşımın adını soyadını yazdılar. Diğer getirdikleri dairelerdeki kontrat sahiplerinin adlarını yazdılar ve kontrat sahiplerinin tebligatları imzalamalarını istediler. Daire 1 ile 15 numaradaki arkadaşlar imza atma taraftarı olmadılar. Daire 1'deki arkadaşım imzalaması için tehdit ettiler "sen bilirsin, imzalamazsan imzalamama, görüşürüz senle" dediler. Daire 15'teki arkadaşlar da imzalamama konusunda itiraz ettiler, biraz sert çıktılar. Onlara "imzalamazsanız imzalamayın" dediler. Daire 13 olarak D. kağıdı imzaladı, tebligatımızı aldık. Diğerlerinin tebligatını vermediler, "gelip karakola imza atın" dediler. Ben o sırada polislerin evin tam olarak hangi saatte ve hangi günde mühürleneceğini sordum. Onlar da "söylediğimiz gibi yarın saat 1'de mühürleneceğiz" dediler. Ben de yapmamaları gerektiğini, bize bu kadar kısa süre önce haber vermemeleri gerektiğini söyledim, 2-3 gün mücadele istedim. Onlar da beni kırmayıp bizim daireye 3 gün mücadele edeceklerini

söylediler. 15 numarayla daire 1'e de "sizle görüşeceğiz" dediler. O esnada diğer arkadaşlarım da diğer memurla muhabbet etmeye başlamışlardı. 15 numaradaki Görkem arkadaşım, uygulama gününde polislerin onlara "cinsel organınız kalmıyor mu, işe yarıyor mu" dediklerini onlara şikayet eder bir dille söyledi. Memur arkadaşlar da ilk başta şaşırılmış gibi tepki verdiler. Ondan sonra onlar da sordular "peki ya kalkıyor mu" diye. Bu sefer onlar da başladı cinsel organlarımızla ilgili sorular sormaya. Biz de "ay biz diğer memurları şikayet ediyoruz, siz de aynı soruları sormaya başladınız" dedik. Onlar da "birşey olmaz kız, ne olacak?" dediler. Biz konuyu kapattık. Onlar da o konudan sıkıldığımızı anladık, çıktılar gittiler. Karakoldak 3 gün mücadele istemiştik. Onlar da bize bu hakkı tanıdılar. Üç gün süresinde biz de ne yapabileceğimizi avukatımıza danıştık. Onun hazırladığı dilekçeyle Bölge İdari Mahkemesine başvurduk. Mühürü yürütme kararını durduk. Mahkeme sonuçlanana kadar mahkemenin bize verdiği berkenarla mahkeme süresince evimizin mühürlenmeyeceğini biliyorduk. Bölge İdari Mahkemesinin bize verdiği dernekarla dedikleri laf, "memurlar evinizi mühürlemeye gelirse, bu derkenarı onlara gösterin, mühürleyemezler" dediler. Aradan iki hafta geçti ve biz de haksız yere mühürlenecek dairelerimizi mühürlenmekten kurtardık."

(K.G) de benzer şekilde olayı şu şekilde anlatmıştır:

"3 Şubat 2007 Cumartesi akşamı saat 18:00'de kapının çalmasıyla uyandım, salonda uyuyordum. Kapıyı ev arkadaşımız açmıştı. Arama emirleri olduğunu söyleyip ayakkabılarıyla pat diye girdiler eve. Ben polis olduğunu duyduğumda kaktım, üstümü başımı toparladım. Evde dolaşmaya başladılar, odaları gezdiler. Alaycı tavırlarla "nasıl gidiyor gençler, alem nasıl gidiyor, alem mi yaptınız?" şeklinde konuşuyorlardı. Benim yattığım odaya girdiler, sehpa gazetesinin üzerinde ot vardı. Benim kullandığım bir şey değil bu. Uyuşturucudan nefret ediyorum, karşıyım aynı zamanda. Ev arkadaşlarım kullanıyorlardı, o gece içmişlerdi, ortada bırakmışlardı. Bu manzarayı gören polisler daha kinayeli ve alaycı şekilde konuşarak "hadi iyisiniz gene" gibilerinden bazı kelimelerle gururumuzu ve onurumuzu kırdılar. Daha sonra evin bazı yerlerini aramaya başladılar. Çok derinlemesine bir araştırma değildi, üstün körü bir aramaydı. Sadece bu daireye değil, genel bütün dairelere yapılıyordu bu. Herkes bilir, İç Anadolu bölgesinde ve Orta Anadolu'da kına gecelerinde hanımlara eğlence esnasında dağıtılan hediye kına keselerinden dahi şüphelenerek, uyuşturucu madde olabileceği hususunda, onları bile aldılar. Daha sonra her evde bulunması gayet normal olan prezervatiflerin nasıl kullanıldığını, bunların burda ne aradığını sordular. Sonuçta bu bir sağlık önlemi. Dalga geçer gibi "kullanmayı biliyor musunuz, burda ne arıyor bunlar, fuhuş mu yapıyorsunuz" gibi bir takım suçlamalarla kendi aralarında bir takım yorumlarda bulundular. Gülüşüyorlardı. Daha sonra arkadaşımın odasında bir kese içerisinde bir toz bulundu. Bunun ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Bu evimize girip çıkan başka bir arkadaşımıza ait olduğunu öğrendiğimiz ezilmiş bir hapmiş. Daha sonra aynı arkadaşımın odasında erkek arkadaşıyla uyurken, ki bu gayet normal bir davranış, direk fuhuş ibaresi altında suçlama ve bir zanlıymış gibi muamele ettiler. Bu beni son derece rahatsız etti. Polisler ellerine daha büyük bir koz geçmişçesine kelimelerini daha da ağırlaştırarak, "erkek erkeğe nasıl yapıyorsunuz, sen mi onu o mu seni, kim erkek kim kadın" gibi ağıza alınmayacak ve toplumumuzda argo tabir edilecek diğer küfürlerle beraber hakkımızda işlem yapılması ve arkadaşımın karakola götürülmesi gerektiğini söylediler. Biz daha sonra kendi çabalarımızla bazı şeyleri açıklama, anlatmak, izah etmek istedik. Tabii ki bu seslerimizi komşularımız da duydular. Dairemizin kapısından ve apartman boşluğundan bazı şeylere şahit oldular ve daha sonra aynı muameleye onlar da maruz kaldılar. Ev baskını hakkında tutulan tutanağı ben görmedim. Yani evi temiz mi yazmışlar, yoksa ne yazmışlar hiç bir bilgim yok. Bir kaç hafta zaman içinde evimize bağlı bulunduğumuz Ekipler Amirliği tarafından mühürlenme ve kapanma kararı çıktığı bildirildi. Biz de bunun karşılığı olarak haklı hukuk mücadelemizi sürdürmek için Beyoğlu Kaymakamlığı başta olmak üzere Bölge İdari Mahkemesine müracaat ederek hakkımızda çıkan gereksiz mühürleme kararını durdurduk."

(E.Ş), 29 Şubat 2007 tarihli başvurusunda hem özel olarak hak ihlalini hem de genel olarak sosyal yaşam içinde yaşanan kötü muameleyi ifade etmektedir:

"Arkadaşlarımızla sohbet edip çay içiyorduk, binanın kapısının zilinın çaldığını duyduk. Tam aşağıya iniyorduk ki bina kapısının altındaki boşluktan biber gazı sıkıldığını duyduk. Bir andan gözlerimiz, boğazlarımız yanmaya başladı neye uğradığımızı şaşırдық. Hepimiz bir yerlere kaçtık. Havalandırmak için camları açtık ama gaz binanın en üst katına kadar çıkmıştı. O kadar çok sıkılmıştı ki nefes alamayacak hale geldik. Polisler gittikten sonra biz de dışarıya çıktık. Taksim polis merkezindeki resmi kıyafetli polisler ve "yunus" motorlu polisler sık sık yollarımızı kesip sorgusuz sualsiz spreyi (biber gazı) ağızımızın içine boşaltıyorlar."

(A.K), 3 Mart 2007 tarihinde evine yönelik baskını ve sonrasında gelişen hak ihlallerini Komisyon'a şu şekilde bildirmiştir:

"Ben olay tarihinde, 3 Mart 2007 saat 17:00 civarında travesti misafirimi beş çayına beklerken zil çaldı. Kapı merceğinden arkadaşımın geldiğini gördüm. Arkadaşımı içeri alırken aniden 3 ila 5 kişinin eve girdiler, "siz kimsiniz" diye sormama fırsat olmadan. Bana kimlik göstermediler. Sivil polis olduklarını söyleyip aniden evimi talan edip, karıştırıp dağıtmaya başladılar. Ne sorduysam hakaret ve aşağılayıcı sözler sarf edip beni susturdular. İçinde Sağlık Bakanlığı'nın dernekler kanalıyla bana vermiş oldukları prezervatiflerin ve ev sahibi olan kardeşim Didem Cemal Kurt'un ev tadilatı için bırakmış olduğu 3,500 YTL'nin bulunduğu siyah çantayı sorgusuz sualsiz ve izinsiz aldılar. Beni ve evime gelen misafirim Tülin'i Taksim İlyardım Hastanesi'ne götürdüler. Polis, doktor, hepimiz birarada beni ve arkadaşımı muayene ettiler. Beyoğlu Asayiş Büro Amirliğine geldik. 5. kata çıktık. Orda bir sivil polis memuru beni bir odaya çağırdı. Evimden izinsiz almış olduğu çantayı açtı, siyah çantayı. Çantanın yanında ne olduğunu bilmediğim hap tabletler ve beyaz toz şeklinde maddeler vardı. Bana hapların uyuşturucu olduğunu söyleyerek, uyuşturucuları çantanın içine paranın yanına koymakla tehdit etti. Bana "çanta mı paralar mı" diye sordu. Uyuşturucu satıcısı olmakla beni tehdit etti. Bana içeriğini okumadığım bir kağıdı zorla imzalattı. Psikolojik baskı yaptı. Beni aynı binanın 1. katında bulunan Taksim Polis Merkezi binasına, nezarethaneye indirdiler. Beni yaklaşık saat 21:00 civarında hastaneye götürmeden serbest bıraktılar. Ne parayı, ne çantayı, ne de prezervatifleri bana geri vermediler."

Tarlabası Bulvarında ikamet eden bir transeksüel kadın 4 Mart 2007 tarihinde Taksim Polis Merkezinde görevli şahıslarla uğradığı kötü muameleyi şu şekilde bildirmiştir:

"Tarlabası Bulvarı No ...'de yaklaşık 8-9 travesti ve 2 erkek bulunuyorduk. 04.03.2007 günü saat 16:30-17:00 civarı kapı çalındı. Ben yukarıdaydım, bir arkadaş kapıyı açmış, ben o esnada arkadaşımın odadaydım. Odanın kapısını tekmeleyerek açtılar. Arkadaşıma ve bana "ne yapıyorsunuz siz burada" diye sordular. Ona "fuhuş mu yapıyorsunuz, sen buna para verdin mi" diye sordular. Ona 2-3 tokat attılar. Zaten çok korkmuştu. Bizim odada ve koridorda 7-8 sivil polis vardı. D. adlı arkadaşım bir üst kata çıkmak için merdivendeyken alındı, o katta bir erkek arkadaş da lavabodaymış, onu da orda almışlar. Onlara da aynı soruları sormuşlar. D. ve beni bir odaya aldılar. "Bunların müşterileri var" deyip kapıya iki memur kodular. O sırada salonda olan arkadaşlar vardı. Onların yanına gittiler. 10 dakika sonra gelip bizi odadan çıkardılar. D ve benim yanı sıra A ve C ve bizim yanımızdaki iki erkeği araçlara bindirdiler. Diğer arkadaşları neden almadıklarını sordüğümüzde, "arabalar yetersiz" dediler. Bizi sağlık rapor almak için Taksim İlyardım Hastanesi'ne getirdiler. Bizi hastaların ve hasta yakınlarının dolu olduğu bir koridora getirdiler. Burası acil servisti. Bir bayan doktorun masasının yanına götürdüler. Çevremizde polisler ve koridordaki diğer insanlar olduğu halde, doktor hanım "herhangi bir yerinizde darp, yara bere var mı" diye sordu. Biz de "yok" dedik.

Daha sonra bizi araçlara bindirip Taksim Polis Merkezi'ne getirdiler. 5. kata çıktık. Çantalarımızı aradılar. Çantalarımızdan çıkan prezervatiflere el koyup tutanak tuttular. Bizden aldıkları eşyaya dair kağıt imzalattılar. Haklarımızın yazılı olduğu bir kağıt verdiler. Polisin tavrından dolayı okumadan imzalayanlar oldu. Ben okudum, imzaladım. İddianameyi yazdıklarını gördüm. Bir A4 sayfası dolmuştu. Sonra yanımıza gelip üzerinde sadece isimlerimizin olduğu bir kağıdı bize imzalatmak istediler. Ben dernekte verilen

bilgilerden öğrendiğim için iddianameyi okumak istedim. "Okuyup ne yapacaksın, bu bizim iddianamemiz, senin ifaden önemli" deyip vermek istemediler. Ben "avukatım dışarıda bekliyor" deyince iddianameyi aldım. İddianamede benim odada erkek arkadaşımınla beraber yarı çıplak bulunduğumu, merdivenden alınan D adlı arkadaşın odada çıplak basıldığını yazmışlar. Ben imzalamadım. D'ye söylediğim halde imzaladı. Zaten ben söylemesem bilemezdi, çünkü okuma yazması yok. A imzalamadı. Söylediğimiz halde C imzaladı. Evin kiracı olarak sahibi Z, bizden sonra getirildi. Ona bir kağıt verdiler imzalaması için. Okuma yazması olmadığından kağıdı bana okuttu. Kağıtta evi sağlam teslim aldığı yazıyordu. Tekmelenen kapının kilidi bozulduğu halde Z bu kağıdı imzaladı. Tüm bu sırada GBT'lerimize baktılar. Hepsi temiz çıktı.

Bizi saat 19:00-19:30 gibi birinci kata, nezaretlerin olduğu yere teslim ettiler. Hepimizi nezarete aldılar. "İşlemlerinizi yapıyor" diye diye bizi gece 02:30'a kadar oyaladılar. 02:30'da bize salıverilme tutanaklarını imzalattılar. D ve Z'yi serbest bıraktılar. "Bazılarınızı hastaneye göndereceğiz" dediler. Kasdettikleri Zührevi Hastalıklar Hastanesi. "Gidecek kişileri yazı turayla belirleyeceğiz. Bozuk para versenize." dediler. Bizim dışımızda da kadınlar vardı nezarete. C, "para yere dik düşerse, ben giderim" diye espri yaptı. Polis ona gıcık gidip, "sen gideceksin" dedi. Biz de "arkadaşımızı yalnız bırakmayız" dedik. Salıverilme tutanağını 02:30'da imzaladığımız halde bizi 05:00'e kadar nezarete tuttular.

Bizi bırakırlarken bir polis koluma girip çantamı tutarak bizden para istediğini ima etti. Adını bilmiyorum ama görsem tanırım. Ben de "cebimdeki parayı zaten Z'ye vermiştim. O da size vermiş" deyip çıkıp arabaya bindim.

Evde de karakolda da polislerin tavırları çok laubaliydi. Üstümüzde montlarımız olduğu halde vücut hatlarımız hakkında yorumlar yaptılar. "Hangisi daha güzel" diye kendi aralarında sohbet ettiler. Yanımızdaki arkadaşına tokat atmaları dışında ve kapıyı tekmeleyip açmaları dışında fiziksel şiddet uygulamadılar."

(G.Ö), 3 Nisan 2007 tarihinde benzer şekilde ihlallere uğradığı için Komisyona şu şekilde başvuruda bulunmuştur:

"Saat 12:30, 3 Nisan 2007, günlerden Salı. Kapım hızla çalındı. "Açın ihbar var" diye hakaretlerle çaldılar ve kapıyı açtım. Ve polisler bana "prezvatifler nerde" dedi. Ben de onlara "arama izinlerini göster" dedim. Bir tanesi "aramanın kralı var" dediler. Ama arama izni olan belgeyi göstermediler. İçeri girdiler, etrafı bakıp yatak odama girdiler. Odamı aradılar ama hiçbir suç unsuru bulamadılar. Sonra bana ve ev arkadaşımınla "üstünüze giyinin" dediler ve bizi karakola götürdüler. Orda gbt'ler yapıldı. Bize bu sırada laflar atıldı, hakaretler edildi. Sonra amirleri geldi, ve bize dedi ki "bakın, ya adam olacaksınız, ya da İstanbul'u terk edeceksiniz". O sırada bir arkadaşım çay içmek istedi ve küçük bir bardak çayı ona 5 YTL'ye sattılar ve karakolda durduğumuz saatler boyunca içerdeki memurlar bizle alay ettiler, bizlere hakaret ettiler. Her dairede oturan kontratın üstüne olan arkadaşlarımızı karakolda tuttular ve oturduğumuz dairelerini sahiplerini çağırdılar ve onlara baskı yaptılar. "Neden evinizi travestilere kiraya veriyorsunuz?" dediler. Bizim ev sahibimiz bizden memnun olduğunu söyledi. Buna rağmen ev sahibimize bağırışlar ve hakaret etmişler. Ev sahibim evimizi satışa çıkaracağını söylüyor. Bizim özel yaşantımızın olduğu bir mekandır evimiz. Zaten ev arkadaşım ve ben Sahra isimli bir travesti kulübünde garsonluk yaparak geçimimizi sağlıyoruz. Yaklaşık 8 yıldır aynı kulüpte çalışıyoruz, ve para karşılığı fuhuş yapmadığımız halde polislerin gözünde nasıl görünüyorsak sürekli hakaretler ve şiddete maruz kalıyoruz."

Yine 2007 Nisan ayı içerisinde (K.K) başvurusunda maruz kaldığı kötü muameleyi şu şekilde anlatmıştır:

"Saat 17:00 sıralarında kapım polisler tarafından çalındı. 3 yıldır birlikte olduğum erkek arkadaşımınla oturuyorduk, içeri polisler girdi. Etrafı kırıp döktüler. Erkek arkadaşımın yanında bana aşağılayıcı laflar söylediler, "ibne, oğlan, top" diye hakaret ettiler.

Arkadaşıma da "oğlanla birlikte olmaya utanmıyor musun" dediler. Erkek arkadaşım "ne biçim konuşuyorsunuz" deyince memurun biri kendi evimizde ona tokat attı. "Üstünüzü giyinin sizi götürüyoruz" dediler. Fuhuş iddiasıyla bizi suçladılar. Ama ben sigortalı bir işte çalışıyorum, kendimi öyle geçindiriyorum. Beyoğlu Kaymakamlığı Çalışma ve Sağlık Karnem var. Ve ben bunların olduğunu gelen memur arkadaşlara belirttim. Ama beni yalancılıkla suçladılar. Bana inanmadılar. Sonra 8 saat nezarete kaldık. Ortam çok kötüydü. Onların yüzünden işe gidemedim ve bir günlük kazancımı da elimden almış oldular ve psikolojim çok bozuldu. İfademi alan genç bir memur vardı. Onun yanında ziyarete gelen bir arkadaşı vardı ama kendisi polis değildi. İfademi alırken memur bana direk şöyle dedi: "Evinde iki prezervatifle yakalandın, fuhuş yapmakla suçlanıyorsun" dedi. Yanındaki misafiri de bana güldü. Ben de ifademini yalnız alınmasını istedim. Arkadaşı bana "s.ktir lan i.ne" diye hakaret etti ve memur bunlara tanık olmasına rağmen hiçbir müdahalede bulunmadı. Prezervatifleri bana Sağlık Bakanlığı dağıttığını, Kadın Kapısı Derneği'nden aldığımı söyledim. İfadem tamamlandı ve "kabul etmiyorum" diye imzamı attım."

Komisyona yapılan başvurular gereğince özellikle mağdurların cinsiyet kimlikleri nedeniyle polisler tarafından yoğun bir şekilde cinsel tacize uğradıkları tespit edilmiştir. Ayrıca gözetli yetkisinin keyfi bir şekilde aşıldığı gözlemlenmiştir. Bunun gibi tespit edilen bir diğer husus da emniyetin travesti ve transeksüelleri gözetli aldığında gerçekleştirdiği düzenli uygulamalardan biri de mağdurları karakoldan Cankurtaran Zührevi ve Deri Hastalıkları Hastanesi'ne götürerek onları hastane bahçesinde serbest bırakmaları neticesinde oluşan durumun kötü muamele yasağı ile birlikte yaşam hakkı ihlaline zemin hazırlamasıdır. Zira bireylerin gözetliden salındıkları saatlerin gece yarısı olması ve bırakıldıkları yerin de merkezi bir yer olmaması nedeniyle, kişilerin gece yarısı tekin olmayan bir caddede güvenlikleri tehlikeye girmektedir.

Beyoğlu Emniyeti'nin düzenli olarak gerçekleştirdiği hak ihlallerinden biri de travesti ve transeksüelleri yürürken yolda durdurarak "buradan geçemezsin" demeleri ve kimi zaman bu konuşmaların darpla sonuçlanmasıdır. Polislerin bu uygulamayı gerçekleştirdikleri yerler Taksim Polis Merkezi'nin önü, Beyoğlu Emniyet Müdürlüğü binasının önü, İstiklal Caddesi ve Taksim Meydanı'dır.

(H.D), 12 Mart 2007 tarihinde uğradığı hak ihlalini şu şekilde bildirmiştir:

"12 Mart 2007 tarihinde 24:30'da İstiklal Caddesi Ağa Cami Sokakta evime doğru gidiyordum. O sırada beni 3 memur çevirdi, kollarımdan tutup beni ara sokağa çektiler. Biri tek yıldızlı komiser, diğer ikisi de memurdu. Kimlik istediler ve ben de kimliğimi verdim. "Sen bu kimliği mi kullanıyorsun" dediler ve üçü birden bana saldırdılar. Ağza alınmayacak küfürler eşliğinde beni bir güzel tartakladılar ve kullandıkları göz yaşartıcı spreyi gözüme doğru sıktılar. Tek sorun benim travesti olmamdı. O kadar insan vardı o yolda yürüyen ama sadece bu uygulamayı yaptılar. Çevredeki esnaf da seyirci kalmakla yetindi. Bu arada ben Taksim İlyardım Hastanesine gittim. Orda polisler tarafından darbedildiğimi, bunun için de muayene olup rapor almak istediğimi söyledim. Ama Taksim İlyardım Hastanesi onlarla işbirliği içinde olduğundan bana rapor vermediler. Aradan 3 hafta geçti. Acıkmıştım. Taksim meydana bulunan Çılgın Dürümcü adlı büfede yemek yemeye gitmişim. Oraya girdim, içerisi biraz kalabalıktı ve ben de paket yaptırıp yolda sakin bir şekilde aldığım dürümü yiyerek yürüyordum. Bu sırada karşımda 4-5 kişili bir ekip geliyordu. Yolumu kestiler, "sen burada ne yapıyorsun" dediler. Ve hepsi birden bana vurmaya başladılar."

(Ö.S) 2007 yılı başlarında şu şekilde başvuruda bulunmuştur:

"Karakol ve birahane arasında barikat var. Arka sokaklar karanlık ve izbe olduğundan mecburundan Emniyet önünden, o güzergahtan geçmemiz gerekiyor. Orda bulunan memur yani polis beyler bizlere ağır hakaretler, aşağılayıcı sözler söyleyerek, tepki göstersek de göstermesek de, hem cadde hem de karakolda dövüyorlar. Bazen de geçin diyorlar ama sonra kandırıp bizi nezarete alıyorlar. Yaklaşık 15-20 dakika tutup hakaret,

tekme tokat dışarı atıyorlar. Sürekli kafeterya olsun, simit sarayı olsun alınıyoruz. Hatta bir gün kontrollü telefon kulübesinden bir arkadaşımı arıyordum, kontrollü telefon kulübesinden alındım. Bana insanlık dışı muamele uyguluyorlar. Bir keresinde evimden alındım, 4 sivil polis tarafından zorla jop darbeleriyle evden aldılar. Hastaneye gitmek istedim. Beni tehdit ettiler, korkutup sindirdiler. Bizlere sürekli uygunsuz hakaretler yapıyorlar. "Memelerin silikon mu", "vücudun yapma mı" gibi. Soyup dövüyorlar."

(Ü.E) de benzer şekilde 26 Nisan 2007'de kötü muameleye tabi tutulmuştur:

"Sabah 03.00 de Sahra'dan çıktım, Sadri Alışık sokaktaki karakolun önüne geldiğimde, karakolun önünde nöbet tutan resmi kıyafetli polis "ulan ne kıvırıyorsun o... çocuğu?" diye hakaret ve küfür etmeye başladı. Ben de "lütfen memur bey, neden böyle konuşuyorsunuz" dedim ve polis karakol komiserine şikâyet etmek için karakola girdim ve komiser beyle görüşmek istedim. Beş veya altı polis, biri sivil olmak üzere benim üzerime yürüdüler, tekme tokat dövmeye başladılar. O arada komiser olduğunu söyleyen resmi bir polis sopayla vurmaya başladı, diğerleri de katıldı. Bir yandan vuruyorlar bir yandan da "ibne, pis travesti" diye ağır hakaretler ediyorlardı. "Ulan sen kestirdin mi kestirmedin mi" diye copla kafama vuruyorlardı. Birden karakolun girişinde duran sandalyeyle var gücüyle vurmaya başladılar. Bir ara bayılacak gibi oldum. Birden yere düştüm, o ara telefonum da düştü. Hemen Belgin Ablayı aradım ama konuşamadım, bir ara durdular, "kalk lan ibne, o... çocuğu" beni kaldırmaya çalıştılar, zorla da olsa ayağa kalktım. Hemen bana zabıt tuttular. "Bu sandalyeyi sen kırdın" dediler. Halbuki onlar o sandalyeyle beni dövmüşlerdi. Sonra ne olduysa tutanak tutturmaktan vazgeçtiler. 04.00'te "siktir git, buradan defol, bir daha seni buralarda görmeyelim" dediler. Ertesi gün, 26 nisan 2007'de Belgin Ablayla beraber ilk yardıma gittik. Oradaki görevliler bizden karakol veya savcılıktan bir belge getirmemizi istediler. Biz de İnsan Hakları Derneği'ne gittik, insan haklarının doktorları tarafından muayene edildim. Avukat Fatma Karakaş Doğan tarafından Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulundum."

(F.D) 26 Nisan 2007 tarihli başvurusu ile bu sistematik uygulamayı şu şekilde ifade etmiştir:

"Akşam ev arkadaşım ile kuaförden eve dönüyorduk, sokağımız karakolla aynı sokakta. Çok sayıda "yunus" lakaplı polisler vardı. Geçenlerin üstünü arayıp kimlik soruyorlardı. Bize bir şey demediler, biz de yürüdük ve binaya girdik, ama girerken görmüşler. Aradan beş dakika geçmeden kapı çaldı, açtığımda sokaktaki polisler apartmanın içindeydiler ve bizim daireye girdiler, evimizi aradılar. "kaç kişi kalıyorsunuz?" diye sordular, kimliklerimizi istediler, telefonla kimlik kontrolü (GBT denilen olay) yaptılar. Davranış biçimleri kaba, konuşmalarında hakaretler eksik olmuyor.

Polislerden biri "burada mı çalışıyorsunuz?" diye sordu, ben de "hayır, burada yaşıyoruz" dedim ve ona çalışmadığımı söyledim. Diğerleri ise "aileniz nerede?" dedi, ben de "İstanbul'da başka bir semtte olduklarını, çok sıklıkla görüştüğümü ve bana destek olduklarını" söyledim. Diğer memur "çalışmıyorsun da, bu televizyonu, bu eşyaları nasıl aldın?" diye sordu. Ben de ona bir sene öncesine kadar çeşitli gibi gece kulüplerinde işletmecilik ve personel müdürlüğü yaptığımı, şimdi ise erkek arkadaşım ve ailem yardım ettiği için çalışmadığımı belirttim."

Esmeray adlı transeksüel kadın 05.06.2007 günü Beyoğlu Emniyet Müdürlüğü'nün sistematik kötü muamelelerinin mağduru olmuş ve Komisyona şu şekilde başvuruda bulunmuştur:

Saat 23:00'da evime doğru gidiyordum. Tam karakolun önüne geldim. Polis bağırdı. "nereye gidiyorsun" diye. Ben de bana söylemiyordur diye yürümeye devam ettim. Azarlayarak üzerime yürüdü. Bana "yasak olduğunu bilmiyor musun buranın. Arka taraftan geç" dedi. İbne diye bağıırıyordu. Ben de burada 10 yıldır oturduğumu söyledim. Hep bu yolu kullanıyorum diyordum. "evime gidiyorum" dedim. Onu geçip yürümeye başladım. Tam o arada gözümün üstüne bir tokat yedim. İbne diye bağırıyordu devam ediyordu. Ben yere düştüm. Biri beni

kaldırmaya çalıştı. Ben herhalde bana yardım edecek dedim. Baktım o da polisti. O da iki tane tekme vurdu. Sırtıma ve kalçama. Beni iterek, zor kullanarak geçmeme izin vermediler. Ben de yaptıklarının suç olduğunu, şikayette bulunacağımı söyledim. Onlar da bağırarak "nereye gidersen git" dediler. İki kişiydiler. Biri uzun boylu, kara kaş, kara göz. 23 yaşlarında belki daha fazla da olabilir. Diğeri de aynı yaşlarda, toplu, orta boylu, sarıydı. Şiveleri düzgündü.

Olayı gören görgü tanıkları var ancak tanıklık edecek gibi değiller. Bir görgü tanığı var. Gözde ödem, sırtta hassasiyet raporu aldım. Elimde belge var.

(H.A), 10.06.2007 tarihinde yaşadığı kötü muamele hakkında şu şekilde başvuruda bulunmuştur:

"Büfeden sigaramı alıp çıktım, 2 tane tanımadığım şahıs laf attı. Ben duymazlıktan gelerek yoluma devam ettim ve tanımadığım şahıslar bu tepkisizliğime karşı "sen benim kim olduğumu biliyor musun" diyerek ensemden vurarak "orospu değil misin, biz memuruz" diyerek ensemden tutarak ellerimi ters kelepçe yaparak yerde tekme tokat vurmaya başladılar. Ben yardım istedikçe "benim kim olduğumu biliyor musun" diye sürekli haykırıyordu. Ağıza alınmayacak küfürler ediyorlardı. O esnada arkadaşımı gördüm yalvararak "Sisi arkadaşım kurtar beni" diye bağırdım. Yardıma gelen arkadaşıma da girişerek "ibne değil misin, götünü siktiriyorsun, kimsin lan" dediler. Sonra ikimizi de yolun ortasında ters kelepçe yaparak yatırdılar. Ekip istedikçe kendini ilah zanneden şahıslar "konuşma orospu, ananı siktim şimdi" tehdidiyle o esnada resmi ekip geldi ama yardım etmediler. Şahısların kimliğine bile bakmadan, o iki şahısa bakarak lafını ikilemeden onların dediğini yaptılar ve ekibin kapısını dahi açmadılar. Resmi memurdan yardım isteyince "formama dokunma, çek ellerini" diyerek itti.

O esnada bir alt sokaktaki arkadaşlarım yardımımıza gelerek bizi aldılar. Polisim diyen gelen arkadaşlarıma "bunları alın götürün, yoksa zabıt tutarım" diyerek tehdide devam etti. "ben davacıyım" dediğim halde resmi polisler tamamen duyarsız kalmaya devam ettiler. Bize yardıma gelen arkadaşlarım bizi Şişli Etfal Hastanesine götürerek rapor almamıza ve aldığım darbelere karşı filmlerimin çekilmesine yardımcı oldular.

Ben şahısları şikayet edicem dedikçe ne anamı ne bacımı bıraktılar. Şahıslar alkollüydü ve ellerinde bira kutuları vardı. Şahıslar bizim dokunulmazlığımız var tehdidinde de bulundular. "ananın amına kadar yolu var, git seni tutan yok" dediler. Artık yolda da yürüyemez olduk, bu gibi şahıslara bu devletin kimliği verilmemelidir.

Zaten panik atak olmam dahilinde bu olayın da eklenmesiyle daha çok panik olmaya başladım. Ürkektim daha çok ürkmeye başladım. Artık yolda da yürüyemez oldum. Vücudumun her yerinde kolumda, bacağım, baldırımda, yüzümde morluklar var".

(Ö.D), 10.06.2007 tarihinde yaşadığı ve tanıklık ettiği bu ihlale yönelik yaptığı başvuruda, olayı şu şekilde ifade etmiştir:

"10/06/2007 gece saat 12:30 sularında Tarlabası Bulvarında bardan çıktım tam taksi durduruyordum. Arkadaşımın 2 kişi tarafından darp edildiğini gördüm. Olayı anlamaya çalışırken onlara yaklaşıp ne oluyor dediğimde şahıslar bana dönüp "biz polisiz" dediler ve bana da "ibne" gibi hakaret içerikli sözler sarfettiler. Ve tekme tokat dövdüler. Ben dayak yerken resmi polis otoları geldi ve "bizi lütfen alın karakola gitmek istiyoruz" dediğimiz halde beni alıp karakola götürmediler. Sivil olan bize saldıranların sivil polis arkadaşları olduğu için bizi almadılar ve bize "siktirin gidin buradan" denildi. Daha sonra arkadaşlarımdan yardım istedim ve arkadaşlarım geldi ve bizi hastaneye götürdü. Aslında Taksim İlyardı Hastanesine gitmeliydik ama orası sağlık raporu konusunda Taksim Polis Merkeziyle ortak çalıştıkları için bize sağlık raporu vermiyorlar. Biz de Şişli Etfal Hastanesi'ne gidip raporlarımızı aldık".

24.06.2007 tarihinde (P.Y) de benzer şekilde kötü muamele maruz kaldığına dair LGBTT Bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonuna bildirimde bulunmuştur:

"Yoğurtçu Faik sokakta arkadaşlarımla konuşuyordum. Kuaföre gidecektim. 6-7 polis koşarak geldi. Sivildiler, simaen tanıyordum. Arkadaşlarımla birlikte kaçarak bir binanın içine girdik, yukarı çıkmadan yakaladılar. İki dakika falan tuttular. Hepimizi aldılar 5

kişiydik. Düzgün davrandılar. Bizi sivil bir araca bindirdiler. Karakola gittik, Beyoğlu Araştırma'ya. Saat 21:30 – 22:00 arası nezarethaneye götürdüler. Ondan önce paralarımızı saydılar, kesici alet var mı dediler, yok dedik. Aldıkları şeylerin kağıdını imzalattılar. Ben okuma yazma bilmediğim için arkadaşım okudu. Başka bir kağıt daha hazırladılar. Ben "avukatım gelmeden imzalamam" dedim. "avukat boşu bşuna gelmesin bırakacağız" dediler. Ama imzalamadım. Nezarete indik. Avukat geldi. İfadeyi avukat yazdırdı. O zaman imzaladım. "bırakacağız, işlemler bitince" dediler. Bu arada ertesi gün olmuştu. Yani bütün gece oradaydık. Avukat gittikten sonra bırakacaklar zannettim. 10:00 – 10:30 arası "memur bey bizi ne zaman bırakacaksınız" dedim. Bizi Sütlüce'deki savcılığa götürdüler. 12'de oraya vardık. Savcıya çıkmadık, kağıtları polis gezdirdi. Kimliğimizi karakola bırakmışlardı. Bizim polisler başka olayla ilgileniyorlardı. Saat 16:00'da karakola geri getirdiler. Tekrar nezarete attılar. Döneri 4 milyona satıyorlar bize. Su isteyince hemen vermiyorlardı. Tuvalete gitmek istediğinde bekletiyorlardı. Saat 19:00'a geliyordu, "bizi ne zaman bırakacaksınız" dedim. "7'ye doğru bırakacağız" dediler. Nöbet değişti. Başka polisler geldi. Saat 21:30 oldu, 22:00 oldu. 23'e geliyordu bizi zührevi hastalıklar hastanesine götürdüler. Bir keresinde sorduğum polis "canım ne zaman isterse o zaman bırakırım" dedi. Cinsiyetim bayan ama psikolojim bozuldu, sinirden ağladım. Doktora gideceğim. Hiç paran var mı, aç mısın yok. Hiç sormuyorlar. Cancan'a bıraktılar, taksi paramız var mı bizim. Ne zaman çıkacağımızı bilemeden, bir günden fazla orada kaldık".

25.06.2007 tarihinde (E.A) başvurusunda yaşadığı hak ihlallini şu şekilde ifade etmiştir:

"Akşam saat 21:30 da sokakta arkadaşlarımla muhabbet ediyordum. Arkadaşlarımı ziyarete gitmiştim. Resmi memurlar üzerlerine sivil montla, arkalarında tahta copla vurarak arabaya bindirdiler. Biz 4 kişiydik. 5 kişi de polis vardı. Bir de sivil vardı. Arabanın plakası 34 86165 idi. Hepimizi vurarak arabaya bindirdiler. Vururken "sizin suçunuz i.ne olmak, siz İstiklal'de, Beyoğlu'nda gezemezsiniz, sizinle ilişkiye giren insanların a.ına koyayım, o.ospu çocukları, sizi doğurana s.keyim" diye bağıyorlardı. Çantalarımızı elimizden aldılar, arabadayken. Karşı çıkamadık. Oradan Tarlabası bulvarı, Sakızağacı sokağına geçtik. Tek minibüstü. Oradaki arkadaşları saçlarından tutarak arabaya bindirip arabanın içinde copla vurdular. Onların da çantalarını aldılar, aynı şekilde küfrettiler. Dernek sokağına geri döndüler. Karton hotel'in önüne gittiler. Oradaki sokağına girdiler. Yoğurtçu Faik Sokağına. Orada kimseyi bulamadılar. Arabada bir hayat kadını vardı gerisi travestiydi. Oradan çıktık Beyoğlu Emniyet Md.'nün önünde bir hayat kadını olmak üzere iki de gey aldılar. Taksim İlyardım Hastanesine götürdüler. Ben doktora "dövdüler beni" dedim. Ama doktor "rapor veremeyiz" dedi. Bizi polis karakoluna götürdüler. Çantalarımız arabadaydı. Korakolun önündeyken çantasından para çıkanların parasını aldılar. Çıkmayanların da üzerlerini çırılçıplak soydular. Giriş katında küçük sorgu odasında çırılçıplak soydular bizi, benim sutyenim arasındaki parayı da aldılar. Tekrar tekme tokat, elleriyle vurdular. Sürekli hakaret ediyorlardı. Yarım saat bir saat sürdü bu. Bizi tek tek dövüp nezarethaneye attılar. Saat o sıralarda 23:00 – 23:30 civarıydı. Nezarete giysili girdik. O sırada bize hiçbir belge imzalatmadılar. Sabah her birimizi teker teker nezaretten çıkarıp 4:30 civarı ifadelerimizi aldılar. Bizi döven polisler gitmişti. İfadeyi okutmadan imzalattılar. Sonra Zührevi Hastalılar hastanesine götürdüler. Bizi bahçede bırakıp döndüler. Çevik kuvvet götürmüştü. Bunlar başka polisti. Bize kötü davranmadılar bunlar. Psikolojim bozuldu. Ben kendimi kadın hisseden biriyim. "i.ne, orospu çocuğu" diye küfredip soydukları için bunalıma girdim. Kolumda deri kalktı. Copun izi var, aradan bu kadar zaman geçmesine rağmen izi duruyor. Kulağım duymuyordu, içinde yırtık vardı. Ertesi gün Şişli Etfal Hastanesi'nden darp raporu aldım. Aldıkları arabanın plakası 86165. Beyoğlu Emniyet MD.'nde polislerden birini tespit ettim. Dosya savcılıkta. 2007/11693."

2007 yılı Nisan ayında LBTT Bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonunun bileşenlerinden biri olan Lambdaistanbul Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Travesti, Transseksüel Kadın ve Erkekler Arası Dayanışma Derneği tarafından İstanbul Valiliği İl İnsan Hakları

Kuruluna başvuruda bulunulmuştur. Ancak valilik tarafından verilen cevapta hak ihlallerinin kayıt altına alınmadığı ortaya çıkmıştır. Bu durum, 08.12.2007 tarihinde yapılan basın duyurusu ile şu şekilde ifade edilmiştir:

İstanbul Valiliği İl İnsan Hakları Kuruluna'na göre travesti ve transeksüellerin evlerinin keyfi şekilde mühürlenmesi, dövülmeleri, sürekli gözaltına alınmaları, haklarında haksız yere teşhir davaları açılması, karakolun önünden geçerken taciz edilmeleri, "bu sokaktan geçemezsiniz" tavrıyla karşılaşmaları, gözaltı işlemleri gerçekleştirilmeden karakola alınarak veya sokakta dövülmeleri insan hakları ihlali değil!

Lambdaistanbul LGBTT Derneği'nin İstanbul Valiliği İl İnsan Hakları Kurulu'na geçtiğimiz Nisan 2007'de yaptığı; travesti ve transeksüellere yönelik hak ihlallerinin araştırılması talebini içeren dilekçesine Valilikten 5 ay sonra yanıt geldi. Valiliğin verdiği yanıtta gördük ki, hak ihlallerini objektif bir şekilde araştırmak yerine, ihlalleri görmezden geliyorlar, böylece ihlallerin önünü açıyorlar. Çünkü Valiliğe göre yapılanlar "hak ihlali" değil, "kamu düzeninin sağlanması adına yapılan rutin işlemlerdir" sadece.

Lambdaistanbul LGBTT Derneği'nin, İstanbul Valiliği İl İnsan Hakları Kurulu'na araştırılması talebiyle sunduğu dilekçede travesti ve transeksüellere yönelik toplam 19 adet hak ihlali dosyası rapor edilmişti. Dosyadaki tanıklıklar Taksim Polis Merkezi tarafından gerçekleştirilmiş haksız yere ev baskınları ve mühürlemeler, olur olmaz gözaltılar, hakaret, taciz, kötü muamele, darp ve dayaktan oluşuyordu. Valilik İl İnsan Hakları Kurulu, iddiaları detaylı bir şekilde incelemek yerine ilgili birimler olan İl Emniyet Müdürlüğü ile Şişli ve Beyoğlu İlçe Kaymakamlıklarına dilekçe vererek araştırma yolunu seçince, doğal olarak ilgili birimlerden de beklenen yanıt geldi. Beyoğlu ve Şişli Kaymakamlıkları ilçelerinde travesti ve transeksüellere yönelik yapılan işlemlerin yasalara uygun olduğunu, bu işlemler sırasında herhangi bir hak ihlalinin yaşanmadığını belirtirlerken, Valiliğin konuya ilişkin Lambdaistanbul LGBTT Derneği'ne gönderdiği yazıda ise şöyle denildi: "Yapılan incelemede; iddia ve şikayetleriniz ile ilgili olarak İl Emniyet Müdürlüğü'nden, Şişli Kaymakamlığı'ndan, Beyoğlu Kaymakamlığı'ndan bilgi istenilmiş, İl Emniyet Müdürlüğü ve Şişli Kaymakamlığı'nın cevabı yazılarında; kayıtlarında ve ilçe dahilinde sözkonusu iddia ve şikayetler ile ilgili olaylara rastlanılmadığı bildirilmiştir.

Valiliğin, travesti ve transeksüel bireylerin insan hakları mücadelesi sürecinde umutsuzluğa yol açan bu açıklamasına Lambdaistanbul LGBTT Derneği bu kez 14 hak ihlali örneğini daha içeren ikinci bir dilekçeyle cevap verdi. TBMM İnsan Hakları İnceleme Komisyonu ve Başbakanlık İnsan Hakları Başkanlığı'na da gönderilen dilekçede travesti ve transeksüellerin insan haklarına yönelik saldırıların ortadan kaldırılması, kolluk kuvvetlerinin yasalar, insan hakları sözleşmeleri ve yönetmeliklere uygun şekilde davranması talep edildi. Açıklamada şöyle denildi: "T.C. Devletinin Anayasa'da belirtilmiş olduğu üzere bir hukuk devleti olduğuna ilişkin inancımızla, hak ihlallerinin ortaya çıkartılacağını, hiç kimsenin ayrımcılığın herhangi bir türüne maruz kalmayacağını ve sorunların hukuk çerçevesinde çözüleceğini umut ediyor, saygılarımızı sunuyoruz."

Sonuç olarak Komisyon, özgürlük ve güvenlik hakkının açık bir şekilde ihlal edildiğini, bu ihlallerin soruşturulmadığını, bu ihlallerin kötü muamele yasağına açık zemin hazırladığını, dolayısıyla bu yasağın da ihlal edildiğini tespit etmiştir.

Üçüncü Bölüm, Mahremiyet Hakkı İhlalleri

LGBTT bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonuna 2007 yılı boyunca yapılan sistematik başvurulardan birini, Beyoğlu bölgesinde yaşamını sürdüren travesti, transeksüel bireylerin pek çoğunun evlerinin mühürlenmesi sorunu oluşturdu.

En genel tanımıyla mahremiyet hakkı olarak ifade edilen; özel hayatın gizliliği ve konut dokunulmazlığının korunması haklarının ihlaline sebebiyet veren bu uygulama "Beyoğlu'nda Ev Baskınları" başlığı ile ortaya konulacak; müteakiben Beyoğlu'nda 'Tek Yön' isimli LGBTT bireylere açık barın baskınına yönelik başvurular ve medya takibi neticesinde elde edilen veriler "TEK YÖN' Baskını" başlığı altında değerlendirilecektir.

YEREL ve ULUSLARARASI STANDARTLAR

T.C. 1982 Anayasası, 20. maddesinde özel hayatın gizliliğini, 21. maddesinde de konut dokunulmazlığını güvence altına almıştır:

"Madde 20 - Herkes, özel hayatına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir. Özel hayatın ve aile hayatının gizliliğine dokunulamaz. (Mülga cümle: 03/10/2001 - 4709 S.K./5. md.)

(Mülga fıkra: 03/10/2001 - 4709 S.K./5. md.) Milli güvenlik, kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi, genel sağlık ve genel ahlakın korunması veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması sebeplerinden biri veya birkaçına bağlı olarak, usulüne göre verilmiş hakim kararı olmadıkça; yine bu sebeplere bağlı olarak gecikmesinde sakınca bulunan hallerde de kanunla yetkili kılınmış merciin yazılı emri bulunmadıkça; kimsenin üstü, özel kağıtları ve eşyası aranmaz ve bunlara el konulamaz. Yetkili merciin kararı yirmidört saat içinde görevli hakim onayına sunulur. Hakim, kararını el koymadan itibaren kırksekiz saat içinde açıklar; aksi halde, el koyma kendiliğinden kalkar".

"Madde 21 - (Değişik madde: 03/10/2001 - 4709 S.K./6. md.)

Kimsenin konutuna dokunulamaz. Milli güvenlik, kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi, genel sağlık ve genel ahlakın korunması veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması sebeplerinden biri veya birkaçına bağlı olarak usulüne göre verilmiş hakim kararı olmadıkça; yine bu sebeplere bağlı olarak gecikmesinde sakınca bulunan hallerde de kanunla yetkili kılınmış merciin yazılı emri bulunmadıkça; kimsenin konutuna girilemez, arama yapılamaz ve buradaki eşyaya el konulamaz. Yetkili merciin kararı yirmidört saat içinde görevli hakim onayına sunulur. Hakim, kararını el koymadan itibaren kırksekiz saat içinde açıklar; aksi halde, el koyma kendiliğinden kalkar".

İnsan Hakları Evrensel Beyanamesi de 12. maddesinde mahremiyet hakkını şu şekilde düzenlemektedir:

"Madde 12- Kimsenin özel yaşamına, ailesine konutuna ya da haberleşmesine keyfi olarak karışamaz, şeref ve adına saldırılamaz. Herkesin bu gibi karışma ve saldırılara karşı yasa tarafından korunmaya hakkı vardır".

BM Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi de bu hakkı 17. maddede şu şekilde hüküm altına almaktadır:

"1. Hiç kimsenin özel ve aile yaşamına, konutuna veya haberleşmesine keyfi veya hukuka aykırı olarak müdahale edilemez; onuru veya itibarı hukuka aykırı saldırılara maruz bırakılamaz.

2. Herkes bu tür saldırılara veya müdahalelere karşı hukuk tarafından korunma hakkına sahiptir".

İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi, özel hayatın korunması ilkesini 8. maddesinde düzenlemiştir:

"1. Herkes özel ve aile hayatına, konutuna ve haberleşmesine saygı gösterilmesi hakkına sahiptir.

2. Bu hakkın kullanılmasına bir kamu otoritesinin müdahalesi, ancak ulusal güvenlik, kamu emniyeti, ülkenin ekonomik refahı, dirlik ve düzenin korunması, suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması için, demokratik bir toplumda, zorunlu olan ölçüde ve yasayla öngörülmüş olmak koşuluyla söz konusu olabilir."

Mahremiyet hakkının kapsamı ve sınırlanma koşulları yerel ve uluslararası standartlar nezdinde bu şekilde tanımlanmıştır. Ancak bildirilen vakıalar açısından sadece bu hakkın değil, başka temel hak ve özgürlüklerin de bu uygulama kapsamında ihlal edildiği veya ihlal edilmeye açık hale geldiği tespit edilmiştir.

A. Beyoğlu'nda Ev Baskınları

Beyoğlu Kaymakamlığı 2007 yılı süresince travesti ve transeksüellerin yaşadığı pek çok evin "fuhuş yapılıyor" iddiasıyla mühürlenmesi kararı almıştır. Tarlabası Bulvarı, Yoğurtçu Faik Sokak, Sadri Alışık Sokak, Dernek Sokak, Küçük Bayram Sokağında bulunan birçok konut bu iddialar üzerine 90 gün süreyle mühürlenmiş, bu konutlarda yaşayan bireylerin konut hakları ihlal edilmiştir. Emniyet güçlerinin bu evlerin mühürlenmesi için gerekli işlemleri yapmak üzere gerçekleştirdikleri ev baskınları esnasında evlerinin mühürleneceğini öğrenen bireyler Bölge İdare Mahkemelerine başvurmuşlardır.

3 Şubat 2007 tarihli başvurusunda (G.Ö) hem mahremiyet hakkının ihlallini hem de kötü muameleyi şu şekilde bildirmiştir:

"3 Şubat 2007 günü akşam ikamet ettiğim adresimde uyuyordum. Kapılar acayip derecede çalındı, tekme atarcasına ve hakaretle. "İbneler açın lan kapıyı" biçiminde. Ben de "1 saniye" dedim. Ama hala "Aç aç aç" diye bağıyordu. Kendimden emin olduğum için hemen açtım kapıyı. Eve girdiler direk. 3 kişilerdi. Sivildiler. "Noluyor", dedim, "baskın" dediler. Arama kağıdını sormak aklıma gelmedi. Simaen tanıyorum, bizim karakolun polisleri. "Bir şey kullanıyor musunuz?" diye sordu bir tanesi. Ben "sigara bile kullanmıyorum" dedim. Eve baktılar, "eviniz temizmiş, derli topluymuş" dediler. Kültablasını gördü "hani sigara içmiyordun" dedi. "Erkek arkadaşım içiyor" dedim. Erkek arkadaşımı gördü. Onun ismini bana sordu. Ben doğru mu söyleyeceğim diye. Ben söylemedim, tekrar ona sordu. Ona ne iş yaptığını sordu. Erkek arkadaşım "araba motoruyla uğraşıyorum" dedi. "Belli dedi motordan iyi anladığın" beni göstererek, "burda da motorlar var" dedi. "Ben bir şey içemem, burnumu yaptırdım zaten" dedim. "Kaça yaptırdın" dedi. Ben "3'e yaptırdım" deyince, "3 lira bana verseydin ben sana güzel bir burun yapardım" dedi. Sonra benim evimden çıktılar, ama binadan çıkmadılar. Diğer daireleri gezdiler. Aşağıda başka polisler apartmanın girişini tutmuşlardı, arkadaşlarımızın aşağıda onlarla içeri girmek için tartıştıklarını duyuyordum. Sonra daire 18'de toplandılar. Ben de peşlerinden yazdıkları tutanağı okumaya gittim. O dairede 5 polis, 4 travesti vardı. "Ne yazdınız" dedim. "Temiz yazdık" dediler. Okudum tutanağı. İmzaladım. Lokantayı aradım yemek söyledim kendime, "bize de yemek yok mu?" dediler. Ben de "apartmana girişi yasaklamışsınız" deyince, "bize de yemek söyle girişe izin verelim" dediler. Cinselliğimizle ilgili sorular sordular yukarda. "Aktif oluyor musun, organın işlevini görebiliyor mu, yazık günah değil mi, kestirmeyin, hiç o kesilir mi?" gibi laflar söylüyorlardı. Diğer dairelerde vibratör bulmuşlar, vibratörler hakkında konuşup gülüyorlardı. "Karılardan daha güzelsiniz, baksana şunun göğsüne, göğüs değil inek memesi gibi, koparırım ben onları" gibi laubali konuşmalar yapıp durdular, resmen asıldılar. Ben tutanağımı görüp imzaladıktan sonra aşağı indim.

Fakat daha sonra basılan evlere mühür geldiğinde, benim evimle ilgili tutanakta hiçbir şey olmamasına rağmen benim evime de mühürlenme kararı geldi. 17 Mart 2007 günü sabah saat 5:00'te iş çıkışı eve geldiğimde bizim apartmanda eve baskına gelen polislerden üçünü gördüm. O sırada "sen ibne s.kmeye niye geliyordun" diyerek bir adamı dövüyorlardı. Mühür olayını sordum, "hani benim tutanağım temizdi" diye. "Senin dairene yanlışlıkla gelmiştir, o yan apartmanındır" dediler. "Olur mu canım geldi işte" dedim. "O zaman yarın akşam gel o tutanağı yok edelim" dedi aralarından biri."

13 Mart 2007 tarihinde yapılan bir başvuru yine Beyoğlu bölgesindedir:

"İkamet ettiğim ----- adresinde iken 13.03.2007 günü saat 13:00'de kapı çalındı. "Polis" dediler kapıyı açar açmaz, içeri daldılar. Biz evde 5 kişiydik. Gelenler 7 sivil polisti. Sormamıza rağmen kimlik veya arama emri göstermediler. Bizleri uydudan kaldırdılar. Evimizde arama yaptılar. Evin her tarafını dağıttılar. Çekyatların arkasına, televizyon sehпасının altına, komodinelere baktılar. Kondom buldular "aha bulduk" diye sevindiler. Bu sırada bize sürekli hakaret ediyorlardı. "İbne, götveren, otur lan yerine" gibi. Bizleri evden çıkardılar, henüz apartmandan çıkmamışken, ben hasta olduğumu, nefes darlığımın olduğunu söyledim, yalvar yakar. "Hassiktir ulan ibne, çık yukarıya" diye beni eve gönderdiler. Diğer arkadaşları götürdüler. Götürülen arkadaşların ikisi travesti,

diğerleri de onların sevgilisiydi."

Sadri Alışık Sokak'taki bir apartmanda bulunan 1 konut için Bölge İdare Mahkemesi tarafından yürütmenin durdurulması kararı verilerek, mühürlenmeler gerçekleştirilmemiştir. Aynı apartmanda bulunan 3 konutun yanı sıra, Bölge İdare Mahkemesine başvuran diğer bireylerin yaşadığı evler mühürlenmiştir. Mührün bulunma süresi olan 90 gün tamamlandıktan sonra Bölge İdare Mahkemesi tarafından yürütmenin durdurulması kararı yollanmıştır. Bu karar başvuru sahiplerinin eline ulaştığı sırada zaten evlerin mühürlenmesi süresi tamamlandığı için, birçok insan bu durumdan mağdur olmuştur. Bölge İdare Mahkemeleri konutların mühürlenmesine dair yürütmeyi durdurduğu halde bu süreç çok yavaş işlediği için 50'den fazla bireyin konut hakkı 90 gün süresince ihlal edilmiştir.

Sadri Alışık sokakta vusule gelen vakialardan 3 Nisan 2007 tarihinde yaşananlar (S.K) tarafından şu şekilde başvuru konusu olmuştur:

"3 Nisan 2007 günü saat 12:30'da bizim oturduğumuz apartman gene memurlar evleri bastılar. Her girdikleri dairede arama yapıyorlar. Suç unsuru olarak Sağlık Bakanlığı'nın bize dağıttığı prezervatifleri gösteriyorlar. Ben o sırada arkadaşım S. lakaplı travesti komşumdaydım. O sırada evini temizliyordu. Kapısı açıldı ve polisler içeri daldılar. Arkadaşımın yatak odasına girdiler. Çekmeceleri karıştırdılar ve prezervatifleri topladılar. Ben de kimliğimi alıp geleyim dedim ve hemen kendi daireme girdim Ev arkadaşım S. uyuyordu. Onu hemen uyandırdım. Ona "kapı çaldı mı" diye sordum. O da "yok" dedi. Ve "ses çıkarmak" dedim. Polisler inada oturan çoğu travesti arkadaşlarımı evlerindeki prezervatifler beraber karakola götürdüler. Biz de ev arkadaşımınla evi hemen terk ettik."

Yine aynı sokakta yaşayan (H.K), 4 Nisan 2007 tarihli başvurusunda ihlalleri şu şekilde anlatmıştır:

"4 Nisan 2007 tarihinde saat 12:20'de kapım hızlı bir şekilde çalındı. Evde temizlik yapıyordum ve memurlar eve girip arama yaptılar. Bu arada arama belgeleri mevcut değildi. Evimi karıştırmaya başladılar. Kimliğimi istediler. Evde bir şey bulamadılar. "Prezervatif var mı" diye sordular ve mevcut olanı aldılar. "Üstünü giyin, karakola gidiyoruz" dediler. Hal ve hareketleri çok sertti. Sanki bir suçlu yakalamış gibiydiler. Bir insanı davranılmaması gereken şekilde davrandılar. Bizi apartmanda oturan diğer travesti arkadaşlarımla birlikte karakolun nezarete götürdüler. Evimizi aradıkları gibi üzerimizi de aradılar ve bizi nezarete attılar. Evin baskın yapıldığı saatten akşam saat 19:00'a kadar nezarete tuttular. Bir ara ifademi almak için beni karakolda başka bir odaya götürdüler. Orada ifademi aldılar. İfademi aldıktan sonra oturduğum dairenin mülkiyet sahibini karakola çağırdılar. Sonra bizi bıraktılar."

15 Nisan 2007 tarihli başvurusunda (H.T) de başka bir vakıayı şu şekilde belirtmektedir:

"Arkadaşı bakkala göndermiştim, bakkaldan gelirken polisler "dur ulan ibne !" demişler, o da "ne diyorsunuz ?" deyip anahtarlarıyla kapıyı açıp içeri giriyor. O anda iki sivil memur kapıyı teklemeye başlıyor. "Ulan geri zekâlılar, adiler sizi burada barındırmayacağız" diyerek kapıyı teklemeye devam ediyorlar. Ben ise yukarıda camdan seslendim; "memur bey neden kapıya öyle şiddetle vuruyorsunuz" diye. "Sus ulan, ben polisim, vururum" dedi. Ardından tuhaf bir koku sis bulutu halinde merdivenden yukarı çıkıyordu. Bir anda gözlerimize, ağızımıza doldu. Nefes alamaz haldeydik. Polisler biber gazını kapıların altından sıkıyordu. Bir anda gözlerimiz yanmaya başladı. Hemen banyoya koştum, muslukta yıkamaya başladık kızlarla. Yıkadıkça gözlerimiz daha da çok yanmaya başlıyordu. "Ulan ibneler, ulan o... çocukları sizleri böcek gibi ezeceğiz" diyorlardı."

Sonuç olarak, hiç bir makul şüphe yokken Beyoğlu Emniyet Güçleri travesti ve transeksüellerin yaşadıkları konutlara girerek veya sokaktayken gözaltına aldıkları, bu arama veya kimlik sorma olaylarında polis makul bir gerekçe olmadan biber gazı

kullandıkları, bu göz altılarının büyük çoğunluğunun polislerin hazırladığı iddianamelerde gözaltına aldıkları kişilerin evlerinde veya çantalarında bulunan prezervatifler gerekçe ve delil olarak gösterildiği tespit edilmiştir. Kaos GL Derneği, İnsan Kaynağını Geliştirme Vakfı ve Klimik Derneği'nin Sağlık Bakanlığı ile beraber yürüttüğü "Gökkuşuğu" projesi kapsamında travesti ve transseksüellere dağıtılmakta olan prezervatiflere polisler el koyması, toplum sağlığı açısından bir önlem olarak herkesin evinde zaten bulunması gereken prezervatiflerin, travesti ve transseksüellerin evinde bulununca hakaret gerekçesi olarak kullanılması ve "fuhuşa delil" iddiasıyla polis tarafından alınması ise mahremiyet hakkının yöntem itibariyle doğrudan ihlaline sebebiyet verdiği, bunun dışında kötü muamele yasağı ile özgürlük ve güvenlik haklarının da açıkça ihlal edildiği tespit edilmiştir.

B. 'TEK YÖN' Baskını

17.06.2007 tarihinde gece 01.30-02.00 arasında, Beyoğlu'nda işletilen Tek Yön adlı bar kolluk kuvvetleri tarafından basılmıştır. Bu baskına yönelik medya takibi ve kişilerin başvuruları gereğince LGBTT Bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonu olarak özel hayatın gizliliğinin korunmasına dair hükümlerin ihlal edildiği yolunda tespit yapılmıştır. Ancak bu tespit, kolluk kuvvetlerinin önleyici ve adli arama usullerinin bu hak kapsamında korunma altına alınmış olması ile ilgili olarak yapılmıştır. Vakıanın izlenmesi neticesinde kötü muamele yasağına ve kişinin özgürlük ve güvenlik hakkına yönelik açık hak ihlalleri de tespit edilmiştir.

(A.S), Komisyona yaptığı başvuruda baskın gecesini şu şekilde anlatmıştır:

"O tarihte bir arkadaşımın doğum gününü kutlamak amacıyla bir ev partisindeydik. Gecenin ilerlemesiyle eğlenmek amacıyla Tekyön adlı bara gitmeye karar verdik. Kalabalık bir grupta saat 2:00 civarı Tekyön2e girdik. Girişte hiçbir sorunla karşılaşmadık. Zaten mekana daha önceleri de gittiğimiz için mekan sahiplerini ve çalışanları tanıyoruz. Zaten mekan yeni yerine taşındığı için, eskiye oranla müşteri memnuniyetini daha çok gözetiyor. Daha misavirperverler. Sonra Hande Yener'in son albümünden bir parça çalıyordu. Birden müzik kesildi ve ışıklar yandı.içerisi zaten çok kalabalıktı. Ve anlamsız bir bekleyişe dönüştü. İçerisi çok ısındı.insanlar homurdanmaya başladılar. Bunun rutin bir asayiş baskını olduğu ortaya çıktı. Ama herhangi bir rutinden farklılığı 20 dakikaya yakın müzik durdurulmuş oldu. Müşteriler yavaş yavaş mekanı terk etmeye başladı. Ben de sıcağa dayanamayıp hem ne olduğunu görmek için kapıya yöneldim. Kapıda duran polis memuru üzerinde kırmızı yeni üniformalardan vardı, kimliğime baktı. İçeride yüzlerce kişi varken asayiş taramasının tek bir polis tarafından, çıkanlara yapılması mekanın boşaltma niyetinde olduklarını kanıtıyor. Mekanın dışarısına çıktığımda onlarca üniformalı polisin beklediğini gördüm. Zaten yeterince gerilmiştim ve mekana müdahale edileceği düşüncesine kapıldım. Eğlenceden nasibimi alamayacağım ortaya çıktığı için olay yerini terk ettim.

10 dakika sonra arkadaşşımdan gelen sms ile bu düşüncelerimde haklı olduğum ortaya çıktı. Nitekim polis mekanı boşaltmak amacıyla bara girip insanlara, yani müşterilere, hakaret ederek "sorun nedir" diye soranlara "sorun sizsiniz" diyecek kadar ileri gitmiş. Barı terk etmekte direnen müşteriler cop ve biber gazıyla vazgeçirilmiş. Mekanı isteksiz terk etmiş olan dışarıdaki kalabalık da bu durumu protesto etmiş. Polisin daha ciddi ihtarıyla karşılaşmışlar. Hatta alkışlayan bazı müşterilerin olay çıkarttıkları iddiasıyla coplandığı, insanların korku ve infiale düşürüldükleri bir takım olaylar olmuş. Bütün bunları bana sms atan arkadaşımı geri arayınca öğrendim. Derin bir üzüntü duyarak herhangi bir arkadaşşıma zarar gelip gelmediğini merak ederek, yolda gezen polislerden korkarak evime geri döndüm.

Olayın ertesinde Lambdaistanbul'dan hem telefonla görüştüğüm arkadaşlarım hem de Lambdaistanbul'dan başka tanıklıklarla bu olayın boyutu iyice belirmeye başladı. Polis mekanı boşalttıktan sonra İstiklal'de efemine buldukları geylelerden başlayarak, travestiler dahil, gözaltına alacağı insan avına çıkmış. Bu sadece bir duyum aktarımı. Birebir gözaltına alınmış birini tanımıyorum ama yaşananlar ve o geceki atmosfer düşünülduğünde, bu olasılık çok da gerçekdışı gelmiyor.

İnsanların polisten korkmasına neden oluyor. Gece eğlenmeye çıkan insanların eğlencesi kursağında kaldı. Ve polisler daha fazla sorun yaşanacağına dair inancı arttı.

Polislerin hepsi üniformalıydı. Hem barın içinde hem de dışında 20 ye yakın polis vardı. Diyaloglardan öte fiziksel iletişim kurma eğilimindeydiler (kaba kuvvet). Kapıda duran dışında hiç kimse müşterilerin yüzüne bakmıyordu".

(K.A) da hem tanıklığını hem de mağduru olduğu hak ihlalini şu şekilde ifade etmiştir:

"O tarihte Tekyön Bar'da arkadaşlarımla eğleniyordum. Hande Yener'in Kibir şarkısı çalarken müzik kesildi aniden. Sanırım bar işletmecisi tarafından anons yapıldı: "Arkadaşlar, polis arkadaşlara yardımcı olalım" diye. Biz de şöyle düşündük. Bunca insana nüfus cüzdanı soramazlar, çünkü yüzlerce insan var. Şöyle düşündük, ya

maliyeden baskın var ya da polis içerdekileri rahatsız edip dışarmaya çalıştı. Hani bardan gitsinler. Süre geçince maliye diye yaptığımız iyi niyetli tahmin suya düştü. Çok sıcaktı, müzik yoktu, sıkıldık artık, 15 – 20 dakika boyunca müzik açılmayınca, bir nevi polisin istediğini yerine getirmiş gibi olduk. Dışarı çıktık. Önce ben çıktım. İki arkadaşım arkamdan geldi. Giriş kısmında vestiyerin önünde tahminen 5 polis vardı. Üniformalıydılar. Biri kimliğimi epey inceledi. Önlü arkalı uzun uzun baktı. Maliye veya ruhsat olsa konu bizimle herhalde bu kadar ilgilenmezlerdi. Kapıda derdini anlatmasını bile dinlemedikleri bir çocuğa, 20 yaşlarında bir çocuktan, yaka paça, fiziksel şiddet uygulayarak dışarı atıyorlardı. 2 polis atıyordu. Biri üniformalıydı, diğerinin üstünde gömlek vardı. Elinde telsiz vardı. Bu kişi diğer polisleri yönlendiriyordu. "s.ktir git" gibi küfürler söylüyorlardı bu çocuğun yüzüne vurarak ve iterek dışarı attılar. Çocuk "abi abi noluyor" diyerek derdini anlatmaya çalışıyordu. Polise karşı ne sözlü ne de fiziksel hiçbir şey yapmıyordu. O sırada, en başta polisin niyetini anlamadım, şiddet meyilli halini orada anlamadım. O sırada nüfus cüzdanıma bakılıyordu. Ben bu olayı polisle çocuk arasında ufak, bireysel bir olay zannemiştım. Barın dışı henüz çok kalabalıklaşmaya başlamamıştı. Dışarıdaki esnaf, başka barların müşterileri, bodyguardları en az bizim kadar şaşkın bir şekilde olayları izliyorlardı, anlam verememişlerdi çünkü. Orada yakındaki büfeden su alırken darp'a da şahit oldum. Yolun yukarısından 5 polis daha geliyordu. Aşağıdan yukarı onların geldiği yöne doğru yürüyen birkaç çocuktan birine, sözel şiddet ve tehditle birlikte fiziksel şiddet uygulamaya başladılar. Tam yarım metre önümde olduğu için donup kaldım. "sen ne dedin bize, aranızda ne konuşuyordunuz" dedikleri için ben de bir yumruğun bana kesin geleceğini düşündüm. Nasıl kaçsam bu olay büyüyecek diye düşündüm. çocuğa tekme tokat girdiler, yüzüne yumruk attılar, bu darbeye yere düştü. Çocuk da anlam veremedi şaşkın bir ifadeyle bakıyordu. Polisle "s.ktir git" diyerek çocuğu kovdu. Çocuk kalktı, hızlıca köşeyi döndü ve gitti. O sırada daha kısa boylu bir polis o köşeden çıkıp diğer hala bağıırıp çağırın arkadaşlarının yanına geldi. Daha ne olduğunu bile bilmeyen, ne olduğunu sormayan kısa boylu polis, elini kemerine doğru götürüp "gidiyim yakalayayım mı iti" diye bağırdı. "boş ver" diyen polisler etrafa "ne bakıyorsunuz" diye tehditler savurdular. Sonra barın kapısına gittiler. Bu kadar kolay insan dövüklerine göre aklımdan "herhalde bunlar vurma izniyle geldiler, bize de kesin girişecekler" diye düşünüp içerideki arkadaşlarım için endişelendim. Bardan büyük bir çoğunluk çıkarılmıştı. Tekyön'ün önü kalabalıklaşmıştı. Polisin yanına gelmemeye çalışsam da, barda bulunan arkadaşlarım için endişelenip kalabalığa yaklaştım. Polisin sözlü aşağılamalarına ve insanları dağılmaları için ittirmesi üzerine kalabalık birkaç saniye alkışla tepki verdi. Bunun için polis sanki terör eylemi yapan bir kalabalığa davranır gibi sözel ve fiziksel şiddetini arttırdı. Şiddete copu katmadılar ama bize cop göstererek bir adım ilerisini kastederek korkutmaya çalıştılar. Kalabalığı meşrutiyet caddesine doğru fiziksel güç kullanarak ittiler. Ben de arkadaşlarımla beraber ilerledim. Dışarıdaki kalabalık içerdekilerin yarısı kadardı. Diğer insanlar hala içerideydi. "sorun nedir memur bey" diye soran arkadaşına aşağılayarak "sorun sizsiniz" cevapları verildi. Oradan uzaklaştırıldık. İstiklal'e çıktık. Her zamankinden çok polis vardı. Birden fazla grup caddede dolaşıyordu. Travestilerin ve efemine olan erkeklerin yollarını çevirip soruşturma yapıyorlardı.

Arkadaşlarım da ben de sonrasında uyku bozukluğu yaşadık. Moralimiz çok bozuldu. Durup dururken bir cumartesi gecesi suçlu muamelesi görmek son derece rahatsız ediciydi. "sorun sizsiniz" demeleri çok can sıkıcıydı. İnsanları dövükleri, kovmaları, durumu açıklamamaları, aşağılamaları gurur kırıcıydı. İnsanları uluorta dövükleri, sokakta yürüyen travestileri çevirmeleri bu ülkenin geleceği açısından kaygı vericiydi. Tekyön'ün çalışanları da polisin müşterilere karşı tavrından şiddetinden ürkmüştü. Üniforma giymeyen bir tek polis vardı, o onların başıydı. En tehditkar ve şiddete meyilli olan oydu. Uzun boylu, ince olmayan ama yapılı da olmayan, esmer, elinde telsizi olan biriydi. Yukarıdan gelip çocuğu döven grupta, yumruk atan, tokat atan polis saçının tepesi açılmış biriydi. En kısa boylu olan polis kumral, siyah saçlıydı. Kimliklere bakan uzun boylu, yapılı bir polisti, esmerdi, o şiddet uygulamadı".

(A.M) de olay hakkında şu şekilde başvuruda bulunmuştur:

"Yukarıda belirttiğim tarihte Tek Yön Barda arkadaşlarımla eğleniyordum. Müzik kesildi polis geldiği söylendi, öyle bir söylenti vardı. Ben sıradan bir kimlik kontrolü diye düşündüm. Barın girişindeki vestiyer bölümüne geldim ne oluyor ne bitiyor anlamak için. Yanımda duran polis, resmi üniformalı, "çüksana lan dışarı, ne duruyorsun burada" dedi. Ben de "neden çıkacakmışım" dedim. Omzumdan tutup vargücüyle sıkmaya başladı. Bana dedi ki "sen hiç dayak yedin mi" ben de "çok yedim" dedim. Tam elini kaldırdı vuracaktı, bar görevlilerinden biri gelip beni aldı dışarı çıkardı. Dışarıda bekleyen kalabalıkla birlikte ben de bekledim. O esnada ana caddenin kaldırımında bulunuyordum. Polisin biri kalabalığı itekleyerek "boşaltın burayı" diyerek yanıma geldi ve bana "boşaltsana lan, ne duruyorsun burada" dedi. Ben de "burası kaldırım ve burada duracağım bir yere gitmeyeceğim" dedim. Bunun üzerine bana tokat attı, ama sert bir tokattı. Yaklaşık 30 – 40 saniye bakıştık ters ters. Sonra başka bir polis onu uzaklaştırdı oradan.

Omzumu sıkan polis "burası ruhsatsız" demişti. Ben de "ruhsatsız olması beni ilgilendirmiyor, işletmenin problemi, ben burada müşteriyim" demiştim. Bunları omzumu sıkarken konuştuk. Demin anlatmayı unuttum. Ruhsat için geldilerse bize nasıl öyle davranabiliyorlar. Ve hafta sonu ruhsat alamayacaklarına göre bu bar ertesi gün nasıl açılıyor. Ruhsatsızsa yetkili bir polis müşteriyi bilgilendirir "kusura bakmayın, bu mekan ruhsatsız, o yüzden şimdi kapatılıyor" der biz de gideriz. Bar da ruhsat alana kadar açılmaz. Ama böyle olmadı.

Fiziksel olarak çok önemli bir etkisi olmadı. Toplumda polise dair kötü bir imaj var. ama bu olayı yaşayınca polise, devlete, sisteme inancımı, güvenimi kaybettim. Bir vatandaş olarak suçlu muamelesi gördüm.bu olaydan sonra vereceğim oya dair fikrim değişti. Baskına gelenler üniformalı polislerdi. Sivil de vardır ama ben fark etmedim".

Olay basında da yer almıştır. O gece orada bulunan Akşam Gazetesi yazarı Yiğit Karaahmet konuyu köşesinde şu şekilde dile getirmiştir:

Manset: Olaylı Bir Cumartesi Gecesi!

Kaynak: <http://www.aksam.com.tr/yazar.asp?a=81171,10,134>

Tarih: 19.06.2007

İstanbul sınırları içinde öyle bir bar var ki burayı anlatmak için sayfalarca yazı, fotoğraf, anekdot vermek lazım. Hayır! Bir Ayşe Arman'lık yapıp buranın adını vermeyeceğim. Çünkü orası kurtarılmış bölge ve herkes tarafından keşfedilmesini istemiyorum. (Vakti zamanında Ayşe Arman Prive'yi 'Şekerim herkes oraya kopmaya geliyor. Ben böyle yer görmedim' deyip yazdığında, Prive o hafta hayatında gördüğü en saçma kalabalığı ağırlamıştı.)

Ama şunu söyleyebilirim ki orası bir gay bar. Sosyal piramidin tüm basamaklarındaki gay'lerin omuz omuza eğlendiği bir gece üssü. Herkesi, her halde, her şekilde orada bulabilirsiniz. Benim kanaatimce müziğinden katılımcılarına, gizemli karanlığından, boğucu sıcaklığına kadar memleket sınırları içindeki en kişilikli yer.

Bu güzide mekanımız şimdi Beyoğlu'nda yeni yerine taşındı. Uzun zamandır da cumartesileri şöyle iyice bir dağıtmadığımız için, erken saate yeni yerde yoklamayı aldık. İçerisi izdiham olduğu anda da ışıklar yakıldı ve barı polis bastı. İlk başta rutin polis kontrolü diye düşündük.

Biraz bekledikten sonra fenalık gelip dışarı çıkıldı tabii. Çıkışta kimliklerimize baktılar o kadar.

15 dakika sonra öğrendik ki polis içerideki müşterileri copla ve biber gazıyla tehdit ederek dışarıya çıkarmış.

Barın önünde olayı alkışlarla protesto etmeye çalışan müşteriler tartaklanarak dışarı atılmış. "Sorun nedir?" diye soran bir arkadaşımıza "Sorun sizsiniz?" diyerek yanıt verilmiş. Dışarıdaki kalabalığı İstiklal'e kadar kovalamışlar.

Tüm bunların hepsi burnumuzun dibinde bir barda oluyor. Eğlenmek için dışarı çıkan ve sadece genel olarak 'gay' başlığının altında toplayabileceğimiz insanlar 'sorun' olarak görülüp, bir bardan coplanarak dışarıya çıkarılıyor.

YÜRÜYÜŞE KATIL

Ben bu zamana kadar İstanbul'da yüzlerce kulübe gittim. Polis hiçbir mekanı bu şekilde basıp, insanları coplarla sokağa salmıyor.

27 Haziran'da İstanbul'da gay pride (tüm dünyada her düzenlenen eşcinsel onur günü yürüyüşü) başlıyor.

Ve onun tam bir hafta öncesinde bu şekilde bir baskın, olayın rengini belli ediyor zaten.

Bu aslında 28 Haziran 1969'da New York'ta Stonewall adlı küçük bir gay barı basan polislerle eşcinsellerin çatışmasıyla başlayan ve tüm dünyada eşcinsel hareketin miladı olarak kabul edilen Stonewall olaylarının Türkiye versiyonu işte (şimdi tüm dünyada her yıl milyonlarca kişi Stonewall olaylarının yıldönümünde 'Eşcinsel onur gününü' kutluyor.)

İstanbul'un göbeğindeki bu olaylara dur demek için, onlara "biz hâlâ buradayız" demek için, gay olalım ya da olmayalım İstanbul yürüyüşünde yer almalıyız.

Kaos GL Dergisinin İstanbul muhabirlerinden Erkan Alçam olayı şu şekilde bildirmiştir:

Manşet: Taksim'de Polis Saldırısı

Kaynak: <http://www.kaosgl.org/node/1341>

Tarih: 01.09.2007

İstanbul Taksim'de polis, Tek Yön adlı eşcinsel barından çıkan 19 yaşındaki E.Ç.'ye sokak ortasında saldırdı. Götürüldüğü Taksim İlçe Emniyet Müdürlüğü'nde fiziksel şiddet görmeye devam ettiğini belirten E.Ç., araç içinde bir polisin kendisine tecavüz girişiminde bulunduğunu da iddia etti.

İstanbul Taksim'de polis, eşcinsel barı Tek Yön'den çıkan E.Ç.'ye (19) sokak ortasında saldırdı. Taksim İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne götürülen E.Ç. burada da fiziksel şiddete maruz kalmaya devam ettiğini belirtti. E.Ç. araç içinde polisin pantolonunu indirmeye kalkarak kendisine tecavüz girişiminde bulunduğunu da iddia etti.

25 Ağustos sabahı 05.00 sıralarında gerçekleşen olayda, Tek Yön adlı bardan çıkan E.Ç. kısa süre sonra arkasından gelen polis minibüsünün kendisine 'Çekil lan!' diye bağırdığını, bunun üzerine hemen yanındaki çöpleri göstererek sadece çekilmeye çalıştığını söylediğini vurgularken; bu yanıt karşılık iki polisin araçtan inerek kendisine tekme, tokat ve tekme ile saldırdığını belirtti.

Araca sokularak saldırıya uğramaya devam ettiğini söyleyen E.Ç. şöyle konuştu: "İçeri sokulduktan sonra polislerden biri pantolonumu indirmeye çalışarak bana tecavüz etme girişimde bulundu. Karşı koymam üzerine bundan vazgeçti fakat iki polis dayak atmaya devam etti. Kısa süre sonra Taksim İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldüm. Orada bulunan 10 civarı polis bana dayak attı. Tutanak bile tutmadılar. İçlerinden biri 'ibne bu!' diye bağırdı ve diğerleri de bunun üzerine daha güçlü şekilde şiddet uygulamaya devam etti. Daha sonra serbest bıraktılar ve Taksim İlk Yardım Hastanesi'nden darp raporu çıkarttım.

Olay sırasında aynı sokakta bulunanlardan E.A. (21), "Polis kornasını duyduktan sonra arkamı döndüğümde iki polisin araçtan indiğini ve birine tekme-tokat saldırdığını gördüm. Polisin bu gücü nereden aldığını merak etmemek elde değil çünkü gayet rahat ve yaptığı şeyin yanlışlığından kuşkusu olmayan bir tavır gördüm. O kişiyi dayak atarak aracın içine soktular ve içeride de dayak attıklarına gözlerimle şahit oldum. Bir şey yapamamak çok kötüydü çünkü aynı şeyleri yaşamamız için hiçbir neden yoktu" diye konuştu.

Sinan K. Bilgenoğlu imzalı haberde de olay şu şekilde ifade edilmiştir:

Manşet: Beyoğlu'nda polis terörü

Kaynak: http://www.birgun.net/bolum-56-haber-43446.html#haber_basi

Tarih: 18.06.2007

BEYOĞLU'DA Seks işçiliği yapmayan bir travestinin sokak ortasında polisler tarafından dövülmesi ve önceki gün bir gey barın basılarak içerdekilerin copla tartaklanması gözleri Beyoğlu polisine çevirdi. Daha önce de travesti-lere yönelik şiddetle ve Gümüşsüyü Mahallesi Muhtar Çiğdem Nalbantoğlu'nun feci şekilde dövülmesiyle gündeme gelen Beyoğlu polisi bu sefer de Beyoğlu'ndaki 'Tek Yön' adlı bir gey barı basmasıyla gündemde.

COPLU BASKIN

Barın bir gerekçe gösterilmeden basıldığını söyleyen işletmeciler, "Polis, çok sert ve homofobik tavırla muamele etti. Önceden böyle bir şey olamazdı. Fakat polise verilen aşırı yetkiler yüzünden bunların gerçekleşmesi hiç de şaşırtıcı değil" dediler. İşletmeciler, olay yerinde bulunan savcının olayların büyümesini engellediğini ve polisleri durdurduğunu da sözlerine eklediler. Olay anında barda bulunan eşcinsellerden biri olan Deniz Kar (23), 'Polis kin, nefret ve homofobi dolu bakışlar ile resmen linç girişiminde bulundu. Polis bu gücü nereden alıyor bilmek istiyorum" şeklinde konuştu.

Polis baskını dışarıya çıkartılan ve olay yerine gelen eşcinseller tarafından alkışlarla protesto edildi.

EMNİYET MÜDÜRÜ İĞRENİYOR

Mor Çatı isimli kadın sığınma evinin kuruluşunda yer alan Çiğdem Nalbantoğlu, kendisine kimlik soran iki bayan polisin "İlçeye yeni gelen Emniyet Müdürümüz ne kadar travesti, i..., or.... varsa hepsinden öğrendiği için biz de defterlerini düreceğiz" ifadelerine tepki gösterdiği için saldırıya maruz kaldığını söylemişti.

Yeni polis yasası korkutuyor

LGBT (Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Travesti, Transseksüel) Bireylerin İnsan Hakları İzleme ve Hukuk Komisyonu, Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in onayladığı ve Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 'Polis Vazife ve Salahiyet Kanununda değişiklik yapılmasına dair kanun'la ilgili olarak endişe içinde olduklarını bildirdiler.

Dördüncü Bölüm, Adil Yargılanma Hakkı İhlalleri

LGBTT bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonunca yapılan medya takibi ve komisyona yapılan başvurular neticesinde ele edilen bulgular adil yargılanma hakkı ihlali açısından "Abdülbaki Koşar Davası", "(K.Ç) Davası" ve "(M.K) Davası" olarak rapor edilmiştir.

YEREL ve ULUSLARARASI STANDARTLAR

T.C. 1982 Anayasası adil yargılanma hakkı kapsamında çeşitli hükümlerinde bu hakkı güvence altına alan düzenlemeler getirmiştir. Hak arama hürriyeti başlığı altına hüküm altına alınan 36. maddesinde ise doğrudan bu hakka yer vermektedir. Şöyle ki;

"Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir. Hiçbir mahkeme, görev ve yetkisi içindeki davaya bakmaktan kaçınmaz".

İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi ise 8., 10 ve 11. maddelerinde adil yargılanma hakkını hüküm altına almıştır. Buna göre;

"Madde 8- Herkesin anayasa ya da yasayla tanınmış temel haklarını çiğneyen eylemlere karşı yetkili ulusal mahkemeler eliyle etkin bir yargı yoluna başvurma hakkı vardır.

Madde 10- Herkesin, hak ve yükümlülükleri belirlenirken ve kendisine bir suç yüklenirken, tam bir şekilde davasının bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından hakça ve açık olarak görülmesini istemeye hakkı vardır.

Madde 11

1. Kendisine bir suç yüklenen herkes, savunması için gerekli olan tüm güvencelerin tanındığı açık bir yargılama sonunda, yasaya göre suçlu olduğu saptanmadıkça, suçsuz sayılır".

BM Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi de 14. maddesini adil yargılanma hakkına şu şekilde hasretmiştir:

"1. Herkes mahkeme ve yargı önünde eşittir. Aleyhine bir suça hükmedilirken ya da bir hukuk davasında hak ve yükümlülükleri karara bağlanırken, herkesin yasayla kurulmuş, yetkili, bağımsız ve yansız bir mahkeme tarafından adil ve açık olarak yargılanmaya hakkı vardır. Demokratik bir toplumda genel ahlak, kamu düzeni ya da ulusal güvenlik gerekçeleriyle ya da tarafların özel yaşamlarının çıkarları gerektirdiğinde ya da açıklığın adaletin çıkarlarını zedelediği özel koşullarda mahkemece kesinlikle gerekli görüldüğünde bir duruşmanın tümü ya da bir bölümü basına ve izleyicilere kapalı olabilir. Ancak bir ceza davası ya da bir hukuk davasında varılan herhangi bir hükmü, ergin olmayanların çıkarlarının tersini gerektirdiği durumlarda evlilik anlaşmazlıkları ya da çocukların vesayeti konuları dışında, açık verilir.

2. Kendisine bir suç yüklenen herkes, yasaya göre suçluluğu kanıtlanana kadar suçsuz sayılma hakkına sahiptir.

3. Aleyhine bir suça hükmedilirken herkesin tam bir eşitlikle, en azından;

a- Hakkındaki suçlamanın niteliği ve gerekçesi konusunda hemen anladığı bir dilde ve ayrıntılı olarak bilgi edinmek;

b- Savunmasını hazırlaması için ve seçtiği bir avukatla ilişki kurmak üzere yeterli zaman ve kolaylığa sahip olmak;

c- Gereğinden çok gecikmeksizin yargılanmak;

d- Hazır bulunduğu bir duruşmada yargılanmak ve kendisini doğrudan ya da seçtiği yasal yardımcıyla savunmak, yasal yardımcısı yoksa buna hakkı olduğunu öğrenmek, adaletin çıkarları gerektirdiğinde kendisine verilmiş yasal yardımcıdan yararlanmak ve bu yardım için ödeme gücü yoksa bu yardımcıdan ücretsiz yararlanmak;

e- Aleyhindeki tanıkları sorgulamak ya da sorgulatmak ve aleyhindeki tanıklarla aynı koşullarda kendi tanıklarının hazır bulunmasını ve sorgulamasını sağlamak

f- Mahkemede konuşulan dili konuşup anlayamadığı durumda bir çevirmenin ücretsiz yardımından yararlanmak;

g- Kendi aleyhine tanıklık etmeye ya da suçluluğunu itirafa zorlanmamak; güvencelerine hakkı vardır.

4. Ergin olmayan kişiler söz konusu olduğunda, yargılama, onların yaşlarını göz önüne alarak topluma yeniden kazandırılmalarını sağlayacak biçimde olur.

5. Bir suçtan hüküm giyen herkes, mahkumiyetinin ve hükmün yasalar uyarınca daha yüksek bir mahkeme tarafından incelenmesi hakkına sahiptir.

6. Kesin bir kararla bir suçtan hüküm giymekle birlikte, sonradan mahkumiyeti bozulduğunda ya da yeni ya da daha sonra ortaya çıkan bulgularla adaletin yanlış yargıya vardığı kesin olarak anlaşıldığı için temize çıktığında, böyle bir mahkumiyet sonucu cezalandırılmaktan ötürü zarar görmüş olan kimsenin, bilinmeyen bulguların zamanında açıklanmamış olmasının tümüyle ya da bir bölümüyle kendisinden doğduğu kanıtlanmadıkça yasaya göre zararı giderilir.

7. Hiç kimse, ülkenin hukuk ve ceza işlemleri uyarınca sonuç olarak hüküm giymiş ya da aklanmış olduğu bir suçtan ötürü yeniden yargılanıp cezalandırılmaz".

İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi 6. maddesinde adil yargılanma hakkını şu şekilde düzenler:

" 1. Herkes, gerek medeni hak ve yükümlülükleriyle ilgili nizalar, gerek cezai alanda kendisine yöneltilen suçlamalar konusunda karar verecek olan, yasayla kurulmuş, bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından davasının makul bir süre içinde, hakkaniyete uygun ve açık olarak görülmesini isteme hakkına sahiptir. Hüküm açık oturumda verilir; ancak, demokratik bir toplumda genel ahlak, kamu düzeni ve ulusal güvenlik yararına, küçüklerin korunması veya davaya taraf olanların özel hayatlarının gizliliği gerektirdiğinde veya davanın açık oturumda görülmesinin adaletin selametine zarar verebileceği bazı özel durumlarda, mahkemenin zorunlu göreceği ölçüde, duruşmalar dava süresince tamamen veya kısmen basına ve dinleyicilere kapalı olarak sürdürülebilir.

2. Bir suç ile itham edilen herkes, suçluluğu yasal olarak sabit oluncaya kadar suçsuz sayılır.

3. Her sanık en azından aşağıdaki haklara sahiptir:

a) Kendisine yöneltilen suçlamanın niteliği ve nedeninden en kısa zamanda, anladığı bir dille ve ayrıntılı olarak haberdar edilmek;

b) Savunmasını hazırlamak için gerekli zamana ve kolaylıklara sahip olmak;

c) Kendi kendini savunmak veya kendi seçeceği bir avukatın yardımından yararlanmak ve eğer avukat tutmak için mali olanaklardan yoksunsa ve adaletin selameti gerektiriyorsa, mahkemece görevlendirilecek bir avukatın para ödemeksizin yardımından yararlanabilmek;

d) İddia tanıklarını sorguya çekmek veya çektirmek, savunma tanıklarının da iddia tanıklarıyla aynı koşullar altında çağrılmasının ve dinlenmesinin sağlanmasını istemek;

e) Duruşmada kullanılan dili anlamadığı veya konuşmadığı takdirde bir tercümanın yardımından para ödemeksizin yararlanmak".

A. Abdülbaki Koşar Davası

Gazeteci-yazar Abdülbaki Koşar, 24.02.2006 tarihinde Şişli'deki evinde bulunduğu (S.B) adındaki şahıs tarafından yedisi (7) öldürücü olmak üzere 32 yerinden bıçaklanarak öldürülmüştür. Maktul evine davet ettiği şahıs ile internet üzerinden tanışmıştır.

(S.B) hakkında İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca hazırlanan iddianamede TCK'nın 81. ve 142/2-a maddelerinden¹⁵ yargılanması talep edilmiştir ve sanık, İstanbul 6.Ağır Ceza Mahkemesinde yargılanmıştır.

Yapılan yargılama sonunda 27.02.2007 tarihinde SB hakkında TCK'nın 81. ve 142/2-a maddeleri gereğince hüküm kurulmuştur. Ancak TCK'nın 29. maddesi¹⁶ de tatbik edilmiştir. Cezanın indirilmesine hükmeden mahkeme heyeti gerekçesinde "aktif cinsel ilişki teklifinin" haksız tahrik yarattığı sonucuna varmıştır. şöyle ki;

"(...)Yukarıda izah edildiği gibi sanığın gidiş amacı herhangi bir suç işlemek için olmayıp maktulun daveti ile maktul ile cinsel ilişkide bulunmaktır. fakat bu amacın dışında olay yerinde aniden gelişen ani bir kesitle sanığın maktulu öldürdüğü ortaya çıkmıştır. Kabul edilen bu oluşa göre sanığın TCK'nun 81.maddesinde hükmünü bulan kasten öldürme olarak değerlendirilmiştir. Aksi sabit olmayan savunmaya göre maktulun sanığa yönelik davranışları saldırısı, aktif olarak ilişki teklifinde bulunması sanık yararına tahrik sebebi olarak kabul edilmiş ve bu şekilde TCK'nun 29 maddesi tatbik edilirken cinsel ilişki teklifinde bulunmak halinin sanıkta yarattığı etki göz önüne alınarak TCK'nun 29.maddesinin tatbik edilerek hüküm kurulmuştur. (...)Eylemin maktulden kaynaklanan tahrikin etkisi ile işlendiği anlaşıldığından sadık hakkında TCK 29 maddesinin tatbiki ile müebbet hapis cezası yerine ve haksız fiilin meydana getirdiği hiddet ve elemine saikta oluşturduğu etkiye fiilin isleniş biçimi nazaran takdiren 18 yıl hapis cezası ile cezalandırılmasına, Sanığın mahkemedeki hal ve davranışları lehine takdiri indirim sebebi kabul edilerek cezasının TCK 62.maddesi uyarınca takdiren 1/6 indirilerek 15 yıl hapis ile cezalandırılmasına(...) karar verilmiştir.

LGBTT Bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonu, adil yargılanma hakkının ayrımcılık yaratan uygulamalara zemin teşkil edemeyeceğini göz önünde bulundurarak, kişilerin cinsel yönelimlerinin haksız tahrik indirimine konu olmasının adil yargılanma hakkının ihlali olduğunu tespit etmiştir.

Bu konuda Komisyon bileşenlerinden Kaos Gey ve Lezbiyen Kültürel Araştırmalar ve Dayanışma Derneği imza kampanyası başlatmıştır. Bu kampanyanın çağrı metnini hak ihlalini teşhis etmesi açısından önemi nedeniyle buraya aktarıyoruz:

Cinsel Yönelim Değil Homofobi ve Cinsel Yönelim Ayrımcılığı Suçtur!

Gazeteci Baki Koşar'ın cinayet zanlısının yargılandığı davada mahkeme ağır tahrik indirimi uygulayarak, adaletin eşcinseller için yaşarken de ölürken de nasıl tecelli ettiğini

¹⁵ **TCK Madde 81** - (1) Bir insanı kasten öldüren kişi, müebbet hapis cezası ile cezalandırılır.

TCK Madde 142 - (Nitelikli Hırsızlık)

2) Suçun;

a) Kişinin malını koruyamayacak durumda olmasından veya ölmesinden yararlanarak, işlenmesi hâlinde,  yıldan yedi yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

¹⁶ **TCK Madde 29** - (1) Haksız bir fiilin meydana getirdiği hiddet veya şiddetli elemine etkisi altında suç işleyen kimseye, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası yerine onsekiz yıldan yirmidört yıla ve müebbet hapis cezası yerine oniki yıldan onsekiz yıla kadar hapis cezası verilir. Diğer hâllerde verilecek cezanın dörtte birinden dörtte üçüne kadarı indirilir.

bir kez daha gözler önüne serdi.

Baki Koşar'ın katilinin eşcinsel ilişki kurmak için evine geldiği, bilerek ve isteyerek davete icabet ettiği dosya içeriği ile sabit iken, "eşcinsel ilişki kurma teklifi" gerekçe gösterilerek mantığa büründürülmeye çalışılan cinayete ağır tahrik uygulanması, eşcinsellere uygulanan ayrımcılığın açık bir göstergesidir. Eşcinsellere yönelik ayrımcılık yasalarla engellenmez iken, mevcut yasalar da "ahlak" kisvesi altında eşcinseller aleyhine yorumlanmaktadır.

Konu eşcinsel cinayetlerine geldiğinde, bir kez daha suç ile ceza arasındaki orantı eşcinseller aleyhine bozulmuştur. Eşcinsel ilişki teklifi tehdit kabul edilse dahi, tehlikeden korunmak için öldürücü olmayan 1-2 bıçak darbesi yeterli olabileceği halde, öldürücü 32 bıçak darbesinin hangi saikle gerçekleştirildiği yargı tarafından sorgulanmamıştır. 32 bıçak darbesi nefret suçunun açık bir kanıtıdır. Hal böyle iken mahkeme, hiçbir açıklaması olamayacak 32 bıçak darbesini gerçekleştiren katil yerine maktulün cinsel yönelimini sorgulamayı ve cinsel yönelimi ağır tahrik kabul ederek, aslında cinsel yönelimi cezalandırmayı tercih etmiştir. Bu durum yargının kanaat oluşturur iken, homofobiden ne derece etkilendiğini göstermektedir.

Homofobik zihniyetin yargıdaki tezahürü

Heteroseksist sistem eşcinselleri abluka altına alıp katledilmelerini himaye etmeye devam etmektedir. Baki Koşar'ın öldürülmesi apaçık bir nefret cinayeti iken cinsel yönelimi faile bir ödül olarak sunulmaktadır.

Davada verilen karar, toplumsal yaşamın ve yasaların eşcinselleri ötekileyen, ahlaksız ilan eden, yok edilmelerini ahlaki gerekçelere bağlayan homofobik zihniyetin yalnızca yargıdaki tezahürüdür.

Bu karar da bir kez daha göstermiştir ki, mevcut yasalar dahi eşcinseller aleyhine yorumlanarak eşcinsellerin adaletten etkili olarak yararlanma hakları gasp edilmektedir. Yargı sistemi eşcinselleri ahlaksız olarak ilan etmeye devam ettiği sürece, eşcinsellerin adaletten eşit olarak yararlanamayacakları açıktır. Homofobiyi engelleyen yasalar çıkarılmadığı ve bunlar etkin bir biçimde uygulanmadığı sürece, eşcinsellerin en temel insan hakkı olan yaşam hakkına dahi sahip olmaları sağlanamayacaktır.

Açıktır ki Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan eşcinseller diğerleri kadar vatandaş değildir. Yasalar eşcinsellere gelince farklı yorumlanmaktadır. Yasaların tüm vatandaşları eşit olarak himaye edeceği ve tüm vatandaşlara eşit olarak uygulanacağı güne kadar adalet eşcinselleri bulmayacaktır.

Türk Ceza Kanunu'nda eşcinsel cinayetleri nefret suçu olarak düzenlenmediği sürece, "herkes için adalet" eşcinsellere nasip olmayacaktır.

Hiçbirimiz güvencede değiliz

Bir taraftan katiller ve suikastçılar üretilirken, diğer taraftan yasalar ve yargı, mağdurları değil katilleri ve suikastçıları himaye etmektedir. Milleti adına, ahlakı adına, namusu adına cinayetler işleyen tetikçiler himaye edildiği sürece hiçbirimiz güvencede değiliz.

İrkımız, inancımız, dilimiz, düşüncemiz, cinsiyetimiz, toplumsal cinsiyet kimliğimiz ve cinsel yönelimimizden dolayı öldürülmek istemiyoruz.

Yasal değişiklikleri yapmayan, katillerin indirimden yararlanmasına göz yuman yetkililer bu cinayetlere ortak olmaya daha ne kadar devam edecekler?

Eşcinsel cinayetleri politik cinayetlerdir. Katilleri biliyoruz!

B. (K.Ç) Davası

LGBTT bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonunun takip ettiği vakıa olarak K.Ç davası, K.Ç 'nin adil yargılanmadığı esasına dayanmaktadır. Aynı zamanda davanın takibi sırasında yaşama hakkı ihlalinin de ortaya çıktığı gözlenmiş ve bu ihlalin de etkin soruşturulmamış olduğu tespit edilmiştir.

(K.Ç), (H.Ç) ve (D.Ç) isimli transeksüel kadınlar seks işçiliği yapmaktadırlar. (K.Ç) ve (D.Ç), 22.02.2006 günü evlerinde 4 kişinin saldırısına uğramışlardır. (K.Ç) olayda ağır şekilde yaralanmış, (D.Ç) ise gasp edilmiştir. Olaydan 5 gün sonra saldırganlardan biri yakalanmış ve tutuklanmıştır. Diğer saldırganlar hala yakalanmamıştır. Yargıya intikal eden olay Komisyon tarafından izlenmiştir.

(K.Ç)'nin 15.09.2007 günü olayla ilgili Savcılıkta ifadesi alınmıştır. İfadesi şu şekildedir:

"Olay tarihinde geceleyin saat 00.30 -01.00 sıralarında yanımda benim gibi travesti olan arkadaşım H.Ç olduğu halde Hoşdere Caddesinde arabayla gezdiğimiz sırada bir otomobille karşılaştık. Otomobil içerisinde daha sonra ismini öğrendiğim (A.N) ile birlikte toplam 4 erkek şahıs vardı bu şahıslarla cinsel ilişkide bulunmak üzere anlaştık.

Cinsel ilişkide bulunmak üzere oturmuş olduğumuz ... sayılı yerdeki eve gittik. Otomobilde bulunan 4 kişi de eve geldiler. Cinsel ilişki ücreti olarak bana toplam 200 EURO verdiler . Bu arada paranın sahte olup olmadığının kontrol için H.Ç ile gelen erkek şahıslardan biri dışarı çıkıp bir işyerine gidip geldiler. Paranın sahte olmadığı anlaşıldı. Bu arada ev içerisinde aynı evde birlikte yaşadığımız D.Ç isimli travesti arkadaşım a bulunmaktaydı. Gelen kişiler Derya ile de birlikte olmak istediklerini H.Ç ile birlikte olmak istemediklerini söylediler H.Ç evden ayrıldı. evin salon kısmında bu şahıslarla kahve içip sohbet ediyorduk. Daha sonra cinsel ilişkide bulunmak üzere gelen 4 kişiyle birlikte kendi yatak odama geçtim Derya ise evin salon kısmında tek başına bulunmaktaydı. Gelen kişilerle birlikte evin yatak odasında bulunduğum sırada 4 şahıs elektrikli sok aleti ile vücuduma saldırdılar ben direnmeye çal istim. Gelen toplam 4 kişinin ikisinde bıçak bulunmaktaydı. Bıçakla bana toplam 3 kez vuruldu.

Hatırladığım kadarıyla olay sonrası yakalanan (A.N) Çelik isimli kişi kucağına yatmamı istemişti. Eliyle boğazımı sıkıyordu, bağırmamam için ağzımı tutmaktaydı. Olay sırasında elektrikli sok aleti ve bıçak darbeleriyle yaralandım. ve yatağın yanına düştüm. Yakalanan (A.N) isimli şahsın elinde bıçak olduğunu gördüm. Kendimi korumak için abajurla (A.N)'e vurdum (A.N) 'in elinde bulunan bıçak düştü düşen bıçağı aldım benim elimde bıçak olduğu halde (A.N) ile yatak odasının giriş kapısı önünde boğuştuk. (A.N) benim elimdeki bıçağı almaya çalışıyordu (A.N) isimli şahsın elinde biber gazı bulunmaktaydı. ben bıçakla (A.N)'e vurmam.

Boğuşma sırasında (A.N) elimdeki bıçağı almaya çalışırken yaralanmış olabilir. Daha sonra olayı takiben evin salon kısmına gittiğimde gelen şahıslardan ikisinin elindeki sok aletleriyle D.Ç'ye saldırdıklarını ve boğmaya çalıştıklarını gördüm. Daha sonra bu şahısların tamamı kaçtılar. Bıçakla yaralandığım sırada H.Ç dairede yoktu. Daha önce daireden ayrılmıştı. Olay 02:00:30 sıralarında meydana geldi.

Beni cinsel ilişkide bulunmak üzere eve gelen toplam 4 kişi hep birlikte bıçakla yaraladılar. Ben kendimi korumak amacıyla saldırıyı önlemek için (A.N)'i yaralamış olabilirim.

Evde polis tarafından yapılan aramada bulunan bıçaklar, sok aletleri, eldivenler bana saldıran kişilere aittir. Şüpheliler hakkında şikâyetçiyim".

D.Ç de 22.07.2006 tarihinde Kavaklıdere Karakolunda alınan ifadesinde olayı K.Ç'nin anlattığı şekilde anlatmış ve "2 şahsın da kendisine saldırdığını, boğuşma esnasında erkek şahıslardan birinin boynunda asılı bulunan altın kolyeyi koparmak suretiyle aldığını" ifade etmiştir.

A.N isimli şahıs suçlamaları reddetmiştir. "Olay günü tek başına olduğunu, tanımadığı erkek şahısların zaten evde olduğunu, mutaassıp bir aileden geldiğini, bir anlık gaflete düştüğünü, eve gittiğini ama hemen vazgeçtiğini, vazgeçtiğinde de K.Ç tarafından satırta yaralandığını" ifade etmiştir.

21.09.2006 tarihinde K.Ç hakkında TCK'nin 87/3, 86/3-e ve 29¹⁷. maddelerinden; A.N hakkında ise 87/1-d-son ve 86/2 ve 29¹⁸. maddelerden 14. Asliye Ceza Mahkemesinde kamu davası açılmıştır. 14. Asliye Ceza Mahkemesinde 18.10.2006 tarihinde yapılan ilk duruşmada alınan ifadeler neticesinde görevsizlik kararı verilmiş ve sanık A.N hakkında TCK'nin 81 ve 35¹⁹. maddelerinin iki kez tatbiki istemiyle (iki mağdur olduğu için) dosya 2006/689 esas, 2006/914 sayılı kararıyla Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmiştir.

Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesinde görülmeye başlanan davanın 30.11.2006 tarihli duruşmasında sanık A.N tahliye edilmiştir.

Yargılama boyunca sanık A.N'ye ve yakalanamayan diğer şahıslara ait olan parmak izlerinin ve DNA tespitlerinin karşılaştırmalarının yapılması K.Ç vekilince talep edilmiş ise de soruşturma ile ilgisi görülmediğinden reddedilmiştir. Karakolda ifade veren görgü tanığı yargılama aşamasında mahkemede ifadesini değiştirmiştir. Olayda kalabalık bir grubun kaçtığı söylemiş olmasına rağmen daha sonra tek kişi olduğunu ifade etmiştir. Bu hususta polis memurlarının dinlenilmesi vekil tarafından talep edilmiş ise de yine mahkeme heyeti tarafından reddedilmiştir.

24.05.2007 tarihinde yargılama sona ermiştir.2006/341 esas, 2007/202 sayılı karar şu şekildedir:

1- a.Sanık A.N'nin katılan D.Ç'ye karşı müessir fiil işlemediği anlaşıldığından bu suçtan sanığın BERAATİNE,
b. Sanık A.N'nin katılan sanık K.Ç'yi bıçakla yaralaması nedeniyle eylemine uyan 5237

¹⁷ **TCK Madde 86** - (1) Kasten başkasının vücuduna acı veren veya sağlığının ya da algılama yeteneğinin bozulmasına neden olan kişi, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(3) Kasten yaralama suçunun;

e) Silâhla işlenmesi hâlinde, şikâyet aranmaksızın, verilecek ceza yarı oranında artırılır

Madde 87 –(3)Kasten yaralamanın vücutta kemik kırılmasına veya çıkığına neden olması halinde, yukarıdaki maddeye göre belirlenen ceza, kırık veya çıkığın hayat fonksiyonlarındaki etkisine göre, yarısına kadar artırılır.

Madde 29 - Haksız bir fiilin meydana getirdiği hiddet veya şiddetli elemin etkisi altında suç işleyen kimseye, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası yerine onsekiz yıldan yirmidört yıla ve müebbet hapis cezası yerine oniki yıldan onsekiz yıla kadar hapis cezası verilir. Diğer hâllerde verilecek cezanın dörtte birinden dörtte üçüne kadar indirilir.

¹⁸ **TCK Madde 87** - (1) Kasten yaralama fiili, mağdurun;

d) Yaşamını tehlikeye sokan bir duruma, Neden olmuşsa, yukarıdaki maddeye göre belirlenen ceza, bir kat artırılır. Ancak, verilecek ceza, birinci fıkraya giren hâllerde üç yıldan, üçüncü fıkraya giren hâllerde beş yıldan az olamaz.

Madde 86 - (2) Kasten yaralama fiilinin kişi üzerindeki etkisinin basit bir tıbbi müdahaleyle giderilebilecek ölçüde hafif olması halinde, mağdurun şikâyeti üzerine, dört aydan bir yıla kadar hapis veya adli para cezasına hükmolunur.

Madde 29 - Haksız bir fiilin meydana getirdiği hiddet veya şiddetli elemin etkisi altında suç işleyen kimseye, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası yerine onsekiz yıldan yirmidört yıla ve müebbet hapis cezası yerine oniki yıldan onsekiz yıla kadar hapis cezası verilir. Diğer hâllerde verilecek cezanın dörtte birinden dörtte üçüne kadar indirilir.

¹⁹ **TCK Madde 81** - (1) Bir insanı kasten öldüren kişi, müebbet hapis cezası ile cezalandırılır.

Madde 35 - (1) Kişi, işlemeyi kastettiği bir suçu elverişli hareketlerle doğrudan doğruya icraya başlayıp da elinde olmayan nedenlerle tamamlayamaz ise teşebbüsten dolayı sorumlu tutulur.

(2) Suça teşebbüs hâlinde fail, meydana gelen zarar veya tehlikenin ağırlığına göre, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası yerine onüç yıldan yirmi yıla kadar, müebbet hapis cezası yerine dokuz yıldan onbeş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Diğer hâllerde verilecek cezanın dörtte birinden dörtte üçüne kadar indirilir.

sayılı TCK'nın 86/2 maddesi gereğince suçun işleniş şekli, müşteki saniğa verilen rapor içeriği nazara alınarak takdiren 4 AY HAPİS CEZASI İLE CEZALANDIRILMASINA, Sanık eylemi bıçak ile gerçekleştirdiğinden 5237 sayılı yasanın 86/3-e maddesi gereğince cezası 1/3 oranında arttırılarak 6 AY HAPİS CEZASI İLE CEZALANDIRILMASINA, Saniğin duruşmadaki saygılı davranışları lehine takdiri indirim sebebi kabul edilerek 5237 sayılı TCK'nın 62/1. maddesi gereğince cezası takdiren 1/6 oranında indirilerek 5 AY HAPİS CEZASI İLE CEZALANDIRILMASINA, Saniğin sabıkasız oluşu ve duruşmadaki davranışları göz önüne alındığında cezasının ertelenmesi halinde bir daha suç işlemeyeceği hususunda mahkemeye vicdani kanaat geldiğinden 5237 Sayılı Yasanın 51/1 maddesi gereğince cezasının ERTELENMESİNE. Saniğa 5237 Sayılı TCK.'nun 51/3 maddesi gereğince takdiren 1 YIL SÜRE İLE DENETİME TABİ TUTULMASINA, Saniğin tutukta geçen günlerinin 5237 Sayılı TCK.'nun 63 maddesi gereğince mahsubuna,

2- Mağdur sanık KÇ'nin, sanık A.N'yi hafif derecede kemik kırığı meydana getirecek şekilde yaralaması nedeniyle 5237 Sayılı TCK'nun 87/3 maddesi gereğince suçun işleniş şekli, saniğin kişiliği, sanık AN'ye verilen rapor içeriği nazara alınarak takdiren 1 YIL HAPİS CEZASI İLE CEZALANDIRILMASINA, Başkaca kanuni ve takdiri indirim nedeninin uygulanmasına yer olmadığına, Müşteki saniğin kişiliği, suç işlemekteki eğilimleri, sabıkalı oluşu nazara alınarak cezasının ertelenmesi halinde ilerde suç işlemekten çekineceğine dair mahkemeye vicdani kanaat gelmediğinden sanık müdafisinin erteleme isteminin reddine, Ayrıca 5237 Sayılı TCK.53 maddesi uyarınca;

- Sürekli, süreli veya geçici bir kamu görevinin üstlenilmesinden; bu kapsamda, Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeliğinden veya Devlet, il, belediye, köy veya bunların denetim ve gözetimi altında bulunan kurum ve kuruluşlarca verilen, atamaya veya seçime tâbi bütün memuriyet ve hizmetlerde istihdam edilmekten,
- Seçme ve seçilme ehliyetinden ve diğer siyasî hakları kullanmaktan,
- Vesayet veya kayımlığa ait bir hizmette bulunmaktan,
- Vakıf, dernek, sendika, şirket, kooperatif ve siyasî parti tüzel kişiliklerinin yöneticisi veya denetçisi olmaktan,
- Bir kamu kurumunun veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşunun iznine tâbi bir meslek veya sanatı, kendi sorumluluğu altında serbest meslek erbabı veya tacir olarak icra etmekten

cezanın infazı tamamlanıncaya kadar ve velayet hakkından koşullu salıverildiği ana kadar YOKSUN BIRAKILMASINA karar verildi.

Mahkeme heyeti, hiçbir ifadede yer almamasına rağmen olayı şu şekilde takdir etmiştir: "A.N, kişilerin bayan olduğunu sanmış ve daha sonra travesti olduklarını anlamıştır", " para nedeniyle aralarında tartışma çıkmıştır". Bunun gibi, heyet kararında diğer şahısların yakalanamamasını şu şekilde gerekçelendirmiştir:

"mağdur sanık K.Ç'nin anlatımına göre A.N'nin yanında üç kişi daha olduğu, bu iddianın gerçek olmasının muhtemel olduğu ancak yaptıkları işin aile çevrelerinde ve kamuoyunda hoş karşılanmayacağını bilmeleri nedeniyle kimlikleri tespit edilemeyen kişilerin A.N tarafından saklandığı..."

Karar K.Ç ve D.Ç vekillerince temyiz edilmiştir ve dosya Yargıtay'dadır.

LGBTT Bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonu dava süresince K.Ç'nin uğradığı hak kayıplarına rağmen delillerin toplanılmasında ve değerlendirilmesinde adil muameleye tabi tutulmadığını tespit etmiştir. Transeksüellerin mağdur olarak yer aldığı davalarda sanık olarak yargılanmaya başlamaları ve gerekçede de görüldüğü gibi cinsiyet kimliklerinin aleyhte kullanılabilir veri olarak kabul edilmesinin adil yargılanma hakkının açıkça ihlali olduğunu gözlemlemiştir. Ceza verme yoluna giderken heteroseksüel erkek

şahsın diğer faileri sakladığı yolundaki hükme rağmen iyi halli bulunup cezasının indirilmesini ve ertelenmesini buna rağmen transeksüel mağdur sanığın hiçbir gerekçe gösterilmeden cezasının üst hadden kurulup, erteleme yahut indirim yoluna gidilmemesinin yargılamanın adil yapılmadığının bir göstergesi olarak kabul etmiştir.

C. (M.K) Davası

(M.K) adlı transeksüel kadın, 28.01.2007 tarihinde Yıldızevler Polis Karakolundaki görevlilerce telefonundan aranıp çağırılmış; kendi isteğiyle ifade vermeye gitmiştir. Karakolda 5 ayrı vakianın faili olarak, 1 tanesi canlı olmak üzere teşhis edildiği iddia edilmiştir. 29.01.2007 tarihinde tutuklanmıştır.

M.K, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca 2007/9734 hazırlık numarası ile yürütülen soruşturma gereğince tutuklanmamış, dosya hakkında daha sonra kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verilmiştir.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca 2007/21237 hazırlık numarası ile yürütülen soruşturma kapsamında (M.K)'nın 11.01.2007 tarihinde (E.Ç) adlı bir kişiyi dolandırdığı iddia edilmiştir. (E.Ç), "suç tarihinde Hoşdere Caddesi üzerinde yürür iken bir travestinin aracına bindiğini ve daha sonra travestinin kendisini kandırarak araçta bulunan cep telefonunu alarak kaçtığını" iddia etmiş ve şikâyetçi olmuştur. (E.Ç), 20.01.2007 tarihinde Yıldızevler Karakolu'na gelerek fotoğraf üzerinden MK'yı teşhis etmiştir. Daha sonra savcılık aşamasında M.K'ya ait yeni fotoğrafları görünce teşhiste hata ettiğini beyan etmiş ve kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verilmiştir.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca 2006/218371 hazırlık numarası ile soruşturulan dosyada (M.K), 03.12.2006 tarihinde (A.O) adlı bir kişinin Mühye Köyü civarında cep telefonu ve bir miktar parasını çalmakla suçlanmaktadır. (A.O), "suç tarihinde Sıhhiye'de yürür iken bir travestinin aracına bindiğini ve daha sonra travestinin kendisini cinsel ilişkiye girmek için kandırdığını ve araçla Mühye Köyü'ne geldikleri sırada zanlının cep telefonunu ve parasını çalarak kaçtığını" iddia etmiştir. Kişi, 28.01.2007 tarihinde Çankaya Karakolu'na gelerek (M.K)'yı teşhis etmiştir. Ankara 21. Asliye Ceza Mahkemesinde 2007/89 esas sayılı dosya üzerinden yürütülen yargılamanın ilk duruşmasına gelen A.O, yine hatalı teşhiste bulunduğunu kabul etmiş ve (M.K) beraat etmiştir.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca 2007/21241 hazırlık numarası ile yürütülen soruşturma kapsamında (M.K)'nın 09.01.2007 tarihinde (Ü.D) adlı bir kişiyi dolandırdığı iddia edilmiştir. (Ü.D) "suç tarihinde Hoşdere Caddesi üzerinde yürür iken bir travestinin aracına bindiğini ve daha sonra travestinin kendisini kandırarak araçta bulunan ceketini alarak kaçtığını" iddia etmiş ve 20.01.2007 tarihinde Yıldızevler Karakolu'na gelerek fotoğraf ile teşhiste bulunmuştur. Ankara 10. Asliye Ceza Mahkemesinde 2007/124 esas sayılı dosya üzerinden yürütülen yargılamada duruşmaya gelen (Ü.D), kasten hatalı teşhiste bulunduğunu kabul etmiş ve (M.K) beraat etmiştir.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca 2007/21238 hazırlık numarası ile yürütülen soruşturma kapsamında şikâyetçi (K.K) 30.12.2006 tarihinde kendisine ait araç ile seyir halindeyken Kalaba mevkiinde bulunan Shell benzinliği yakınında dörtlülere yanmış bir aracın yanında yardım isteyen ve kadın olduğunu düşündüğü bir kişiye yardım etmek için durduğunda başka 2 erkek tarafından bıçak zoruyla kaçırdığını ve bir miktar parasıyla cep telefonunun bu 3 kişi tarafından gasp edildiğini iddia etmiştir ve 20.01.2007 tarihinde Yıldızevler Karakolu'na gelerek (M.K)'yı fotoğraf ile teşhis etmiştir.

(M.K) hakkında TCK'nin 149/1-a,c,h; 109/2,3-a,3-b maddelerinin²⁰ uygulanması talebiyle kamu davası açılmış ve M.K'nın yargılaması tutuklu olarak Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesinde yürütülmüştür.

(M.K)'nın vekillerince verilen esas hakkında savunma yargılamayı özetleyen içeriği itibariyle buraya sunuyoruz:

1 – Müvekkilim MK hakkında, yakınan/mağdur KK'yı 30.12.2006 tarihinde kimliği belirlenemeyen (2) kişi ile birlikte geceleyin tuzak kurarak bıçak zoruyla alıkoymuş ve yağmaladığı iddiasıyla kamu davası açılmıştır.

Savcılık makamı 17.4.2007 günlü mütaalasında, müvekkilimin müştekiyi yağmalayarak alıkoymak suçunu işlediğinin müştekinin beyanına bağlı olarak anlaşıldığı gerekçesiyle cezalandırma kararı verilmesini talep etmiştir.

YENİDEN MÜTALAA ALINMASI İSTEMİ

Bu mütaala açıkça hukuka aykırıdır. Zira Savcılık, temel ceza hukuku prensiplerine aykırı bir şekilde hiçbir delil olmadan müvekkilimi suçlamaktadır. Savcılık makamının elindeki tek delil MÜŞTEKİ BEYANI olup BİZZAT YİNE MÜŞTEKİ TARAFINDAN YAZILI BEYAN İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. Bu gelişmeye bağlı olarak dosyanın bir kez daha savcılık makamına tevdi ile bir kez daha mütalaa istenmesine karar verilmesini dileriz.

ANCAK HERŞEYDEN EVVEL ŞU SORUNUN YANITLANMASINDA YARAR VARDIR: **CEZA HUKUKUNDA NE ZAMAN SUÇLAMININ KENDİSİ DELİL OLARAK KULLANILMAKTADIR?** Başka bir deyişle ortada suçlama dışında bir delil yok ise, suçlama kanıtlanamamış ise yalnızca SOYUT İDDİAYA İTİBAR EDİLEREK CEZA KARARI VEREBİLİR MİYİZ? Şu halde savcılık makamının istediği budur. Üstelik savcılığın suçlamanın müvekkilimce işlendiğine ilişkin tek dayanağı olan müşteki görgü ve beyanı ise yine müşteki değiştirilmekle müvekkilimin bu suçu işlediğini gösterir ortada hiçbir dayanak kalmamıştır.

GERÇEKTEN DE DOSYADA MÜŞTEKİNİN SUÇLAMASINDAN BAŞKA DELİL BULUNMAMAKTADIR

a)MÜVEKKİLİMİN ALEYHİNE TANIK YOKTUR,

b)SUÇTA ÇALINDIĞI İLERİ SÜRÜLEN EŞYA İLE YA DA SUÇTA KULLANILAN ARAÇ İLE MÜVEKKİLİMİN İRTİBATI BULUNMAMAKTADIR.,

c)MÜVEKKİLİMİN AÇIK YA DA ÖRTÜLÜ İKRARI YOKTUR

BUNA KARŞIN AYNI MÜŞTEKİNİN, DOSYAYA SUNDUĞU 25.4.2007 GÜNLÜ "TEŞHİSTE HATAYA DÜŞTÜĞÜNE, VİCDANEN RAHATSIZLIK DUYDUĞUNA,

²⁰ TCK Madde 149 - (1) Yağma suçunun;

a) Silâhla,

c) Birden fazla kişi tarafından birlikte,

h) Gece vaktinde,

İşlenmesi hâlinde, fail hakkında on yıldan onbeş yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

TCK Madde 109 - (1) Bir kimseyi hukuka aykırı olarak bir yere gitmek veya bir yerde kalmak hürriyetinden yoksun bırakan kişiye, bir yıldan beş yıla kadar hapis cezası verilir.

(2) Kişi, fiili işlemek için veya işlediği sırada cebir, tehdit veya hile kullanırsa, iki yıldan yedi yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

(3) Bu suçun;

a) Silâhla,

b) Birden fazla kişi tarafından birlikte,

İşlenmesi hâlinde, yukarıdaki fıkralara göre verilecek ceza bir kat artırılır.

MÜVEKKİLİMİN KENDİSİNE KARŞI SUÇ İŞLEYEN KİŞİ OLMADIĞINDAN EMİN OLDUĞUNA İLİŞKİN" YENİ BEYANI VARDIR

2 – Yakınan K.K, Yıldızevler Karakolu'nda 30.12.2006 saat 05.10'de verdiği ifadesinde, olay tarihinde 06 VSC 30 plakalı aracı ile seyir halindeyken **saat 21.00 sıralarında Keçiören Kalaba mevki Shell Benzinliği yanında dörtlüleri yanan bir araç yanındaki bir bayana yardım etmek durduğunu**, bu esnada yanına gelen (2) erkek şahsın bıçak çekerek kendisini Hyundai marka diğer araca binmeye zorladığını, kendi aracının ise peşisıra bu kişilerce sürülerek nihayet Cebeci semtine bırakıldığını, ardından Hyundai marka araç ile **gece saat 03.00'e kadar dolaştırıldığını**, daha sonra bu kişilerin kendisini elbiselerini çıkarmaya zorladığını ve araçtan dışarı attığını, elbiselerinin cebinde bulunan ehliyetinin, 750 YTL parasının ve Samsung marka cep telefonunun gasp edildiğini **ancak bu kişilerden şikayetçi olmadığını, herhangi bir hukuksal işlem yapılmasını istemediğini** beyan etmiştir.

3 – K.K, 20.1.2007 tarihli FOTOĞRAF TEŞHİS TUTANAĞINDA Gasp Büro Amirliği'nin Şüpheliler Albümünden müvekkilimin fotoğrafını teşhis etmiş, Ankara Cumhuriyet Savcılığı'nda ve mahkemeniz huzurunda bu beyanını tekrar etmiştir.

Ancak aynı müşteki dosyaya sunduğu 25.4.2007 tarihli yazılı beyanında bu kez yaptığı teşhiste hata yaptığını itiraf etmiş ve müvekkilim M.K'nin kendisini yağmalayıp alıkoyan kişilerden olmadığını söylemiştir. Müşteki ifadesini değiştirerek müvekkilimi aklamış, müvekkilimin başından beri haksızlığa maruz kaldığı, yok yere cezaevinde tutulduğu anlaşılmıştır.

4 – Müvekkilim ise 28.1.2007 tarihinde kollukta verdiği ve yargılamanın her safhasında ısrar ettiği üzere, **suçlamayı tümünden reddetmiş ve yakınanı tanımadığını, bir başka travesti ile karıştırılmış olabileceğini, olayda bahsi geçen şekilde bir aracının olmadığını, fuhuş yapmayı zaten bırakmış olduğunu, Pembe Hayat isimli Travesti ve Transeksüeller tarafından kurulmuş legal bir dernekte (6) aydır çalıştığını, Sağlık Bakanlığı tarafından koordine edilen HIV (AİDS) ÖNLEME projelerinde çalışarak hayatını kazandığını** ifade etmiştir.

Üstelik müvekkilim sabıkasız bir kişi olup polislerce telefonla aranması üzerine kendi isteğiyle ifade vermeye gelmiştir.

MÜVEKKİLİMİN FOTOĞRAF TEŞHİSİ HUKUKA AYKIRI OLMAKLA MÜŞTEKİNİN BUNUN ÜZERİNE İNŞA ETTİĞİ TÜM TEŞHİSİ ve MÜVEKKİLİM ALEYHİNE İFADELERİ CMK'YA AYKIRIDIR

ÜSTELİK KADİR KIZILIRMAK'IN İFADESİ BAŞTAN BERİ ÇELİŞKİLİ ve HAYATIN OLAĞAN AKIŞINA AYKIRIDIR. MÜŞTEKİ KARAKOLDA EŞGAL VERMEMİŞ, PLAKA YA DA BAŞKA BİR DETAY DAHİ VERMEMİŞTİR

5 – Ortada gerçekten de yakınan K.K'nin beyanından/iddiasından başka bir delil bulunmamaktadır. Suçta çalışıldığı ileri sürülen ehliyet, para ya da cep telefonu ele geçirilememiş, bu eşyalar ile müvekkilim arasında herhangi bir bağ kurulamamış, üstelik yakınan karakolda şikayetçi olmayarak adli hiçbir işlem yapılmasını istemediğini beyan etmiştir.

Daha sonra mahkeme huzurunda, KENDİSİNİN ARABASI İLE BİRLİKTE KAÇIRILDIĞINI, ARABASININ CEBECİ SEMTİNE BIRAKILDIĞINI, ARDINDAN (6) SAAT BOYUNCA HİÇ KONUŞMADAN SEMTTEN SEMTE GEZDİRİLDİĞİNİ, HİÇBİR DARP YA DA SALDIRI OLMAKSIZIN ve HİÇBİR DİYALOG YAŞANMAKSIZIN ELBİSELERİNİN, PARASININ VE CEP TELEFONUNUN ALINDIĞINI İDDİA ETMİŞ, KORKTUĞU İÇİN SESİNİ ÇIKARAMADIĞINI, BENZİNLİKTE KAÇIRILDIĞINI ANCAK KİMSENİN GÖRMEDİĞİNİ BELAN ETMİŞTİR.

Oysa müştekinin ÇIPLAK BİR ŞEKİLDE SOKAKTA BIRAKILMASI ve KARAKOLDA ŞİKAYETÇİ OLMAMASI, HİÇBİR İŞLEM YAPILMASINI İSTEMEMESİ, OLAYIN GASP DEĞİL FUHUŞ MESELESİ OLDUĞUNU İSPATLAMAKTADIR. Buna rağmen saçmasapan ve hayali bir kaçırılma hikayesi ciddiye alınmıştır. Müştekinin beyanları akıl süzgecinden geçirilerek değerlendirildiğinde HİKAYENİN BİRBİRİYLE İLİNTİSİ OLMAYAN ÇELİŞKİLER BARINDIRDIĞI, BU ŞEKİLDE ADAM KAÇIRILARAK GASP YAPILMASININ İMKANSIZ OLDUĞU ortaya çıkmaktadır. Akşam 21.00 sıralarında eşgali bile belli olmayan (2) kişi ile bir travesti benzinlikten adam kaçırarak ve müştekinin arabası Cebeci'ye güvenli bir yere bırakıldıktan sonra bu tuhaf dördü (6) saat gezecek, sonra müştekinin PANTALONU alınacak. Bu arada (6) saat boyunca hiçbir şey konuşulmayacak, zorbalara müştekiye hiçbir zarar vermeyecekler ve müşteki de zaten direnmeyecek, olayı da hiç kimse görmeyecek, (6) saat boyunca Ankara trafiğinde hiçbir çevirmeye yakalanmayacaklar, sonra kaçırılıp gaspedildiğini iddia eden kişi şikayetçi olmayacak, adli işlem yapılmasını istemeyecek. BU HİKAYENİN İLER TUTAR YANI VAR MIDIR ALLAHAŞKINA?

Müştekiye 20.1.2007 tarihinde kolluk tarafından gerçekleştirilen fotoğraf teşhisi artık kullanılmayan, eski dönemde kalmış bir delil elde etme yöntemidir. Müşteki buradan başka birini de işaret edebilir ve bu beyanında ısrar edebilirdi. Aynen şimdiki gibi. Farkı yaratacak şey ise kuşkusuz bu iddianın kanıtlanmasıyla gerçekleşebilir. Oysa Savcılık bu konuda delilleri tartışmadan, tanıklarımızın dinlendiği celse önceden hazırladığı bir metinden mütalaasını okuyarak dosyada aleyhe hiçbir delil olmadığı için müştekinin beyanlarını delil saymış ve cezalandırma talep etmiştir.

YARGITAY CEZA GENEL KURULU, 31.10.1994 günlü ve 1994/9-256 E. 258 K SAYILI KARARINDA, MÜŞTEKİNİN SOYUT İDDİASI ve VARSAYIMLARINA GÖRE HÜKÜM KURULAMAYACAĞINI, 30.5.1994 günlü ve 1994/6-134 E., 157 K. SAYILI KARARINDA İSE SUÇUN İŞLENİP İŞLENMEDİĞİNİN TESPİTİNDE TESHİSİN TEK BAŞINA YETERLİ SAYILAMAYACAĞINI BELİRTMEKTEDİR.

6 – Ekte sunduğumuz (2) ayrı kararında YCGK, müştekinin soyut beyanlarına ve yalnızca teşhise bağlı olarak hüküm kurulmasının doğru olmadığını söylemektedir. Olayımızda müştekinin değiştirdiği, tartışmalı ve çelişkili beyanları dışında delil bulunmadığı dikkate alınmalıdır. Bu durumda Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun vurguladığı prensiplere bağlı olarak tek başına müştekinin soyut beyanı ve teşhisinin cezalandırılma kararına esas alınmaması gerekmektedir. Müşteki beyanlarını destekler hiçbir delil de bulunmadığından müvekkilimin delil yetersizliğinden beraatine karar verilmelidir.

ALEYHE DELİL BULUNMADIĞI BİR TARAF MÜVEKKİLİMİN OLAY TARİHİNDE BAŞKA YERDE OLDUĞU TANIKLARCA DOĞRULANMIŞTIR

7 – 17.4.2007 günlü duruşmada dinlenen A.B, 29.12.2006 tarihinde çalışmakta olduğu Trabzon'dan yılbaşını geçirmek üzere Ankara'ya geldiğini, müvekkilimin evinde misafir kaldığını ve 30.12.2006 tarihinde başka arkadaşları ile birlikte müvekkilimle birlikte olduğunu söylemiştir. AB'nun 29.1.2007 tarihinde Ankara'ya uçakla geldiğini ve 3.1.2007 tarihinde geri döndüğünü gösterir, ifadeyi doğrular PEGASUS firmasının kayıtlarını sunuyoruz.

Yine aynı celsede dinlenen Y.İ de 30.12.2006'da aynı dernekte çalıştığı müvekkilim ve Trabzon'dan misafir olarak gelen A.B ile birlikte olduğunu ifade etmiştir.

Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi 2007/54 esas ve 2007/170 sayılı kararında (M.K)'nın TCK 149/1-a,c,h maddeleri gereğince 8 yıl 4 ay hapisle cezalandırılmasına; TCK 109/3-a,b gereğince de 3 yıl 4 ay hapisle cezalandırılmasına hükmetmiştir.

LGBTT Bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonu izlediği bu yargılamanın da transeksüel bireylerin yargılandığı dosyalardaki temel motiflere benzer olduğunu tespit etmiştir. M.K aleyhinde verilen ifadenin adil yargılanma ilkelerine aykırı olarak yeterli görüldüğü; herhangi bir başka delilin araştırılmasına gerek görülmediğı gözlenmiştir. Bunun gibi M.K'nın savunmasına ve tanık ifadelerine hiçbir gerekçe gösterilmeden itibar edilmediğı gözlemlenmiştir. Transeksüellerin temsiliyetine yönelik önyargının kolluk kuvvetleri ve yargı makamları nezdinde de mevcut olduğu tespit edilmiştir. Bu nedenlerle M.K'nın adil yargılanma hakkının ihlal edildiğı sonucuna varılmıştır.

Beşinci bölüm, Düşünce İfade ve Örgütlenme Özgürlüğü

LGBTT bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonu, ifade ve örgütlenme özgürlüğünün ihlallerinin izlenmesi neticesinde "Lambdaistanbul Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Travesti, Transseksüel Kadın ve Erkekler Arası Dayanışma Derneği Kapatılma Davası", "Pembe Hayat LGBTT Dayanışma Derneği Davası", "Kaos GL Dergisi Davası" ve "5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun Uygulaması ve Genel Olarak Filtreleme Uygulamaları" ve "Cosmopolis Sansürü" başlığı ile raporladığı vakıaları ihlal olarak tespit etmiştir. Takip edilen vakılarda bu iki hak kategorisinin birlikte ihlal edildiği verisi karşısında bu rapor ifade ve örgütlenme özgürlüğü birlikte ele alınarak hazırlanmıştır.

YEREL ve ULUSLARARASI STANDARTLAR

T.C. 1982 Anayasası 26. maddesinde ifade özgürlüğünü güvence altına almaktadır. Buna göre;

"Herkes, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama ve yayma hakkına sahiptir. Bu hürriyet resmi makamların müdahalesi olmaksızın haber veya fikir almak yada vermek serbestliğini de kapsar. Bu fıkra hükmü, radyo, televizyon, sinema veya benzeri yollarla yapılan yayımların izin sistemine bağlanmasına engel değildir.

Bu hürriyetlerin kullanılması, milli güvenlik, kamu düzeni, kamu güvenliği, Cumhuriyetin temel nitelikleri ve Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğünün korunması, suçların önlenmesi, suçluların cezalandırılması, Devlet sırrı olarak usulünce belirtilmiş bilgilerin açıklanmaması, başkalarının şöhret veya haklarının, özel ve aile hayatlarının yahut kanunun öngördüğü meslek sırlarının korunması veya yargılama görevinin gereğine uygun olarak yerine getirilmesi amaçlarıyla sınırlanabilir.

(Mülga üçüncü fıkra: 03/10/2001 - 4709 S.K./9 md.)

Haber ve düşünceleri yayma araçlarının kullanılmasına ilişkin düzenleyici hükümler, bunların yayımını engellemek kaydıyla, düşünceyi açıklama ve yayma hürriyetinin sınırlanması sayılmaz.

(Ek fıkra: 03/10/2001 - 4709 S.K./9 md.) Düşünceyi açıklama ve yayma hürriyetinin kullanılmasında uygulanacak şekil, şart ve usuller kanunla düzenlenir".

33.maddede ise örgütlenme özgürlüğü dernek kurma hürriyeti başlığı altında güvence altına alınmıştır. Buna göre;

"Değişik madde: 03/10/2001 - 4709 S.K./12. md.)

Herkes, önceden izin almaksızın dernek kurma ve bunlara üye olma ya da üyelikten çıkma hürriyetine sahiptir.

Hiç kimse bir derneğe üye olmaya ve dernekte üye kalmaya zorlanamaz.

Dernek kurma hürriyeti ancak, milli güvenlik, kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi, genel sağlık ve genel ahlak ile başkalarının hürriyetlerinin korunması sebepleriyle ve kanunla sınırlanabilir.

Dernek kurma hürriyetinin kullanılmasında uygulanacak şekil, şart ve usuller kanunda gösterilir.

Dernekler, kanunun öngördüğü hallerde hakim kararıyla kapatılabilir veya faaliyetten alıkonulabilir. Ancak, milli güvenliğin, kamu düzeninin, suç işlenmesini veya suçun devamını önlemenin yahut yakalamanın gerektirdiği hallerde gecikmede sakınca varsa,

kanunla bir merci, derneği faaliyetten men ile yetkilendirilebilir. Bu merciin kararı, yirmidört saat içinde görevli hakimın onayına sunulur. Hakim, kararını kırksekiz saat içinde açıklar; aksi halde, bu idari karar kendiliğinden yürürlükten kalkar.

Birinci fıkra hükmü, Silahlı Kuvvetler ve kolluk kuvvetleri mensuplarına ve görevlerinin gerektirdiği ölçüde Devlet memurlarına kanunla sınırlamalar getirilmesine engel değildir”.

İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinin 19. maddesi ifade özgürlüğünü düzenlemektedir.

"Herkesin düşünce ve anlatım özgürlüğüne hakkı vardır. Bu hak düşüncelerinden dolayı rahatsız edilmemek, ülke sınırları söz konusu olmaksızın, bilgi ve düşünceleri her yoldan araştırmak, elde etmek ve yaymak hakkını gerekli kılar”.

20. maddesi ise örgütlenme özgürlüğüne yer vermektedir:

"1. Herkesin silahsız ve saldırısız toplanma, dernek kurma ve derneğe katılma özgürlüğü vardır.

2. Hiç kimse bir derneğe girmeye zorlanamaz”.

BM Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi de bu kapsamda bir düzenleme getirmektedir. 19. maddesinde ifade özgürlüğünü güvence altına almaktadır. Buna göre;

"1. Herkesin, bir müdahale ile karşılaşmaksızın fikirlere sahip olma hakkı vardır.

2. Herkes ifade özgürlüğü hakkına sahiptir; bu hak bir kimsenin ülke hudutlarıyla sınırlanmaksızın sözlü, yazılı veya basılı veya sanatsal ürün şeklinde veya kendi tercih ettiği başka bir iletişim vasıtasıyla her türlü bilgi ve düşünceyi arama, edinme ve ulaştırma özgürlüğünü de içerir.

3. Bu maddenin ikinci fıkrasındaki haklar özel bir ödev ve sorumlulukla kullanılır. Bu nedenle bu hak, sadece hukuken öngörülen ve aşağıdaki sebeplerle gerekli olan sınırlamalara tabi tutulabilir:

a) Başkalarının haklarına ve itibarına saygı;

b) Ulusal güvenliği veya kamu düzenini veya sağlık ve ahlakı korumak”.

22. madde de örgütlenme özgürlüğünü güvence altına alır:

"1. Herkes başkalarıyla bir araya gelerek örgütlenme özgürlüğü hakkına sahiptir; bu hak, kendi menfaatlerini korumak için sendika kurma ve sendikaya katılma hakkını da içerir.

2. Bu hakkın kullanılmasına ulusal güvenliğin, kamu güvenliğinin, kamu düzeninin (ordre public), genel sağlık veya ahlakın, başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması amacıyla, hukuken öngörülmüş ve demokratik bir toplumda gerekli olan sınırlamaların dışında başka hiç bir sınırlama konamaz. Bu madde, silahlı kuvvetler ve polis teşkilatı mensuplarının bu hakkı kullanmaları üzerine hukuki kısıtlamalar konulmasını engellemez.

3. Bu madde, Uluslararası Çalışma Teşkilatının "Örgütlenme Özgürlüğü ve Teşkilatlanma Hakkının Korunması" ile ilgili 1948 tarihli Sözleşmesine Taraf Devletlere, bu Sözleşmede sağlanan güvencelere aykırı yasama tasarrufları yapmasına veya yasaları bu güvencelere aykırı tarzda uygulamasına yetki vermez”.

İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi 10. maddesinde ifade özgürlüğünü düzenlemiştir. Buna göre;

"1. Herkes görüşlerini açıklama ve anlatım özgürlüğüne sahiptir. Bu hak, kanaat özgürlüğü ile kamu otoritelerinin müdahalesi ve ülke sınırları söz konusu olmaksızın haber veya fikir almak ve vermek özgürlüğünü de içerir. Bu madde, devletlerin radyo, televizyon ve sinema işletmelerini bir izin rejimine bağlı tutmalarına engel değildir.

2. Kullanılması görev ve sorumluluk yükleyen bu özgürlükler, demokratik bir toplumda, zorunlu tedbirler niteliğinde olarak, ulusal güvenliğin, toprak bütünlüğünün veya kamu emniyetinin korunması, kamu düzeninin sağlanması ve suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın, başkalarının şöhret ve haklarının korunması, veya yargı gücünün otorite ve tarafsızlığının sağlanması için yasayla öngörülen bazı biçim koşullarına, sınırlamalara ve yaptırımlara bağlanabilir".

'Dernek Kurma ve Toplantı Özgürlüğü" başlığı altında da 11. maddesinde örgütlenme özgürlüğüne yönelik düzenleme getirmiştir:

"1. Herkes asayişini bozmayan toplantılar yapmak, demek kurmak, ayrıca çıkarlarını korumak için başkalarıyla birlikte sendikalar kurmak ve sendikalara katılmak haklarına sahiptir.

2. Bu hakların kullanılması, demokratik bir toplumda, zorunlu tedbirler niteliğinde olarak, ulusal güvenliğin, kamu emniyetinin korunması, kamu düzeninin sağlanması ve suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması amaçlarıyla ve ancak yasayla sınırlanabilir. Bu madde, bu hakların kullanılmasında silahlı kuvvetler, kolluk mensupları veya devletin idare mekanizmasında görevli olanlar hakkında meşru sınırlamalar konmasına engel değildir".

Gerek hukuk doktrini gerekse temel hak kategorileri içinde farklı özel anlamları olsa da Hükümler incelendiğinde de görülebileceği üzere ifade özgürlüğü örgütlenme hakkı ile birlikte değerlendirilmektedir. Bu hakkın etkin kullanımı, güvence altına alınmış düşünce ve ifade özgürlüğü ile mümkündür ve örgütlenme hakkı da kaçınılmaz bir şekilde bu özgürlüklerin kullanımına olanak sağlayan bir yapı arz etmek durumundadır.

A. Lambdaistanbul Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Travesti, Transseksüel Kadın ve Erkekler Arası Dayanışma Derneği Kapatılma Davası

Lambdaistanbul 30.06.2006 tarihinde dernek statüsünde kurulduktan sonra usule uygun olarak İstanbul Valiliği İl Dernekler Müdürlüğüne tüzüğünü sunmuştur. İstanbul Valiliğince "tüzüğün eksik görüldüğü" sonucuna varılmış ve eksikliklerin giderilmesi için kanunen öngörülen 30 günlük süre içerisinde valiliğe başvurulması şu yazı ile talep edilmiştir:

Tarih: 09/06/2006

Sayı: B.05.4VLK4340800-07/34-130/005

Konu: Noksan Görülen Tüzük

LAMBDAİSTANBUL LEZBİYEN, GEY, BİSEKSÜEL, TRAVESTİ, TRANSSEKSÜEL KADIN VE ERKEKLER ARASI DAYANIŞMA DERNEĞİ YÖNETİM KURULU BAŞKANLIĞINA

İlgi: İçişleri Bakanlığı Dernekler Daire Başkanlığı'nın 01.06.2006 tarihli ve 00835 sayılı yazısı

İdare merkezi Büyükdarmakapı Sok. No: 20/4 sayılı yerde olmak üzere kurulan derneğin tüzüğünün 5253 sayılı yasa hükümlerine göre yapılan inceleme neticesinde aşağıda belirtilen eksiklikler belirlenmiştir. "Lambdaistanbul Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Travesti, Transseksüel Kadın Ve Erkekler Arası Dayanışma Derneği"nin tüzüğünde yapılan incelemede:

Bilindiği üzere Türk Medeni Kanunu'nun 56. maddesinin 2. fıkrası, "Hukuka ve ahlaka aykırı dernek kurulamaz" hükmü;

Anayasa'nın 33üncü maddesinin 3üncü fıkrası; "Dernek kurma hürriyeti ancak, milli güvenlik, kamu düzeni, suç işlenmesinin önlenmesi, genel sağlık ve genel ahlak ile başkalarının hürriyetlerinin korunması sebepleriyle ve kanunla sınırlanabilir" hükmü;

Yine Anayasa'nın 41inci maddesi, "Aile, Türk toplumunun temelidir ve eşler arasında eşitliğe dayanır. Devlet, ailenin huzur ve refahı ile özellikle ananın ve çocukların korunması ve aile planlamasının öğretimi ile uygulanması sağlamak için gerekli tedbirleri alır, teşkilatı kurar." hükmünü,

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 11/2 maddesi, "Bu hakların kullanılması, demokratik bir toplumda, zorunlu tedbirler niteliğinde olarak, ulusal güvenliğinin, kamu emniyetinin korunması, kamu düzeninin sağlanması ve suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması amaçlarıyla ve ancak yasayla sınırlanabilir. Bu madde, bu hakların kullanılmasında silahlı kuvvetler, kolluk mensupları veya devletin idare mekanizmasında görevli olanlar hakkında meşru sınırlamalar konmasına engel değildir" hükmü, amirdir.

Bu kapsamda, söz konusu derneğin isminin ve tüzüğünün 2nci maddesinde belirtilen amaçlarının Türk Medeni Kanunu'nun 56ncı maddesine ve Anayasa'nın 41inci aykırılık teşkil ettiği, bu nedenle, Anayasa'nın 33/3 maddesi ile Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 11/2 maddesinde belirtilen dernek kurma özgürlüğünün kısıtlanabileceği durumların kapsamına girdiği

Ayrıca derneğin adında geçen "Lambda" kelimesinin Türkçe karşılığının dernek

isminde öncelikle belirtilmesi gerektiği, değerlendirilmektedir.

Bu nedenle, 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 60. maddesi gereğince 30 gün içerisinde belirtilen eksikliklerin giderilmesi, yeniden hazırlanacak tüzükten (3) adet getirilmesi, riayet edilmediği takdirde 4721 sayılı yasanın 60. maddesi gereği, dernek hakkında yasal işlem yapılacağını bilinmesini tebliğen rica ederim.

Bu tebligat gereğince "Lambda" kelimesinin Türkçe karşılığına tüzükte yer verilmiş ve tüzüğün yeni hali İstanbul Valiliği Dernekler Müdürlüğüne bildirmiştir. Ancak İstanbul Valiliği 18.07.2006 tarihinde isim ve amaç bölümünde değişiklik yapılmadığı ve bu isim ve amaçların hukuka ve ahlaka aykırı olduğu iddiasıyla Beyoğlu Savcılığı'na, derneğin feshi için suç duyurusunda bulunmuştur. Beyoğlu Cumhuriyet Başsavcılığı Basın Bürosunca yapılan soruşturma neticesinde 08.02.2007 tarihinde kovuşturmayaya yer olmadığına dair şu karar alınmıştır:

"İstanbul Valiliği İl Dernekler Müdürlüğü'nün 18/07/2006 ve 2006/ 21884 sayılı yazı ve ekleriyle;

İstanbul'da Beyoğlu ilçesinde kurulan ve yukarıda adı belirtilen derneğin adında ve tüzüğünün amaç bölümünde 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 56. maddesinde yer alan "Hukuka ve ahlaka aykırı dernek kurulamaz" hükmüne aykırılık bulunduğu tespit ile derneğin feshi için dava açılması talebinde bulunulduğu;

Yapılan incelemede; Derneklerin belli bir amacı gerçekleştirmek üzere, Yasada öngörülen belirli sayıdaki gerçek veya tüzel kişilerin gönüllü olarak biraraya gelmek sureti ile bilgi ve çalışmalarını sürekli olacak şekilde ve belli bir unvan altında birleştirdikleri ve tüzüğüne göre örgütlenmiş ve donatımlı bir kişiler topluluğu bulunduğu;

5253 Sayılı Dernekler Kanununda genel dilekçede belirtildiği üzere; Yasanın siyasi kriterlere ilişkin eksikliklerinin değerlendirilmesinde, katılım ortaklığı belgesi yıllık ilerleme raporları, A.İ.H.S. ve AİHM kararları, taraf olduğumuz Uluslararası İnsan Hakları Sözleşmeleri ile üye olduğumuz kuruluşlar tarafından geliştirilen demokratik düzenin temeli sayıldığı ve bu hususun Anayasa ve Yasalarda, uluslararası bilgi ve sözleşmelerde Ulusal ve Uluslararası güvenceye kavuşturduğu,

10/12/1948 tarihinde benimsenen BM İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinin 20. maddesinde "her şahıs saldırısız toplanma ve dernek kurma ve derneğe katılma serbestisine maliktir" maddesinin bulunduğu, AİHS'nin 11. maddesinde "herkes asayiş bozmayan toplantılar yapmak, dernek kurmak... haklarına sahiptir." hükmü ile dernek kurma ve toplantı özgürlüğü başlığı altında bu özgürlüğün koruma altına alındığı, bunlara ek olarak Medeni ve Siyasi Hakları İlişkin Uluslararası Sözleşmenin 22/1 maddesinde "Herkesin kendi çıkarlarını korumak için sendikalar kurmak ya da bunlara girme hakkı da dahil olmak üzere başkaları ile biraraya gelmek üzere dernek kurma hakkı vardır." hükmünün yer aldığı,

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin bir çok kararlarında dile getirildiği gibi A.İ.H.S'nin yaşayan ve dinamik bir belge olarak kabul edilmesi gerektiğinin açıkça belirlendiği, 1982 tarihli Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın da 2001 yılında 4079 sayılı kanunla yapılan Anayasa değişikliği ile Dernek kurma özgürlüğünü içeren 33. maddenin AİHS'nin 11. maddesine uyumlu hale getirildiği,

Gönüllü bir toplumsal kuruluş olan derneklerin, serbestçe varlık kazanma ve örgütlenme ilkeleri ile faaliyet güvencesi öğelerini kapsadığı ve dernek özgürlüğünün tüm bu öğelerin bir arada bulunması ile sağlandığı anlaşılmaktadır.

Türk Dil Kurumu sözlüğünde eşcinselliğin kendi cinsinden kişilerle cinsel ilişkide bulunan kimse olarak belirlendiği konunun bilimsel analizinde ise, Modern bilimsel kuramlardan

önce cinsel işlev bozukluklarının genel olarak ahlaki bozulmanın bir sonucu olduğu düşünülürken,

Ruh sağlığı uzmanlar arasında yaygın olarak kabul gören, Amerikan psikiyatri birliği tarafından yayınlanan resmi tanı sistemi olan kısaca DSM 4 olarak adlandırılan ve ruhsal bozuklukların tanısallık ve istatistiksel elkitabında "eşcinselliğin başlı başına bir bozukluk olarak ele alınmadığı" kişinin cinsel yönelimi ile ilgili sürekli ve belirgin stres yaşaması şeklinde bir alt grup olarak yer aldığı ve eşcinselliği spesifik bir tanı olarak yer vermediği,

Sözlüklerde lezbiyen kelimesinin Fransızca kökenli bir kelime olup eşcinsel olarak, Gay kelimesinin ise İngiliz kökenli bir sıfat olarak edilgin erkek eşcinsel olarak belirtildiği ve bu kelimelerin günlük hayatta ve bilimsel tartışmalarda anlamına uygun ve rahatça kullanıldığı bilinmektedir.

Ahlak kavramının irdelenmesinde ise insan topluluklarının zamanla benimsenen fertlerin birbirleriyle aile, toplum, devlet ve bütün insanlarla ilişkilerini düzenleyen kurallar ve ilkeler ve inançlar bütünü olduğu ve iyi-kötü bağlamında olumlu kabul edilen davranışların toplamının ahlak olarak adlandırıldığı, ahlakın temel amacının toplumsal yaşamda düzeni sağlamak, bireyler arası ilişkilerin kurallara bağlı olduğu, toplumlara göre değişen izafilik (görecelilik) kavramı içeren yeni TCK yapılandırılmasında "Cinsel yönelim ayrımcılığının" tartışıldığı bir dönemde, eşcinsel olmanın tartışıldığı bir dönemde ahlaksızlık olmak anlamına gelmediği bir gerçektir.

Öte yandan cinsel uyumsuzluk ve kişinin cinsel yönelimi ile ilgili sürekli gerilim olarak kabul edilen eşcinselliğin TCK ve özel kanunlarda suç sayılmadığı bir gerçektir.

4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 56. maddesi uyarınca adı ve amaç bölümünde "Hukuka aykırı dernek kurulamaz" hükmünün ihlal edildiği hususunda feshi talep edilen derneğin yukarıda yapılan belirlemeler ışığında A.İ.H.S'nin 11. maddesi, Türkiye'nin taraf olarak imzaladığı ve 21 Temmuz 2003 tarihinde yayınlanan Medeni ve Siyasal Haklar sözleşmesinin 22. maddesi hükümleri de gözönüne alınarak derneğin feshi konusunda dava açılmasına gerek olmadığına kararın bir örneğinin İstanbul Valiliği İl Dernekler Müdürlüğüne tebliğine, 15. gün içinde İstanbul Nöbetçi Ağır ceza mahkemesinde itirazda muhtariyetlerine ve kararın bir örneğinin ifadesi alınan dernek kurucularına tebliğine karar verildi".

Ancak İstanbul Valiliği bu karara itiraz etmiş ve İstanbul 5. Ağır Ceza Mahkemesince "Lambdaistanbul'un adında geçen lezbiyen, gey, biseksüel, travesti, transseksüel kelimelerinin ve derneğin amacının "Genel ahlaka ve Türk aile değerlerine aykırı olduğu" ve "tüzükteki eylemlerin yaygınlık kazanması halinde örgütlenmenin kamu düzenini ve genel ahlaki ihlal edici olup olmadığının irdelenerek hâkim tarafından belirlenmesi gerekmektedir" denilmek suretiyle itiraz kabul edilmiş ve kararın gerekçesinde özel olarak şu ifadeler yer verilmiştir: "hiçbir özgürlüğün sınırsız olamayacağı, özgürlüklerin kamu düzeni, genel ahlak anlayışı, ailemizin ve çocukların korunması, özellikle başkalarının özgürlüklerinin korunması bakımından sınırlandırılabilirliği, bu gibi değer yargılarının ülkeden ülkeye değişmekte bulunduğu, başka ülkede bulunan her şeyin ülkemiz açısından da kesinlikle doğru olduğu sonucuna varılamayacağı gibi, ülkemizdeki somut olaylarda yapılan müdahalelerin ulusal yaşamıza ve uluslararası sözleşmelere aykırılık teşkil edip etmeyeceğine ilişkin hukuki nitelendirmeyi hâkimin yapmasının daha uygun olacağı kanaatine varılmıştır". Bunun üzerine kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar kaldırılıp yetkili ve görevli mahkeme olan Beyoğlu 3. Asliye hukuk Mahkemesinde derneğin feshi için dava açılmıştır.

2007/190 esas numarası ile görülmeye başlanan davanın ilk duruşması 19 Temmuz 2007 tarihinde yapılmıştır. Lambdaistanbul Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Travesti, Transseksüel Kadın ve Erkekler Arası Dayanışma Derneği'nin vekillerince dosyaya şu cevap dilekçesi sunulmuştur:

"Dava örgütlenme özgürlüğüne ve eşitlik ilkesine aykırıdır. Ayrımcılık yaratmaktadır. Azınlık haklarına aykırıdır. İfade özgürlüğüne aykırıdır. Özel Hayatın dokunulmazlığı hakkına aykırıdır. Aynı zamanda davanın açılması hukuka aykırıdır.

Dernek Tüzüğünde yer alan hangi kavram yada cümle yada bent yada paragraf ve neden dolayı hukuka veya ahlaka aykırıdır anlaşılır ve açık bir şekilde belirtilmemiştir. Ancak anladığımız kadarıyla, Dernek İsminde ve Tüzükte geçen; LEZBİYEN, GEY, BİSEKSÜEL, TRAVESTİ, TRANSSEKSÜEL kavramlarından ötürü bu dava ikame olunmuştur. Bu kavramlar CİNSEL YÖNELİM ve CİNSİYET KİMLİĞİ'ni ifade eden evrensel kavramlardır. Literatürde yerleşik, kabul görmüş, benimsenmiş ve her türlü resmi yazışmada kullanılan kavramlardır. Cinsellik konusundaki farklı farklı durumları ifade eden isimlerdir. Bu kavramların ahlaka aykırı olduğunu iddia etmek olanaksızdır. Bu durumları ifade eden başkaca kavram yada isim de yoktur. **Bu isimleri kullanamazsınız demek sizi var saymıyoruz, örgütlenemezsiniz demektir.**

Dava insanların bir kısmına örgütlenme hakkını yasaklamak, dayanışmayı engellemek amacıyla açılmıştır. Örgütlenme özgürlüğü ayırım gözetmeksizin bütün insanlar için gerek Ulusal gerek Uluslararası ve gerekse de Ulusalüstü yasa ve sözleşmelerde düzenlenmiş ve güvenceye bağlanmıştır. Müvekkil derneğin kurulması Ulusal yasalarımıza uygundur. Bunu yasaklayan bir düzenleme de bulunmamaktadır. Hiçbir yorumla müvekkil derneğin hukuka aykırılığı iddia edilemez. Velew ki İdarenin hukuka aykırı bakış açısıyla bakılır, dava kabul görürse Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin Türkiye'yi mahkum edeceği tartışmasızdır. Davaya konu iddialar Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin, Giriş Kısımına, 6.maddesinde düzenlenen 'adil yargılanma hakkına', 8.maddede düzenlenen; 'özel hayatın korunması hakkına', 9.maddede düzenlenen; 'düşünce ve vicdan özgürlüğüne', 10.maddede düzenlenen; 'ifade özgürlüğüne', 11.maddede düzenlenen; 'DERNEK KURMA ÖZGÜRLÜĞÜ'ne, 14.maddede düzenlenen; 'AYRIMCILIK YASAĞI'na, 18.maddede düzenlenen; 'HAKLARIN KISITLANMASININ SINIRI' hükmüne açıkça aykırıdır. Bu nedenlerle davanın derhal reddine karar verilmesini arz ederiz.

Mahkemeye yardımcı olmak bakımından yukarıda özet olarak yazdığımız konuları açıklamak ve davaya konu iddiaların dayanağı olduğunu düşündüğümüz kavramlara kısaca açıklık getirmek isteriz. Şöyle ki;

I_ a)Örgütlenme hakkı kişinin içinde yaşadığı topluma ve toplumsal yaşama katılımını sağlayan en önemli kanallardan birisidir. Bu sayede tek başlarına seslerini gerektiği gibi duyuramayan bireyler toplanarak bir baskı grubu oluşturur ve kendi çıkarlarını doğrudan ilgilendiren konularda taleplerini etkili bir şekilde ortaya koyarlar.

b)Demokrasinin en önemli özelliklerinden birisi çoğulculuktur ve demokratik ülkelerde her çıkar grubu sesini duyurabilmek için **örgütlenme hakkına** sahiptir. Gönüllü bir toplumsal kuruluş olan dernekler serbestçe varlık kazanma ve örgütlenme ilkeleri ile faaliyette bulunurlar. **Örgütlenme** özgürlüğü en azından, kişilerin diğerleriyle birlikte bir araya gelebilmesi hakkıdır. Bu özgürlük, insan hakları ile temel hakların en önemlilerinden birisidir ve düşünceyi açıklama özgürlüğünün bir başka ortaya çıkış biçimi olarak, demokratik, çağdaş bir toplumun vazgeçilmez öğelerindedir. Bu özgürlük yoluyla, kişilerin siyasi, dini, kültürel, ekonomik ya da sosyal amaçlarla bir araya gelmeleri sağlanır. Bireylerin tek başlarına topluma duyuramayacakları fikirleri bu yolla diğer kişilere iletilir, dağınık ve farklı olan görüşler belirginleşir ve açıklık kazanırlar.

c)Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 11. maddesine göre;

1-Herkes asayışı bozmayan toplantılar yapmak, demek kurmak, ayrıca çıkarlarını korumak için başkalarıyla birlikte sendikalar kurmak ve sendikalara katılmak haklarına sahiptir.

2-Bu hakların kullanılması, demokratik bir toplumda, **zorunlu tedbirler** niteliğinde olarak, ulusal güvenliğin, kamu emniyetinin korunması, kamu düzeninin sağlanması ve suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması amaçlarıyla ve **ancak yasayla sınırlanabilir**. Bu madde, bu hakların kullanılmasında silahlı kuvvetler, kolluk mensupları veya devletin idare mekanizmasında görevli olanlar hakkında meşru sınırlamalar konmasına engel değildir.

AİHS.madde 11/2. fıkranın 1. cümlesi gereğince örgütlenme özgürlüğüne müdahale edilebilmesi için, müdahalenin kanunla öngörülmesi, sayılan meşru amaçlardan birine dayanılarak yapılması ve demokratik toplum düzeninin gereklerine uyulması gereklidir.

Bu kriterlerden birisine uyulmaması örgütlenme özgürlüğünün ihlali sonucunu doğuracaktır.

Strasburg organlarının derneklere ilişkin kararlarını birlikte değerlendirdiğimizde, demokratik ilkelerin reddedilmemesi ve şiddete başvurulmaması şartıyla, genel olarak derneklerin gerek tüzel kişilik kazandıkları aşamada gerekse faaliyette buldukları aşamada engellenmemeleri gerektiği sonucuna ulaşmaktayız. Devletler müdahalede bulunmadan önce, en azından derneklerin faaliyet göstermelerini ve faaliyetlerinin sonuçlarını beklenmelidirler.

d) Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, örgütlenme özgürlüğü yanında Sözleşmenin 14 maddesinde de **Ayrımcılık yasağı** içermektedir. Madde metni şöyledir: Bu Sözleşmede tanınan hak ve özgürlüklerden yararlanma, cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasal veya diğer kanaatler, ulusal veya sosyal köken, ulusal bir azınlığa mensupluk, servet, doğum veya herhangi başka bir durum bakımından hiçbir ayrımcılık yapılmadan sağlanır, denilmektedir.

e) Türkiye'nin taraf olarak imzaladığı 21 Temmuz 2003 tarihli resmi gazetede yayınlanarak yürürlüğe giren "Medeni ve Siyasal Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme"nin 22. maddesi hükümleri de örgütlenme hakkını düzenlemektedir. Buna göre **1)** Herkes başkalarıyla bir araya gelerek örgütlenme özgürlüğü hakkına sahiptir; bu hak, kendi menfaatlerini korumak için sendika kurma ve sendikaya katılma hakkını da içerir. **2)** Bu hakkın kullanılmasına ulusal güvenliğin, kamu güvenliğinin, kamu düzeninin (ordre public), genel sağlık veya ahlakın, başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması amacıyla, hukuken öngörülmüş ve demokratik bir toplumda gerekli olan sınırlamaların dışında başka hiç bir sınırlama konamaz.

f) 5253 Sayılı Dernekler Kanununda genel gerekçede belirtildiği üzere; yasanın siyasi kriterlere ilişkin eksikliklerin değerlendirilmesinde, katılım ortaklığı belgesi, yıllık ilerleme raporları, A.İ.H.S. ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararları, taraf olduğumuz Uluslararası İnsan Hakları Sözleşmeleri ile üye olduğumuz kuruluşlar tarafından geliştirilen normlar ve Avrupa Birliği Komisyonu raporları dikkate alınarak hazırlandığı ve yeni yasanın temel felsefesinin derneğin özeline girmemek, resmi mercilerin veya kamuoyunun gözetiminden uzak serbestçe etkinlikte bulunmasını sağlamak olup, devletin derneklere karşı baskıcı değil kollayıcı tavrını göstermesi usulüne göre kurulan derneklerin önünü açması gerekmektedir.

II_a) Lambdaİstanbul Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Travesti, Transseksüel Kadın ve Erkekler Arası Dayanışma Derneği (daha sonra Lambdaİstanbul LGBTT Dayanışma Derneği diye anılacak), Büyükparmak Sokak No:24/4 Beyoğlu adresinde kurulmuş ve faaliyetlerine devam etmektedir. Dernek tüzüğüne İl Dernekler Müdürlüğüne teslimi ve Alındı Belgesi ile de yasallaşmıştır. Ancak İl Dernekler Müdürlüğü ilgili Dernek tüzüğünü inceledikten sonra tüzük ile ilgili öznel bir yaklaşımla noksanlıklar var olduğunu iddia etmiş ve bunun düzeltilmesi amacıyla da 17626 sayı ve 09.06.2005 tarihli yazı ile Dernek Yönetim Kurulu Başkanlığına bildirilmiştir.

İl Dernekler Müdürlüğüne, dernek tüzüğünde noksan olduğunu iddia ettiği hususlar;

- 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 56. maddesinin 2. fıkrasına göre **HUKUKA VE AHLAKA aykırı dernek kurulamayacağı;**

- Anayasa'nın 41. maddesindeki (Değişik: 3.10.2001-4709/17 md.) **Aile, Türk toplumunun temelidir ve eşler arasında eşitliğe dayanır.** Devlet, ailenin huzur ve refahı ile özellikle ananın ve çocukların korunması ve aile planlamasının öğretimi ile uygulanmasını sağlamak için gerekli tedbirleri alır, teşkilâtı kurar.

4721 sayılı yasanın ilgili hükmünün aradığı hukuka ve ahlaka aykırılığı ifade eden bir hükmün dernek tüzüğünde varolması gereklidir. Oysa dernek tüzüğünde bu iddiaya neden olabilecek bir hüküm söz konusu değildir. Gerek Anayasada gerek uluslararası sözleşmelerde ve yasalarımızda AHLAKA AYKIRILIĞI açıkça tanımlayabilecek bir unsur yoktur. Ancak bir olguyu tanımlamak için kullanılan kavramlar için ahlaka aykırılık demek; vahim, anlaşılmaz, dargörüşlülük, bilimsellikten uzak bir algılama demektir. Cahil bir yurttaş nazarında böyle bir dava açılması, bu grup insanlara karşı bir saldırı ve hoşgörüsüzlük doğurmaktadır. Kamu görevlileri dahi, eşcinsellere, travestiler ve transseksüel'lere ayrımcı bir bakış açısıyla yaklaşmakta ve aşağılamaktadır. Bu itibarla

da bu eğreti durumla mücadele bakımından böyle bir derneğin ne kadar da elzem olduğu bir kez daha anlaşılmıştır.

b)Varoluş üzerinden bir tanımlama ahlaka, hukuka aykırı olamaz. Ahlak, toplumun genel geçer değerleri değil, akıl ve bilim süzgecinden geçmiş tartışmasız bir şekilde kabul görmüş, üzerinde uzlaşmış değerlerdir. Yoksa cahil birinin bakış açısıyla, ahlak kurallarını belirleyemeyiz. Eşcinseller arası dayanışmayı sağlamak üzere çalışmalar yapan Lambdaistanbul LGBTT Dayanışma Derneği, Medeni Kanunu'ndaki 'HUKUKA VE AHLAKA AYKIRI DERNEK KURULAMAZ" ve Anayasa'nın 41.maddesindeki ibareler gerekçe gösterilerek engellenmeye çalışılıyor. Aile kurumunu sarsabilecek durumların ne olduğundan bahsedilmesi elzem iken bununla ilgili sadece madde metninin yazılması İl Dernekler Müdürlüğü'nün, Lambdaistanbul LGBTT Dayanışma Derneği'ni kapatılmasını talep etmesi kötüniyetli olduğunun ispatıdır. İl Dernekler Müdürlüğü, tamamen kendi önyargıları ile hareket etmiş Ulusal ve Uluslararası mevzuatı görmezlikten gelmiştir.

c)Bu engellemelerin yasal dayanağı yoktur, kanunun açıkça sınırlandırmadığı her alanda örgütlenme özgürlüğü esastır. Bu örgütlenme özgürlüğü gerek Anayasa gerekse uluslararası bağlayıcı mevzuat ile koruma altına alınmıştır. Bununla birlikte **Türkiye'nin çeşitli illerinde resmi olarak kurulmuş ve faaliyetini resmi olarak sürdüren eşcinsel dernekleri mevcuttur.** İstanbul İl Dernekler Müdürlüğü bu kadar hassas iken Ankara ve Bursa İl Dernekler Müdürlükleri görevlerini ihmal mi etmişler sorusunu sormak gerek? Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, Bursa Cumhuriyet Başsavcılığı ile Beyoğlu Cumhuriyet Başsavcılıklarının kovuşturmaya yer olmadığına dair verdikleri kararlara rağmen İstanbul İl Dernekler Müdürlüğü örgütlenme hakkına engel olabilmektedir.

Diğer illerde yasal olarak faaliyette bulunan eşcinsel dernekler var iken, Lambdaİstanbul LGBTT Dayanışma Derneği'nin yasal engelleme ile karşılaşması Anayasada düzenlenen **eşitlik ilkesine** de aykırıdır. Anayasa'nın 10. maddesi: Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasî düşünce, felsefî inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. (Ek: 7.5.2004-5170/1 md.) Devlet, bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlüdür.

III_ Lambdaistanbul LGBTT Dayanışma Derneği tüzüğü'nün 2. maddesinde belirtilen amaçlarına kısaca göz atalım ve HUKUKA VE AHLAKA AYRILIĞIN varoluşunu (OLUP OLMADIĞINI) irdeleyelim:

Madde 2 - Derneğin Amacı: a) Lambdaİstanbul LGBTT Dayanışma Derneği'nin amacı, Lezbiyen, gey, biseksüel, travesti, transseksüel kadın ve erkeklerin özgürlükçü değerleri benimsemelerine, varoluşlarını gerçekleştirme ve kendilerini yetiştirerek toplumsal barış, huzur ve refahın gelişmesine bireysel, toplumsal, kültürel hayat ve davranışlarıyla katkıda bulunabilmelerine destek olmaktır... hayatın her alanında cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği ayrımcılığına karşı mücadele edebilmesi yönünde yardımcı olacak kültür, eğitim, sanat, spor faaliyetlerini ve buna benzer diğer faaliyetleri bilfiil yürütür veya bu çerçevede yürütenlere madden ve manen destek sağlamaya çalışır, hayata sorgulayıcı, girişimci ve üretici olarak hazırlamak; bilim, sanat, kültür ve uygarlık değerlerinden yararlanacak demokratik yaklaşımların oluşturulmasına katkıda bulunmak.

b) Lezbiyen, gey, biseksüel, travesti, transseksüel kadın ve erkekleri, sosyal, kültürel, ekonomik, politik ve benzeri alanlarda toplumun üretken insanları ve gücü haline. **c)** Lezbiyen, gey, biseksüel, travesti ve transseksüel kadın ve erkeklerin profesyonel ve toplumsal yaşama daha etkin, yönlendirici ve sorumlu katılımını sağlamak. **d)** Topluma eşcinsel ve biseksüelliğin, heteroseksüellik gibi bir cinsel yönelim olduğu; travesti ve transseksüelliğin cinsiyet kimliği olduğu, ahlaksızlık, hastalık, suç, v.s. olmadığından hareketle, eşcinsellik, biseksüellik, travestilik ve transseksüelliğe dair aydınlatıcı, eğitici, faaliyetlerde bulunmak... **j)** Türkiye'nin dünyaya entegrasyonunun önemli adımlarından biri olan Türkiye-Avrupa Birliği ilişkileri sürecine katkıda bulunmak; ... **u)** Çalışma hayatında yasaların, cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği ayrımcılığını kapsayacak şekilde yeniden düzenlenmesini ve uygulanmasını takip etmek ve bu tür ayrımcı uygulamaları rapor etmek... **y)** Kültürler arası diyalogun arttırılmasına, karşılıklı anlayış ve hoşgörünün geliştirilmesine katkıda bulunmak.

Ahlak kavramının irdelenmesinde ise, insan topluluklarınca zamanla benimsenen,

fertlerin birbirleriyle, aile, toplum, devlet ve bütün insanlarla ilişkilerini düzenleyen kurallar, ilkeler ve inançlar bütünü olduğu. İyi-kötü bağlamında olumlu kabul edilen davranışların toplamının ahlak olarak adlandırıldığı. Ahlakın temel amacının toplumsal yaşamda düzeni sağlamak, bireyler arası ilişkileri kurallara bağlamak olduğu. Toplumlar göre değişen, izafilik kavramı içeren ve Yeni Türk Ceza Yasasının yapılandırılmasında "cinsel yönelim ayrımcılığının" tartışıldığı bir dönemde, eşcinsel olmanın ahlaksız olmak anlamına gelmediği, gerçek olması gerekenin tüm ahlak bilimleri ile uğraşanların ortak birleştikleri nokta olan "insan iradesinin hür olması" gerektiğidir. Yeni Türk Ceza Yasası tasarısı alt komisyonda (bürokrat,biliminsanlarının ve öğretim görevlilerinin var olduğu komisyon) iken "cinsel yönelim" ibaresi varken,tasarısının üst komisyona (siyasi muhafazakarların var olduğu komisyon) gelmesi ile cinsel yönelim ibaresi tasarıdan kaldırılmıştır. Yukarıda izah edilen amaçlarla kurulan **Lambdaİstanbul LGBTT Dayanışma Derneği'nin tüzüğünde nesnel veya öznel anlamda hukuka veya ahlaka aykırı bir düzenlemenin olmadığı apaçık ortadadır.**

IV_ İ Dernekler Müdürlüğünün, dernek tüzüğünde noksan olduğunu iddia ettiği bir diğer husus ise Dernekler Kanunu'nun 31. maddesidir, buna göre: Dernekler, defterlerinde ve kayıtlarında ve Türkiye Cumhuriyetinin resmi kurumlarıyla yazışmalarında Türkçe kullanırlar. Lambdaİstanbul LGBTT Dayanışma Derneği'nin adında ve tüzüğünde geçen, Türkçe olmadığına kanaat getirilen kelimeler şu anlamlara tekabül etmektedirler.

Eşcinsel: Kendi cinsinden olanlara duygusal, erotik ve cinsel yönelim içinde bulunan kadın veya erkek anlamına gelmektedir. Eşcinsel terimi, hem kadın eşcinseller hem de erkek eşcinseller için kullanılmakla birlikte günlük hayatta daha çok, erkek eşcinselleri anlatır.

Eşcinsellik: Eşcinsellik, psikiyatrik tanı sistemlerinde önceleri kişilik bozukluğu, cinsel bozukluk, cinsel yönelim karmaşası olarak kabul edilirdi. Ancak 1973'de APA (Amerikan Psikiyatri Birliği) ve 1990'da WHO (Dünya Sağlık Örgütü) kararı ile psikiyatrik tanı sınıflamalarından tamamen çıkarıldı.

Öte yandan uluslararası cinsel azınlık dayanışması da söz konusudur. 1978'de kurulan, Uluslararası Lezbiyen ve Gey Birliği (ILGA)'ne üye beş kitadan, 90 ülkeden toplam 400 grup var. Cinsel yönelim ayrımcılığı, 1991'den beri, Uluslar arası Af Örgütü'nün tüzüğünde yer alıyor. Dünya Cinsel Sağlık Birliği (WAS)'nin 1999 Cinsel Haklar Bildirgesinde cinsel ayrımcılıktan uzak olmak, temel insan haklarından biri kabul edilir. Konuyu spesifik olarak ele alan ilk uluslar arası insan hakları belgesi olan Avrupa Birliği temel haklar şartı, cinsel yönelime bağlı ayrımcılığı yasaklar. Ancak cinsel yöneliminden dolayı ayrımcılığa uğramaya karşı çok az ülkede yasal koruma var. (Cinsel yönelim nedeniyle ayrımcılığa uğramamanın anayasal hak olduğu ilk ülke 1994 Güney Afrika.)

Lambda (Yunanca L Harfi) : - New York Gey Aktivist Birliği tarafından 1970 yılında gey özgürleşmesinin simgesi olarak tasarlandı. 1974 yılında Edinburg (İskoçya)daki Gey Hakları Kurultayında, gey özgürleşmesinin uluslararası simgesi olarak benimsendi. Kimi kaynaklara göre bu simge işbirliğini (synergie) ifade ettiği için seçildi. Sinerji, bütünü kendisini oluşturan bağımsız parçalardan büyük olduğu anlayışıdır. Başka bir kaynak, bu simgenin Liberation (özgürleşme) sözcüğünün ilk harfi olduğu için seçildiğini belirtir.

- "Özgürleşme/Liberation" kelimesinin baş harfidir.

- Bir Yunan kolonisi olan (I)Spartalılar tarafından "birlik, beraberlik" sembolü olarak tanımlanmıştır.

- Romalılar "Cehaletin karanlığı içerisinde parıldayan bilginin ışığı" anlamında bir simge olarak kullanmışlardır.

- Fizik ve kimya bilimlerinde enerjiyi simgeleyen bu işaret gey&lezbiyen hareket için de enerji kaynağı olmuştur.

- Ortak bir amaç etrafında hep birlikte çalışılarak ortaya çıkarılan sinerjinin de sembolüdür.

Büyük Larousse'da:

- Yunan alfabesinin on birinci harfi (Ι) lamedh denilen Fenike göstergesinden türemiş lambda, "l" ile eşdeğerli bir akıcıyı belirtir.

- Antropoloji; Kafatası tepe kısmının ortay çizgisinde iki parietal kemikle art kafa kemiğinin birleştikleri yerde bulunan antropometrik nirengi noktası
- Biyokim. lambda zinciri, immunoglobulinlerin iki hafif zincir tipinden biri
- Bocbil. zararlı tırtılı çoğunlukla üçgöl, ısırğan, vb. bitkilerde yaşayan kelebek
- Çekird. fiz. lambda, radyoaktif değişmezi belirtir.
- Dalga ve titr. lambda dalga boyunu belirtir
- Fiz. lambda noktası, sıvı helyum-4'un özgül ısısını, sıcaklığa bağlı olarak gösteren eğrinin, sivri bir maksimum gösterdiği sıcaklık.
- Termodin. lambda ısı iletkenliği gösterir.

Tanımları ile yer alan bu simge LGBTT hakları savunuculuğu yapan müvekkil dernek tarafından da kullanılmaktadır.

Gey : Bu terim, eşcinsel kurtuluş hareketiyle birlikte ortaya çıkmıştır. Başlangıçta hem kadın hem erkek eşcinselleri kapsayan bir kelime olmakla beraber, günümüzde sadece erkek eşcinseller kendileri için kullanılmaktadır. Bu süreçte, "homoseksüellikten politik bir kopuş olarak tanımlanmıştır. "Homoseksüel" kelimesi, tıp tarafından tanımlanmış olduğu halde, "gey" kelimesi, aynı cinsten insanların birbirlerine karşı duygusal, erotik, cinsel yönelimleriyle yarattıkları hayat tarzını tanımlamak için, eşcinsel bireyler tarafından ortaya konmuştur. Bu kelimenin, Türkçe'ye, İngilizce'den olduğu gibi alınması 80'lere rastlar.

Lezbiyen : Eşcinsel kadın şair Sappho'nun yaşadığı Lesbos (Midilli) adasının isminden türetilmiş bir terim olup, duygusal, cinsel, erotik yönelimleri kendi cinsinden bireylere karşı olan kadınları tanımlamak için kullanılmaktadır.

Transseksüel : Hem erkek hem de kadın için geçerli. Yani kişi erkek olduğu halde kadın olmayı isteyebilir, kadın olduğu halde erkek olmayı isteyebilir. Ancak transseksüel, daha çok ruhsal eğilimler için belirleyici bir kelime. Kişinin davranışlarından çok iç dünyasında kendisini karşı cinsten biri gibi görmesi, hissetmesi. Bu yüzden transseksüelleri dış görünüşlerinden belirlemek söz konusu değil. Çünkü kendilerini karşı cinsten hissettiklerini dış görünüşlerine her zaman yansıtmazlar.

Travesti : Daha çok dış görünüşle ve davranışlarıyla karşı cinse ait olma isteğini hissettirir. Halk arasında travesti dendiğinde daha çok kadın kılığındaki erkekler akla gelse de travesti kelimesi aslında hem erkek hem de kadın için geçerli. Travestiler, karşı cinsin eşyalarını kullanmaktan, karşı cinsin giydiği kıyafetleri giymekten, ait olmak istediği cinsin davranışını sergilemekten zevk alan kimseler. Yani bir travestiyi dış görünüşü ve davranışlarından tanımak mümkündür. Halk arasında ameliyatla kadın olmamış, yalnızca dış görünümü ve davranışlarıyla kadın kimliğine bürünenleri; transseksüel de giyim ve davranışlardan öte ameliyatla kadın olanları belirlemek için kullanılan yerleşik kelimeler olmasına rağmen aslında ameliyat olmuş ya da olmamış kadın veya erkek için böyle bir ayrıma gidilecek bir kelime yok.

Ayrıca, "Türk Dil Kurumu ve özel sözlüklerde Lezbiyen kelimesinin Fransızca kökenli "lesbien" eşcinsel olarak, gey kelimesinin İngilizce kökenli sıfat olarak, edilgin erkek eşcinsel olarak belirtildiği ve bu kelimelerin günlük hayatta ve bilimsel tartışmalarda anlamına uygun ve rahatça kullanıldığına dair" Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Kaos Gey ve Lezbiyen Kültürel Araştırmalar ve Dayanışma Derneği'nin kapatılması talebine karşılık dava açılmasına yer olmadığına dair kararında geçmektedir.

Yukarıda izah ettiğimiz durumlar haricinde Beyoğlu Cumhuriyet Savcılığı'nın Derneğin Feshi Konusunda Dava Açılmasına Yer Olmadığına dair kararına istinaden İstanbul Valiliği İl Dernekler Müdürlüğü karara itiraz etmiştir. Bu itiraz neticesinde de İstanbul 5. Ağır Ceza Mahkemesi itirazı kabul ederek takipsizlik kararını kaldırmış ve davanın açılmasına karar vermiştir. İstanbul 5. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığı 2007/556 D.İŞ sayılı

kararında ulusal yasalar ve uluslararası yasa ve sözleşmelerden alıntılar yapmış ancak bu mevzuatı çok dar yorumlayarak ve kimi noktalarda hakaret ederek görüş belirtmiştir. İtirazın kaldırılması kararının 11 sayfasında yer alan 6 ve 7 deki dipnotlardaki ibne ve sevici kelimelerinin Türk Dil Kurumu sözlüğünde yer alan karşılıklarıyla hiçbir bağlantısı yoktur.

Ahlakçı bir zihniyetle yazılan itirazın kaldırılması kararı gerek ülkemizdeki gerekse yabancı ülkelerdeki toplumsal ve kültürel gelişmelere yabancıdır. Kimi Avrupa Birliği ülkelerinde ve Amerika Birleşik Devletlerinin kimi eyaletlerinde eşcinsel evlilikler ve bu evliliklere bağlı olarak evlat edinme, miras, nafaka ile ilgili yasal düzenlemeler bulunmaktadır. İstanbul 5. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığı'nın, itirazın kaldırılması kararındaki 1 nolu dip notunda Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin Fransa Davası (25 Mart 1992 tarihli karar, A No:232-C.AHİM) kararında, bir transseksüelin ismini ve cinsiyet biçimini yansıtabilecek biçimde resmi evrakların değiştirilmesinde izin verilmemesi ile ilgili konuların 8. maddenin ihlali olarak değerlendirmiş ve transseksüelin lehinde, üye devlet aleyhinde sonuçlanmıştır. Ağır Ceza Hakiminin kararda ifade ettiği AİHM kararı verdiği kararlar da çelişmektedir. Türk Medeni Kanunu 41. maddesinde de cinsiyet değişikliğinin ne koşullarda gerçekleşebileceğini anlatmaktadır. Ancak mahkeme kararı ile gerçekleşebilecek cinsiyet değişikliği kararında yer alıp; karar veren Hakim, cerrahi ve psikolojik destek sağlayan Tabip-psikiyatr ile cinsiyet değiştiren kişi, hukuka ve ahlaka aykırı mı davranmış oluyor? Yasal yollardan cinsiyet değiştiren transseksüellerin örgütlenme özgürlüğü neden hukuku ve ahlaka aykırılık teşkil etsin?

İstanbul 5. Ağır Ceza Hakiminin, itirazın kaldırılması kararının 11 sayfasında yer alan gey ve lezbiyen kelimelerinin sözlük anlamları ve tüzükteki eylemlerin yaygınlık kazanması halinde örgütlenmenin kamu düzenini ve genel ahlakı ihlal edici bir durumun varabileceği endişesini neden taşıdığı veya bu endişesini neye dayandığını anlamamaktayız. Eşcinsellik bulaşıcı bir hastalık olmadığı gibi zamanla da kazanılan bir alışkanlık değildir. Eşcinsel olmak ile başkasını/başkalarını eşcinselleştirmenin yolu-yöntemi var mıdır? Cinsellikle ilgili üç temel kavram, bedensel cinsiyet, cinsel kimlik ve cinsel yönelim, kişilerin istemli olarak seçtikleri değil, karşı karşıya kaldıkları durumlardır. Hiçbirimiz kadın ya da erkek olarak doğmayı seçemeyeceğimiz gibi, cinsel yönelimimizi de seçemeyiz. Eşcinsel yönelim, keyfi, ahlaki veya istemli bir seçim değildir, aynen heteroseksüel yönelim gibi bir durumdur. İstanbul 5. Ağır Ceza Hakiminin korkularını yersiz bulmaktayız. Çünkü Eşcinsellik bir fikir değildir, bir fikir değildir ki başkası/başkalarını etki altına alabilesin.

Genel olarak homofobinin yaygın olduğu toplumlarda, bireyler açısından da içselleştirilmiş homofobi, kaygılar yaratmaya adaydır. Bireylerin eşcinsel olduklarını fark etme ve kabullenme sürecinde, bu kaygılarıyla baş edebilmeleri için profesyonel yardım kadar, belki daha da çok kendileriyle benzer sorunları yaşayan kişilerle tanışmaya, dayanışmaya gereksinimleri olur. Eşcinsel sivil toplum kuruluşları ile dernekler genel olarak toplumdaki homofobinin azaltılmasına katkıda bulunduğu gibi, özel olarak da eşcinsel bireylerin dayanışma gereksinimine yanıt oluşturmaktadır".

Dava usulen eksikliklerin giderilmesi gerekçesiyle 18 Ekim 2007 tarihine ertelenmiş ve ikinci duruşmada Prof. Turgut Tarhanlı ve Doç. Dr. Yeşim M. Atamer tarafından hazırlanmış olan bilirkişi raporu dosyaya sunulmuştur. Raporun sonuç kısmı şu şekilde kaleme alınmıştır:

"*Lambdaistanbul Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Travesti, Transseksüel Kadın ve Erkekler arası Dayanışma Derneği'nin, gerek ismi gerek amacı açısından hukuka ve ahlaka aykırı olduğu ve bu sebeple tüzel kişiliğinin feshedilmesi gerektiği yönündeki talep, Anayasal normlar ve Türkiye'nin uluslararası yükümlülükleri çerçevesinde değerlendirildiğinde haklı gözükmemektedir*".

Aynı zamanda Türkiye Psikiyatri Derneği Başkanı Prof. şahika Yüksel ve CETAD (Cinsel Eğitim Tedavileri ve Araştırmaları Derneği) Başkanı Dr. Nesrin Yetkin psikiyatrist olarak, Ege Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nden Prof. Dr. Melek Göregenli sosyal psikolog olarak derneğin feshinin bu alanlar itibariyle de mümkün olmadığı gerekçeleriyle yazmış oldukları bilirkişi raporları sunulmuştur. Duruşmada dosyanın mahkemece tayin edilen yeni bilirkişiye gönderilmesine karar verilmiş ve dava 31 Ocak 2008 tarihine ertelenmiştir.

Neticeten, derneğin feshine yönelik bu müdahalenin LGBTT bireylerin örgütlenme süreçlerinde örgütlenme özgürlüğünün ihlaline sebep olduğu gözlenmiştir. "Ahlak kuralları" gibi hukuken tartışmalı olan bir ifade altında cinsel yönelim ve cinsiyet kimlikleri aleyhinde ayrımcılık yaratan uygulamaya zemin hazırladığı tespit edilmiştir. Dernek kurma özgürlüğünün esasen özgürlük çerçevesinde yorumlanması gereken sınırlamaları "ahlak kuralları" nezdinde yorumlanması açık bir hak ihlaline sebebiyet vermektedir.

B. Pembe Hayat LGBTT Dayanışma Derneği Davası

Pembe Hayat LGBTT Dayanışma Derneği başkanı aleyhinde Dernekler Kanunu 32. maddesinin (b) fıkrasına²¹ muhalefet iddiası ile ceza davası açılmıştır. Duruşma 25.07.2007 günü Ankara 12. Sulh Ceza Mahkemesinde görülmüştür. Duruşmada dernek başkanının 498. YTL para cezasına mahkum edilmesine karar verilmiştir.

Dava, Pembe Hayat LGBTT Dayanışma Derneği'nin "ilk genel kurulunu erken yaptığı" iddiasına dayanmaktadır.

Duruşmada vekillerce sunulan savunma şu şekildedir:

Müvekkil hakkında Pembe Hayat Gey, Lezbiyen, Biseksüel, Travesti, Transeksüel Dayanışma Derneği yöneticisi sıfatıyla Dernekler Kanununa muhalefet ettiği iddiası ile kamu davası açılmıştır.

5253 sayılı Kanuna muhalefet gerekçesi olarak "ilk genel kurulun erken yapılması" olarak belirlenmiş olsa da hem **ilgili mevzuatın lafzından ve gayesinden hem de ceza normunun muhtevası açısından aranan şartlar oluşmadığından atılı suçun işlendiğini iddia etmek hukuka uyarlı değildir**. Müvekkilin beraatı gerekmektedir. Şöyle ki;

Dernekler Kanununun 32/b hükmü gereğince; "*Genel Kurul toplantılarını kanun ve tüzük hükümlerine aykırı yapan dernek yöneticileri beş yüz milyon liraya kadar adli para cezası ile cezalandırılır. Mahkemece, kanun ve tüzük hükümlerine aykırı olarak yapılan genel kurul toplantılarının iptaline de karar verilebilir*". Genel kurul toplantılarının ne şekilde yapılacağına ilişkin hüküm içermeyen Dernekler Kanununun doğrudan atfı gereğince Türk Medeni Kanunundaki ilgili düzenleme ise şöyledir:

"Madde 60 - Kuruluş bildirim ve belgelerin doğruluğu ile dernek tüzüğü, en büyük mülki amir tarafından altmış gün içinde dosya üzerinden incelenir.

Kuruluş bildiriminde, tüzükte ve kurucuların hukuki durumlarında kanuna aykırılık veya noksanlık tespit edildiği takdirde bunların giderilmesi veya tamamlanması derhal kuruculardan istenir. Bu istemin tebliğinden başlayarak otuz gün içinde belirtilen noksanlık tamamlanmaz ve kanuna aykırılık giderilmezse; en büyük mülki amir, yetkili asliye hukuk mahkemesinde derneğin feshi konusunda dava açması için durumu Cumhuriyet savcılığına bildirir. Cumhuriyet savcısı mahkemeden derneğin faaliyetinin durdurulmasına karar verilmesini de isteyebilir.

*Kuruluş bildiriminde, tüzükte ve belgelerde kanuna aykırılık veya noksanlık bulunmaz ya da bu aykırılık veya noksanlık belirli sürede giderilmiş bulunursa; keyfiyet **derhal derneğe yazıyla bildirilir ve dernek, dernekler kütüğüne kaydedilir***".

Türk Medeni Kanununun ilk genel kurul toplantısı usulünü düzenleyen 62. maddesi gereğince ise "*Dernekler, 60ıncı maddenin son fıkrası gereğince yapılan **yazılı bildirim izleyen altı ay içinde ilk genel kurul toplantılarını yapmak ve zorunlu organlarını oluşturmakla yükümlüdürler***".

Yine Dernekler Yönetmeliği 6. madde gereğince "*Kuruluş bildirim ve ekinde verilen belgelerin doğruluğu ile dernek tüzüğü, alındı belgesinin düzenlendiği tarihten itibaren*

²¹ **DK. Madde 32** - Bu Kanuna aykırı davranışlara uygulanacak cezalar aşağıda belirtilmiştir:

b) Genel Kurul toplantılarını kanun ve tüzük hükümlerine aykırı olarak veya dernek merkezinin bulunduğu veya tüzüğünde belirtilen yer dışında yapan dernek yöneticileri beşyüzmilyon liraya kadar adli para cezası ile cezalandırılır. Mahkemece, kanun ve tüzük hükümlerine aykırı olarak yapılan genel kurul toplantılarının iptaline de karar verilebilir.

altmış gün içinde mülki idare amiri tarafından bizzat veya dernekler birimlerine yetki verilmek suretiyle incelenir. İlçelerde kurulan derneklerin tüzükleri de ilgili valiliklerce incelenir. Yapılan inceleme sonucunda, tespit edilen Kanuna aykırılık veya noksanlığın giderilmesi kuruculardan yazılı olarak istenir.

*Kuruluş bildirim ve ekleri ile dernek tüzüğünde, Kanuna aykırılık veya noksanlık bulunmadığı takdirde ya da Kanuna aykırılık veya noksanlığın yapılan tebligat üzerine otuz gün içinde giderilmiş olması halinde, **mülki idare amirliği tarafından keyfiyet bir yazı ile dernek geçici yönetim kurulu başkanlığına derhal bildirilir.***

Kanuna aykırılık veya noksanlık otuz gün içinde giderilmediği takdirde mülki idare amiri, yetkili asliye hukuk mahkemesinde derneğin feshi hakkında davanın açılması için durumu Cumhuriyet savcılığına bildirir.

Kütüğe kaydı yapılan derneklerin; onaylı tüzükleri ve kuruluş bildirimleri en geç yedi gün içinde valilik tarafından Bakanlığa gönderilir”.

Yönetmeliğin 12. maddesi ise Kanuna uygun olarak şu şekilde bir düzenleme getirmektedir: “*Kuruluş bildiriminde, tüzüğünde ve diğer belgelerinde Kanuna aykırılık veya noksanlığın bulunmaması ya da Kanuna aykırılık ve noksanlığın verilen süre içinde giderilmesi durumunda, keyfiyetin derneğe yazılı olarak bildirilmesinden itibaren altı ay içinde derneğin ilk genel kurul toplantısını yapması ve organlarını oluşturması zorunludur”.*

Mezkûr hükümlerin lâfzî ve gai yorumu halinde atılı suç koşullarının oluşamayacağı ortaya çıkmaktadır.

Öncelikli olarak, bu hükümlerce mülki idari amire derhal bildirim mükellefiyeti getirildiği aşikârdır. Bunu yerine getirmeyen idari birimin derneğin faaliyete başlaması için gerekecek zorunlu organlarını erken oluşturmuş olduğu iddiası hukuken kabul edilebilir değildir. Bunun gibi, kanunda cezai müeyyideye bağlanan keyfiyetin geç oluşturulan genel kurula yönelik olduğu açıktır. Zamanında toplanmayan genel kurul açısından öngörülen süreyi bu açıdan yorumlamak gerekmektedir.

Bir ceza normu olan 5253 sayılı Kanunun 32/b hükmü maddi unsur olarak yukarıdaki fiil ve neticeyi ihtiva etmektedir. Bu suretle genel kastın bu sonuca yönelebileceği düşünülebilir. Oysaki muhakeme konusu olayda aranacak manevi unsur bile belirsizdir. Müvekkilin erken genel kurul yapmayı istemek ve bilmek gibi bir kastı olacağını düşünmek açıkça kıyas yasağına aykırı olduğu gibi, bu şekilde bir genişletici yorum yoluna gitmek açıkça ceza hukuku genel prensiplerine aykırılık teşkil edecektir.

Anılan hükümlerin bu şekilde yorumu kanun koyucunun dernekler için öngördüğü rejimin niteliğine de aykırılık teşkil etmektedir. Zira, Anayasal güvence altında olan örgütlenme hakkının bu şekilde bir sınırlamaya tabi tutulması hukuken mümkün değildir. Yasaklayıcı değil ve fakat koruyucu olmak üzere derpiş edilen DK ve MK hükümleri böyle bir yorum olanaklı kılmamaktadır.

Anayasanın 33. Maddesi ve İHAS'nin 11. maddesi ile çerçevesi çizildiği üzere örgütlenme özgürlüğünün sayılı hallerde sınırlanması söz konusu olabilir. Fiilen bu özgürlüğün ortadan kaldırılıp, adeta izin sistemine tabi tutmak suretiyle derneklere erken genel kurul yapmamak gibi bir yükümlülüğün getirildiğini düşünmek amaçsal bir yorum yapıldığında olanaksız olacaktır.

İzah edildiği üzere iddia edildiği gibi atılı bir suç mevcut olmadığından müvekkilin beraati gerekmektedir.

LGBTT bireylerin insan haklarını izleme ve hukuk komisyonu tarafından yapılan izleme neticesinde bu iddia ile açılmış olan davanın ve mahkûmiyet hükmü verilmesinin örgütlenme özgürlüğünü ihlal ettiği tespit edilmiştir. Zira; derneklerin bildirim ile tüzel kişilik kazanacağı aşikardır. Faaliyet göstermeleri için oluşturmaları gereken zorunlu organların toplanamaması ve bu keyfiyetin en büyük mülki amirin tasarruf alanına bırakılması fiilen dernek kuruluş ve eylem olanaklarının izne tabi tutulması ve örgütlenme özgürlüğü açısından hukuka aykırı engellerin ortaya çıkartılması anlamına gelmektedir. Bu durum, uzun süreli ve bürokratik engeller çıkarılmak suretiyle sivil toplum kuruluşlarının ve toplumsal hareketlerin örgütlenme imkânlarının açıkça daraltılmaya çalışılması olarak görülmüştür.

Gerek Türk Medeni Kanunu gerekse Dernekler Kanunu hükümlerinin, Anayasa ve uluslararası alandaki insan hakları sözleşmeleri gereğince koruma altına alınan örgütlenme özgürlüğü aleyhinde yorumlanarak uygulanamaz. Ceza hukuku genel prensipleri açısından ise anılan vakıya konu olan hükümlerin genişletici yoruma tabi tutulmasının hukuka açıkça aykırılık teşkil ettiği gözlenmiştir.

Cinsel yönelimlerin ve cinsiyet kimliklerinin "hukuka ve ahlaka aykırı" bulunarak kapatma davalarına konu edilmesi ile başlayan örgütlenme özgürlüğüne yönelik ayrımcılık içeren müdahaleler, Dernekler Kanunu ve Türk Medeni Kanunundaki usule ilişkin hükümlerin dahi aleyhte yorumlanması ile açık olarak hak ihlali yaratmıştır.

C. Kaos GL Dergisi Davası

Kaos GL dergisinin "Pornografi" dosyası başlıklı 28. sayısının, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Basın Suçları Soruşturma Bürosu'nun 21/07/2006 tarih ve 2006/1708 Basın Soruşturma Sayılı yazılı talebi ile Ankara 12. Sulh Ceza Mahkemesi 24/07/2006 tarihinde 2006/848 Müt. sayılı kararı ile toplatılmasına ve el konulmasına karar verilmiştir. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Basın Suçları Soruşturma Bürosu'nun kararında "'Pornografi' dosyası altında yazılan bir kısım yazı içerikleri ve resimlerinin "Genel Ahlakın Korunması" açısından aykırılık teşkil ettiği" ifade edilmiştir.

Kaos Gey ve Lezbiyen Kültürel Araştırmalar ve Dayanışma Derneği adına sahibi ve sorumlu yazı işleri müdürü aleyhinde TCK.'nın 226. maddesine²² muhalefet edildiği iddiasıyla soruşturma yürütülmüş ve Ankara 2. Asliye Ceza Mahkemesinde 2006/580 esas sayılı dosya üzerinden yargılama yapılmasına karar verilmiştir. Soruşturma aşamasında derginin sahibi ve sorumlu yazı işleri müdürü şu şekilde ifade vermiştir:

"Soruşturma konusu yayının sahibi ve aynı zamanda yönetim kurulu üyesi olduğum Kaos GL Derneği, eşcinselliğe yönelik ayrımcılığa karşı kurulmuş ve toplumsal konulara ilgisinin yanı sıra eşcinsellik temelli kültürel, düşünsel, sanatsal ve politik konularda çalışan bir örgüttür. Temel konusu cinselliğin bir alanına yöneldiğinden dergi ve dernek çalışmalarında cinsellikle ilgili öğeler yoğunluktadır. 28. sayısında da tüm dünyada hem hukukçular hem sanat çevreleri hem de akademinin yoğun biçimde tartıştığı "pornografi" konusunu ele almıştır. Bu çerçevede, soruşturmaya esas alınan yayında, aşağıda kısaca haklarında bilgi verilen gazeteci, yazar, akademisyen ve sanatçıların görüşlerine yer verilmiş, gey-lezbiyen cinselliği üzerinden pornografinin bilimsel, kültürel ve sanatsal eleştirisi ve sorgulanması konusunda bir adım atılmıştır.

Söz konusu yayında yer alan yazılar incelendiğinde yazı içeriklerinin pornografik olmadıkları gibi tersine pornografi eleştirisi ve sorgusuna yönelik oldukları görülecektir. Pornografinin ne olduğu, nasıl oluşturulduğu, kadınların pornografiye bakışı, eşcinsellik

²² **Madde 226 - (1) a)** Bir çocuğa müstehcen görüntü, yazı veya sözleri içeren ürünleri veren ya da bunların içeriğini gösteren, okuyan, okutan veya dinleten,
b) Bunların içeriklerini çocukların girebileceği veya görebileceği yerlerde ya da alenen gösteren, görülebilecek şekilde sergileyen, okuyan, okutan, söyleyen, söyleten,
c) Bu ürünleri, içeriğine vakıf olunabilecek şekilde satışa veya kiraya arz eden,
d) Bu ürünleri, bunların satışına mahsus alışveriş yerleri dışında, satışa arz eden, satan veya kiraya veren,
e) Bu ürünleri, sair mal veya hizmet satışları yanında veya dolayısıyla bedelsiz olarak veren veya dağıtan,
f) Bu ürünlerin reklamını yapan,
Kişi, altı aydan iki yıla kadar hapis ve adli para cezası ile cezalandırılır.
(2) Müstehcen görüntü, yazı veya sözleri basın ve yayın yolu ile yayınlayan veya yayınlanmasına aracılık eden kişi altı aydan üç yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır.
(3) Müstehcen görüntü, yazı veya sözleri içeren ürünlerin üretiminde çocukları kullanan kişi, beş yıldan on yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır. Bu ürünleri ülkeye sokan, çoğaltan, satışa arz eden, satan, nakleden, depolayan, ihraç eden, bulunduran ya da başkalarının kullanımına sunan kişi, iki yıldan beş yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır.
(4) Şiddet kullanılarak, hayvanlarla, ölmüş insan bedeni üzerinde veya doğal olmayan yoldan yapılan cinsel davranışlara ilişkin yazı, ses veya görüntüleri içeren ürünleri üreten, ülkeye sokan, satışa arz eden, satan, nakleden, depolayan, başkalarının kullanımına sunan veya bulunduran kişi, bir yıldan dört yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır.
(5) Üç ve dördüncü fıkralardaki ürünlerin içeriğini basın ve yayın yolu ile yayınlayan veya yayınlanmasına aracılık eden ya da çocukların görmesini, dinlemesini veya okumasını sağlayan kişi, altı yıldan on yıla kadar hapis ve beşbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır.
(6) Bu suçlardan dolayı, tüzel kişiler hakkında bunlara özgü güvenlik tedbirlerine hükmlenir.
(7) Bu madde hükümleri, bilimsel eserlerle; üçüncü fıkra hariç olmak ve çocuklara ulaşması engellenmek koşuluyla, sanatsal ve edebi değeri olan eserler hakkında uygulanmaz

ve pornografi tartışmaları gibi konuların yansıdığı bu yazılar Anayasanın 25, 26 ve 90. maddelerinin atfıyla Avrupa İnsan Hakları Sözleşmeleri ve Birleşmiş Milletler sözleşmeleri çerçevesinde ifade özgürlüğü kapsamındadır.

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 10. maddesinde ifade özgürlüğü; **"Herkes görüşlerini açıklama ve anlatım özgürlüğüne sahiptir. Bu hak, kanaat özgürlüğü ile kamu otoritelerinin müdahalesi ve ülke sınırları söz konusu olmaksızın haber veya fikir alma ve verme özgürlüğünü de içerir. Bu madde, devletlerin radyo, televizyon ve sinema işletmelerini bir izin rejimine bağlı tutmalarına engel değildir."** şeklinde tanımlanmıştır.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihatları incelendiğinde, pornografi ile ilgili yasakların ancak, şiddet, başta çocuklar olmak üzere kişilerin cinsel sömürüsü bağlamında gündeme geldiği, bunun dışında sınırlamanın kabul edilemez olduğu görülecektir. Mahkemeye göre, rahatsız edici olsa da herkesin ifade özgürlüğü, demokratik toplumun temel koşuludur.

AİHM ifade özgürlüğünün ne anlama geldiğini belirttiği pek çok değişik kararında ifade özgürlüğünün demokratik bir toplumdaki önemine göndermede bulunmuştur. Bu kararlardan birinde; **"İfade özgürlüğü, toplumun ilerlemesi ve her insanın gelişmesi için esaslı koşullardan biri olan demokratik toplumun temel müesseselerinden birini oluşturur..."** hükmüne yer vermiştir.

AİHM yine başka bazı kararlarında ifade hürriyetini basın demokratik bir toplumdaki ayrıcalıklı yerine göndermede bulunarak açıklamıştır. Mahkeme Castells davasında da; **"Hukukun üstünlüğü ilkesine göre yönetilen bir devlette basın ayrıcalıklı bir role sahiptir"**. hükmüne yer vermiştir.

Burada belirtmekte yarar görmekteyim ki, 10. maddenin koruduğu "ifade" yazılı ya da sözlü kelimelerle sınırlı değildir; bir fikir ifade etmeyi ya da bir bilgi sunmayı amaçlayan resimleri, görüntüleri ya da eylemleri de kapsar. Bazı durumlarda, giyim bile 10. maddenin kapsamına girebilir.

Üstelik, 10. madde bilgi veya fikrin sadece içeriğini korumakla kalmaz, bunların ifade edildikleri biçimi de korur. Bundan dolayı basılı belgeler, radyo yayınları, tablolar, filmler ve elektronik bilgi sistemleri de bu maddenin koruması altındadır. Bunun anlamı, bilgi ve fikirlerin üretim ve iletimi, aktarılması ve dağıtımı için kullanılan araçların da 10. maddenin kapsamına girdiğidir.

10. maddenin tipik bir özelliği, bu maddenin rahatsız edici, şok edici, toplumun geniş kesimlerini rahatsız eden fikir ve ifade biçimlerini de koruma altına almış olmasıdır. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin Handyside davasında son derece veciz bir şekilde ifade edip, sonradan pek çok kararında tekrar ve tekrar belirttiği üzere; **"İfade özgürlüğü, sadece lehte olduğu kabul edilen ya da zararsız ya da ilgilenmeye değmez görünen "bilgi" ve "düşünceler" için değil, ama ayrıca devletin ya da nüfusun bir bölümünün aleyhine olan, şok eden, rahatsız eden düşünceler için de uygulanır. Bunlar, "demokratik toplumun" olmazsa olmaz unsurlarından olan; çoğulculuğun, hoşgörünün ve açık fikirliliğin gerekleridir."**

Bu temelde AİHM, müstehcen oldukları gerekçesiyle ulusal mahkemelerin kararıyla resimlerine geçici olarak el konulan ressamın ifade özgürlüğüne müdahale edilmiş olduğuna hükmetmiştir. Benzer biçimde, bazı sahnelerinin müstehcen olduğu gerekçesiyle ülke otoritelerince bir filme el konulması, AİHM tarafından ifade özgürlüğüne bir müdahale olarak tanımlanmıştır. Bazı bölümlerinin müstehcen olduğu gerekçesiyle kitapların toplatılması da AİHM tarafından aynı şekilde ele alınmıştır.

Ayrıca belirtmek isterim ki, ifade hürriyeti sadece bilgi vermeyi değil, bir basılı eserin

alıcıları bakımından da, aynı zamanda bilgi alma hakkını içine almaktadır. Özellikle internet kullanımıyla beraber, olağan üstü bir yaygınlık kazanan pornografi endüstrisinin, pornografik ürünlerinin vb. çeşitli açılardan değerlendirmeye tabi tutulması, okuyucuların bilgi alması ve "entelektüel stimülasyonu" bakımından da önem arz etmektedir. Pornografi gibi bir konuyu ele alan bir yayının, konunun örneklerine yer vermeden yayınlanmasının düşünülmemeyeceği açıktır. Yayının önemli tartışma konularından birisinin de "erotik" olanla "pornografik" olanın tartışılması olduğu göz önüne alınacak olur ise, pornografik olanın örneklerinin sergilenmesi son derece doğaldır. Yine yayına bir bütün olarak bakıldığında, amaçlananın bir tartışma başlatmak ve halihazırda yürümekte olan tartışmalara katkıda bulunmak olduğu açıktır.

Bir şeyin yapılması ile yapılan bir şey üzerine tartışma yürütülmesinin birbirinden ayrılması gerekmektedir. Aksi takdirde, şiddeti analiz eden bir yayın şiddeti kışkırtmak, ırkçı hareketleri tanıtan bir yayın ırkçılık propagandası yapmak olarak değerlendirilebilir.

"Yapmak" ve "analiz" etmek arasındaki fark, AİHM'nin Danimarka'yı mahkum ettiği Jersild davasında oldukça açık bir şekilde ortaya konmuştur. Jersild, Danimarka'yı son derece yakından ilgilendiren ırkçılık problemini masaya yatırmak amacıyla, ırkçı üç genci radyo programına davet etmiş ve gençlerin bu program süresince sarf ettikleri sözlere dayanılarak "ırkçı görüşlerin yayılmasına yardımcı olmaktan ötürü" mahkum edilmiştir. AİHM'nin bu davadaki, aşağıdaki değerlendirmesi somut vakamız bakımından da oldukça ufuk açıcı bir niteliktedir.

AİHM'in bu davada verdiği karara göre; "Söyleşileri/röportaj de içeren haber yayıncılığı, basın, kamunun 'gözetim bekçisi' olması şeklindeki yaşamsal öneme haiz rolünü yerine getirebilmesinde, en önemli araçlardan/yöntemlerden birisini teşkil eder. Bir söyleşi içerisinde bir başka kişinin beyanlarını yaymaya yardımcı olmaktan ötürü bir gazetecinin cezalandırılması, geneli ilgilendiren meselelerin tartışılmasına basının katkıda bulunmasını ciddi biçimde engeller ve bunu yapmak için özellikle çok ciddi nedenler bulunmadıkça, bu yola başvurulmamalıdır. Bu bağlamda Mahkeme, düşük miktarda bir para cezasının uygun olacağı yönünde Hükümetin ileri sürdüğü argümanı kabul etmemektedir; burada söz konusu olan mesele, gazetecinin mahkum edilmiş olmasıdır".

Buradan hareketle belirtilmesi gerekir ki, soruşturmaya dayanak alınan yayın "pornografi üreten" değil, "pornografi fenomenini analiz eden" bir yayındır. Söz konusu yayının takdim yazısında **"Bu dosyayla birlikte dünyanın içine battığı pornografi aleminin kapılarını aralıyor ve etrafımızı saran, zihnimizi bulanıklaştıran bütün imgelerin nasıl pornografik öğelere dönüştüğünü sorguluyoruz"** denilmektedir. Söz konusu yayın bir bütün olarak değerlendirildiğinde amacın pornografi üretmek değil ve fakat pornografiyi analiz etmek olduğu ve oluşturulan kompozisyon itibarıyla de bu amaca sadık kalındığı tartışmasızdır.

Nitekim, soruşturmaya dayanak alınan yayında yer alan yazılar incelendiğinde, yazıların sosyal bilim alanlarında çeşitli uzmanlıkları bulunan akademisyenler, sanatçılar, gazeteciler tarafından pornografiyi tartışmak, sorgulamak, eleştirmek amaçlarıyla kaleme alındığı görülecektir. Yayında yer alan görsel nesnelere ise daha önce kamuya teşhir edilmiş tablolar ile yine kamu oyununun daha önce malumu halini gelmiş fotoğraflardan ibaret olduğu anlaşılacaktır. Şüphesiz ki pornografinin ne olduğu tartışması pornografinin kendisinden tümüyle uzaklaşarak yürütülemez. Kanımca pornografik olmakla suçlanan yayın, yapılmaya çalışılanın tam tersi bir suçlamaya ve haksızlığa maruz kalmaktadır.

Keza, bir suçun oluşması için o suçu işlemeye yönelik bir kastın varlığının gerekliliği ceza hukukunun temel prensiplerindedir. Soruşturmaya esas alınan yayın bütünüyle incelendiğinde pornografi üretmek gibi bir amaca hizmet etmediği ve böyle bir kastın

bulunmadığı açıkça anlaşılacaktır. Neyin pornografik olup olmadığı hukukun objektif olarak tanımlamadığı, kişilerin kendi bakış açılarıyla değerlendirebilecekleri bir durum ise, soruşturmaya esas alınan yayının pornografiye, ulusal olarak dağıtımı yapılan pek çok gazetede yayınlanan manken fotoğraflarından veya cinsel şiddet suçlarına ilişkin haberler sunulurken kullanılan kadın fotoğraflarından daha az hizmet ettiği ve genel ahlaka daha az zarar verdiği kanaatindeyim. Şayet hukuk sistemi tarafından medyada kadın bedeninin sistematik olarak metalaştırılması himaye edilirken farklı cinsel yönelimlerin pornografiyi tartışması cezalandırılır ise, ortada bir çifte standart ve eşitsizlik mevcut demektir ki, bu durum anayasanın eşitliği düzenleyen 10. maddesine aykırılık teşkil eder.

Tüm bu nedenlerle, hakkımda başlatılan soruşturmanın ortadan kaldırılarak soruşturmaya ilişkin takipsizlik kararı verilmesi gerektiği kanaatindeyim.

İlk duruşma 28.12.2006 tarihinde görülmüştür. Dava, 28.02.2007 tarihine ertelenmiştir. Dosyaya ilk celsede vekillerce sunulan savunma şu şekildedir:

"Müvekkil hakkında T.C.K.'nun 226/2. maddesini ihlal suçu işlediği iddiasıyla hazırlanan iddianame mahkemenizce kabul edilerek iş bu yargılama başlamıştır. Oysa iddianame usul ve esas yönünden hukuka uygun değildir. Şöyle ki; Müvekkil, Kaos GL Derneği adına söz konusu yayının sahibi ve sorumlu yazı işleri müdürüdür. Basın Kanununun cezai sorumluluğu düzenleyen 11. maddesine göre;

"...Sürelî yayınlar ve süresiz yayınlar yoluyla işlenen suçlardan eser sahibi sorumludur. Sürelî yayınlarda, eser sahibinin belli olmaması veya yayım sırasında ceza ehliyetine sahip bulunmaması ya da yurt dışında bulunması nedeniyle Türkiye'de yargılanamaması veya verilecek cezanın eser sahibinin diğer bir suçtan dolayı kesin hükümlü mahkûm olduğu cezaya etki etmemesi hallerinde, sorumlu müdür ve yayın yönetmeni, genel yayın yönetmeni, editör, basın danışmanı gibi sorumlu müdürün bağlı olduğu yetkili sorumlu olur.

Eser sahibi Taner Ceylan'dır; söz konusu kişi, fiil ve ceza ehliyetine sahip olup, Türkiye'de, İstanbul'da yaşamaktadır. Kamuoyunda tanınan bir sanatçıdır. Eserleri Türkiye'de ve pek çok ülkede sanat galerilerinde sergilenmektedir. Savcılığın eser sahibini resen araştırması gerektiği açıktır. Üstelik aranan kişi, gerçek adını kullandığı ve tanınan bir sanatçı olduğu için kendisini bulmak hiç de zor değildir. Görevini gereği gibi yapmayan savcının, adeta takma isimle ya da isimsiz yayınlanan bir eser sahibi varmış gibi sorumluluğu yayının sahibi ve müdürü olan müvekkile atması ve adres vermediği için müvekkile dava açması açıkça yasaya aykırılık teşkil ettiğinden mahkemenin iddianameyi reddetmesi gerekirdi.

Esas yönünden, söz konusu dergide yer alan ve dava açılmasına sebebiyet veren resme gelince; resim Taner Ceylan tarafından yapılmıştır. Resimde bir alegori vardır; resimde görülen iki aynı kişidir. Resmin adı, Taner-Taner'dir. Ressam kendisini resmetmiştir. Üstelik resimde ereksiyon halinde bir cinsel birleşme sahnesi yoktur. Yine de resim, savcılık tarafından, tartışmaya yer vermeyecek biçimde müstehcen bulunmuş ve bir sanat eseri olmadığına karar verilmiştir.

Ressam Taner Ceylan tarafından yapılan bu resmin bir sanat eseri olmadığına dair savcılığın bu kadar net tutum takınması ilginçtir. Çünkü biraz araştırma yapsaydı dava konusu resmin bir çok sergide sergilendiğini, bir sanat eseri olarak kabul edildiğini görmüş olacaktı. Söz konusu yağlı boya resim, 20 Eylül – 16 Kasım tarihleri arasında, Başbakanlık ve Kültür Bakanlığının desteği ile İstanbul Kültür ve Sanat Vakfı tarafından gerçekleştirilen 8. İstanbul Bienalinde sergilenmiş ve ekte sunduğumuz, "şiiresel adalet" başlıklı kitapta yayınlanmıştır. Mahkemenize sunulmak üzere İstanbul Kültür ve Sanat Vakfı genel müdürünün dava konusu resme ilişkin yazısını da ekte sunuyoruz.

Aynı resmin, değişik galerilerde ve son olarak İsviçre, Basel kentinde düzenlenen ART 37

BASEL sanat fuarında sergilendiğine ilişkin bir belgeyi de delil olarak sunuyoruz. Yine Milliyet sanat dergisi yazarı Ayşegül Sönmez'in resmin sanat değeri üzerine bir yazısını delil olarak sunuyoruz.

Bu delillerle birlikte söz konusu resmin bir sanat eseri olduğu konusundaki kuşku ların giderileceği kanaatindeyiz.

Müstehcen kelimesi Arapça lisanında yer alan "Hücnnet" kelimesinden dilimize geçmiş olup "**Hücnnet**" kelimesi sözlüklerde; "Soysuzluk, karışıklık, bayağılık, aşağılık, kötü davranış" olarak tarif edilmektedir. Bu tarife bağlı olarak aynı sözlüklerde "**müstehcen**" kelimesi; "Ayıp, terbiyesizce, iğrenç, açık saçık, edepsizcesine, edebe aykırı, yakışsız" olarak açıklanmaktadır.

Bir yayının sanat eseri mi, müstehcen mi olduğu konusunda mahkeme kararlarına bakıldığında, Yargıtay'ın, müstehcenlik ile ilgili davalarda, erotizm ve porno ayırımı yaptığı ve sanat eseri niteliğinde ya da erotik nitelikte yayınların özgürce yayınlanmasından yana kararlar verdiği görülmektedir.

Yargıtay 8. Ceza Dairesinin 1985/872-1682 sayılı kararında müstehcenlik tanımlanırken, erotizm ile pornografi ayırımının önemine işaret edilerek, pornografi, aşırı, çok şiddetli, makul olmayan bir biçimde şehvet duygularının tahrik edilmesi anlamına gelirken, erotizmin, sevginin cinsel yönünü ve cinsel aşkı, anlatan ve her türlü sanat dalının konusu olabileceği belirtilmiştir.

Ceza Genel Kurulu, 1996/27-45 sayılı kararında,

"Müstehcenlik anlayışı toplumdan topluma değiştiği gibi, aynı toplum içinde toplumsal değerlere bağlı olarak da değişikliğe uğramaktadır. Bu kavramın varlığını tespit etme, fiilin işlendiği zamanın sosyal ve kültürel düzeyinin göz önünde tutulması yanında, **sübjektif kıstasa göre failin saiki dikkate alınmalı, cinsel duyguları tahrik gayesi olup olmadığı araştırılmalıdır.**" diyerek suçun oluşması için cinsel istismarın önemine ve objektif koşullar dışında failin saiki gibi sübjektif koşulların da dikkate alınması gerektiğini belirtmiştir.

Dava konusu yayın açısından bu sübjektif durum araştırıldığında, iddianamede de belirtildiği üzere, derginin 28. sayısının pornografi konusuna ayrıldığı ve resmin yer aldığı yazıyı da kaleme alan Taner Ceylan'ın yazısının pornografi eleştirisi olduğu görülecektir. Dava konusu yayın "pornografi üreten" değil, "pornografi fenomenini analiz eden" bir yayındır. Söz konusu yayının takdim yazısında "***Bu dosyayla birlikte dünyanın içine battığı pornografi aleminin kapılarını aralıyor ve etrafımızı saran, zihnimizi bulanıklaştıran bütün imgelerin nasıl pornografik öğelere dönüştüğünü sorguluyoruz***" denilmektedir.

Söz konusu tabloda ressam kendi çıplak bedenine kendisinin arkadan sarılmasını resmetmiştir. Resmedilen her iki şahıs da ressamın kendisidir. Kişinin kendisi ile cinsel ilişkiye girmesi fiziken mümkün olmadığından, tablo iddia edildiği gibi pornografik olmadığı gibi pornografiye hizmet etmesi de mümkün değildir. Tabloda resmedilen kişinin kendisiyle ve kendi dünyasıyla kurduğu ilişkidir.

Ayrıca, iddianamede; ***...derginin açıkta, korumasız biçimde ve özellikle çocukların ulaşmasına, satın almasına ya da eline geçmesine engel olmayacak biçimde satılması karşısında...*** ifadesine yer verilmiştir. Oysa dergi basıldığı gün henüz hiçbir yere dağıtımı yapılmadan, Ankara 12. Sulh Ceza Mahkemesi 2006/848 Müt. Sayılı kararı ile toplatılmıştır. Öncelikle derginin sadece üç ilde ve belli kitapevlerinde satılmakta olduğunu ve genel dağıtıma girmediğini belirtmek gerekir.

Nitekim, ekte sunulan Halis-Türkiye davasında, AİHM, "***Bunun yanı sıra mahkeme, Özgür Gündem'in dava konusu makaleyi içeren 2 Ocak 1994 tarihli sayısı,***

İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi kararı ile, dağıtılmadan önce toplanmış olması nedeniyle, anılan makale gerçek anlamda hiçbir zaman neşredilmiş/yayılmış olmamasına rağmen, davacının, bu propagandayı yaymış olması nedeniyle hapis cezasına çarptırılmış olmasına özel önem vermektedir" gerekçesine de dayanarak, Türkiye Cumhuriyeti devletinin, yazdığı bir yazıdan dolayı hapis cezasına çarptırılan Atilla Halis'e tazminat ödemesine karar vermiş ve yayının okuyucuya ulaşmamış olmasının tayin edilen cezayı hukuka aykırı kıldığı 36. paragrafta açıkça dile getirilmiştir.

Yani, okuyucuya hiçbir şekilde ulaşmamış bir yayın aracılığıyla, okuyucuya ulaşma ihtimali üzerinden, suç işlendiği iddiası yürürlükteki mevzuata aykırı olduğu gibi, anılan AİHM kararına ve Türkiye Cumhuriyeti devletinin taraf olduğu uluslararası anlaşmalara da aykırıdır.

Ayrıca, söz konusu tablo daha önce kamuoyuna teşhir edildiğinden ve kamuoyunun malumu haline geldiğinden, daha önce kamu oyuna mal olmuş bir tablonun dergide yer alması suç teşkil edemez. Söz konusu tablo daha önce hiçbir şekilde engellenmeksizin ve cezai bir yaptırımla karşı karşıya kalınmaksızın kamuoyuna sunulduğu halde, ikinci bir defa dergide yer aldığına suç teşkil edeceğinin kabulü mümkün değildir.

Tüm bu nedenlerle, açılan dava yerinde değildir. Derhal beraat kararı verilmelidir.

28.02.2007 tarihinde yapılan duruşmada beraat kararı verilmiştir. Ancak beraate gerekçe olarak derginin henüz dağıtılmamış olduğu gösterilmiştir. Karar şu şekildedir:

"Ankara C. Başsavcılığı Basın Bürosunca düzenlenen 2006/95 sayılı 18/11/2006 tarihli iddianame ile;

Saniğin sahibi ve sorumlu müdürü bulunduğu KAOS-GL isimli iki ayda bir yayımlanan derginin 2006 yaz sayısının 20. sayfasında yazarı Taner Ceylan gözüken "Dokunmadan Aşk" başlıklı ve pornografiyi eleştiren yazının yer aldığı, yazının içeriği pornografi karşıtı olmakla birlikte yazıda cinsel organları açıkta olan iki erkeğin cinsel birleşmesine ilişkin bir resmin kullanıldığı, resmin bilirkişi incelemesi gerektirmeyecek şekilde müstehcen olduğu aşikar olduğu, pornografik nitelik taşıdığı gerekçesi ile basın yasanın 11/2 maddesi gereğince TCK.226/2 Maddesi gereğince cezalandırılma istemiyle mahkememizde sanık hakkında işbu kamu davasının açıldığı,

Yargılama aşamasında talimatla dinlenen tanık yazar Mahmut Taner Ceylan Beyoğlu 2. Asliye Ceza Mahkemesine vermiş bulunduğu 08/02/2007 tarihli ifadesinde suça konu olan yazının tarafından yazıldığı ve dergide yayımlanan resmin kendisine ait olduğunu, yazı ve resmin tarafından dergiye gönderildiğini, yalnız 18 yaş koruması altında suça konu olan resmin sergilendiğini, işbu dergide suça konu olan resmin 18 yaş koruması olmadan yayımlanması için hiçbir izni ve onayının olmadığını beyan etmiş olup,

Suçla konu olan resmin 18 yaş koruması altında sergilendiği, 18 yaş koruması olmadan yayımlanması hususunda izni olmadığına dair tanık Mahmut Taner Ceylan'm yeminli beyanı dosya içeriği ve yerleşmiş Yargıtay içtihatları birlikte değerlendirildiğinde, işbu derginin 18 yaş koruması altında yayımlanması gerektiği görüş ve kanaatine varılmış ise de, Suçla konu olan derginin basım sonrası henüz dağıtılmadan bir kısmının yayım yerinde üç adedinin de yayım yeri sahibi Yusuf Uygur tarafından Ankara C. Başsavcılığına teslim edilmiş olduğu hususu dosya kapsamından sabit olmakla, Suçla konu olan derginin dağıtım aşamasına gelmeden toplatıldığı, bu nedenle atılı suçun yasal unsurlarının oluşmadığı hususlarında tam kanaat hasıl olmakla, Saniğin atılı suçtan beraatine karar verilmesi cihetine gidilmiştir.

HÜKÜM:

Saniğın atılı suçtan BERAATİNE,

Yargılama giderlerinin kamu üzerinde bırakılmasına,

Emanetin 2006/11631 sırasında kayıtlı 378 adet KAOS-GL isimli derginin karar kesinleştğinde saniğın iadesine karar verilmiştir.

LGBTT Bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonu bu yargılamayı ifade özgürlüğünün ihlali olarak değerlendirmiştir. Müstehcenlik, genel ahlak gibi hukuken üzerinde uzlaşma sağlanamamış ifadelerin LGBTT bireylerin ifade özgürlüğü aleyhinde yorumlandığı tespit edilmekle birlikte, gey-lezbiyen cinselliği üzerinden pornografinin bilimsel, kültürel ve sanatsal eleştirisi, sorgulanması ve irdelenmesinin doğrudan müstehcen sayılmış olmasının ifade özgürlüğünün kullanımı açısından ayrımcılık da yarattığı gözlenmiştir. LGBTT varoluşların cinsellikle, cinselliğin ise pornografiyle anıldığı ön yargılı tutumun hukuk zemininde de yine aynı şekilde tartışıldığı görülmüştür. Komisyonca yapılan izleme neticesinde ifade özgürlüğü ihlalinin açık olduğu ve bu özgürlüğün LGBTT bireyler açısından sadece varoluşları itibariyle de ihlal edildiği açık olarak tespit edilmiştir.

D. 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun Uygulaması ve Genel Olarak Filtreleme Uygulamaları

LGBTT bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonu 23 Mayıs 2007 tarihinde yürürlüğe giren 5651 sayılı Kanun ve 1 Kasım 2007 tarihinde yürürlüğe giren uygulama yönetmeliğinin (İnternet Toplu Kullanım Sağlayıcıları Hakkında Yönetmelik) LGBTT bireyler aleyhinde uygulanabilecek hükümleri olduğu tespit edilmiş ve bu konu takip altına alınmıştır. Yürürlük öncesi bildirilen ve takip edilen vakıalar henüz bu kanun tasarısı görüşülürken icra edilmiştir.

5651 sayılı Kanun 8/1. maddesinde "internet ortamında yapılan ve içeriği bir takım suçları oluşturduğu hususunda yeterli şüphe sebebi bulunan yayınlarla ilgili olarak erişimin engellenmesi" konusunda yargısal²³ ve idari²⁴ süreçleri de düzenlemektedir. Bu suçlar sınırlı sayıda şu şekilde sayılmıştır:

"a) 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununda yer alan

- 1) İntihara yönlendirme (madde 84),
- 2) Çocukların cinsel istismarı (madde 103, birinci fıkra),
- 3) Uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanılmasını kolaylaştırma (madde 190),
- 4) Sağlık için tehlikeli madde temini (madde 194),
- 5) Müstehcenlik (madde 226),
- 6) Fuhuş (madde 227),
- 7) Kumar oynanması için yer ve imkân sağlama (madde 228) suçları.

b) 25/7/1951 tarihli ve 5816 sayılı Atatürk Aleyhine İşlenen Suçlar Hakkında Kanunda yer alan suçlar".

LGBTT bireyler açısından ifade özgürlüğünün kullanımına ilişkin hak ihlalleri tespit edilirken belirtildiği üzere, cinsel yönelim ve cinsiyet kimliğini ifade eden durumlar çoğunlukla hukuka aykırı olarak müstehcenlik ile ilişkilendirilmektedir. LGBTT içerikli arkadaşlık sitelerinin bile bu tutumlardan pay alması olanaklı gözükmektedir. Özellikle travesti, transeksüel bireylerin müstehcenliğin yanı sıra fuhuş ile anılıyor olması internet sitelerinde sansürü ifade özgürlüğüne aykırı olarak gündeme getirebilecek, önlem alınması gereken olası bir hak ihlali olarak tespit edilmiştir.

Bu tespitlere zemin hazırlayan vakıalar Komisyonun önüne kanun yürürlüğe girmeden önce gelmiştir. Kaos Gey ve Lezbiyen Kültürel Araştırmalar ve Dayanışma Derneği, İstanbul, Bursa, Ankara'daki İnternet kafelerde transeksüel, eşcinsel gibi kelime bazı filtreleme programlarının kullanıldığını tespit ettiklerini belirtmiş ve bu tespitler sonrası bilgi edinme hakkı kapsamında İçişleri Bakanlığı'na başvurmuştur.

Kanun yürürlüğe girdikten sonra Haziran ayında Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nin tüm fakülte ve bölümlerinde internet üzerinden gey, lezbiyen, biseksüel, travesti ve

²³ *Yargısal süreç* şu şekilde düzenlenmiştir:

5651 sayılı K.MADDE 8 – (2) Erişimin engellenmesi kararı, soruşturma evresinde hâkim, kovuşturma evresinde ise mahkeme tarafından verilir. Soruşturma evresinde, gecikmesinde sakınca bulunan hallerde Cumhuriyet savcısı tarafından da erişimin engellenmesine karar verilebilir. Bu durumda Cumhuriyet savcısı kararını yirmi dört saat içinde hâkimin onayına sunar ve hâkim, kararını en geç yirmi dört saat içinde verir. Bu süre içinde kararın onaylanmaması halinde tedbir, Cumhuriyet savcısı tarafından derhal kaldırılır. Koruma tedbiri olarak verilen erişimin engellenmesine ilişkin karara 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu hükümlerine göre itiraz edilebilir. (3) Hâkim, mahkeme veya Cumhuriyet savcısı tarafından verilen erişimin engellenmesi kararının birer örneği, gereği yapılmak üzere Başkanlığa (Telekomünikasyon Kurumu bünyesinde kurulan Telekomünikasyon İletişim Başkanlığına) gönderilir. (5) Erişimin engellenmesi kararının gereği, derhal ve en geç kararın bildirilmesi anından itibaren yirmi dört saat içinde yerine getirilir.

²⁴ *İdari süreç* ise 8. maddenin 4. fıkrasına göre Başkanlıkça kendiliğinden alınacak bir kararla mümkün olabilecektir. Yine bu kararın gereği derhal ve en geç kararın bildirilmesi anından itibaren yirmi dört saat içinde yerine getirilmelidir. Bu halde Başkanlık aynı zamanda suç duyurusunda bulunmak zorundadır (md.8/6).

transeksüel kelimelerini aramanın ya da bu kelimeleri içeren her türlü siteye erişimin engellenmekte olduğu tespit edilmiştir.

Komisyon bileşenlerinden MorEl Eskişehir LBTT Oluşumu'nun Eskişehir'de yürüttükleri "Engelleri Kaldırın" başlıklı kampanyası ve yine Komisyon bileşenlerinden Kaos Gey ve Lezbiyen Kültürel Araştırmalar ve Dayanışma Derneği ve Lambdaistanbul Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Travesti, Transeksüel Kadın ve Erkekler Arası Dayanışma Derneği'nin yaptıkları resmi başvurular neticesinde erişime yönelik engelleme sona erdirilmiştir. Ancak bu süre zarfında açık olarak ifade özgürlüğü ve bu özgürlük kapsamındaki bilgilenme hakkı ihlal edilmiştir.

Anadolu Üniversitesi Basın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğüne hitaben Kaos Gey ve Lezbiyen Kültürel Araştırmalar ve Dayanışma Derneği adına şu başvuru yapılmıştır:

"Bir süredir özellikle çocuk pornosunu engellemek konusunda yürütülen çalışmalar çerçevesinde, pek çok farklı fakülte ve bölümünüzde kelime bazlı filtreleme programlarının kullanılması yönünde bir uygulama başlatıldığı hususu, gerek derneğimize yapılan başvurulardan öğrenilmiş gerekse derneğimiz yetkilileri tarafından Anadolu Üniversitesi'nde çeşitli fakültelerde bilgisayar laboratuvarlarında tespit edilmiştir. Söz konusu uygulamanın yürütülmesi ve denetiminin, ilgili fakülte ve bölümlerde ki bilgisayar laboratuvarlarında görevli memurlara talimat verilerek gerçekleştirildiği bilgisi derneğimize ulaştırılmış ve derneğimizce de tespit edilmiştir.

Konusu suç teşkil eden fiiller içeren, bunları öven veya yaygınlaşmasına katkıda bulunan internet yayınlarının yasa çerçevesinde kısıtlandığı bilgimiz dahilindedir ve olması gereken bir uygulamadır. Ancak konusu suç teşkil eden fiillerin yayılması sınırlandırılır iken, internet arama motorlarında "**gay, lezbiyen, travesti, transeksüel, eşcinsel vs.**" gibi kelimelerin aranması yolu ile de erişilebilen ve derneğimizin resmi web sitesi olan www.kaosgl.org adresine de erişimin üniversitenizin bilgisayarlarında sınırlandırıldığı tespit edilmiştir.

Yukarıda anılan sözcüklerin hiçbiri, yasada suç olarak tanımlanan bir fiilin icrasına ilişkin değildir. Söz konusu sözcükler heteroseksüellikten farklı olan ancak yasada suç olarak tanımlanmamış varoluş biçimlerini ifade etmektedir.

T.C. Anayasasının 10. maddesine göre, "**Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefî inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.**"

Yine Anayasasının 26. maddesine göre, "**Herkes, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama ve yayma hakkına sahiptir. Bu hürriyet resmî makamların müdahalesi olmaksızın haber veya fikir almak ya da vermek serbestliğini de kapsar. Bu fıkra hükmü, radyo, televizyon, sinema veya benzeri yollarla yapılan yayımların izin sistemine bağlanmasına engel değildir.**

Bu hürriyetlerin kullanılması, millî güvenlik, kamu düzeni, kamu güvenliği, Cumhuriyetin temel nitelikleri ve Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğünün korunması, suçların önlenmesi, suçluların cezalandırılması, Devlet sırrı olarak usulünce belirtilmiş bilgilerin açıklanmaması, başkalarının şöhret veya haklarının, özel ve aile hayatlarının yahut kanunun öngördüğü meslek sırlarının korunması veya yargılama görevinin gereğine uygun olarak yerine getirilmesi amaçlarıyla sınırlanabilir."

Ayrıca, Türkiye Cumhuriyeti devletinin taraf olduğu ve T.B.M.M. tarafından usulünce imzalanarak yürürlüğe konulan Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 10. maddesi hükmüne göre; **"Herkes görüşlerini açıklama ve anlatım özgürlüğüne sahiptir. Bu hak, kanaat özgürlüğü ile kamu otoritelerinin müdahalesi ve ülke sınırları söz konusu olmaksızın haber veya fikir almak ve vermek özgürlüğünü de içerir. Bu madde, devletlerin radyo, televizyon ve sinema işletmelerini bir izin rejimine bağlı tutmalarına engel değildir.**

Kullanılması görev ve sorumluluk yükleyen bu özgürlükler, demokratik bir toplumda, zorunlu tedbirler niteliğinde olarak, ulusal güvenliğin, toprak bütünlüğünün veya kamu emniyetinin korunması, kamu düzeninin sağlanması ve suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın, başkalarının şöhret ve haklarının korunması, veya yargı gücünün otorite ve tarafsızlığının sağlanması için yasayla öngörülen bazı biçim koşullarına, sınırlamalara ve yaptırımlara bağlanabilir." denilmektedir.

Yukarıda anılan anayasa ve uluslar arası anlaşma maddeleri hükümlerinin idari birimleri bağlayıcı nitelikte olduğu tartışmasızdır.

Türk hukuk mevzuatının hiçbir yerinde, arama motorlarından erişilmesi engellenen yukarıda anılan sözcüklerin suç veya ahlaka aykırılık teşkil ettiğine ilişkin bir hüküm bulunmamaktadır.

Aksine, derneğimizin ahlaka aykırılık teşkil ettiği gerekçesi ile İçişleri Bakanlığı tarafından derneğimizin kapatılması talebiyle Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na yapılan başvuru neticesinde, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Basın Savcılığı'nın vermiş olduğu 10.10.2005 tarih ve E: 2005/2247, K: 2005/1491 sayılı kararda; **"Türk Dili Kurumu Sözlüğünde; eşcinselliğin kendi cinsinden kişilerle cinsel ilişkide bulunan kimse olarak belirlendiği, konunun kısa bilimsel analizinde ise; modern bilimsel kuramlardan önce cinsel işlev bozukluklarının genel olarak ahlaki bozulmanın bir sonucu olduğu düşünülürken, ruh sağlığı profesyonelleri arasında yaygın olarak kabul gören, Amerikan Psikiyatri Birliği tarafından yayınlanan resmi tanı sistemi olan kısaca DSM IV olarak adlandırılan ve ruhsal bozuklukların tanısı ve istatistiksel el kitabında "eşcinselliğin başlı başına bir bozukluk olarak ele alınmadığı", Türk Dil Kurumu ve özel sözlüklerde lezbiyen kelimesinin Fransızca kökenli "lesbien" eşcinsel olarak, gey kelimesinin İngilizce kökenli sıfat olarak, edilgin erkek eşcinsel olarak belirtildiği ve bu kelimelerin günlük hayatta ve bilimsel tartışmalarda anlamına uygun ve rahatça kullanıldığı, ahlak kavramının irdelenmesinde ise, insan topluluklarınınca zamanla benimsenen, fertlerin birbirleriyle aile, toplum, devlet ve bütün insanlarla ilişkilerini düzenleyen kurallar, ilkeler ve inançlar bütünü olduğu, iyi-kötü bağlamında olumlu kabul eden davranışların toplamının ahlak olarak adlandırıldığı, ahlakın temel amacının toplumsal yaşamda düzeni sağlamak, bireyler arası ilişkileri kurallara bağlamak olduğu, toplumlara göre değişen, izafilik kavramı içeren ve Yeni Türk Ceza Yasasının yapılandırılmasında "cinsel yönelim ayrımcılığının" tartışıldığı bir dönemde, eşcinsel olmanın ahlaksız olmak anlamına gelmediği, gerçek olması gerekenin tüm ahlak bilimleri ile uğraşanların ortak birleştikleri nokta olan "insan iradesinin hür olması" gerektiği, Derneğin tüzüğünün 2. maddesinde, amacı ve çalışma alanları olarak gösterilen ve 23 maddeden oluşan kavramlarda da ahlak dışı olarak tanımlanabilecek bir husus bulunmadığı tespitile; 4721 Sayılı Türk Medeni Kanununun 56. maddesi uyarınca, adı ve amaç bölümünde "hukuka ve ahlaka aykırı dernek kurulamaz" hükmünün ihlal edildiği hususunda feshi talep edilen demneğin yukarıda yapılan belirlemeler ışığında; A.İ.H.S.'nin 11. maddesi, Türkiye'nin taraf olarak imzaladığı 21 Temmuz 2003 tarihli resmi gazetede yayınlanarak yürürlüğe giren "Medeni ve Siyasi Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme"nin 22. maddesi hükümleri de göz önüne alınarak, feshi hususunda kamusal dava açılmasına**

“gerek olmadığı” belirtilerek eşcinsellik konusunda yürütülen faaliyetlerin hukuka aykırılık teşkil etmeyeceği tespit edilmiştir.

Derneğimiz yasal olarak faaliyet göstermekte olup, derneğimizin resmi web sitesi de yasalar çerçevesinde yayınlanmaktadır.

Derneğimiz web sitesinde yasalara aykırı hiçbir faaliyet yürütülmediği halde fakülte ve bölümlerinizdeki internet laboratuvarı ve kafelerde işletilen filtreleme sistemi dolayısıyla derneğimiz sitesine erişim engellenmektedir.

Eşcinsellerin kendilerini gerçekleştirmelerinin toplumsal bütün yollarının kapatıldığı bir ortamda, eşcinsel bireylerin birbiri ile iletişim kurmasının önemli araçlarından biri de internet üzerinden iletişim kurma ve haber almaktır. İnternet olanağının bizzat varoluşu tanımlayan “lezbiyen, gey, biseksüel, travesti, transseksüel” kavramlarının sansürlenmesi ile ortadan kaldırılmaya çalışılması, eşcinsellere yönelik ayrımcılığın açık bir göstergesidir. Bu şekilde eşcinsel bireylerin ifade özgürlükleri, haber alma özgürlükleri, iletişim özgürlükleri ihlal edilmektedir ve bu durum sırf eşcinsel oldukları için maruz kaldıkları bir durumdur. Anılan özgürlüklerin ihlali bu anlamda anayasanın 10. maddesinde düzenlenen eşitlik ilkesi ile Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin 14. maddesinin de aynı zamanda ihlalini teşkil etmektedir.

Kısacası, arama motorlarına filtreleme getirilmesi yoluyla derneğimizin resmi web sitesine erişimin engellenmesi, hukuka açıkça aykırılık teşkil etmektedir.

Konuya ilişkin olarak,

1-“Gay, lezbiyen, travesti, transeksüel, eşcinsel vs.” kelimeleri üzerinden fakülte ve bölümlerinizde internet üzerinden yapılacak aramayı ve erişimi engeller nitelikte bir yönetmelik, tebliğ, genelge yayınlanıp yayınlanmadığı,

2-Bunun yanı sıra, Anadolu Üniversitesi Rektörlüğü tarafından fakülte ve bölümlere “gay, lezbiyen, travesti, transeksüel, eşcinsel vs.” kelimeleri üzerinden bilgisayar laboratuvarlarda ve internet kafelerde internet üzerinden yapılacak aramayı ve erişimi engeller nitelikte yazılı veya sözlü bir talimat verilip verilmediği, böyle bir talimat verildi ise yasal dayanağı hakkında, 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu ile 3071 sayılı Dilekçe Hakkının Kullanılmasına Dair Kanun hükümleri de gözetilerek tarafımıza 15 gün içerisinde bilgi verilmesi,

3-Şayet Anadolu Üniversite’si Rektörlüğü tarafından verilmiş böyle bir talimat yok ise, birimlerde ki memurların hukuka aykırı olarak keyfi tedbirler almalarının engellenmesi konusunda gereğinin yapılmasını, aksi takdirde durumun bilirkşi marifeti ile tespit edilerek yasal yollara başvurulacağı,

4-Bu keyfi tedbirlerin ortadan kaldırılması için yapılmış veya yapılacak idari düzenlemeler konusunda yine 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu ile 3071 sayılı Dilekçe Hakkının Kullanılmasına Dair Kanun hükümleri doğrultusunda tarafımıza bilgi verilmesini saygı ile arz ederiz”.

Bu vakia gibi bildirilen bir diğer vakia da internet kafelerde yapılan araştırmalara dayanmaktadır. LGBTT bireylerin internet kafelerde yaptığı araştırmalarda, bilgilendirme, duyuru ve iletişim amaçlı olarak var olan LGBTT derneklerinin web sitelerinin ve aynı amaçlarla kullanımda olan başka web sitelerinin de filtre programlarınca engellendiğini farklı farklı zaman ve internet kafelerde gözlemlemiş ve bu durumun ifade özgürlüğüne aykırılık teşkil ettiğini bildirmiştir.

İnternet kafelerde filtre programı uygulaması İller İdaresi Genel Müdürlüğünce yayınlanan 26.04.2006 tarih ve 2006/38 sayılı genelgeyle uygulamaya geçmiştir. Bu genelgede,

"İnternet kafelerde, Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü zedeleyici, genel güvenliği tehdit eden ve anayasal düzeni yıkmaya yönelik siteler ile genel ahlaka aykırı içeriklere sahip kumar, bahis ve pornografik içerikli, zararlı alışkanlıkları ve şiddeti özendirilen sitelere erişimin önlenmesinin, belirli türdeki sitelere erişimin engellenmesini sağlayacak filtre yazılımının kullanılmasının ve filtreleme programlarının sürekli olarak güncellenmesinin sağlanması" hükmü yer almaktadır.

Bu süreç ve internet kafelerde yapılan araştırmalar gereğince hukuki durum hakkında daha fazla bilgiye ulaşabilmek adına Bilgi Edinme Hakkı Kanunu kapsamında İç İşleri Bakanlığı'na yazılan dilekçe ile detaylı bilgilendirme istenmiştir. Verilen cevapta, gerçekleşmekte olan uygulamanın gerekçelerine yer verilmiştir. Bu cevaba göre, bilgilendirme, duyuru ve iletişim amaçlı kurulmuş olan LGBTT temalı web sitelerinin tam anlamıyla hangi gerekçeyle internet kafelerden erişimlerinin engellendiğine yer verilmemiştir.

İfade ve örgütlenme özgürlüğünün LGBTT bireyler tarafından kullanımı çoğunlukla genel ahlak nedeniyle engellendiği için bu vakıya itibariyle de genelgenin bu hükmünün kullanılmış olabileceği sonucuna varılmıştır. Komisyon olarak ifade özgürlüğünün ihlal edildiği tespit edilmiştir.

E. Cosmopolis Sansürü

CNN Türk'te yayınlanan Cosmopolis adlı program 2 Nisan 2007 tarihinde "eşcinsellik" konusuna odaklanmıştır. Programın ikinci bölümünün 9 Nisan'da yayınlanacağını bildirilmesine rağmen yayınlanmamıştır.

Komisyonca yapılan takip neticesinde ifade özgürlüğünün kullanımı açısından eşcinselliğe sansür getirildiği şeklinde tespit edilmiştir. Bu özgürlük açısından en önemli taşlardan birini teşkil eden bilgi edinme hakkının da eşcinseller aleyhine kullanıldığı gözlenmiştir.

Konu, çeşitli basın yayın organlarında da gündeme gelmiştir. Birgün gazetesinin 26/04/2007 tarihli nüshasında Ayşegül Savaşta imzası ile çıkan haber şu şekildedir:

Manşet: Eşcinselliğe sansür mü?

Kaynak: <http://www.birgun.net/popups/popupContent.php?news=40124>

CNN Türk TV kanalında her pazartesi 22.30'da bir program yayımlanmaktaydı. Bugüne kadar kaçınız Cosmopolis programını izleyebildi bilmiyorum, ama ben düzenli olarak seyretmeye çalışırdım. Geçtiğimiz iki pazartesi üst üste program yayımlanmayınca bu durum dikkatimi çekti. Biraz araştırdım, program yayından kaldırılmış. Oysa izleyenlerinin az olmadığını kendi çevremden biliyorum. Kendince bir düzeyi olan, cıvık cıvık bir program olmadığı için belirli bir azınlığa hitap eden bir programdı Cosmopolis.

Programın yayından kaldırıldığını duyduğumda "Normaldir, demek artık yayımlamak istemiyorlar ya da başka bir format düşünüyorlardır program için" diyerek kendimi avuturken, Lambdaistanbul Gey Lezbiyen Biseksüel Travesti Transseksüel Dayanışma Derneği'nden geçen gün gelen mail ile işin renginin farklı olduğu ortaya çıktı. Aslında, programın yayından kaldırılmasının arkasında başka nedenler yatıyormuş.

'KÜLTÜR ADALARI'

Programı her hafta Sevim Gözay sunuyordu. Programın bugüne kadarki formatı kendi deyişleriyle şöyle: "Farklı kültürlerin bir araya geldiği, karıştığı, birbirini etkilediği, değiştirdiği, yepyeni ve kısa ömürlü kültür adalarının oluştuğu kocaman ve devasa bir kentin nabzını tutmaya çalışan, duyduklarından yola çıkarak ayrıntıda gizlenmiş ama herkesin merak ettiği soruların cevaplarını arıyoruz..."

Ama asıl olarak gündemin kıyısında duran konular araştırılıp bu konulara ilişkin cevaplara doğru ve farklı sorular sorularak ulaşılmaya çalışılıyordu. Ve benim bugüne kadar izlediğim programlarda bu gerçekten başarılıyordu.

2 Nisan Pazartesi akşamı yayımlanan bölüme kadar. "Bölüm" diye özellikle yazıyorum çünkü o akşam yayımlanan bölümde, ikinci bölümü ertesi pazartesi, yine aynı saatte izleyebileceğimiz belirtiliyordu. Bu son bölümün içeriği Türkiye gündeminde dönem dönem öne çıkmış ve tartışılan bir konu, yani eşcinsellikti.

CNN Türk yetkilileri programın geri çekilmesini geçen günlerde "ara verdik" sözleriyle açıklarken, bu aranın nedenini soranları hâlâ cevapsız bırakıyor.

En son yayımlanan ve bir süredir kamuoyunun tartıştığı bir konuyu ele alan Cosmopolis programı, yayınladığı eşcinsellik teması ile eşcinsellerin bir nevi sesi olmuş ve bir nebze de olsa olumlu sonuçlar doğurmuştu diyebilirim. Tartışmaktan, konuşmaktan, bu konu üzerinde yazmaktan ne kadar uzak durulursa, eşcinsellik üzerinde o kadar baskı oluşacağını düşünüyorum. Yayımlanan programın devamının, en azından ilk bölümü izleyenlerin devamını izleme haklarına saygı çerçevesinde yayımlanmasını isterdim.

Ayrıca, Lambdaistanbul LGBTT Dayanışma Derneği yetkilileri programın yayından kaldırılmasına ilişkin yakında protestoda bulunacaklarını, CNN Türk'e iletilmek üzere bir mektup kaleme aldıklarını belirtiyor ve bu mektubu herkesin CNN Türk'e göndermesini istiyor. Mektup aynen aşağıdaki gibidir...

HAYAL KIRIKLIĞI

"2 Nisan 2007 Pazartesi günü yayımlanan Cosmopolis programında, Lambdaistanbul LGBTT Dayanışma Derneği gönüllülerinden Yeşim Başaran ve Hasbiye Günaç-tı yer aldı. Programın sunucusu Sevim Gözay, 9 Nisan 2007 Pazartesi tarihli Cosmopolis programına Bilgi Gökkuşluğu LGBT, Bü-Legato ve Kaos Geyve Lezbiyen Araştırmaları Derneği'nden gönüllülerin katılacağını duyurdu. Eşcinsellik, çeşitli medya kanallarında genellikle magazin unsuru olarak ya da marjinal bir biçimde yer almakta. Dolayısıyla toplumsal gerçekliği olduğu haliyle yayınlaması ve tartışmaya açması açısından, Cosmopolis programının eşcinselliği konu alan ilk bölümünü büyük bir heyecanla karşıladık. CNN Türk gibi haber eriğini önemseyen bir kanaldan beklenmesi gereken de buydu.

Ancak, duyurulanın aksine, ne birinci programın tekrarı ne de ikinci programın kendisi yayımlandı. Kanalınızı aradığımızda, programın tekrarlarıyla birlikte yayın akışından kaldırıldığını öğrendik. Bunun üzerine program yapımcılarını aradığımızda, kanalınız tarafından yapımcılara 'bu konuya biraz ara verelim' dendiği bilgisini aldık.

Eşcinsel ve biseksüeller olarak bu programda yer almayı istememizin nedeni, hali hazırda yaşamakta olduğumuz ayrımcı tutumları mercek altına almak idi. Yayımlanan ilk program, pek çok insanın kendilerini kimliklerine dair iyi hissetmelerine neden olmuştu. Sadece onların değil, benzer bir biçimde aile, akraba, arkadaş ve diğer çevrelerinin de konuyla ilgili soru işaretlerine yanıt bulmalarını sağlamıştı. Ancak, ilgiyle bu programın yayımlanmasını bekleyenler programın tekrarının ve devamının kaldırıldığını görünce büyük bir hayal kırıklığına uğradı.

Biz eşcinsel ve biseksüeller olarak, programın tekrarlarının ve ikinci bölümünün niçin yayımlanmadığını merak ediyoruz ve bu konuda sizden bilgi almak istiyoruz. Çünkü şu an pek çok insan derneğimizden bu konuda bir açıklama bekliyor. Bizler de sizden gelecek açıklamalar ışığında, Türkiye ve dünya kamuoyunu bilgilendirmeyi düşünüyoruz.

Ülkemizdeki demokrasi ve farklılıklarla birlikte yaşama kültürüne katkısı olacağını düşündüğümüz Cosmopolis programının eşcinsellikle ilgili olarak çekilmiş olan son iki

bölümünün yayın akışına yeniden konmasını eşcinsel ve biseksüel bireyler adına talep ediyoruz."

CNN Türk'e yapılan başvurular yanıtız kalmış ve eşcinselliğin sansüre tabi olduğunun tespiti ifade özgürlüğünün açıkça ihlali olarak gözlenmiştir.

SONUÇ

LGBTT Bireylerin İnsan Haklarını İzleme ve Hukuk Komisyonu olarak 2007 yılı boyunca karşılaşılan hak ihlalleri belirli konularda özel çalışmayı gerekli kılmıştır. Nefret suçu ve ayrımcılık konularında hukuki düzenleme açısından yaşanan yoksunluk, hak ihlallerinin sona erebilmesi için özellikle üzerinde durulması gereken güvence altına alıcı alanlar olarak kaydedilmiştir. Dolayısıyla hak ihlallerini rapor haline getirirken gözetilen kaygının neticesini alabilmek için nefret suçlarına dair yapılan araştırmayı ve ayrımcılık konusundaki kısa bilgilendirmeyi burada anmak istiyoruz.

Nefret suçlarına ilişkin düzenlemeler çeşitli kategorilerde ele alınmaktadır: Kanunlar,

- (1) açıkça belirli motivasyonlarla işlenen suçları cezalandırabilir;
- (2) ağırlaştırıcı neden olarak düzenleyebilir;
- (3) farklı hukuki, ceza muhakemesi dışında, bir dava nedeni olarak öngörebilir,
- (4) nefret suçlarının istatistiğini tutmaya yönelik idari otoritelere yetki verebilir ve bazen
- (5) sadece kamu görevlilerinin fail olarak sınırlandırıldığı savaş suçları, soykırım, insanlığa karşı suçlardaki ayrımcılık içeren eylemleri yasaklayabilir.

Ceza kanunlarda doğrudan nefret suçu kategorisini tanıyan ülkeler olduğu gibi özel kanunlarla bu doğrultuda düzenleme yapan ülkeler de mevcuttur. Bunun gibi, ayrımcılığı yasaklayan bazı ülke mevzuatlarında nefret suçu doğrudan tanımlanmamakta; çeşitli şekillerde kendini ifade eden sosyal grupların bir üyesi olarak, bu kişilerin sadece bu aidiyet nedeniyle hak ihlaline uğramamasını güvence altına alınması doğrultusunda düzenlemeler yapılmaktadır.

Genellikle ırkı, rengi, etnik kökeni, uyruğu, dini veya cinsiyeti nedeniyle kişinin fiziksel, sözel saldırıya yahut tehdide ya da kötü muameleye uğraması halinde nefret suçunun ortaya çıkacağı hüküm altına alınmaktadır. Ancak; son dönemlerde cinsel yönelim, cinsiyet kimliği ve sakatlık kategorilerinin de hükümlere eklenmesi ile bu motivasyonla suç işleyen kişilerin de eylemleri cezalandırılabilir hale gelmektedir.

Ayrıca kimi ülke kanunlarında da tahdidi düzenlemeler değil ve fakat "mağdurun diğer koşulları" yahut "bunun gibi nedenlerle" gibi ifadeler ile nefret suçları kapsayıcı bir yapıda hüküm altına alınabilmektedir. Genel eğilimin bu yönde olduğu da ifade edilebilir.

Türkiye'nin yasal mevzuatı ayrımcılığın değişik biçimlerine ilişkin bazı hükümler getirmekle birlikte kapsamlı bir mevzuat söz konusu değildir²⁵. Türkiye'de ayrımcılıkla

²⁵ Anayasanın 90. Maddesine göre usulüne göre yürürlüğe konulmuş Uluslar arası İnsan Hakları Belgelerinin kanunlarla çatışması halinde, bu düzenlemelere uyulacağına ilişkin hüküm saklı olmak üzere; **1982 Anayasası**, "**Madde 10** - Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir.

(Ek fıkra: 07/05/2004 - 5170 S.K./1.mad) Kadınlar ve erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet, bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlüdür.

Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınmaz.

Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar".

ilgili olarak sıkıntı yaratan bir diğer sorun da, Türkiye'nin uluslararası İnsan Hakları Sözleşmelerini onaylamak ve uygulamak konusundaki çekinceli tavrıdır. Türkiye uluslararası düzeyde kabul görmüş pek çok insan hakları sözleşmesini onaylamış olmasına rağmen, özellikle ayrımcılıkla doğrudan ilişki maddelere çekinceler koymaktadır. Bunun yanı sıra, 01/04/2005 tarihinde yürürlüğe giren AİHS Ek 12 Nolu Protokol'ün Avrupa ülkeleri tarafından onaylanıp uygulanması Avrupa bölgesinde ayrımcılığın önlenmesine önemli ölçüde katkıda bulunacaktır. Ancak, AB ülkelerini de içerecek şekilde pek çok Avrupa ülkesi sözleşmeyi ne yazık ki onaylamış değildir. Fransa, Danimarka, İngiltere gibi ülkeler onaylamadıkları gibi 12 Nolu Protokolü imzalamış da değildir. Türkiye ise 12 Nolu Protokolü 18/04/2001 tarihinde imzalamış ancak henüz onaylamamıştır.

LGBT bireyler açısından yerel mevzuatta LGBT bireylere yönelik ayrımcılığı ve insan hakları ihlallerini cezalandırmaya yönelik özel herhangi bir düzenleme bulunmamaktadır. 2007 yılı boyunca ihlal edilen haklar, toplumsal yüzleşmeyi zorunlu kılmakla birlikte aynı zamanda yasama, yürütme, yargı erkleri itibarıyla da çeşitli düzeylerde sorumluluk doğurmaktadır.

Bu nedenle Türkiye Cumhuriyeti, taraf olduğu ve ulusal hukukun bir parçası haline getirdiği Birleşmiş Milletler Ekonomik ve Sosyal Haklar Sözleşmesinin, Birleşmiş Milletler Siyasi ve Medeni Haklar Sözleşmesinin ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin gereklerini yaparak insan hakları alanında gerekli düzenlemeleri yapmalıdır. Bunun için;

- Yeni Anayasa'nın eşitliği düzenleyen maddesine **cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği** ayrımcılığı eklenmelidir.
- Avrupa İnsan Haklarına Sözleşmesine ek 12 Nolu protokol onaylanmalıdır.

TCK "Madde 3 - (1) Suç işleyen kişi hakkında işlenen fiilin ağırlığıyla orantılı ceza ve güvenlik tedbirine hükümlenir.

(2) Ceza Kanununun uygulamasında kişiler arasında ırk, dil, din, mezhep, milliyet, renk, cinsiyet, siyasal veya diğer fikir yahut düşünceleri, felsefi inanç, millî veya sosyal köken, doğum, ekonomik ve diğer toplumsal konumları yönünden ayırım yapılamaz ve hiçbir kimseye ayrıcalık tanınmaz".

TCK "Madde 122 - (1) Kişiler arasında dil, ırk, renk, cinsiyet, özürllülük, siyasî düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım yaparak;

a) Bir taşınır veya taşınmaz malın satılmasını, devrini veya bir hizmetin icrasını veya hizmetten yararlanılmasını engelleyen veya kişinin işe alınmasını veya alınmamasını yukarıda sayılan hâllerden birine bağlayan,

b) Besin maddelerini vermeyen veya kamuya arz edilmiş bir hizmeti yapmayı reddeden,

c) Kişinin olağan bir ekonomik etkinlikte bulunmasını engelleyen,

Kimse hakkında altı aydan bir yıla kadar hapis veya adli para cezası verilir".

İş Kanunu "Madde 5 - İş ilişkisinde dil, ırk, cinsiyet, siyasal düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep ve benzeri sebeplere dayalı ayırım yapılamaz.

İşveren, esaslı sebepler olmadıkça tam süreli çalışan işçi karşısında kısmi süreli çalışan işçiye, belirsiz süreli çalışan işçi karşısında belirli süreli çalışan işçiye farklı işlem yapamaz.

İşveren, biyolojik veya işin niteliğine ilişkin sebepler zorunlu kılmadıkça, bir işçiye, iş sözleşmesinin yapılmasında, şartlarının oluşturulmasında, uygulanmasında ve sona ermesinde, cinsiyet veya gebelik nedeniyle doğrudan veya dolaylı farklı işlem yapamaz.

Aynı veya eşit değerinde bir iş için cinsiyet nedeniyle daha düşük ücret kararlaştırılmaz.

İşçinin cinsiyeti nedeniyle özel koruyucu hükümlerin uygulanması, daha düşük bir ücretin uygulanmasını haklı kılmaz.

İş ilişkisinde veya sona ermesinde yukarıdaki fıkra hükümlerine aykırı davranıldığında işçi, dört aya kadar ücreti tutarındaki uygun bir tazminattan başka yoksun bırakıldığı haklarını da talep edebilir. 2821 sayılı Sendikalar Kanununun 31 inci maddesi hükümleri saklıdır.

20 nci madde hükümleri saklı kalmak üzere işverenin yukarıdaki fıkra hükümlerine aykırı davrandığını işçi ispat etmekle yükümlüdür. Ancak, işçi bir ihlalin varlığı ihtimalini güçlü bir biçimde gösteren bir durumu ortaya koyduğunda, işveren böyle bir ihlalin mevcut olmadığını ispat etmekle yükümlü olur".

- Ayrımcılığın önlenmesi ile ilgili bir yasa kabul edilmelidir. Ancak, ayrımcılığın önlenmesine ilişkin yasal önlemler bununla sınırlı kalmamalı, ayrımcılığın değişik biçimlerini kapsayıcı, değişik konularda yasal düzenlemeler yapılmalıdır.
- Hukuk sisteminde ayrımcılık yasağını düzenleyen maddelere cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği ibareleri eklenmeli, doğrudan, dolaylı ayrımcılık ve taciz tanımları yapılmalıdır.
- Türk Ceza Hukuku kapsamında nefret suçları tanımlanmalı ve LGBTT bireylere yönelik bu motivasyonla işlenen suçlar cezalandırılmalıdır.
- LGBTT bireyleri suçları olmadığı halde suçlu konumuna getirerek homofobik ve ayrımcı uygulamalara yol açan "genel ahlak", "müstehcenlik", "teşhircilik", "doğal olmayan cinsel ilişki" gibi kavramlar net bir şekilde açıklanmalı ve LGBTT varoluşların cezalandırılmasına son verilmelidir. Benzer muğlâk ifadeler sebebiyle LGBTT bireylerin düşünce, ifade ve örgütlenme özgürlüklerini kısıtlamaya yönelik yapılan düzenlemelere son verilmelidir. LGBTT bireylerin insan hakları alanında örgütlenmeleri desteklenmelidir.
- İnsan Haklarını ilgilendiren her konuda ve bilhassa ayrımcılığın önlenmesini konu alan düzenlemeleri yaparken, Birleşmiş Milletler, Avrupa Konseyi ve Avrupa Birliği'nin ilgili birimlerinden görüş alınmalıdır. Tüm bu çalışmalarını insan hakları örgütleri, kadınların insan hakları alanında çalışan örgütler ve LGBTT örgütleri ile işbirliği içinde hareket ederek gerçekleştirmelidir.
- Ayrımcılığın ortaya çıkarılmasına yardımcı olacak istatistiksel çalışmalar yapılmalıdır.
- Adil yargılanma sürecinin gerçekleşmesi için, yargı organlarının mensuplarına yönelik homofobi, transfobi, ayrımcılık temalı insan hakları eğitimleri düzenlenmelidir. Bu eğitimler için sivil toplum örgütleri ile işbirliği içinde hareket edilmelidir.